سورة النّحل

16. സൂറത്തുന്നഹ്ൽ

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 128 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 16

[110, 126, 127 എന്നീ മൂന്ന് വചനങ്ങൾ മദീനയിൽ ഉഹ്ദ് യുദ്ധം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ അവതരിച്ചതാണെന്ന് പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.]

68-ാം വചനത്തിൽ തേനീച്ചയെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇതിന് 'സൂറത്തുന്നഹ്ൽ' എന്നു പേര് പറയപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യർക്ക് അല്ലാഹു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വളരെയധികം അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്കൊണ്ട് سورة النعم (അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ അദ്ധ്യായം) എന്നും ഇതിന് പേരുണ്ട്.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുനാമത്തിൽ.

أَتَىٰٓ أَمۡرُ ٱللَّهِ فَلَا تَسۡتَعۡجِلُوهُۚ سُبۡحَـٰنَهُۥ وَتَعَـٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ﴿١﴾

《1》 (ഇതാ) അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പന വന്നു (പോയി)! അതിനാൽ, അതിന് നിങ്ങൾ ധൃതിപ്പെടേണ്ട.

അവർ (അവനോട്) പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നും അവൻ മഹാപരിശുദ്ധൻ! അവൻ അത്യുന്നതനുമായിരിക്കുന്നു!

《1》 أَتَىٰ വന്നു, വന്നിരിക്കുന്നു أَمۡرُ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പന, കാര്യം فَلَا تَسۡتَعۡجِلُوهُ അതിനാൽ (എന്നാൽ) നിങ്ങളതിന് ധൃതികൂട്ടേണ്ട سُبۡحَانَهُ അവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ (അവന് സ്തോത്രം) وَتَعَالَىٰ അവൻ അത്യുന്നതി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അത്യുന്നതനുമാകുന്നു عَمَّا يُشۡرِكُونَ അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്ന്

أَمۡرُ اللَّهِ (അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന) കൊണ്ട് വിവക്ഷ അന്ത്യസമയം (السَّاعَة) ആണെ

ന്നത്രെ അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നത്. അവിശ്വാസികൾക്ക് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ട ശിക്ഷയാണെന്നും, കർമങ്ങൾക്കുള്ള പ്രതിഫല നടപടിയാണെന്നും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ ഈ മൂന്നും ഒരേ സാരത്തിൽ കലാശിക്കുന്നവയാകുന്നു. സൂറത്തുൽ ക്വമറിന്റെ ആരംഭത്തിൽ اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ (അന്ത്യസമയം അടുത്തുവന്നു) എന്നും, സൂ: അൻബിയാഇന്റെ ആരംഭത്തിൽ اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ (മനുഷ്യർക്ക് അവരുടെ വിചാരണ അടുത്തുവന്നിരിക്കുന്നു) എന്നുമൊക്കെ അവതരിക്കുകയും സത്യനിഷേധത്തിൽ നിന്ന് മടങ്ങാത്തപക്ഷം അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടുമെന്ന് നബിﷺ താക്കീത് നൽകുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, ഇതൊക്കെ സത്യമാണെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് അതൊന്നും സംഭവിക്കുന്നില്ലെന്ന് അവിശ്വാസികൾ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. അതിനൊരു മറുപടിയാണിത്.

അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'അവർ നിന്നോട് ശിക്ഷക്ക് ധൃതികൂട്ടുന്നു. നിർണയിക്കപ്പെട്ട ഒരവധി ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർക്ക് ശിക്ഷ (ഇപ്പോൾതന്നെ) വരുമായിരുന്നു. അവർ അറിയാത്ത നിലയിൽ അതവർക്ക് പെട്ടെന്ന് വന്നെത്തുക തന്നെ ചെയ്യും. അവർ നിന്നോട് ശിക്ഷക്ക് ധൃതികൂട്ടുന്നു. നിശ്ചയമായും, നരകം അവിശ്വാസികളെ വലയം ചെയ്യുന്നതുമാകുന്നു.' (അൻകബൂത്ത്: 53,54) വീണ്ടും പറയുന്നു: 'അതിൽ (അന്ത്യസമയത്തിൽ) വിശ്വസിക്കാത്തവർ അതിന് ധൃതികൂട്ടുന്നു. വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, അതിനെക്കുറിച്ച് ഭയപ്പെടുന്നവരുമാകുന്നു. അത് യഥാർഥമാണെന്ന് അവർ അറിയുകയും ചെയ്യും.' (ശൂറ : 18.) ഈ ധൃതികൂട്ടലിന് അല്ലാഹു നൽകിയ മറുപടിയുടെ സാരം ഇതാണ്: 'അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന ഇതാ വന്നു കഴിഞ്ഞു. അതിന് വളരെയൊന്നും താമസമില്ല. അത് വരാതിരിക്കുകയുമില്ല. എന്നാൽ, അതിനൊരു അവധിയുണ്ട്. അത് വരുമ്പോഴാണത് സംഭവിക്കുക. അതിന് ധൃതികൂട്ടേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ധൃതികൂട്ടുന്നതുകൊണ്ട് ദോഷമല്ലാതെ സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നുമില്ല.

അല്ലാഹുവിന് പങ്കുകാരെ സങ്കൽപിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതിൽ നിന്നാണ് അവരുടെ മേൽ സൂചിപ്പിച്ച ധൃതികൂട്ടലും നിഷേധവും ഉടലെടുക്കുന്നത്. അവരുടെ ദൈവങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് അവരെ രക്ഷിക്കുമെന്നും അവർ ധരിച്ചുവരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന് പങ്കുകാർ ഉണ്ടായിരിക്കുകയെന്ന കാര്യം തന്നെ അസംഭവ്യമാണെന്നും അതിൽ നിന്നും എത്രയോ പരിശുദ്ധനും ഉന്നതനുമാണ് അല്ലാഹുവെന്നും അവരെ ഓർമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ)

يُنَزِّلُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ بِٱلرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِۦ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦٓ أَنْ أَنذِرُوٓا۟ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱتَّقُونِ ٢

(2) അവന്റെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്ന് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെ മേൽ അവന്റെ കൽപനയാകുന്ന ആത്മാവു (അഥവാ ജീവനു)മായി അവൻ മലക്കുകളെ ഇറക്കുന്നു; അതായത്, ഞാനല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ല; അതിനാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ എന്ന് (ജനങ്ങളെ) താക്കീത് ചെയ്യണമെന്ന്.

﴾2﴿ يُنَزِّلُ അവൻ ഇറക്കുന്നു الْمَلَائِكَةَ മലക്കുകളെ بِالرُّوحِ ആത്മാവ് (ജീവനു)മായി مِنْ أَمْرِهِ അവന്റെ കല്പനയാകുന്ന, കൽപനയിൽ നിന്ന് عَلَىٰ مَنْ യാതൊരുവരുടെമേൽ, يَشَاءُ ചിലർക്ക് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു مِنْ عِبَادِهِ അവന്റെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്ന് أَنْ أَنذِرُوا നിങ്ങൾ താക്കീത് ചെയ്യുമെന്ന് أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ലെന്ന് إِلَّا أَنَا ഞാനല്ലാതെ فَاتَّقُونِ അതിനാൽ എന്നെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവിൻ

'ആത്മാവ്, ജീവൻ, ജീവസ്സ്' എന്നൊക്കെയാണ് رُوح (റൂഹ്) എന്ന പദത്തിനർത്ഥം. അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനകളും സന്ദേശങ്ങളുമാകുന്ന 'വഹ്‌യാ'ണ് ഇവിടെ അത്കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഹൃദയങ്ങൾക്ക് ജീവസ്സും, ആത്മാക്കൾക്ക് ചൈതന്യവും നൽകുന്നതാണല്ലോ അവ. 40:15, 45:52 എന്നിവിടങ്ങളിലും ഈ പദം ഇതുപോലെയുള്ള അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. പ്രവാചകത്വവും വഹ്‌യും ലഭിക്കുന്നത് ആരുടെയും യോഗ്യതകൾകൊണ്ടോ ശ്രമംകൊണ്ടോ അല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ട് മാത്രമാണ്. അതാണ് 'അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരിൽ അവൻ മലക്കുകളെ ഇറക്കുന്നുവെന്ന്' ഈ വാക്യത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. മലക്കുകൾ മുഖേന മാത്രമേ നബിമാർക്ക് വഹ്‌യ് നൽകപ്പെടാറുള്ളുവെന്ന് ഈ വാക്യത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കിക്കൂടാ. വഹ്‌യിന്റെ ഇനങ്ങൾ വേറെയും ഉണ്ട് എന്ന് സൂ: ശൂറാ 51-ാം വചനത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്. കൂടുതൽ വിവരത്തിന് അവിടെ നോക്കുക.

خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِٱلْحَقِّ ۚ تَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾

﴾3﴿ ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും അവൻ യഥാർഥ (മുറ) പ്രകാരം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ (അവനോട്) പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നും അവൻ അത്യുന്നതനായിരിക്കുന്നു.

خَلَقَ ٱلْإِنسَٰنَ مِن نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٤﴾

﴾4﴿ മനുഷ്യനെ അവൻ ഒരു ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽനിന്നു സൃഷ്ടിച്ചു. എന്നിട്ട് അവൻ (അതാ)പ്രത്യക്ഷമായ

﴾3﴿ خَلَقَ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥ പ്രകാരം تَعَالَىٰ അവൻ അത്യുന്നതനായി (വളരെ മേലെയായി)രിക്കുന്നു عَمَّا يُشْرِكُونَ അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ﴾4﴿ خَلَقَ الْإِنسَانَ മനുഷ്യനെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു مِنْ نُطْفَةٍ ഒരു ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽ നിന്ന്, ഇന്ദ്രിയത്താൽ فَإِذَا هُوَ എന്നിട്ട് അവൻ (അതാ) خَصِيمٌ ഒരു എതിർവാദി مُبِينٌ പ്രത്യക്ഷ (സ്പഷ്ട)മായ

അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരാധ്യനില്ലെന്ന് തുടങ്ങി കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ച യാഥാർഥ്യങ്ങൾക്ക് ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിവരിക്കുകയാണ്. ആകാശഭൂമികളെയും മനുഷ്യനെയും സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതും, വ്യവസ്ഥാപിതമായ മുറയിൽ അവയെല്ലാം നിയ

ന്ത്രിച്ചുപോരുന്നതും അവനായിരിക്കെ, അവന്റെ അധികാരാവകാശങ്ങളിൽ അവന് പങ്കാളികളോ, സമൻമാരോ ആയി വേറെ ആരും ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. കേവലം നിസ്സാരമായ ഒരു ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽ നിന്നും അവൻ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ മനുഷ്യൻ അവനോട് നന്ദിയും കൂറുമില്ലാതെ, അല്ലാഹുവിനെ ധിക്കരിക്കുന്നത് വിരോധാഭാസവും ആശ്ചര്യകരവുമാണെന്നും, മനുഷ്യൻ അവന്റെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റി വേണ്ട പോലെ ചിന്തിക്കുന്നപക്ഷം അതവന് ബോധ്യമാകുന്നതാണെന്നുമാണ് 4-ാം വചനത്തിലെ സൂചന. അല്ലാഹുവിന്റെ മഹിതമഹത്വവും, ഏകത്വവും, മനുഷ്യർക്ക് അവൻ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളും ഓർമിപ്പിക്കുന്ന ചില വസ്തുതകളാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ:

وَٱلۡأَنۡعَٰمَ خَلَقَهَاۖ لَكُمۡ فِيهَا دِفۡءٞ وَمَنَٰفِعُ وَمِنۡهَا تَأۡكُلُونَ ۝٥

﴿5﴾ കാലികളെയും (തന്നെ) അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് അവയിൽ (തണുപ്പിൽ നിന്ന്) ചൂടുനൽകലും, (മറ്റു) പ്രയോജനങ്ങളുമുണ്ട്. അവയിൽ നിന്നു തന്നെ നിങ്ങൾ തിന്നുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَلَكُمۡ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسۡرَحُونَ ۝٦

﴿6﴾ നിങ്ങൾ (വൈകുന്നേരം) വിശ്രമത്തിന് കൊണ്ടുവരുന്ന സമയത്തും, (രാവിലെ) മേയാൻവിടുന്ന സമയത്തും നിങ്ങൾക്ക് അതിൽ ഒരു ഭംഗിയുമുണ്ട്.

وَتَحۡمِلُ أَثۡقَالَكُمۡ إِلَىٰ بَلَدٖ لَّمۡ تَكُونُواْ بَٰلِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ ٱلۡأَنفُسِۚ إِنَّ رَبَّكُمۡ لَرَءُوفٞ رَّحِيمٞ ۝٧

﴿7﴾ ദേഹങ്ങൾ (ക്ഷീണിച്ചു) ഞെരുങ്ങിക്കൊണ്ടല്ലാതെ, നിങ്ങൾ അവിടെ എത്തിച്ചേരുന്നവരല്ല, (അങ്ങനെയുള്ള) ഒരു നാട്ടിലേക്ക് അവ നിങ്ങളുടെ ഭാരങ്ങൾ (ചുമട്) വഹിച്ചുപോകുകയും ചെയ്യുന്നു. നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് (വളരെ) കൃപാലുവും, കരുണാനിധിയും തന്നെ.

وَٱلۡخَيۡلَ وَٱلۡبِغَالَ وَٱلۡحَمِيرَ لِتَرۡكَبُوهَا وَزِينَةٗۚ وَيَخۡلُقُ مَا لَا تَعۡلَمُونَ ۝٨

﴿8﴾ കുതിരകളെയും, കോവർ കഴുതകളെയും, കഴുതകളെയും (അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു); - നിങ്ങൾക്ക് അവയെ (വാഹനമാക്കി) സവാരി ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടിയും, അലങ്കാരത്തിന്നും. നിങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതും അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

﴾5﴿ وَالأَنْعَامَ കാലികളെയും (തന്നെ) خَلَقَهَا അവയെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു
لَكُمْ നിങ്ങൾക്കുണ്ട് فِيهَا അവയിൽ دِفْءٌ ചൂടു നൽകൽ, ശൈത്യശമനം وَمَنَافِعُ പല
പ്രയോജന (ഉപകാര)ങ്ങളും وَمِنْهَا അവയിൽ നിന്ന് (തന്നെ) تَأْكُلُونَ നിങ്ങൾ തിന്നു
കയും ചെയ്യുന്നു ﴾6﴿ وَلَكُمْ നിങ്ങൾക്കുണ്ട് فِيهَا അവയിൽ جَمَالٌ സൗന്ദര്യം, ഭംഗി
حِينَ സമയത്ത് تُرِيحُونَ നിങ്ങൾ വിശ്രമത്തിന് (ആലയിലേക്ക്) കൊണ്ടുവരുന്ന وَحِينَ
സമയത്തും تَسْرَحُونَ നിങ്ങൾ മേയാൻ വിടുന്ന ﴾7﴿ وَتَحْمِلُ അവ വഹിക്കുകയും
ചെയ്യും. أَثْقَالَكُمْ നിങ്ങളുടെ ഭാരങ്ങളെ إِلَىٰ بَلَدٍ ഒരു രാജ്യത്തേക്ക്, നാട്ടിലേക്ക്
لَمْ تَكُونُوا നിങ്ങളായിരുന്നില്ല بَالِغِيهِ അവിടെ എത്തിച്ചേരുന്നവർ إِلَّا بِشِقِّ ഞെരുക്കം
(ബുദ്ധിമുട്ട് -പ്രയാസം) കൊണ്ടല്ലാതെ الأَنْفُسِ ദേഹങ്ങളുടെ إِنَّ رَبَّكُمْ നിശ്ചയമായും
നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് لَرَءُوفٌ ദയാലുതന്നെ, കൃപയുള്ളവൻ തന്നെ رَحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്
﴾8﴿ وَالْخَيْلَ കുതിര (കളെ)യും وَالْبِغَالَ കോവർ കഴുതകളെയും وَالْحَمِيرَ കഴുതക
ളെയും لِتَرْكَبُوهَا നിങ്ങളവയെ സവാരി ചെയ്വാൻ വേണ്ടി, പുറത്തേറുവാൻ وَزِينَةً
ഭംഗിക്കും, സൗന്ദര്യ (അലങ്കാര)ത്തിനായും وَيَخْلُقُ അവൻ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
مَا لَا تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ(ക്ക്) അറിയാത്തതിനെ

കാലികളെ മനുഷ്യന്റെ ഉപയോഗത്തിനായി സൃഷ്ടിക്കുകയും, നിത്യാവശ്യങ്ങളായ പല കാര്യങ്ങൾക്കും അവയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക വഴി അല്ലാഹു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളെ ഓർമിപ്പിക്കുകയാണ്. കാലികൾ മൂലം ലഭിക്കുന്നതായി ഇവിടെ എടുത്തുപറയപ്പെട്ട ഉപകാരങ്ങൾ ഇവയത്രെ.

(1) തണുപ്പിൽ നിന്നും രക്ഷകിട്ടുമാറ് ചൂട് നൽകുന്ന വസ്തുക്കൾ അവയിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്നു. രോമംകൊണ്ടും, തോൽകൊണ്ടും ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന വസ്ത്രം, പുതപ്പ്, തമ്പ്, പാദരക്ഷ മുതലായവയാണ് ഇതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ശൈത്യകാലത്തും ശൈത്യപ്രദേശങ്ങളിലും ഇവയുടെ ആവശ്യം പറയേണ്ടതുമില്ല.

(2) വിശപ്പിന് ഭക്ഷണവും ദാഹത്തിന് പാനീയവുമായ പാൽ, ഒരു സുപ്രധാന ധനാഗമ മാർഗമായ അവയുടെ സന്തതികൾ തുടങ്ങിയ മറ്റു പല ഉപകാരങ്ങൾ.

(3) ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളിൽ ഒരു പ്രധാന സ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെടുന്ന മാംസം.

(4) മേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് വൈകുന്നേരം ആലകളിലേക്ക് വിശ്രമത്തിനു കൊണ്ടുവരുമ്പോഴും, രാവിലെ ആലയിൽ നിന്ന് വിട്ടു മേച്ചിൽസ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുമ്പോഴും, വിശിഷ്യാ ഉടമസ്ഥർക്ക്, ഉണ്ടാകുന്ന കൗതുകവും ആനന്ദവും. ഈ വിഷയം പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയത്തക്കവണ്ണം കാര്യമായ ഒരു പ്രയോജനമാണോ എന്ന് സംശയിക്കപ്പെടും? ഐഹിക വിഭവങ്ങളുടെ ആധിക്യത്തിലും അഭിവൃദ്ധിയിലും മനുഷ്യനുള്ള ആവേശവും, താൽപര്യവും, അഭിമാനവും ആരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല. മനുഷ്യൻ കാലിവളർത്തുന്നതെല്ലാം അവയെ തനിക്കു ഭക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയോ, മറ്റേതെങ്കിലും വിധത്തിൽ സ്വയം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടിയോ ആണോ? അല്ല. അതായിരുന്നു കാലിവളർത്തലിന്റെ ലക്ഷ്യമെങ്കിൽ സ്വന്താവശ്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ടുന്ന പരിമിതമായ ഒരളവിൽ കവിഞ്ഞു ആരും കാലികളെ വളർത്തുമാ

യിരുന്നില്ല. ആയിരം ഒട്ടകമുള്ളവൻ അത് രണ്ടായിരമാക്കുവാനും, പതിനായിരം ആടുകളുള്ളവൻ അത് ഇരുപതിനായിരമാക്കുവാനും, ലക്ഷക്കണക്കിൽ ഉറുപ്പികയുടെ വ്യവസായം നടത്തുന്നവൻ അത് കോടിക്കണക്കിൽ വളർത്തുവാനും രാപ്പകൽ മിനക്കെടുന്നത് അവമൂലം ലഭിക്കുന്ന അഴകും മോടിയും കണ്ടാനന്ദിക്കുവാനല്ലാതെ മറ്റെന്തിനാണ്?! ഈ പ്രയോജനം എടുത്തുപറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് മറ്റൊരു സംഗതി കൂടി മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. സമ്പത്തിന്റെ വർധനവ് അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു അനുഗ്രഹമാണെന്നും, അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച അവകാശങ്ങളും കടപ്പാടുകളും പാലിച്ചുകൊണ്ട് അതിൽ നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം അതുമൂലം വമ്പിച്ച പുണ്യം സമ്പാദിക്കുവാൻ അത് പ്രയോജനപ്പെടുമെന്നുമാണത്.

(5) ദേഹാദ്ധ്വാനമോ, ബുദ്ധിമുട്ടോ കൂടാതെ ഭാരപ്പെട്ട ചുമടുകൾ ദൂരദേശങ്ങളിലേക്ക് എത്തിക്കുക. യന്ത്രീകൃത വാഹനങ്ങൾക്ക് സർവ്വത്ര പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഇക്കാലത്ത്പോലും ചില രാജ്യങ്ങളിൽ ഭാരങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുവാൻ കാലികളെ- വിശേഷിച്ചും ഒട്ടകങ്ങളെ- ആശ്രയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒട്ടകപ്പുറത്ത് മാത്രമല്ല, മാടുകളുടെ പുറത്തും, മാടുവണ്ടികൾ വഴിയും, ആടുവണ്ടികൾ വഴിയും സാമാനങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുക പല രാജ്യങ്ങളിലും പതിവുണ്ട്. യന്ത്രവാഹനങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുന്നതിന്മുമ്പ് ഏതുരാജ്യത്തും കാലികളെ മാത്രം അതിന് ആശ്രയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നുതാനും. ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ അനുസ്മരിപ്പിച്ചശേഷം, ഇതെല്ലാം ചെയ്തുതന്നിരിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന് മനുഷ്യനോടുള്ള കൃപയും കാരുണ്യവും നിമിത്തമാണെന്നും, ആ സ്ഥിതിക്ക് മനുഷ്യൻ അവനോട് നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥനാണെന്നും കൂടി ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു.

ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചശേഷം കുതിര, കഴുത, കുതിരയും കഴുതയും ഉണചേർന്നു ജനിക്കുന്ന കോവർ കഴുത എന്നിവയെ സവാരിക്കുള്ള വാഹനങ്ങളാക്കി സൃഷ്ടിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളതിനെയും, അവമൂലം സ്വാഭാവികമായും ലഭിക്കുന്ന അലങ്കാര ഭംഗിയെയും കുറിച്ചും ഓർമിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളുടെ പ്രയോജനങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ അവ ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ ഈ മൂന്നു മൃഗങ്ങളും ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളായി അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചില്ല. അവയെ വാഹനമായി ഉപയോഗിക്കുവാനുള്ളതും അലങ്കാരത്തിനുള്ളതുമാണെന്ന് മാത്രമെ പറഞ്ഞുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ഈ മൂന്നും ഭക്ഷിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല എന്ന് ചില പണ്ഡിതൻമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, നാട്ടുകഴുതയുടെയും, കോവർകഴുതയുടെയും മാംസത്തെ നബിﷺ വിരോധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും കുതിരമാംസം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ബലവത്തായ ഹദീഥുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് കുതിരമാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്നാണ് ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരുടെയും അഭിപ്രായം.

ക്വുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത് അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതും, അക്കാലത്തുള്ളവർക്ക് ഊഹിക്കുവാൻപോലും പ്രയാസമായതുമായ വാഹനങ്ങളാണ് തീവണ്ടി, വിമാനം, യന്ത്രക്കപ്പൽ, മോട്ടോർവാഹനങ്ങൾ മുതലായവ. ഇപ്പോൾ വായുമണ്ഡലത്തിനപ്പുറം ശൂന്യാകാശത്തിലൂടെ സഞ്ചരിക്കാവുന്ന വാഹനങ്ങളും, രംഗത്തുവന്നിരിക്കുകയാണ്. എനിയും ഏതെല്ലാം തരത്തിലുള്ള വാഹനങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുമെന്ന് പറയുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഇവയൊക്കെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മനുഷ്യനിർമിതങ്ങളാണെങ്കിലും അവ നിർമിക്കുവാനുള്ള സാധന സാമഗ്രികളും, അവക്ക് രൂപം നൽകുവാൻ ബുദ്ധിയും, തോന്നലും, സാഹചര്യങ്ങളുമെല്ലാം മനുഷ്യന് നൽകുന്നത് അല്ലാഹുവാണല്ലോ. ഇതുപോലെയുള്ള

പലതിനെയും സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കും അവസാനം 'നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്തതും അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു (وَ يَخْلُقُ مَالَا تَعْلَمُونَ) എന്ന് പറഞ്ഞത്.

وَعَلَى ٱللَّهِ قَصْدُ ٱلسَّبِيلِ وَمِنْهَا جَآئِرٌ

﴿9﴾ അല്ലാഹുവിന്റെ മേലാണ് (നേരായ) മിതമാർഗം (വിവരിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ബാധ്യത) ഉള്ളത്. അതിൽ [മാർഗങ്ങളിൽ] തന്നെ (ചിലത്) തെറ്റിയതുമുണ്ട്.

وَلَوْ شَآءَ لَهَدَىٰكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩﴾

അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങളെ മുഴുവൻ അവൻ നേർമാർഗത്തിലാക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

﴿9﴾ وَعَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെമേലാണ് (ബാധ്യത) قَصْدُ السَّبِيلِ മിതമാർഗം (കാണിക്കൽ), മാർഗം വിവരിക്കൽ وَمِنْهَا അതിലുണ്ട്, അതിൽ തന്നെയുമുണ്ട് جَائِرٌ തെറ്റിയത് وَلَوْ شَاءَ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ لَهَدَاكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ നേർമാർഗത്തിലാക്കുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു أَجْمَعِينَ മുഴുവൻ, എല്ലാവരെയും.

ബാഹ്യമായ മാർഗങ്ങളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുവാനുള്ള വാഹനങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് ആന്തരികമായ മാർഗങ്ങൾ കൂടിയുണ്ടെന്നും, അവയിൽ ചിലത് നേർക്കുനേരെ മിതമായുള്ളതും ചിലത് തെറ്റി വളഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ളതുമുണ്ടെന്നും നേരായ മാർഗത്തിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നതെങ്ങിനെയാണെന്ന് വിവരിച്ചുകൊടുക്കൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ബാധ്യതയാണെന്നും, അഥവാ അതാണ് ക്വുർആനിലൂടെയും പ്രവാചകനിലൂടെയും അവൻ നൽകി വരുന്ന മാർഗദർശനങ്ങൾ എന്നുമൊക്കെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്.

ബാഹ്യമായ ഐഹികവിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ, അതോടുചേർന്ന് ആന്തരികമായ ധാർമിക വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഓർമപ്പെടുത്തുക ചിലപ്പോഴെല്ലാം ക്വുർആന്റെ പതിവാകുന്നു. ഹജ്ജ് യാത്രകളിൽ ഭക്ഷണം മുതലായ യാത്രാസാമാനങ്ങൾ ഒരുക്കിക്കൊള്ളുവാൻ ഉപദേശിച്ചപ്പോൾ فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى 'യാത്രാസാമാനങ്ങളിൽ വെച്ചു ഉത്തമമായത് ഭയഭക്തിയാണ്.' (2:197) എന്നും, നഗ്നത മറക്കുവാനുള്ള വസ്ത്രം നൽകിയതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ وَلِبَاسُ التَّقْوَى ذَٰلِكَ خَيْرٌ 'ഭയഭക്തിയാകുന്ന വസ്ത്രമത്രെ ഏറ്റവും ഉത്തമമായത്.' (7:26) എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഇതിന് ഉദാഹരണമാകുന്നു. അല്ലാഹു കാണിച്ചുതരുന്ന നേരായമാർഗത്തിലൂടെ ചരിക്കുന്നവരെ മാത്രമേ അവൻ സൻമാർഗത്തിൽ ചേർക്കുകയുള്ളൂ-എന്നല്ലാതെ എല്ലാവരെയും സൻമാർഗത്തിലാക്കുവാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല എന്നത്രെ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ 'അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളെ മുഴുവൻ അവൻ നേർമാർഗത്തിലാക്കുമായിരുന്നു' എന്ന വാക്യം മുഖേന അറിയിക്കുന്നത്. (ഈ വാക്യത്തിലടങ്ങിയ സാരാർഥങ്ങളെപ്പറ്റി സൂറ: അൻആം 149; ഹൂദ് 118; മാഇദഃ :51; സജദഃ 13 മുതലായ വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റുമായി പലതവണ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വിഭാഗം - 2

هُوَ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً ۖ لَّكُم مِّنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾

﴾10﴿ അവനത്രെ, ആകാശത്ത്നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് (മഴ) വെള്ളം ഇറക്കിത്തന്നവൻ. അതിൽ നിന്ന് (കുടിക്കുവാൻ) പാനീയമുണ്ടാകുന്നു. അതിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ (കാലികളെ) മേയ്ക്കുന്ന (ചെടി) മരങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നു.

يُنۢبِتُ لَكُم بِهِ ٱلزَّرْعَ وَٱلزَّيْتُونَ وَٱلنَّخِيلَ وَٱلْأَعْنَٰبَ وَمِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾

﴾11﴿ അത് [വെള്ളം] മൂലം നിങ്ങൾക്ക് കൃഷിയും, ഒലീവും ഈത്തപ്പനയും, മുന്തിരികളും അവൻ ഉൽപാദിപ്പിച്ചു തരുന്നു; (എന്നുവേണ്ട) എല്ലാ ഫലവർഗങ്ങളിൽ നിന്നും (ഉൽപാദിപ്പിച്ചുതരുന്നു). നിശ്ചയമായും, അതിൽ (ഒക്കെയും) ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് ഒരു (വമ്പിച്ച) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്.

﴾10﴿ هُوَ الَّذِي അവൻ യാതൊരുവനാണ്, അവനത്രെയൊരുത്തൻ أَنزَلَ അവൻ ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന് مَاءً വെള്ളം لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് مِنْهُ അതിലുണ്ട്, അതിൽ നിന്ന് (ചിലത്) ഉണ്ടായിരിക്കും شَرَابٌ പാനീയം, കുടിനീർ وَمِنْهُ അതിലുണ്ട്, അതിൽ നിന്ന് (ചിലത്) شَجَرٌ മരങ്ങളും (ഉണ്ട്- ഉണ്ടായിരിക്കും) فِيهِ അതിൽ تُسِيمُونَ നിങ്ങൾ മേയ്ക്കുന്നു ﴾11﴿ يُنبِتُ അവൻ മുളപ്പിക്കുന്നു, ഉൽപാദിപ്പിക്കും لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് بِهِ അത്മൂലം, അതിനാൽ الزَّرْعَ കൃഷിയെ, വിളയെ وَالزَّيْتُونَ ഒലീവും وَالنَّخِيلَ ഈത്തപ്പനയും وَالأَعْنَابَ മുന്തിരികളും وَمِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ എല്ലാ ഫല (വർഗ)ങ്ങളിൽ നിന്നും إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَآيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം لِقَوْمٍ ഒരു ജനതക്ക് يَتَفَكَّرُونَ അവർ ചിന്തിക്കുന്നു

കാലിമൃഗങ്ങൾ മുഖേനയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളെ ഓർമിപ്പിച്ചശേഷം മഴവെള്ളം മുഖേനയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളെ ഓർമിപ്പിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം എടുത്തെണ്ണിക്കാട്ടുന്നതിന്റെ ആവശ്യമെന്താണെന്നുകൂടി ഇടക്കിടെ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ ۖ وَٱلنُّجُومُ

﴾12﴿ രാത്രിയെയും, പകലിനെയും, സൂര്യനെയും ചന്ദ്രനെയും അവൻ നിങ്ങൾക്ക് വിധേയമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. നക്ഷത്രങ്ങളും അവ

مُسَخَّرَٰتُۢ بِأَمۡرِهِۦٓۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَعۡقِلُونَ ﴿١٢﴾

ന്റെ കല്പനയനുസരിച്ച് വിധേയമാക്കപ്പെട്ടവയാണ്.

നിശ്ചയമായും, അതില്‍ (ഒക്കെയും) ബുദ്ധികൊടു (ത്തു ചിന്തി)ക്കുന്ന ജനങ്ങള്‍ക്ക് പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

وَمَا ذَرَأَ لَكُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ مُخۡتَلِفًا أَلۡوَٰنُهُۥٓۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لِّقَوۡمٖ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣﴾

《13》 വര്‍ണങ്ങള്‍ [ഇനങ്ങള്‍] വ്യത്യസ്തമായ നിലയില്‍ ഭൂമിയില്‍ നിങ്ങള്‍ക്ക് വേണ്ടി അവന്‍ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളവയും (വിധേയമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു). നിശ്ചയമായും, അതില്‍ (ഒക്കെയും) ഉറ്റാലോചിക്കുന്ന ജനങ്ങള്‍ക്ക് ഒരു (വമ്പിച്ച) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്.

《12》 وَسَخَّرَ لَكُمُ നിങ്ങള്‍ക്കവന്‍ വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു ٱلَّيۡلَ രാത്രിയെ وَٱلنَّهَارَ പകലിനെയും وَٱلشَّمۡسَ സൂര്യനെയും وَٱلۡقَمَرَ ചന്ദ്രനെയും وَٱلنُّجُومُ നക്ഷത്രങ്ങളാകട്ടെ مُسَخَّرَٰتُۢ വിധേയമാക്കപ്പെട്ടവയാണ് بِأَمۡرِهِ അവന്റെ കല്പന പ്രകാരം إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَأٓيَٰتٖ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങള്‍ لِّقَوۡمٖ ജനങ്ങള്‍ക്ക് يَعۡقِلُونَ അവര്‍ ബുദ്ധികൊടുക്കുന്നു, ഗ്രഹിക്കുന്നു 《13》 وَمَا ذَرَأَ അവന്‍ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതും لَكُمۡ നിങ്ങള്‍ക്ക്വേണ്ടി فِي ٱلۡأَرۡضِ ഭൂമിയില്‍ مُخۡتَلِفًا വ്യത്യസ്തമായിക്കൊണ്ട് أَلۡوَٰنُهُۥ അതിന്റെ വര്‍ണ (നിറ)ങ്ങള്‍ (ഇനങ്ങള്‍) إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَأٓيَةٗ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം لِّقَوۡمٖ ജനങ്ങള്‍ക്ക് يَذَّكَّرُونَ അവര്‍ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നു.

രാപ്പകലുകള്‍, സൂര്യചന്ദ്രനക്ഷത്രങ്ങള്‍ എന്നിവയൊക്കെ മനുഷ്യന് വിധേയമാക്കിത്തന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താല്‍പര്യം സൂഃ ഇബ്റാഹീം: 32, 33 ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റുമായി മുമ്പ് വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ അതാവര്‍ത്തിച്ചു വിവരിക്കേണ്ടതില്ല 'വ്യത്യസ്ത വര്‍ണങ്ങളായി നിങ്ങള്‍ക്ക് വേണ്ടി ഭൂമിയില്‍ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവ' എന്ന് പറഞ്ഞതില്‍, മനുഷ്യന് ഉപകാരപ്രദമായി ഈ ഭൂമിയില്‍ നിലവിലുള്ള സസ്യവര്‍ഗങ്ങളും, ജീവവര്‍ഗങ്ങളുമടക്കം എല്ലാ ഇനത്തിലും പെട്ട ഭൂവിഭവങ്ങള്‍ ഉള്‍പ്പെടുന്നു. ഒരു തരത്തിലല്ലെങ്കില്‍ മറ്റൊരു തരത്തില്‍ മനുഷ്യന് പ്രയോജനപ്പെടാത്ത വസ്തുക്കള്‍ ഈ ഭൂമിയില്‍ ഇല്ലെന്നുള്ള പരമാര്‍ഥം ഇന്ന് ചിന്തകന്‍മാരായ പല ശാസ്ത്രജ്ഞന്‍മാരും വ്യക്തമാക്കാറുള്ളതാണ്. هُوَ ٱلَّذِي خَلَقَ لَكُم مَّا فِي ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا "ഭൂമിയിലുള്ളത് മുഴുവനും നിങ്ങള്‍ക്ക് വേണ്ടി സൃഷ്ടിച്ചവനത്രെ അവന്‍." (2:29) എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ക്വുര്‍ആന്‍ ഈ യാഥാര്‍ത്ഥ്യം മുമ്പേ പ്രഖ്യാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു.

നിത്യസത്യങ്ങളായ ഈ അനുഗ്രഹങ്ങളൊക്കെ എടുത്തുപറഞ്ഞു ഓര്‍മിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണെന്ന് ഓരോ വചനത്തിന്റെയും അവസാനത്തില്‍ അല്ലാഹു ചൂണ്ടി

ക്കാട്ടിയിട്ടുള്ളത് ശ്രദ്ധിക്കുക. അതെ, ചിന്തിക്കുന്നവർക്കും, ബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കുന്നവർക്കും, ഉറ്റാലോചിക്കുന്നവർക്കും ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനുണ്ട്. അഥവാ അതിനുവേണ്ടിയാണ് ഇതെല്ലാം ഓർമിപ്പിക്കുന്നത് എന്ന് സാരം. ബുദ്ധികൊണ്ട് ചിന്തിക്കുകയും ഉറ്റാലോചന ചെയ്തു സത്യാസത്യങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്യുവാൻ അല്ലാഹു നമുക്കെല്ലാം തൗഫീക് നൽകട്ടെ, ആമീൻ. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

وَهُوَ ٱلَّذِى سَخَّرَ ٱلْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا۟ مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا۟ مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى ٱلْفُلْكَ مَوَاخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا۟ مِن فَضْلِهِۦ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

﴾14﴿ അവൻ തന്നെയാണ് സമുദ്രത്തെ വിധേയമാക്കിയവനും: അതിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് പുതിയ മാംസം തിന്നുവാനും, നിങ്ങൾ ധരിക്കാറുള്ള ആഭരണ (പദാർഥ)ങ്ങൾ അതിൽ നിന്ന് പുറത്തെടുക്കുവാനും വേണ്ടി; കപ്പലുകൾ അതിലൂടെ (വെള്ളം) പിളർത്തുന്നതായിക്കൊണ്ട് (സഞ്ചരിക്കുന്നത്) നിനക്ക് കാണുകയും ചെയ്യാം. അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ തേടിയെടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയും; നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും (കൂടിയാണത്)

﴾14﴿ وَهُوَ الَّذِي അവൻ തന്നെ, (അവനത്രെ) യാതൊരുവനും سَخَّرَ വിധേയമാക്കിയ الْبَحْرَ സമുദ്രത്തെ | لِتَأْكُلُوا നിങ്ങൾ (ക്ക്) തിന്നുവാൻ വേണ്ടി مِنْهُ അതിൽ നിന്ന് لَحْمًا മാംസം طَرِيًّا പുതിയ | وَتَسْتَخْرِجُوا നിങ്ങൾ പുറത്തെടുക്കുവാനും مِنْهُ അതിൽ നിന്ന് حِلْيَةً ആഭരണങ്ങളെ تَلْبَسُونَهَا നിങ്ങളവയെ ധരിക്കുന്നു وَتَرَى നിനക്ക് കാണാം الْفُلْكَ കപ്പലുകളെ مَوَاخِرَ പിളർത്തുന്നതായി فِيهِ അതിൽ, അതിലൂടെ | وَلِتَبْتَغُوا നിങ്ങൾ തേടിയെടുക്കു (അന്വേഷിക്കു)വാൻ വേണ്ടിയും مِنْ فَضْلِهِ അവന്റെ ഔദാര്യ (അനുഗ്രഹ)ത്തിൽ നിന്ന് وَلَعَلَّكُمْ നിങ്ങളാകുവാനും, നിങ്ങളായേക്കുകയും ചെയ്യാം تَشْكُرُونَ നിങ്ങൾ നന്ദി ചെയ്യും.

മനുഷ്യർക്ക് ഭക്ഷണത്തിന്നായി സമുദ്രത്തിൽ അല്ലാഹു വിളയിച്ചു വളർത്തിവരുന്ന കണക്കറ്റ മൽസ്യവിളകളെപ്പറ്റിയാണ് لَحْمًا طَرِيًّا (പുതിയ മാംസം) എന്ന് പറഞ്ഞത്. വേഗം ഉപയോഗിക്കാവുന്നതും, സുഖകരമായതും, ലഘുത്വം കൂടിയതുമായ ആഹാരമത്രെ മൽസ്യമാംസം. ആഭരണ പദാർഥങ്ങൾ (حِلْيَة) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മുത്ത്, പവിഴം, ചിപ്പി തുടങ്ങിയ രത്നവിഭവങ്ങളുമാകുന്നു. ഇന്നത്തെപ്പോലെ പരിഷ്കൃതങ്ങളായ യന്ത്രസാമഗ്രികളും, ജലവാഹനങ്ങളുമൊന്നുമില്ലാത്ത മുൻകാലം മുതൽക്കുതന്നെ, സമുദ്രത്തിൽ അല്ലാഹു നിക്ഷേപിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളും, രത്നസമ്പത്തുക്കളും മനുഷ്യൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിപ്പോന്നിട്ടുണ്ട്. കണ്ണെത്താത്ത, ആഴം കാണാത്ത സമുദ്ര

ജലത്തെയും, മലകൾ കണക്കെയുള്ള തിരമാലകളെയും, ശക്തിയായി ആഞ്ഞടിക്കുന്ന കാറ്റുകളെയും ഇടവും വലവുമാക്കി പിളർന്നുകൊണ്ട് മുന്നോട്ട് കുതിച്ചു പായുന്ന കപ്പലുകൾ വഴി, ഒരു നാട്ടിൽ നിന്ന് മറ്റൊരു നാട്ടിലേക്കും, ഒരു വൻകരയിൽ നിന്ന് മറ്റൊരു വൻകരയിലേക്കും വിവിധ ആവശ്യാർഥം മനുഷ്യൻ സദാ വന്നുംപോയും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നൂഹ് നബി (അ) യുടെ കാലം മുതൽ ആരംഭിച്ച ഈ ഏർപ്പാട് അനുദിനം വർധിച്ചുകൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം സജ്ജമാക്കിത്തരുകയും, അതിന് വേണ്ടുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ ശരിപ്പെടുത്തിത്തരുകയും ചെയ്തതിന്റെ പേരിൽ മനുഷ്യർ സദാ അല്ലാഹുവിനോട് നന്ദികാണിക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടവരാണ് എന്ന് അവസാനത്തെ വാക്യത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

وَأَلْقَىٰ فِى ٱلْأَرْضِ رَوَٰسِىَ أَن تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَٰرًا وَسُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾

《15》 ഭൂമി നിങ്ങളെയും കൊണ്ട് ചരിഞ്ഞുപോകുമെന്നതിനാൽ, അതിൽ അവൻ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്ന മലകളെ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നദികളെയും വഴികളെയും (ഏർപെടുത്തിയിരിക്കുന്നു); നിങ്ങൾ (ഉദ്ദിഷ്ട സ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക്) മാർഗം പ്രാപിക്കുവാൻ വേണ്ടി;-

وَعَلَٰمَٰتٍ ۚ وَبِٱلنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾

《16》 (പല) അടയാളങ്ങളെയും (ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.) നക്ഷത്രങ്ങൾ മൂലവും (തന്നെ) അവർ [മനുഷ്യർ] (ഉദ്ദിഷ്ട സ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക്) മാർഗം പ്രാപിക്കുന്നു.

《15》 وَأَلْقَى അവൻ ഇട്ടിരിക്കുന്നു, സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ رَوَاسِيَ ഉറച്ചു (പൂണ്ട്) നിൽക്കുന്നവയെ (മലകളെ) أَنْ تَمِيدَ അത് ചരിഞ്ഞുപോകുമെന്നതിനാൽ بِكُمْ നിങ്ങളുമായി, നിങ്ങളെയും കൊണ്ട് وَأَنْهَارًا നദി (പുഴ)കളെയും وَسُبُلًا വഴി (മാർഗം)കളെയും لَعَلَّكُمْ നിങ്ങൾ ആകുവാൻ വേണ്ടി, ആയേക്കാം تَهْتَدُونَ നിങ്ങൾ വഴിചേരും, (നേർ) മാർഗം പ്രാപിക്കും 《16》 وَعَلَامَاتٍ അടയാളങ്ങളെയും وَبِالنَّجْمِ നക്ഷത്രങ്ങൾ മൂലവും, നക്ഷത്രംകൊണ്ടും هُمْ അവർ يَهْتَدُونَ മാർഗം പ്രാപിക്കുന്നു, വഴിചേരുന്നു.

സമുദ്രത്തിൽ അല്ലാഹു നൽകിയ ചില അനുഗ്രഹങ്ങളെ ഓർമിപ്പിച്ചശേഷം കരയിലും അന്തരീക്ഷത്തിലുമായി നൽകിയിട്ടുള്ള ചില അനുഗ്രഹങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്. ഒരു എത്തുംപിടിയും കൂടാതെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്ന ഭൂഗോളം അതിലെ നിവാസികൾ സഹിതം ചരിഞ്ഞോ മറിഞ്ഞോ തെറിച്ചോ പോകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി- സമുദ്രത്തിൽ കപ്പലുകൾ നങ്കൂരമിട്ടുറപ്പിച്ചു നിറുത്തുന്നത്പോലെ- ഭാരമേറിയ പർവതങ്ങളാകുന്ന നങ്കൂരങ്ങൾ വഴി അതിനെ അല്ലാഹു ഉറപ്പിച്ചുനിർത്തിയിരിക്കുന്നു. നൂറുകണക്കിലും ആയിരക്കണക്കിലും നാഴിക ദൂരത്തെവിടെന്നോ ഉത്ഭവിച്ചു

കാടും, മലയും, പാറക്കെട്ടും, മരുഭൂമിയും, മലയിടുക്കും താണ്ടിക്കൊണ്ട് വളഞ്ഞുപുളഞ്ഞും, ഓടിച്ചാടിയും ഒഴുകിവരുന്ന നദികളെ ഒരുകൂട്ടർ കുടിനീരിനും, കുളിനീരിനും ഉപയോഗപ്പെത്തുന്നുവെങ്കിൽ, മറ്റൊരുകൂട്ടർ കൃഷിക്കും, ഗതാഗതത്തിനും, വ്യവസായത്തിനും ഉപയോഗിക്കുന്നു. വേറൊരു കൂട്ടർ മൽസ്യബന്ധനത്തിനും, വിദ്യുഛക്തിയുൽപാദനത്തിനും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. വഴികളെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ, നാട്ടിലൂടെ, കാട്ടിലൂടെ, സമതലത്തിലൂടെ, കുന്നുകുഴികളിലൂടെ, വെള്ളത്തിലൂടെ, വായുവിലൂടെ എന്നിങ്ങിനെ ആവശ്യമായ സ്ഥലങ്ങളിലൂടെയെല്ലാം സഞ്ചരിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന പലതരം വഴികളെയും അല്ലാഹു ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. വഴിതെറ്റാതെ ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരുവാനും, ദൂരവും സ്ഥാനവും നിർണയിക്കുവാനും വേണ്ടി ഓരോതരം വഴികൾക്കും ചില അടയാളങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കുന്നും, കുണ്ടും, വയലും, പറമ്പും, പാറയും, മണലും, മണ്ണും, മരവും, ചരിവും, മറിവും എന്നിങ്ങനെ എത്രയെത്ര അടയാളങ്ങൾ?! വമ്പിച്ച മരുഭൂമികളിലോ സമുദ്രത്തിലോ യാത്ര ചെയ്യുന്നവർക്ക് അടയാളങ്ങളുടെ അഭാവം നിമിത്തമോ, രാത്രിയുടെ ഇരുട്ട് മൂലമോ ദിക്കുകളറിയാതെ വരുമ്പോൾ, നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സ്ഥാനവും ഗതിയും നോക്കി സ്ഥാനവും സമയവും കണക്കാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. ഇതൊക്കെ സ്വയമങ്ങ് രൂപംപൂണ്ടതല്ല. മനുഷ്യരോ മറ്റു വല്ലവരോ രൂപം നൽകിയതുമല്ല. എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ മാത്രം പ്രവൃത്തി. അവന്റെ മാത്രം സൃഷ്ടി. അവന്റെ മാത്രം വ്യവസ്ഥ. എല്ലാവർക്കും സുപരിചിതമായ ഈ നിത്യസത്യങ്ങളെ ഓർമിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ചോദിക്കുകയാണ്:-

أَفَمَن يَخْلُقُ كَمَن لَّا يَخْلُقُ ۗ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾

《17》 അപ്പോൾ, സൃഷ്ടിക്കുന്ന (ഒരു) വൻ സൃഷ്ടിക്കാത്തവരെപ്പോലെയാകുന്നുവോ?! അപ്പോൾ, (ബഹുദൈവാരാധകരേ,) നിങ്ങൾ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നില്ലേ?!

《17》 أَفَمَنْ അപ്പോൾ യാതൊരുവനോ يَخْلُقُ അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു كَمَنْ യാതൊരുവനെ (യാതൊരുത്തരെ) പ്പോലെ لَا يَخْلُقُ അവൻ സൃഷ്ടിക്കില്ല أَفَلَا تَذَكَّرُونَ അപ്പോൾ (എന്നിരിക്കെ) നിങ്ങൾ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നില്ലേ.

മുകളിൽ വിവരിച്ചതുപോലെയുള്ള വസ്തുക്കളെയൊക്കെ സൃഷ്ടിച്ചു രൂപപ്പെടുത്തിയ അല്ലാഹുവും, ഒരു അണുപോലും സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയാത്തവരും എങ്ങിനെ സമമാകും?! ഒരിക്കലും സമമാവുകയില്ലല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, വിഗ്രഹങ്ങൾ, ദേവീദേവൻമാർ, മഹാത്മാക്കൾ എന്ന് വേണ്ട അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ഏതൊരു വസ്തുവെയും അവന്റെ പങ്കുകാരനോ, സമാനനോ ആക്കിവെച്ചു ആരാധിക്കുന്നത് തികച്ചും വിഡ്ഢിത്തമല്ലേ?! നിങ്ങൾ ഒട്ടും ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നില്ലേ?! എന്ന് താൽപര്യം. എന്നാൽ, മേലുദ്ധരിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾ മാത്രമാണോ അല്ലാഹു മനുഷ്യരായ നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്തു തന്നിരിക്കുന്നത്?! അല്ല:-

وَإِن تَعُدُّوا۟ نِعْمَةَ ٱللَّهِ لَا تُحْصُوهَآ ۗ

《18》 അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ നിങ്ങൾ എണ്ണുന്നപക്ഷം നിങ്ങൾ അത് കണക്കാക്കുന്നതല്ല.

[നിങ്ങൾക്കതിന്നു സാധ്യമല്ല].

إِنَّ ٱللَّهَ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٨﴾

നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയും തന്നെ.

﴾18﴿ وَإِن تَعُدُّوا നിങ്ങൾ എണ്ണുന്നപക്ഷം نِعْمَةَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ لَا تُحْصُوهَا നിങ്ങളതിനെ കണക്കാക്കുക (തിട്ടപ്പെടുത്തുക) യില്ല إِنَّ ٱللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لَغَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ തന്നെയാണ് رَحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

എണ്ണിയാലൊടുങ്ങാത്ത ആ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് നന്ദി കാണിക്കാതെ, നിങ്ങൾ ശിർക്കിലും തോന്നിയവാസത്തിലും മുഴുകിയിരുന്നിട്ടും തൽക്ഷണം നിങ്ങളുടെമേൽ ശിക്ഷാനടപടിയെടുക്കാതിരിക്കുന്നതും, നിങ്ങളുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതുമൊക്കെ അവൻ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയും ആയത് കൊണ്ടാണെന്ന് സാരം. സൂ: ഇബ്റാഹീം 34-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെയും സ്മരിക്കുക.

وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾

﴾19﴿ അല്ലാഹു, നിങ്ങൾ രഹസ്യമാക്കുന്നതിനെയും, നിങ്ങൾ പരസ്യമാക്കുന്നതിനെയും അറിയുന്നു.

وَٱلَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾

﴾20﴿ അല്ലാഹുവിന്ന് പുറമെ, അവർ വിളിച്ചു (പ്രാർഥിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ യാതൊന്നും (തന്നെ) സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല; അവരാകട്ടെ, സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

أَمْوَٰتٌ غَيْرُ أَحْيَآءٍ ۖ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾

﴾21﴿ (അവർ) നിർജ്ജീവങ്ങളാകുന്നു; ജീവനില്ലാത്തവരാകുന്നു. ഇവർ ഏതുസമയത്ത് എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുമെന്ന് അവർ അറിയുകയുമില്ല.

﴾19﴿ وَٱللَّهُ അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവാകട്ടെ يَعْلَمُ അവൻ അറിയുന്നു, അറിയും مَا تُسِرُّونَ നിങ്ങൾ രഹസ്യമാക്കുന്നത് وَمَا تُعْلِنُونَ നിങ്ങൾ പരസ്യമാക്കുന്നതും ﴾20﴿ وَٱلَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർ يَدْعُونَ അവർ വിളിക്കുന്നു, പ്രാർഥിക്കുന്നു مِن دُونِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ لَا يَخْلُقُونَ അവർ സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല, സൃഷ്ടിക്കുകയില്ല. شَيْـًٔا യാതൊന്നിനെയും وَهُمْ അവരാകട്ടെ, അവരോ يُخْلَقُونَ അവർ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു. ﴾21﴿ أَمْوَٰتٌ നിർജ്ജീവങ്ങളാണ്, മരണപ്പെട്ടവരാണ് غَيْرُ أَحْيَآءٍ ജീവിക്കാത്തവരാകുന്നു, ജീവനില്ലാത്തവരാണ്, ജീവിക്കുന്നവരല്ലാത്ത وَمَا يَشْعُرُونَ അവർ (ക്ക്) അറിയുകയില്ല, ബോധ

മില്ല أَيَّانَ ഏത് സമയത്ത് എന്ന് يُبْعَثُونَ അവർ (ഇവർ) എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടും.

ബഹുദൈവാരാധനയുടെ നിരർഥതയും, പരദൈവങ്ങൾക്ക് അതിനുള്ള അനർഹതയുമാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഖുർആൻ ഒന്നാമതായി അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നത് അറബികളെയാണല്ലോ. അവർ ആരാധിച്ചുവരുന്നതാകട്ടെ, വിഗ്രഹങ്ങൾ മുതലായ പരദൈവങ്ങളെയുമാണ്. അവ യാതൊന്നിനെയും സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുന്നില്ല. അവ തന്നെയും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവയാണ്, അവ നിർജ്ജീവങ്ങളാണ്, മേലിൽ ജീവിക്കുവാനും പോകുന്നില്ല, അവരുടെ ആരാധകൻമാരെ ഏതവസരത്തിലാണ് ഖബ്റുകളിൽനിന്ന് എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുകയെന്ന വിവരവും അവർക്കില്ല. എന്നിരിക്കെ, ഇത്രയും നിന്ദ്യവും നിസ്സാരവുമായ ഈ വസ്തുക്കളെ വിളിച്ചു പ്രാർഥിക്കുന്നത് അങ്ങേഅറ്റം അർഥശൂന്യവും പടുവങ്കത്വവുമാണല്ലോ എന്ന് താൽപര്യം.

اَمْوَات (അംവാത്തുൻ) എന്നത് مَيت (മയ്യിത്ത്) ന്റെ ബഹുവചനവും, اَحْيَاء (അഹ്യാഉ്) എന്നത് حَيّ (ഹയ്യ്) ന്റെ ബഹുവചനവുമാകുന്നു. 'മരണപ്പെട്ടവൻ, മരണപ്പെടുന്നവൻ, ജീവനില്ലാത്തത്, നിർജീവം' എന്നീ അർഥങ്ങളിലെല്ലാം ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന വാക്കത്രെ مَيت. ഈ അർഥങ്ങളിലെല്ലാം തന്നെ അതിന്റെ വിപരീത പദമായി വരുന്നതാണ് حَيّ എന്ന വാക്കും. ഈ അർഥങ്ങളിലെല്ലാം ഖുർആനിൽ അവ രണ്ടും ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടുകാണാം. അപ്പോൾ, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത എല്ലാ ആരാധ്യവസ്തുക്കളും തന്നെ-ഒരർഥത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരർഥത്തിൽ أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടാവുന്നതായിത്തീരുന്നു. സൃഷ്ടിക്കുന്നവരല്ല സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നവരാണ്-എന്നും മറ്റുമുള്ള വിഷയങ്ങളിലാകട്ടെ, വിഗ്രഹങ്ങളും വിഗ്രഹങ്ങളല്ലാത്തവയും സമമാണ്താനും.

വിഭാഗം - 3

إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۚ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكِرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾

﴿22﴾ നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻ ഒരേ ഒരു ആരാധ്യനാകുന്നു. എന്നാൽ, പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ-അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ (അത്) നിഷേധിക്കുന്നവയാകുന്നു. അവർ അഹംഭാവം നടിക്കുന്നവരുമാകുന്നു.

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾

﴿23﴾ നിസ്സംശയമത്രെ, അവർ രഹസ്യമാക്കുന്നതും, അവർ പരസ്യമാക്കുന്നതും അല്ലാഹു അറിയുന്നുവെന്നുള്ളത്. നിശ്ചയമായും അവൻ, അഹംഭാവം നടിക്കുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.

﴿22﴾ إِلَٰهُكُمْ നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻ, ദൈവം إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ഒരേ ആരാധ്യനാണ്, ഏകദൈവമാകുന്നു فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ എന്നാൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ بِالْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ قُلُوبُهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ مُنْكِرَةٌ നിഷേധിക്കുന്ന (വെറുക്കുന്ന-പ്രതിഷേധിക്കുന്ന)

വയാകുന്നു وَهُمْ അവർ, അവരാകട്ടെ مُسْتَكْبِرُونَ അഹംഭാവം (വലുപ്പം- ഗർവ്) നടിക്കുന്നവരാണ് ﴾23﴿ لَا جَرَمَ നിസ്സംശയം, കുറ്റമല്ല, (സത്യമായും) أَنَّ اللَّهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) വെന്നുള്ളത് يَعْلَمُ അവൻ അറിയുന്നു (വെന്നുള്ളത്) مَا يُسِرُّونَ അവർ രഹസ്യമാക്കുന്നത് وَمَا يُعْلِنُونَ അവർ പരസ്യമാക്കുന്നതും إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ لَا يُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുക (സ്നേഹിക്കുക)യില്ല الْمُسْتَكْبِرِينَ അഹംഭാവം നടിക്കുന്നവരെ

മുശ്രിക്കുകൾ പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരും, അഹംഭാവികളുമാകുന്നു. അഥവാ അഹംഭാവം കൊണ്ടാണവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു അവരെ വെറുതെ വിടുവാൻ പോകുന്നില്ല. അവരുടെ രഹസ്യവും പരസ്യവും അവൻ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. അതനുസരിച്ചുള്ള നടപടി അവൻ എടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും എന്ന് സാരം.

മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു മാത്രം പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ, പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ അറച്ചു ചുളുങ്ങിപ്പോകും. അവന് പുറമെയുള്ളവരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ, അപ്പോഴതാ അവർ, സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു!' (സുമർ 45) വീണ്ടും ഒരു സ്ഥലത്ത് പറയുന്നു: 'നിശ്ചയമായും, എന്നെ ആരാധിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അഹംഭാവം നടിക്കുന്നവർ, നിന്ദ്യരായിക്കൊണ്ട് വഴിയെ ജഹന്നമിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണ്'. (40:60) നബിﷺ പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു മസ്ഊദ് (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'അണുത്തൂക്കം ഹൃദയത്തിൽ അഹംഭാവമുള്ളവൻ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല. അണുത്തൂക്കം സത്യവിശ്വാസം ഹൃദയത്തിലുള്ളവൻ നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയുമില്ല'. അപ്പോൾ, ഒരാൾ ചോദിച്ചു: 'റസൂലേ, ഒരാൾ അവന്റെ വസ്ത്രം നല്ലതായിരിക്കുവാനും, ചെരിപ്പു നല്ലതായിരിക്കുവാനും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. (ഇത് അഹംഭാവമാകുമോ?)' അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സുന്ദരനാണ്. അവൻ സൗന്ദര്യത്തെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. അഹംഭാവം എന്നാൽ, യഥാർഥത്തെ ധിക്കരിക്കലും, മനുഷ്യരോട് അവഗണന കാണിക്കലുമാകുന്നു'. (മു;തി;ദാ.)

وَإِذَا قِيلَ لَهُم مَّاذَآ أَنزَلَ رَبُّكُمْ ۙ قَالُوٓا۟ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾

﴾24﴿ 'നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് അവതരിപ്പിച്ചത് എന്താണ്?' എന്ന് അവരോട് പറയപ്പെട്ടാൽ, അവർ പറയും: 'പൂർവികന്മാരുടെ പുരാണകഥകൾ' എന്ന്.

لِيَحْمِلُوٓا۟ أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۙ وَمِنْ أَوْزَارِ ٱلَّذِينَ يُضِلُّونَهُم بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ أَلَا سَآءَ مَا

﴾25﴿ (അതെ) ഖിയാമത്ത് നാളിൽ അവർ തങ്ങളുടെ കുറ്റ (ഭാര) ങ്ങൾ പൂർണമായും വഹിക്കുവാൻ വേണ്ടി; (കൂടാതെ) യാതൊരു കൂട്ടരെ അറിവില്ലാതെ തങ്ങൾ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നുവോ അവരുടെ കുറ്റ (ഭാര)

يَزِرُونَ ﴿٢٥﴾

ങ്ങളിൽ നിന്നും (കുറെ വഹിക്കുവാൻ വേണ്ടി). അല്ലാ (-അറിയുക) ! അവർ പേറുന്നത് [അവരുടെ കുറ്റഭാരം] വളരെ മോശം!

﴾24﴿ وَإِذَاقِيلَ പറയ (ചോദിക്ക) പ്പെട്ടാൽ لَهُمْ അവരോട് مَاذَا എന്തൊന്നാണ് أَنزَلَ ഇറക്കിയത് رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് قَالُوا അവർ പറയും أَسَاطِيرُ പുരാണകഥകൾ (ഐതിഹ്യങ്ങൾ) ആകുന്നു الأَوَّلِينَ പൂർവ്വികന്മാരുടെ ﴾25﴿ لِيَحْمِلُوا അവർ വഹിക്കു (പേറു) വാൻ വേണ്ടി أَوْزَارَهُمْ അവരുടെ കുറ്റങ്ങളെ, ഭാരങ്ങളെ كَامِلَةً പൂർത്തിയായ നിലയിൽ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്ത് നാളിൽ وَمِنْ أَوْزَارِ കുറ്റ (ഭാര) ങ്ങളിൽനിന്നും (ചിലത്) الَّذِينَ يُضِلُّونَهُم അവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നവരുടെ بِغَيْرِ عِلْمٍ അറിവുകൂടാതെ, അറിവില്ലാതെ أَلَا അല്ലാ, അറിയുക سَاءَ വളരെ മോശം, എത്രയോ ചീത്ത مَا يَزِرُونَ അവർ വഹിക്കുന്ന(കുറ്റം പേറുന്ന)ത്.

ആ അഹംഭാവികളോട്-ആരെങ്കിലും വല്ലപ്പോഴും എന്താണ് അല്ലാഹു നബിﷺക്ക് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് ചോദിച്ചാൽ അതിന് ശരിക്ക് ഒരു മറുപടി പറയുവാൻപോലും അവർ തയ്യാറല്ല. എന്തോ ചില പഴംപുരാണങ്ങളും ഐതിഹ്യങ്ങളും എന്നേ മറുപടി പറയൂ. അതിന്റെ ഫലമോ? അവരുടെ തെറ്റുകുറ്റങ്ങളുടെ പാപഭാരം പരിപൂർണമായിത്തന്നെ ഖിയാമത്ത് നാളിൽ അവർ പേറേണ്ടിവരും. അത്രയുമല്ല, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതിനെ (ക്വുർആനെ) പ്പറ്റി പുരാണങ്ങളെന്നും, ജാലവിദ്യയെന്നും, ഭ്രാന്തെന്നുമൊക്കെപ്പറഞ്ഞു വിവരമില്ലാത്ത ആളുകളെ അവർ വഴിപിഴപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ. അവരുടെ പാപഭാരങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരു പങ്കുംകൂടി ആ അഹംഭാവികൾ പേറേണ്ടതായി വരും. അപ്പോൾ അവരുടെ സ്ഥിതി വളരെ ശോചനീയംതന്നെ!

മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്ന നേതാക്കളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'അവർ അവരുടെ ഭാരങ്ങളും, അവരുടെ ഭാരങ്ങളോടൊപ്പം വേറെ ഭാരങ്ങളും വഹിക്കേണ്ടി വരുക തന്നെ ചെയ്യും'. (അൻകബൂത്ത് 13) സ്വയം പിഴച്ചുപോയതിന്റെയും, വ്യാജം കെട്ടിപ്പറഞ്ഞതിന്റെയും, വിവരമില്ലാത്തവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചതിന്റെയും കുറ്റങ്ങൾക്ക് പുറമെ, ആ വഴിപിഴച്ചവർ ചെയ്യുന്ന കുറ്റങ്ങൾക്കൊക്കെ കാരണക്കാരായതിന്റെ പേരിലും ഇവർ ശിക്ഷാർഹരായിത്തീരുന്നു. നേർമാർഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നവന് അവനെ പിൻപറ്റിയവരുടെ പ്രതിഫലത്തിൽ ഒരു കുറവും വരാതെ തന്നെ, അവരുടെ അതേ മാതിരി പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നതാണെന്നും, ദുർമാർഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നവന് അവൻ പിൻപറ്റിയവരുടെ കുറ്റത്തിൽ ഒരു കുറവും വരാതെ തന്നെ അവരുടെ കുറ്റങ്ങളുടെ അത്ര കുറ്റം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും മുസ്‌ലിം (റ) ഉദ്ധരിച്ച നബിവചനം ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

ഹജ്ജ് കാലങ്ങളിൽ അന്യരാജ്യത്തുനിന്ന് ഹജ്ജിന് വരുന്നവർക്കിടയിൽ നബിﷺയെയും, ക്വുർആനെയും സംബന്ധിച്ചു ജാലവിദ്യ, ഭ്രാന്ത്, ജോൽസ്യം, പുരാണകഥ എന്നൊക്കെപ്പറഞ്ഞു പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ഖാലിദുബ്നു ഉക്ബത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പല ആളുകളും മക്കയിലെ വഴികൾ ഓരോരുത്തരായി ഭാഗിച്ചെടുത്തിരുന്നതായി പല രിവായത്തുകളിലും കാണാം. ഇത് പോലെയുള്ള പല സംരംഭങ്ങളും പ്രചാ

രവേലകളും ക്വുറൈശികൾ നടത്തിവന്നിരുന്നു. ദുർമാർഗത്തിലേക്കും അന്ധവിശ്വാസ ങ്ങളിലേക്കും ജനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും ബാധകമാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ താക്കീത്.

വിഭാഗം - 4

قَدْ مَكَرَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَأَتَى ٱللَّهُ بُنْيَـٰنَهُم مِّنَ ٱلْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ ٱلسَّقْفُ مِن فَوْقِهِمْ وَأَتَىٰهُمُ ٱلْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

﴾26﴿ ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവർ (കു) തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുകയുണ്ടായി; അപ്പോൾ, (കുതന്ത്രങ്ങളാകുന്ന) അവരുടെ കെട്ടിടത്തിങ്കൽ (അതിന്റെ) അടിത്തറകളിലൂടെ അല്ലാഹു ചെന്നു; എന്നിട്ട് അവരുടെ മുകളിൽനിന്ന് മേൽപുര അവരുടെ മേൽ പൊളി ഞ്ഞുവീണു. അവർ അറിയാത്തവിധ ത്തിലൂടെ ശിക്ഷ അവർക്ക് വരുകയും ചെയ്തു.

ثُمَّ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ يُخْزِيهِمْ

﴾27﴿ പിന്നെ, ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ അവൻ അവരെ അപമാനത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യും.

وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآءِىَ ٱلَّذِينَ كُنتُمْ تُشَـٰٓقُّونَ فِيهِمْ ۚ

അവൻ പറയുന്നതുമാണ്: 'യാതൊരു കൂട്ടരുടെ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ ചേരിപിരിഞ്ഞു (മൽസരിച്ചു) കൊണ്ടിരുന്നുവോ അങ്ങിനെയുള്ള എന്റെ (ആ) പങ്കുകാർ എവിടെ!'

قَالَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ إِنَّ ٱلْخِزْىَ ٱلْيَوْمَ وَٱلسُّوٓءَ عَلَى ٱلْكَـٰفِرِينَ ﴿٢٧﴾

അറിവ് നൽകപ്പെട്ടവർ പറയും: 'നിശ്ചയമായും, ഇന്ന് അപമാനവും തിന്മ [ശിക്ഷ]യും അവിശ്വാസിക ളുടെ മേലാകുന്നു.'

﴾26﴿ قَدْمَكَرَ (കു) തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട് الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ഇ (അ) വരുടെ മുമ്പു ള്ളവർ فَأَتَى അപ്പോൾ (എന്നിട്ട്) ചെന്നു اللَّهُ അല്ലാഹു بُنْيَانَهُمْ അവരുടെ കെട്ടിടത്തിങ്കൽ مِنَ الْقَوَاعِدِ അടിത്തറകളിലൂടെ, തറകളിൽനിന്ന് فَخَرَّ എന്നിട്ട് പൊളിഞ്ഞുവീണു عَلَيْهِمُ അവരുടെമേൽ السَّقْفُ മേൽപുര مِنْ فَوْقِهِمْ അവരുടെ മീതെ നിന്ന് وَأَتَاهُمُ അവർക്ക് വരു കയും ചെയ്തു الْعَذَابُ ശിക്ഷ مِنْ حَيْثُ വിധത്തിലൂടെ لَا يَشْعُرُونَ അവർ അറിയാത്ത ﴾27﴿ ثُمَّ പിന്നെ, പുറമെ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ يُخْزِيهِمْ അവൻ അവരെ അപ

മാനപ്പെടുത്തും وَيَقُولُ അവൻ പറയുകയും أَيْنَ എവിടെ شُرَكَآءِيَ എന്റെ പങ്കുകാർ الَّذِينَ യാതൊരുവർ كُنتُمْ تُشَٰٓقُّونَ നിങ്ങൾ ചേരിപിരിഞ്ഞിരുന്നു (മൽസരിച്ചിരുന്നു) فِيهِمْ അവരിൽ (അവരുടെ കാര്യത്തിൽ) قَالَ പറയും الَّذِينَ أُوتُوا۟ നൽകപ്പെട്ടവർ الْعِلْمَ അറിവ് إِنَّ الْخِزْيَ നിശ്ചയമായും അപമാനം الْيَوْمَ ഇന്ന് وَالسُّوٓءَ തിന്മയും, മോശവും عَلَى الْكَٰفِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെ മേലാകുന്നു

ചിലരെപ്പറ്റി അവർ എന്റെ പങ്കുകാരാണെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവരുടെ വിഷയത്തിൽ നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളിൽനിന്ന് വേർതിരിഞ്ഞു മൽസരം പുലർത്തിവന്നിരുന്നുവല്ലോ. ആ പങ്കുകാരൊക്കെ ഇപ്പോൾ എവിടെപ്പോയി? എന്ന് അവൻ ചോദിക്കും. അവിശ്വാസികൾ ഉത്തരം മുട്ടി അപമാനത്തിലും കഷ്ടപ്പാടിലുമായിത്തീരും. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, മുമ്പ് ഇഹത്തിൽ വെച്ച് യഥാർഥം ഗ്രഹിക്കുകയും അവരെ അതിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന പ്രവാചകൻമാരും, സത്യവിശ്വാസികളും പറയുന്നതാണിത്. ഇവരുടെ ഈ പ്രസ്താവന അവിശ്വാസികളിൽ കൂടുതൽ ഖേദവും അപമാനവും ഉളവാക്കുന്നതായിരിക്കും. നബിﷺ പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു ഉമർ (റ) ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: 'ഓരോ വഞ്ചകന്റെയും ചന്തിയുടെ അടുത്ത് അവന്റെ വഞ്ചനയുടെ തോതനുസരിച്ച് ഓരോ കൊടി നാട്ടപ്പെടും. എന്നിട്ട് ഇത് ഇന്ന ആളുടെ മകൻ ഇന്ന ആളുടെ മകൻ ഇന്ന ആളുടെ വഞ്ചനകളാണ് എന്ന് (വിളിച്ചു) പറയപ്പെടും.' (ബു.മു.)

ٱلَّذِينَ تَتَوَفَّىٰهُمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ ظَالِمِىٓ أَنفُسِهِمْ ۖ فَأَلْقَوُا۟ ٱلسَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِن سُوٓءٍۭ ۚ بَلَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌۢ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

《28》 'അതായത്, തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോട് അക്രമം ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കെ, മലക്കുകൾ പൂർണമായി പിടിച്ചെടുക്കുന്നവർ [മരണപ്പെടുത്തുന്നവർ]' അപ്പോൾ, അവർ കീഴൊതുക്കം പ്രകടിപ്പിക്കും; (അവർ പറയും:) 'ഞങ്ങൾ യാതൊരു തിന്മയും [കുറ്റവും] പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നില്ല' എന്ന്.

(അവരോട് പറയപ്പെടും:) 'ഇല്ലാതെ! നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു വന്നിരുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു അറിയുന്നവനാകുന്നു.'

فَٱدْخُلُوٓا۟ أَبْوَٰبَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۖ فَلَبِئْسَ مَثْوَى ٱلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾

《29》 അതിനാൽ, നിങ്ങൾ 'ജഹന്നമി' [നരകത്തി]ന്റെ വാതിലുകളിൽ പ്രവേശിക്കുവിൻ-അതിൽ സ്ഥിരവാസികളായിക്കൊണ്ട്; അപ്പോൾ (ആ) അഹംഭാവികളുടെ പാർപ്പിടം വളരെ ചീത്ത തന്നെ!'

﴾28﴿ الَّذِينَ അതായത് യാതൊരുവർ تَتَوَفَّاهُمُ അവരെ പൂർണമായി പിടിച്ചെടുക്കും الْمَلَائِكَةُ മലക്കുകൾ ظَالِمِي അക്രമം ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കെ, അക്രമികളായ നിലയിൽ أَنْفُسِهِمْ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോട്, തങ്ങളെത്തന്നെ فَأَلْقَوُا അപ്പോൾ അവർ ഇട്ടുകൊടുക്കും (പ്രകടിപ്പിക്കും) السَّلَمَ കീഴൊതുക്കം, സമാധാനം مَا كُنَّا ഞങ്ങളായിരുന്നില്ല نَعْمَلُ ഞങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും مِنْ سُوءٍ ഒരു തിന്മയും, തിന്മയിൽനിന്ന് (ഒന്നും) بَلَى ഇല്ലാതെ إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ് بِمَا كُنْتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതുകൊണ്ട് تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും ﴾29﴿ فَادْخُلُوا അതിനാൽ നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുവിൻ أَبْوَابَ വാതിലുകളിൽ جَهَنَّمَ ജഹന്നമിന്റെ (നരകത്തിന്റെ) خَالِدِينَ സ്ഥിരവാസികളായിക്കൊണ്ട് فِيهَا അതിൽ فَلَبِئْسَ അപ്പോൾ വളരെ (എത്രയോ) ചീത്ത തന്നെ مَثْوَى പാർപ്പിടം الْمُتَكَبِّرِينَ അഹംഭാവം നടിക്കുന്നവരുടെ

കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളുടെ തുടർച്ച തന്നെയാണ് ഈ വചനങ്ങളും. الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الخ (തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോട് അക്രമം ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കെ മലക്കുകൾ പൂർണമായി പിടിച്ചെടുക്കുന്നവർ) എന്ന് അവിശ്വാസികളെ വിശേഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വാക്യം അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്കായും അറിവ് നൽകപ്പെട്ടവരുടെ (الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ) വാക്കായും വരാവുന്നതാണ്. രണ്ടായിരുന്നാലും കാര്യം ഒന്നുതന്നെ. അക്രമികളായിരിക്കുമ്പോൾ മലക്കുകൾ പിടിച്ചെടുക്കുന്നവർ എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചതിൽ, മരണത്തോട് കൂടിത്തന്നെ അവർ കഷ്ടതകളും യാതനകളും അനുഭവിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന സൂചനയാണുള്ളത്. സൂ: അൻആം 93; അൻഫാൽ 50; മുഹമ്മദ് 27 എന്നീ വചനങ്ങളിൽ ഇത് വ്യക്തമായി ത്തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അപമാനവും കഷ്ടപ്പാടും സഹിക്കാതാവുമ്പോൾ ആ അഹംഭാവികൾ, തങ്ങൾ കുറ്റമൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് പറഞ്ഞു താഴ്മയും വിനയവും പ്രകടിപ്പിക്കുമെന്നും, അതുകൊണ്ട് ഒരു പ്രയോജനവും അവർക്ക് ലഭിക്കുവാനില്ലെന്നും, അല്ലാഹുവിന് അവരുടെ രഹസ്യപരസ്യങ്ങളെല്ലാം അറിയാവുന്നതാണെന്നും സ്ഥിരമായ നരകശിക്ഷ മാത്രമായിരിക്കും അവർക്കാധാരമെന്നുമാണ് പിന്നീട് പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം. അവിശ്വാസികളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ പലതും വിവരിച്ചശേഷം സത്യവിശ്വാസികളുടെ സ്ഥിതിഗതികളെന്തായിരിക്കുമെന്ന് വിവരിക്കുന്നു:-

۞ وَقِيلَ لِلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ مَاذَآ أَنزَلَ رَبُّكُمْ ۚ قَالُوا۟ خَيْرًا ۗ

﴾30﴿ 'നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് എന്താണ് അവതരിപ്പിച്ചത്?' എന്ന് സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവരോട് പറയപ്പെടും. അവർ പറയും: 'ഉത്തമമായത് (തന്നെ).'

لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا۟ فِى هَـٰذِهِ ٱلدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۚ وَلَدَارُ ٱلْـَٔاخِرَةِ خَيْرٌ ۚ

നന്മ പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് ഈ ഇഹലോകത്ത് നന്മയുണ്ടായിരിക്കും; പരലോകഭവനമാകട്ടെ, ഏറ്റം ഉത്തമവുമാകുന്നു.

وَلَنِعْمَ دَارُ ٱلْمُتَّقِينَ ﴿٣٠﴾

സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരുടെ ഭവനം എത്രയോ നല്ലതുതന്നെ!

جَنَّٰتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ ۖ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَآءُونَ ۚ كَذَٰلِكَ يَجْزِى ٱللَّهُ ٱلْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾

﴾31﴿ (അതെ) അവർ പ്രവേശിക്കുന്നതായ (ആ) സ്ഥിരവാസത്തിന്റെ സ്വർഗങ്ങൾ! അവയുടെ അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് (എന്തും) അവർക്കതിൽ ഉണ്ട്. അപ്രകാരമത്രെ, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹു പ്രതിഫലം നൽകുന്നത്.

ٱلَّذِينَ تَتَوَفَّىٰهُمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ طَيِّبِينَ ۙ يَقُولُونَ سَلَٰمٌ عَلَيْكُمُ ٱدْخُلُوا۟ ٱلْجَنَّةَ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾

﴾32﴿ അതായത്, തങ്ങൾ (നല്ല) വിശിഷ്ടന്മാരായിരിക്കെ മലക്കുകൾ പൂർണമായി പിടിച്ചെടുക്കുന്ന [മരണപ്പെടുത്തുന്ന] വർക്ക്. അവർ [മലക്കുകൾ] പറയും: 'നിങ്ങൾക്ക് 'സലാം' [സമാധാനാശംസ]! നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് നിമിത്തം നിങ്ങൾ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുവിൻ!'

﴾30﴿ وَقِيلَ പറയപ്പെടും, പറയപ്പെട്ടു لِلَّذِينَ اتَّقَوْا സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവരോട് مَاذَا أَنزَلَ എന്താണ് അവതരിപ്പിച്ചത് رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് قَالُوا അവർ പറയും, പറഞ്ഞു خَيْرًا നല്ലത്, ഉത്തമമായത് لِلَّذِينَ യാതൊരുവർക്കുണ്ട് (ഉണ്ടായിരിക്കും) أَحْسَنُوا നന്മ പ്രവർത്തിച്ച, പുണ്യം ചെയ്ത فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا ഈ ഇഹത്തിൽ حَسَنَةٌ നന്മ, പുണ്യം وَلَدَارُ الْآخِرَةِ പരലോകഭവനം ആകട്ടെ, പരലോകഭവനം തന്നെ خَيْرٌ ഉത്തമം, ഏറ്റം നല്ലത് وَلَنِعْمَ എത്രയോ (വളരെ) നല്ലതുതന്നെ دَارُ വീട്, ഭവനം, വസതി الْمُتَّقِينَ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരുടെ ﴾31﴿ جَنَّاتُ അതായത് സ്വർഗങ്ങൾ عَدْنٍ (സ്ഥിര) വാസത്തിന്റെ يَدْخُلُونَهَا അവരതിൽ കടക്കും تَجْرِي നടക്കും (ഒഴുകും) مِن تَحْتِهَا അതിന്റെ അടിയിലൂടെ الْأَنْهَارُ നദികൾ لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്, ഉണ്ടായിരിക്കും فِيهَا അതിൽ مَا يَشَاءُونَ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് كَذَٰلِكَ അപ്രകാരമാണ്, അതുപോലെ يَجْزِي اللَّهُ അല്ലാഹു പ്രതിഫലം നൽകുക, പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നു الْمُتَّقِينَ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്ക് ﴾32﴿ الَّذِينَ അതായത് യാതൊരുവർ تَتَوَفَّاهُمُ അവരെ പൂർണമായി പിടിച്ചെടുക്കും الْمَلَائِكَةُ മലക്കുകൾ طَيِّبِينَ നല്ലവ (വിശിഷ്ട-പരിശുദ്ധ) രായിരിക്കെ يَقُولُونَ അവർ പറയും سَلَامٌ സലാം عَلَيْكُمُ നിങ്ങൾക്ക്, നിങ്ങളിലുണ്ടാവട്ടെ ادْخُلُوا പ്രവേശിക്കുവിൻ الْجَنَّةَ

സ്വർഗത്തിൽ بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നത് നിമിത്തം تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും.

അവിശ്വാസികളായ അഹംഭാവികളും, അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകളെ സൂക്ഷിക്കുന്ന ഭയഭക്തന്മാരും എല്ലാ രംഗത്തും പരസ്പര വിരുദ്ധമായ നിലപാടിലായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുക. 'അല്ലാഹു എന്ത് അവതരിപ്പിച്ചു' എന്ന് ചോദിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവിശ്വാസികളായ ആ അഹംഭാവികളുടെ മറുപടി 'പുരാണകഥകൾ' എന്നായിരിക്കും. ഭയഭക്തരായ സത്യവിശ്വാസികളാകട്ടെ, 'ഉത്തമമായത്'- അഥവാ മനുഷ്യന് വേണ്ടപ്പെട്ടത്- എന്നായിരിക്കും പറയുക. അവർക്ക് ഇഹത്തിൽ വെച്ച് നേടിയെടുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞത് അവരുടെ സ്വന്തം കുറ്റഭാരങ്ങളും, അവരാൽ വഴിപിഴച്ചവരുടെ കുറ്റഭാരത്തിന്റെ പങ്കുമായിരുന്നു. ഇവരാകട്ടെ, ഇഹത്തിൽ വെച്ച് നന്മ നേടിയെടുത്തു. അഥവാ സൽക്കർമങ്ങൾ ചെയ്തു. സന്തുഷ്ടരും സമാധാനചിത്തരുമായി ജീവിക്കുകയും ചെയ്തു. മരണപ്പെടുമ്പോൾ അവരോട് മലക്കുകൾ പരുഷവും കടുത്തതുമായ പെരുമാറ്റമായിരുന്നു പെരുമാറിയത്. ഇവരോടാകട്ടെ, അനുമോദനവും സ്വാഗതവും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് സന്തോഷത്തോടെയാണ് പെരുമാറിയത്. പരത്തിൽ അവർക്ക് ലഭിച്ചത് സ്ഥിരമായ നരകശിക്ഷയായിരുന്നു. ഇവർക്കോ? ശാശ്വതമായ സ്വർഗീയ ജീവിതവും! ചുരുക്കത്തിൽ ഇഹത്തിലും പരത്തിലുമെല്ലാം അവർ പരസ്പര വിരുദ്ധർ തന്നെ.

هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّآ أَن تَأْتِيَهُمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ أَوْ يَأْتِىَ أَمْرُ رَبِّكَ ۚ

﴿33﴾ അവർ [അവിശ്വാസികൾ] തങ്ങൾക്ക് മലക്കുകൾ വരുന്നതിനെയോ, നിന്റെ റബ്ബിന്റെ കൽപന വരുന്നതിനെയോ, അല്ലാതെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ?! (മറ്റൊന്നും അവർക്ക് കാത്തിരിക്കുവാനില്ല.)

كَذَٰلِكَ فَعَلَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ وَمَا ظَلَمَهُمُ ٱللَّهُ وَلَٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾

[അവർ ചെയ്ത] അതുപോലെ, അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവരെ അല്ലാഹു അക്രമിച്ചിട്ടില്ല; എങ്കിലും അവർ അവരെത്തന്നെയായിരുന്നു അക്രമിച്ചിരുന്നത്.

فَأَصَابَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا عَمِلُوا۟ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٤﴾

﴿34﴾ അങ്ങനെ, അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ തിന്മകൾ അവർക്ക് ബാധിച്ചു. അവർ ഏതൊന്നിനെക്കുറിച്ച് പരിഹാസംകൊണ്ടിരുന്നുവോ അത് [ആശിക്ഷ] അവരിൽ വലയം ചെയ്കയും ചെയ്തു.

﴿33﴾ هَلْ يَنظُرُونَ അവർ നോക്കുന്നു (കാത്തിരിക്കുന്നു) വോ إِلَّا أَن تَأْتِيَهُمُ അവർക്ക് വരുന്നതിനെയല്ലാതെ الْمَلَائِكَةُ മലക്കുകൾ أَوْ يَأْتِيَ അല്ലെങ്കിൽ വരുന്നതിനെ أَمْرُ رَبِّكَ

ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ കൽപന كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം, അതുപോലെ فَعَلَ ചെയ്തു അവരുടെ മുമ്പുള്ളവർ وَمَا ظَلَمَهُمُ അവരെ അക്രമിച്ചിട്ടുമില്ല ٱللَّهُ അല്ലാഹു وَلَٰكِن എങ്കിലും كَانُوٓا۟ അവരായിരുന്നു أَنفُسَهُمْ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോട്, തങ്ങളോട് തന്നെ يَظْلِمُونَ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കും ﴾34﴿ فَأَصَابَهُمْ അങ്ങനെ (അതിനാൽ) അവർക്ക് ബാധിച്ചു, എത്തി سَيِّـَٔاتُ തിന്മകൾ مَا عَمِلُوا۟ അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ وَحَاقَ വലയം ചെയ്കയും ചെയ്തു, ഇറങ്ങുകയും ചെയ്തു بِهِم അവരിൽ, അവർക്ക് مَّا كَانُوا۟ അവരാ യിരുന്നത് بِهِۦ അതിനെപ്പറ്റി يَسْتَهْزِءُونَ അവർ പരിഹാസം കൊള്ളും.

അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചത് പുരാണകഥകളാണെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു പരിഹസിക്കുന്ന ഈ അവിശ്വാസികൾക്ക് ഒന്നുകിൽ മലക്കുകൾ വന്നു അവരെ മരണപ്പെടുത്തുന്നതിനെ, അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് വല്ല പൊതുശിക്ഷയും ബാധിക്കുവാനുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയെ അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കാത്തിരിക്കുവാനില്ല. ഇവയിൽ ഏത് സംഭവിച്ചാലും അവരുടെ കാര്യം കഷ്ടംതന്നെ. ഇവരെപ്പോലെ, ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും പരിഹസിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷക്ക് വിധേയരാകുകയാണുണ്ടായത്. അല്ലാഹു അവരോട് ചെയ്ത ഒരു അനീതിയായിരുന്നില്ല- അവർ അവരോട് തന്നെ ചെയ്ത അനീതികളുടെ ഫലമായിരുന്നു-അത്. അവരുടെ ഗതി ഇവർക്കും വന്നേക്കുമെന്ന് ഇവർ ഓർത്തിരിക്കട്ടെ.

വിഭാഗം - 5

وَقَالَ ٱلَّذِينَ أَشْرَكُوا۟ لَوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِن دُونِهِۦ مِن شَىْءٍ نَّحْنُ وَلَآ ءَابَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِن دُونِهِۦ مِن شَىْءٍ ۚ كَذَٰلِكَ فَعَلَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ فَهَلْ عَلَى ٱلرُّسُلِ إِلَّا ٱلْبَلَٰغُ ٱلْمُبِينُ ﴿٣٥﴾

﴾35﴿ (അല്ലാഹുവിനോട്) പങ്ക് ചേർത്തവർ പറയുകയാണ്: 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, ഞങ്ങളാകട്ടെ, ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളാകട്ടെ. അവനു പുറമെ യാതൊരു വസ്തുവെയും ആരാധിക്കുമായിരുന്നില്ല; അവനെ കൂടാതെ ഞങ്ങൾ (സ്വന്തം നിലക്ക്) യാതൊന്നിനെയും നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല.

അതുപോലെ, അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, റസൂലുകളുടെമേൽ സ്പഷ്ടമായ പ്രബോധനമല്ലാതെ (ബാധ്യത) യുണ്ടോ?

﴾35﴿ وَقَالَ പറയുകയും ചെയ്തു, പറയുകയാണ്, പറയുന്നു ٱلَّذِينَ أَشْرَكُوا۟ ശിർക്ക് ചെയ്തവർ, പങ്കുചേർത്തവർ لَوْ شَآءَ ٱللَّهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ مَا عَبَدْنَا ഞങ്ങൾ

ആരാധിക്കയില്ലായിരുന്നു, ആരാധിക്കുമായിരുന്നില്ല مِن دُونِهِ അവന് പുറമെ, അവനെ കൂടാതെ مِن شَيْءٍ യാതൊന്നിനെയും نَحْنُ ഞങ്ങൾ (തന്നെയും) وَلَا آبَاؤُنَا ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളുമില്ല وَلَا حَرَّمْنَا ഞങ്ങൾ നിഷിദ്ധമാക്കുകയുമില്ലായിരുന്നു مِن دُونِهِ അവനെ കൂടാതെ مِن شَيْءٍ യാതൊന്നിനെയും كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം فَعَلَ ചെയ്തിരിക്കുന്നു الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ അവരുടെ മുമ്പുള്ളവർ فَهَلْ അപ്പോൾ (എന്നാൽ) ഉണ്ടോ عَلَى الرُّسُلِ റസൂലുകളുടെ മേൽ إِلَّا الْبَلَاغُ പ്രബോധനം (എത്തിക്കൽ) അല്ലാതെ الْمُبِينُ പ്രത്യക്ഷമായ, സ്പഷ്ടമായ

അല്ലാഹു അല്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ ആരാധിച്ചുവരുന്നതിനും, സൂ: മാഇദഃ 106 ൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെയുള്ള ചില ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളെ നിഷിദ്ധമാക്കിയിരുന്നതിനും മുശ്‌രിക്കുകൾ പറയാറുള്ള ഒരു ന്യായമാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചത്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമനുസരിച്ചാണ് എല്ലാ കാര്യവും സംഭവിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാരും അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്ന ഈ സമ്പ്രദായങ്ങളൊക്കെ അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യപ്രകാരം ഉണ്ടായതാകുന്നു. അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതാകുമ്പോൾ അതെല്ലാം അവൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടതുമായിരിക്കും. അവൻ തൃപ്തിപ്പെടാത്ത കാര്യം അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയും സംഭവിപ്പിക്കുകയുമില്ല. എന്നിരിക്കെ, ഞങ്ങളെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കുന്നതിന് അർഥമില്ല എന്നൊക്കെയാണ് അവരുടെ ന്യായവാദത്തിന്റെ താൽപര്യം. റസൂലുകളുടെ നിയോഗത്തെയും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അവതരണത്തെയും ചോദ്യം ചെയ്യൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമനുസരിച്ചാണ് എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സംഭവിക്കുന്നതെന്ന യാഥാർഥ്യത്തിന്റെ നേരെയുള്ള പരിഹാസം ഇതൊക്കെയാണ് ഈ വാദത്തിന്റെ പിന്നിലുള്ളത്.

മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ഈ ന്യായവാദവും, അതിനുള്ള മറുപടിയും, സൂഃ അൻആം 148 ൽ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. താഴെ സൂ: സുഖ്റുഫ്:20-ലും വരുന്നുണ്ട്. ആ രണ്ട് സ്ഥലത്തും ആവശ്യമായ വിശദീകരണങ്ങൾ നൽകീട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കുന്നില്ല. 'ഖദാ ഖദ്റി'നെ (കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിനിർണയത്തെ) നിഷേധിക്കുന്നവർ ഈ മൂന്ന് വചനങ്ങളെയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യാറുള്ളതിനെപ്പറ്റി ദീർഘമായ ഒരു നിരൂപണം സൂ: ഹദീദിന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിലും കാണാവുന്നതാണ്.

ഈ വാദത്തിന് ഇവിടെ അല്ലാഹു നൽകിയ മറുപടിയുടെ സാരം ഇതാകുന്നു: 'ഇവർ മാത്രമല്ല, ഇവരുടെ മുമ്പും പലരും ഇവരെപ്പോലെ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിക്കലും, അല്ലാഹു അനുവദനീയമാക്കിയതിനെ നിഷിദ്ധമാക്കലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആരും തന്നെ, റസൂലുകളുടെ മാർഗദർശനം ലഭിക്കാതെ പിഴച്ചുപോകേണ്ടി വന്നിട്ടില്ല. പക്ഷേ, റസൂലുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, സത്യ മാർഗം പ്രബോധനം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയെന്നല്ലാതെ, എല്ലാവരെയും നേർമാർഗത്തിലാക്കുകയെന്ന ബാധ്യത അവർക്കില്ല.' അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ وَٱجْتَنِبُوا۟

﴾36﴿ തീർച്ചയായും, എല്ലാ (ഓരോ) സമുദായത്തിലും നാം റസൂലിനെ നിയോഗിച്ചയച്ചിട്ടുണ്ട്; 'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുകയും, 'ത്വാഗൂത്തി'നെ [ദുർമൂർത്തി

ٱلطَّٰغُوتَۖ

കളെ] വെടിയുകയും ചെയ്യണ'മെന്ന് (പ്രബോധനം ചെയ്തുകൊണ്ട്).

فَمِنْهُم مَّنْ هَدَى ٱللَّهُ وَمِنْهُم مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ ٱلضَّلَٰلَةُۚ

എന്നിട്ട്, അല്ലാഹു നേർമാർഗത്തിലാക്കിയവർ അവരുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ട്; ദുർമാർഗം അവകാശപ്പെട്ട [സ്ഥിരപ്പെട്ട]വരും അവരുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ട്.

فَسِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَٱنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾

ആകയാൽ, നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ നടന്ന് (ആ) വ്യാജമാക്കിയവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയാണുണ്ടായതെന്ന് നോ (ക്കി മനസ്സിലാ) ക്കുവിൻ!

﴾36﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا തീർച്ചയായും നാം അയച്ചി (നിയോഗിച്ചി) ട്ടുണ്ട് فِي كُلِّ أُمَّةٍ എല്ലാ സമുദായത്തിലും رَسُولًا റസൂലിനെ, (ഓരോ റസൂലിനെ) أَنِ اعْبُدُوا നിങ്ങൾ ആരാധിക്കണമെന്ന് اللهَ അല്ലാഹുവിനെ وَاجْتَنِبُوا നിങ്ങൾ വെടിയുക (ഉപേക്ഷിക്ക-വിട്ടു നിൽക്കുക) യും വേണം الطَّاغُوتَ ത്വാഗൂത്തിനെ (ദുർമൂർത്തികളെ) فَمِنْهُم എന്നിട്ട് (അങ്ങനെ) അവരിലുണ്ട് مَنْ هَدَى اللهُ അല്ലാഹു നേർമാർഗത്തിലാക്കിയവർ وَمِنْهُم അവരിലുണ്ട് مَنْ حَقَّتْ അവകാശപ്പെട്ട (സ്ഥിരപ്പെട്ട-യഥാർഥമായ)വർ عَلَيْهِ തന്റെ മേൽ الضَّلَالَةُ ദുർമാർഗം, വഴിപിഴവ് فَسِيرُوا ആകയാൽ (എന്നാൽ) നിങ്ങൾ നടക്കുവിൻ فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ فَانظُرُوا എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ നോക്കുവിൻ كَيْفَ كَانَ എങ്ങിനെ ഉണ്ടായെന്ന് (ആയെന്ന്) عَاقِبَةُ പര്യവസാനം, കലാശം الْمُكَذِّبِينَ വ്യാജമാക്കിയവരുടെ

ആ വ്യാജവാദികളൊക്കെ ശിക്ഷക്കും നാശത്തിനും ഇരയാകുകയാണുണ്ടായതെന്ന് അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ബോധ്യമാകും എന്ന് സാരം طاغوت (താഗ്വൂത്ത്) എന്ന വാക്കിന്റെ അർഥവും വിവക്ഷയും സംബന്ധിച്ച് അൽബകറഃ 256-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 'ദുർമൂർത്തി' എന്നും മറ്റും അതിന് ഭാഷാന്തരം നൽകാമെന്നും, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത എല്ലാ ആരാധ്യ വസ്തുക്കളെയും, പിശാചിനെയും ഉദ്ദേശിച്ചും, ജോത്സ്യക്കാർ, പ്രശ്നക്കാർ, മാരണക്കാർ മുതലായവരെ ഉദ്ദേശിച്ചും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ടെന്നുമാണ് അവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ ചുരുക്കം. എല്ലാ സമുദായത്തിലും റസൂലുകളെ അയച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് നമ്മുടെ ഇന്ത്യയടക്കമുള്ള എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും മുമ്പ് റസൂലുകൾ വന്നിരിക്കുമെന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. 'ഒരു സമുദായത്തിലും തന്നെ ഒരു താക്കീത് നൽകുന്നവൻ കഴിഞ്ഞുപോകാതിരുന്നിട്ടില്ല, (35:24) എന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ക്വുർആനിലോ, നബിവചനങ്ങളിലോ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചല്ലാതെ, ഇന്ന കാലത്ത് -ഇന്ന രാജ്യത്ത്- ഇന്ന ആൾ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലായി വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയുവാൻ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല.

إِن تَحْرِصْ عَلَىٰ هُدَىٰهُمْ فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى مَن يُضِلُّ ۖ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ﴿٣٧﴾

﴾37﴿ (നബിയേ) അവരെ നേർമാർഗത്തിലാക്കുവാൻ നീ അത്യാഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുന്നവരെ അവൻ നേർമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല. അവർക്ക് സഹായികളായിട്ട് (ആരും) ഇല്ലതാനും.

﴾37﴿ إِن تَحْرِصْ നീ അത്യാഗ്രഹിക്കുന്നു (അതിമോഹിക്കുന്നു) വെങ്കിൽ عَلَىٰ هُدَاهُمْ അവരുടെ സന്മാർഗത്തെപ്പറ്റി, അവർ നേർമാർഗത്തിലാകുന്നതിന് فَإِنَّ اللَّهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لَا يَهْدِي അവൻ നേർമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല مَن يُضِلُّ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നവനെ (രെ) وَمَا لَهُم അവർക്കില്ലതാനും مِّن نَّاصِرِينَ സഹായികളായിട്ട്, സഹായികളിൽ നിന്ന് (ആരും)

എല്ലാവരും സൻമാർഗികളും സത്യവിശ്വാസികളും ആയിത്തീരണമെന്ന് നബിﷺഅത്യാഗ്രഹം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അത് സാധ്യമാകുന്ന കാര്യമല്ല. അല്ലാഹു നേർമാർഗത്തിലാക്കുന്നവരേ നേർമാർഗം പ്രാപിക്കുകയുള്ളൂ. ദുർമാർഗികളെന്ന് അവൻ കണക്കാക്കിയവരെ നേർമാർഗത്തിലാക്കുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമാകുകയില്ല...... إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ (നിശ്ചയമായും, നീ ഇഷ്ടപ്പെട്ടവരെ നീ നേർമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല; എങ്കിലും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ നേർമാർഗത്തിലാക്കുന്നു. (ക്വസ്വസ് 56) ആരെയൊക്കെ നേർമാർഗത്തിലാക്കണം, ആരെയൊക്കെ ദുർമാർഗത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തണം എന്ന കാര്യം അല്ലാഹുവിന് നല്ലപോലെ അറിയുകയും ചെയ്യാം. അഥവാ അവന്നേ അതറിയുകയുള്ളൂ. (താഴെ 125-ാം വചനം കാണുക.)

وَأَقْسَمُوا۟ بِٱللَّهِ جَهْدَ أَيْمَٰنِهِمْ ۙ لَا يَبْعَثُ ٱللَّهُ مَن يَمُوتُ ۚ

﴾38﴿ അവർ [അവിശ്വാസികൾ] അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട്-തങ്ങൾക്ക് കഴിയുംവിധം ശക്തിയായി- സത്യം ചെയ്തു പറയുകയാണ്: 'മരണപ്പെടുന്നവരെ അല്ലാഹു എഴുന്നേൽപിക്കുകയില്ല' എന്ന്!

بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

ഇല്ലാതേ, അവന്റെമേൽ (ബാധ്യത) ഉള്ള ഒരു യഥാർഥ വാഗ്ദത്തം! [അതവൻ നിറവേറ്റുക തന്നെ ചെയ്യും] എങ്കിലും, മനുഷ്യരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ ٱلَّذِى يَخْتَلِفُونَ فِيهِ

﴾39﴿ അവർ യാതൊന്നിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലാകുന്നുവോ അത് അവർക്ക് അവൻ (വ്യക്തമാക്കി)

وَلِيَعْلَمَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ أَنَّهُمْ كَانُوا۟ كَـٰذِبِينَ ﴿٣٩﴾

വിവരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു (അവരെ എഴുന്നേൽപിക്കുന്നത്); തങ്ങൾ വ്യാജം പറയുന്നവരായിരുന്നുവെന്ന് അവിശ്വാസികൾ അറിയുവാൻ വേണ്ടിയുമാകുന്നു.

﴾38﴿ وَأَقْسَمُوا അവർ സത്യം (ശപഥം) ചെയ്തു (ചെയ്യുകയാണ്) بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട്, അല്ലാഹുവിൽ جَهْدَ ഞെരുങ്ങിയത് (കഴിയുന്നത്ര) أَيْمَانِهِمْ അവരുടെ സത്യങ്ങളിൽ لَا يَبْعَثُ എഴുന്നേൽപിക്കുകയില്ല اللَّهُ അല്ലാഹു مَنْ يَمُوتُ മരണപ്പെടുന്നവരെ بَلَىٰ ഇല്ലാതെ, അതെ وَعْدًا ഒരു വാഗ്ദത്തം عَلَيْهِ അവന്റെ മേൽ (ബാധ്യതയുള്ള) حَقًّا യഥാർഥമായ, യഥാർഥമായിട്ട് وَلَٰكِنَّ എങ്കിലും أَكْثَرَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ അധികവും لَا يَعْلَمُونَ അവർ അറിയുന്നില്ല ﴾39﴿ لِيُبَيِّنَ അവൻ വ്യക്തമാക്കി (വിവരിച്ചു) കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി لَهُمُ അവർക്ക് الَّذِي യാതൊന്നിനെ يَخْتَلِفُونَ അവർ ഭിന്നിച്ചു (അഭിപ്രായ വ്യത്യാസത്തിലായി) ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു فِيهِ അതിൽ, അതിനെപ്പറ്റി وَلِيَعْلَمَ അറിയുവാനും الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ أَنَّهُمْ كَانُوا അവരായിരുന്നുവെന്ന് كَاذِبِينَ വ്യാജം പറയുന്നവർ

തെളിവുകളിൽനിന്നും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽനിന്നും കാര്യം ഗ്രഹിക്കാതെ, ഭിന്നിച്ചും വ്യാജമാക്കിയും കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവർക്ക് അപ്പോൾ- മരണാനന്തരം എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുമ്പോൾ-ശരിക്കും കാര്യം വ്യക്തമാകും; തങ്ങൾ പിഴച്ചവരും കള്ളവാദികളുമായിരുന്നുവെന്ന് ബോധ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യും എന്ന് സാരം. മരണശേഷം വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കൽ അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു പ്രയാസപ്പെട്ട കാര്യമാണെന്നാണ് ഇവരുടെ ധാരണയെങ്കിൽ, ആ ധാരണ തികച്ചും തെറ്റാകുന്നു. കാരണം:-

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَىْءٍ إِذَآ أَرَدْنَـٰهُ أَن نَّقُولَ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾

﴾40﴿ വല്ല കാര്യവും നാം ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, അതിനെക്കുറിച്ച് അതിനോട് നമ്മുടെ വാക്ക് 'ഉണ്ടാകുക' എന്നു പറയൽ മാത്രമാകുന്നു; അപ്പോൾ അതുണ്ടാകുന്നു!

﴾40﴿ إِنَّمَا قَوْلُنَا നിശ്ചയമായും നമ്മുടെ വാക്ക് (മാത്രം) لِشَيْءٍ ഒരു വസ്തുവെ (കാര്യത്തെ)ക്കുറിച്ച് إِذَا أَرَدْنَاهُ അതിനെ നാം ഉദ്ദേശിച്ചാൽ أَنْ نَقُولَ നാം പറയുക (മാത്രം) ആകുന്നു لَهُ അതിനോട്, അതിനെപ്പറ്റി كُنْ ഉണ്ടാകുക എന്ന് فَيَكُونُ അപ്പോൾ അത് ഉണ്ടാകും, ഉണ്ടായിത്തീരും

കാര്യത്തിന്റെ ഗൗരവമോ വലുപ്പച്ചെറുപ്പമോ നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു പ്രശ്നമേ അല്ല. ഏതൊരു കാര്യമായാലും അതുണ്ടാവണമെന്ന് നാം ഉദ്ദേശിക്കുകയേ വേണ്ടൂ; അതുണ്ടാവുക തന്നെ ചെയ്യും. വല്ല ഒരുക്കമോ അധ്വാനമോ ഒന്നും നമുക്കാവ

ശ്യമില്ല. എന്നിരിക്കെ, മനുഷ്യരെ ഒന്നാമതായി ജീവിപ്പിക്കുന്ന കാര്യവും, മരണശേഷം രണ്ടാമത് ജീവിപ്പിക്കുന്ന കാര്യവും നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരുപോലെതന്നെ എന്ന് സാരം.

വിഭാഗം - 6

وَٱلَّذِينَ هَاجَرُواْ فِى ٱللَّهِ مِنۢ بَعْدِ مَا ظُلِمُواْ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِى ٱلدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ

﴿41﴾ തങ്ങൾ അക്രമിക്കപ്പെട്ടതിനു ശേഷം, അല്ലാഹുവിന്റെ വിഷയത്തിൽ 'ഹിജ്റഃ' [സ്വരാജ്യം ത്യജിച്ചു] പോയവർ, അവർക്ക് ഇഹലോകത്തിൽ നാം നല്ലത് [നല്ല താവളം] സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

وَلَأَجْرُ ٱلْءَاخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ لَوْ كَانُواْ يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

പരലോകത്തെ പ്രതിഫലമാകട്ടെ, ഏറ്റവും വലിയതുമാകുന്നു. (ഹാ!) അവർ അറിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ!

ٱلَّذِينَ صَبَرُواْ وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾

﴿42﴾ അതായത്, ക്ഷമിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ മേൽ (കാര്യങ്ങൾ) ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ.

﴿41﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا ഹിജ്റഃ പോയവർ فِي اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ (കാര്യത്തിൽ) مِنۢ بَعْدِ ശേഷം مَا ظُلِمُوا അവർ അക്രമിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ അവർക്ക് നാം സൗകര്യം നൽകുക (താവളം ഏർപ്പെടുത്തുക) തന്നെ ചെയ്യും فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തിൽ حَسَنَةً നല്ലത് وَلَأَجْرُ പ്രതിഫലം തന്നെ, പ്രതിഫലമാകട്ടെ الْآخِرَةِ പരലോകത്തിലെ أَكْبَرُ ഏറ്റവും വലുത് لَوْ كَانُوا അവരായിരുന്നെങ്കിൽ يَعْلَمُونَ അവർ അറിയും ﴿42﴾ الَّذِينَ അതായത് യാതൊരുവർ صَبَرُوا അവർ ക്ഷമിച്ചു وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ അവരുടെ റബ്ബിന്റെമേൽ يَتَوَكَّلُونَ അവർ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു

ക്വത്താദഃ (റ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുജരീർ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: '(ഈ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞ) ഇവർ മുഹമ്മദ് തിരുമേനിﷺയുടെ സ്വഹാബികളാകുന്നു. മക്കാ നിവാസികൾ അവരെ അക്രമിച്ചു, അപ്പോൾ, അല്ലാഹു അവരെ അവിടെ നിന്ന് പുറത്ത് കൊണ്ടുവന്നു. അവരിൽ ചിലർ അബിസീനിയയിൽ ചെന്നുചേർന്നു. പിന്നീട് അവൻ അവർക്ക് മദീനയിൽ താവളം ഒരുക്കിക്കൊടുത്തു. അങ്ങനെ, അതവരുടെ ഹിജ്റാഭവനമായി. സത്യവിശ്വാസികളായ സഹായികളെ (അൻസ്വാരികളെ) യും അവർക്ക് അല്ലാഹു നൽകി.' ഈ വാഗ്ദാനം സ്വഹാബികളിൽ അല്ലാഹു പാലിച്ചതെങ്ങിനെയെന്ന് ക്വത്താദഃ (റ) യുടെ പ്രസ്താവനയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. ഈ വാഗ്ദാനം അന്നത്തെ ആ സത്യവിശ്വാസികളിൽ മാത്രമല്ല അല്ലാഹു പാലിച്ചിരുന്നത്. സത്യവിരോധികളാൽ മതത്തിന്റെ പേരിൽ അക്രമ മർദ്ദനങ്ങൾക്ക് വിധേയരായിക്കൊണ്ടും, അല്ലാഹുവിന്റെ

പ്രീതിയും പ്രതിഫലവും ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടും നാട് വിട്ടു പോകേണ്ടിവരുന്ന സത്യ വിശ്വാസികളിലെല്ലാം തന്നെ ഈ വാഗ്ദാനം അല്ലാഹു പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അത വൻ ഭാവിയിലും പാലിക്കുകയും ചെയ്യും.

وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِىٓ إِلَيْهِمْ ۚ فَسْـَٔلُوٓا۟ أَهْلَ ٱلذِّكْرِ إِن كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾

﴾43﴿ നിനക്ക് മുമ്പ് നാം 'വഹ്‌യ്' [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകിക്കൊണ്ട് പുരുഷന്മാരെയല്ലാതെ, (റസൂലുകളായി) നാം അയച്ചിട്ടില്ല, എന്നാൽ, നിങ്ങൾ പ്രമാണത്തിന്റെ [വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ] ആൾക്കാരോട് ചോദി(ച്ചുനോ) ക്കുവിൻ, നിങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാതിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ:-

بِٱلْبَيِّنَٰتِ وَٱلزُّبُرِ ۗ

﴾44﴿ (അതെ) വ്യക്തമായ തെളിവുകളും, ഏടു [വേദം]കളുമായിട്ടാണ് (അവരെ അയച്ചത്).

وَأَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾

നിനക്കും (ഈ) പ്രമാണം [ക്വുർആൻ] നാം അവതരിപ്പിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു; മനുഷ്യർക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതിനെ അവർക്ക് നീ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി; അവർ ചിന്തിച്ചുനോക്കുകയും ചെയ്തേക്കാമല്ലോ.

﴾43﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا നാം അയച്ചിട്ടില്ല مِن قَبْلِكَ നിനക്കു മുമ്പ് إِلا رِجَالًا പുരുഷന്മാരെയല്ലാതെ نُوحِي നാം വഹ്‌യ് നൽകിക്കൊണ്ട് إِلَيْهِمْ അവർക്ക് فَاسْأَلُوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ ചോദിക്കുവിൻ أَهْلَ الذِّكْرِ പ്രമാണത്തിന്റെ ആൾക്കാരോട് إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ لَا تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല ﴾44﴿ بِالْبَيِّنَاتِ (വ്യക്തമായ) തെളിവുകളോടെ وَالزُّبُرِ ഏടുകളോടെയും وَأَنزَلْنَا നാം അവതരിപ്പിക്കുക (ഇറക്കുക)യും ചെയ്തു إِلَيْكَ നിനക്ക് الذِّكْرَ പ്രമാണം لِتُبَيِّنَ നീ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക് مَا نُزِّلَ ഇറക്കപ്പെട്ടതിനെ إِلَيْهِمْ അവരിലേക്ക്, അവർക്ക് وَلَعَلَّهُمْ അവരായിരിക്കുകയും ചെയ്യാം, ആയിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും يَتَفَكَّرُونَ അവർ ചിന്തിച്ചുനോക്കും

ذِكْر ('ദിക്ർ') എന്ന വാക്കിന് പല അർത്ഥങ്ങളുണ്ടെന്നും, അവയിൽ ഒന്ന് 'പ്രമാണം' എന്നാണെന്നും സൂറഃ ഹിജ്ർ : 6-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇവിടെയും ആ അർത്ഥത്തിലാണുള്ളത്. ഇവിടെ ആദ്യത്തെ 'ദിക്ർ' കൊണ്ട് വിവക്ഷ മുൻ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളാകുന്ന പ്രമാണങ്ങളും, രണ്ടാമത്തേത് കൊണ്ട് വിവക്ഷ ക്വുർആനാകുന്ന പ്രമാണവുമാണെന്ന് സന്ദർഭംകൊണ്ട് വ്യക്തമാണ്. زُبُر (സുബുർ) എന്നത്

زَبُور (സബൂർ) ന്റെ ബഹുവചനമാകുന്നു. 'ഏട്, പുസ്തകം' എന്നൊക്കെ അതിന് അർഥം നൽകാം. പ്രവാചകൻമാർ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന നടപടിക്രമങ്ങളും നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങളും രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഏടുകളാണുദ്ദേശ്യം.

ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം:

(1) മനുഷ്യരിലുള്ള പുരുഷൻമാരെയല്ലാതെ, വഹ്‌യ് നൽകപ്പെടുന്ന റസൂലുകളായി അല്ലാഹു അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. എന്ത് കൊണ്ട് മലക്കുകളെ റസൂലുകളായി അയക്കുന്നില്ല? നമ്മെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനെ നാം പിൻപറ്റുകയോ? റസൂലുകളെ അയക്കുന്നപക്ഷം അത് മലക്കുകളായിരിക്കേണ്ടതല്ലേ?' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അവിശ്വാസികളുടെ ആക്ഷേപങ്ങൾക്കും, കുതർക്കങ്ങൾക്കുമുള്ള ഒരു മറുപടിയാണിത്. ഈ വിഷയകമായി ക്വുർആനിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് പരാമർശങ്ങൾ കാണാം. അറബികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർക്ക് വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമായും, പ്രവാചകന്മാരുമായും അടുത്ത ബന്ധമൊന്നും ഇല്ലാത്തവരാകകൊണ്ട് ഈ വാസ്തവം അവർക്ക് വേണ്ടത്ര അറിഞ്ഞില്ലെന്ന് വരും. അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് വേണമെങ്കിൽ വേദക്കാരോടന്വേഷിച്ചു നോക്കാമെന്ന് അവരെ അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു. വേദക്കാർക്ക് ഈ വാസ്തവം അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. ഇപ്പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് – ചില ക്രിസ്തീയ പണ്ഡിതന്മാർ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യാറുള്ളതു പോലെ– വേദക്കാർ സന്മാർഗം വിട്ടുപോയിട്ടില്ല എന്ന് ഇതിൽനിന്ന് വരുന്നില്ല.

(2) റസൂലുകളെ അയക്കുന്നത് അവർ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായ തെളിവുകളോട് കൂടിയും അവർ ഉപദേശിക്കുന്ന നടപടിക്രമങ്ങളും നിയമങ്ങളും അടങ്ങുന്ന രേഖകളോടുകൂടിയുമായിരിക്കും. സൂഃ ഹദീദിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'നമ്മുടെ റസൂലുകളെ നാം വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി അയച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യർ നീതിമുറയനുസരിച്ച് നിലകൊള്ളുവാൻ വേണ്ടി വേദഗ്രന്ഥവും തുലാസ്സും അവരോട് കൂടി നാം ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു' (ഹദീദ് 25)

(3) മനുഷ്യർക്ക് വേണ്ടിയാണ് ക്വുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. നബിﷺയുടെ കർത്തവ്യം അതവർക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുക മാത്രമല്ല, അതവർക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുക്കുക കൂടിയാകുന്നു. താഴെ 64-ാം വചനത്തിലും ഈ വിഷയം ഉണർത്തിക്കാണാം. വാക്ക്മൂലവും, പ്രവൃത്തിമൂലവും ജനങ്ങൾക്ക് നബിﷺ ക്വുർആൻ വിവരിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്താനും. അതാണ് നബിﷺയുടെ സുന്നത്ത് (ചര്യ) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. ക്വുർആന്റെ വ്യാഖ്യാനവും വിശദീകരണവുമെന്ന നിലക്ക് ഇസ്‌ലാമിന്റെ രണ്ടാമത്തെ പ്രമാണവുമാണത്. ക്വുർആൻ മാത്രമേ ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രമാണമായുള്ളൂ-നബിﷺയുടെ സുന്നത്തിന് പ്രാമാണ്യതയില്ല-എന്ന് ചില വഴിപിഴച്ചവർ വാദിക്കാറുള്ളത് ഇത്പോലെയുള്ള ക്വുർആൻ വചനങ്ങളുടെ നിഷേധമാകുന്നു. മാത്രമല്ല, അല്ലാഹുവിന്റെതായ ഇസ്‌ലാമിക ശരീഅത്ത് നിയമങ്ങൾക്ക് പകരം അവരുടെതായ ഒരു പുതിയ ശരീഅത്ത് നിയമം നിർമിക്കലും കൂടിയായിരിക്കും അതിന്റെ ഫലം.

(4) ക്വുർആന്റെ ഉള്ളടക്കങ്ങളെ-അതിലെ തത്വസിദ്ധാന്തങ്ങൾ, സൂചനകൾ, പാഠങ്ങൾ, ഉപദേശനിർദേശങ്ങൾ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ആദിയായവയെ-സംബന്ധിച്ച് ജനങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ (സാരം: ഓർമിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടി ക്വുർആനെ നാം എളുപ്പമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, ഓർമിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്ന വല്ലവരും ഉണ്ടോ?! –അൽ ക

മർ) ഈ വചനം സൂറത്തുൽക്വമറിൽ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കാണാം. മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു: أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا (സാരം: അപ്പോൾ, അവർക്ക് ക്വുർആൻ ഉറ്റാലോചിച്ചു നോക്കിക്കൂടേ?! അതല്ല, വല്ല ഹൃദയങ്ങളിലും അവയുടെതായ പൂട്ടുകൾ ഉണ്ടോ?! (മുഹമ്മദ്: 24)

أَفَأَمِنَ ٱلَّذِينَ مَكَرُوا۟ ٱلسَّيِّـَٔاتِ أَن يَخْسِفَ ٱللَّهُ بِهِمُ ٱلْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ ٱلْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٥﴾

《45》 എന്നാൽ, ദുഷിച്ച (കു) തന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളവർ, തങ്ങളെ അല്ലാഹു ഭൂമിയിൽ ആഴ്ത്തിക്കളയുന്നതിനെക്കുറിച്ച് നിർഭയമായിരിക്കുകയാണോ?! അല്ലെങ്കിൽ, അവർ അറിയാത്ത വിധത്തിലൂടെ ശിക്ഷ അവർക്ക് വന്നെത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ച്?!-

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِى تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُم بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٦﴾

《46》 അല്ലെങ്കിൽ, അവർ (അങ്ങുമിങ്ങും) തിരിഞ്ഞുമറിയുന്നതി(ന്നിടയി) ൽ അവരെ പിടികൂടുന്നതിനെക്കുറിച്ച്?! എന്നാൽ, (അപ്പോൾ) അവർ (അവനെ പരാജയപ്പെടുത്തി) അശക്തനാക്കുന്നവരല്ല;-

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٤٧﴾

《47》 അല്ലെങ്കിൽ, പേടിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതോടെ(ത്തന്നെ) അവരെ പിടികൂടുന്നതിനെക്കുറിച്ച് (നിർഭയമായിരിക്കുകയാണോ)?! എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് കൃപാലുവും, കരുണാനിധിയും തന്നെയാണ്. [അതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങിനെയൊന്നും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നത്].

《45》 أَفَأَمِنَ അപ്പോൾ നിർഭയമായിരിക്കയോ, സമാധാനിച്ചിരിക്കയാണോ الَّذِينَ مَكَرُوا (കു) തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചവർ السَّيِّئَاتِ ദുഷിച്ചവ (ദുഷിച്ച കുതന്ത്രങ്ങൾ) أَن يَخْسِفَ ആഴ്ത്തിക്കളയുന്നതിനെ (ക്കുറിച്ച്) اللَّهُ അല്ലാഹു بِهِمُ അവരെ الْأَرْضَ ഭൂമിയിൽ أَوْ يَأْتِيَهُمُ അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് വരുന്നതിനെ الْعَذَابُ ശിക്ഷ مِنْ حَيْثُ വിധത്തിലൂടെ لَا يَشْعُرُونَ അവരറിയുകയില്ല 《46》 أَوْ يَأْخُذَهُمْ അല്ലെങ്കിൽ (അവൻ - അത്) അവരെ പിടികൂടുന്നതിനെ فِي تَقَلُّبِهِمْ അവരുടെ തിരിഞ്ഞുമറിയലിൽ فَمَا هُم എന്നാൽ അവരല്ല بِمُعْجِزِينَ അശക്തനാക്കുന്നവർ (പരാജയപ്പെടുത്തുന്നവർ) 《47》 أَوْ يَأْخُذَهُمْ അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് പിടി

പെടുന്നതിനെ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ പേടിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കെ, പേടിച്ചു (കാത്തു) വരുന്നതോടെ فَإِنَّ رَبَّكُمْ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് لَرَءُوفٌ കൃപാലു (വളരെ കൃപയുള്ളവൻ) തന്നെ رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

നബിﷺക്കും, ഖുർആനും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കും എതിരിൽ കുടിലതന്ത്രങ്ങൾ പലതും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ മുശ്‌രിക്കുകളെ അല്ലാഹു ഭൂമിയിൽ ആഴ്ത്തിക്കളയുകയോ, ഓർക്കാപ്പുറത്തു അവർക്ക് വല്ലശിക്ഷയും നൽകുകയോ, അങ്ങുമിങ്ങും വന്നുംപോയും കൊണ്ടു സൈ്വരവിഹാരം കൊള്ളുന്നതിനിടക്ക് അവരെ വല്ല ശിക്ഷയും പിടികൂടുകയോ, അതുമല്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷ വരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കവെ തന്നെ വല്ല ശിക്ഷയും അവർക്ക് പിടിപെടുകയോ- ഇങ്ങിനെയൊന്നും- സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നാണോ അവരുടെ വിചാരം?! ഇവയിൽ ഏതുതന്നെ സംഭവിച്ചാലും അതനുഭവിക്കുകയല്ലാതെ, അത് മുടക്കുവാനോ, തടുക്കുവാനോ അവർക്ക് സാധ്യമല്ല, അങ്ങിനെയൊന്നും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്ന് സമാധാനിച്ചിരിക്കുവാൻ ഒരു കാരണവും അവർക്കില്ല. ശിക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ തികച്ചും അർഹരാണവർ. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, ഏതിനും കഴിവുള്ളവനുമാണ്. പക്ഷേ, അങ്ങിനെയൊന്നും ചെയ്യാതെ അവൻ അവർക്ക് ഒഴിവ് നൽകിയിരിക്കുന്നത് അവന്റെ കൃപയും കാരുണ്യവും കൊണ്ട്മാത്രമാണ്.

പേടിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതോടെ പിടികൂടുക (يَأْخُذَهُمْ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ) എന്ന വാക്കിന് രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്:

(1) മേൽ വിവരിച്ച പ്രകാരം തങ്ങൾക്ക് വല്ല ശിക്ഷയും വന്നു ഭവിച്ചേക്കുമോ എന്നു അവർ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കെതന്നെ ശിക്ഷ വരുക എന്നും,

(2) ശിക്ഷ പെട്ടെന്ന് സംഭവിക്കാതെ പടിപടിയായി-അൽപാൽപമായി പിടികൂടുക എന്നും. ഈ വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം تَخَوُّفٍ എന്ന വാക്കിന്റെ അർഥം പേടിച്ചുകൊണ്ട് വരുക- അഥവാ കാത്തുകൊണ്ട് കുറേശ്ശെയായി വരുക എന്നായിരിക്കും. രണ്ട് പ്രകാരത്തിലായാലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തം തന്നെ. മേൽചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ തരത്തിലെല്ലാം തന്നെ മുൻസമുദായങ്ങളിൽ ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ കാണാവുന്നതാണ്.

أَوَلَمْ يَرَوْا۟ إِلَىٰ مَا خَلَقَ ٱللَّهُ مِن شَىْءٍ يَتَفَيَّؤُا۟ ظِلَـٰلُهُۥ عَنِ ٱلْيَمِينِ وَٱلشَّمَآئِلِ سُجَّدًا لِّلَّهِ وَهُمْ دَٰخِرُونَ ﴿٤٨﴾

﴾48﴿ അല്ലാഹു വസ്തുവായി സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള യാതൊന്നിലേക്ക് അവർ (നോക്കി) കാണുന്നുമില്ലേ? അതിന്റെ നിഴലുകൾ വലത്തോട്ടും ഇടത്തോട്ടുമായി ചാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അവർ [ആ നിഴലുകൾ] എളിയവരായ നിലയിൽ അല്ലാഹുവിന്ന് 'സുജൂദ്' [സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം] ചെയ്തുകൊണ്ട്.

﴾48﴿ أَوَلَمْ يَرَوْا അവർ കാണുന്നു (നോക്കുന്നു)മില്ലേ إِلَىٰ مَا യാതൊന്നിലേക്ക്,

യാതൊന്നിനെ خَلَقَ اللهُ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചു مِنْ شَيْءٍ വല്ല വസ്തുവായി, വല്ല വസ്തുവും يَتَفَيَّأُ ചാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, തിരിഞ്ഞുവരുന്നത് ظِلَالُهُ അതിന്റെ നിഴലുകൾ عَنِ الْيَمِينِ വലത്തോട്ട് وَالشَّمَائِلِ ഇടത്തോട്ടും سُجَّدًا സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരായിക്കൊണ്ട് لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് وَهُمْ അവരാകട്ടെ, അവരായിക്കൊണ്ട് دَاخِرُونَ എളിയവർ (ആയിരിക്കും) നിസ്സാരൻമാർ (ആയിക്കൊണ്ട്)

ബുദ്ധിജീവികളുടേത്പോലെയുള്ള വല്ല ഗുണവിശേഷതകളും ബുദ്ധിജീവികളല്ലാത്ത വസ്തുക്കളിൽ പ്രകടമാകുമ്പോൾ, അവയെപ്പറ്റി ബുദ്ധിജീവികളെന്ന് തോന്നുമാറുള്ള പദപ്രയോഗം സ്വീകരിക്കുന്നത് ഭാഷാസാഹിത്യങ്ങളിൽ പതിവാകുന്നു. ഇതനുസരിച്ചാണ് സുജൂദ് ചെയ്യുന്ന നിഴലുകളെപ്പറ്റി وَهُمْ دَاخِرُونَ (അവർ എളിയവരായിക്കൊണ്ട്) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇത് പോലെയുള്ള പ്രയോഗം (36:40 മുതലായ) വെറെ ചില സ്ഥലങ്ങളിലും ഖുർആനിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ ആശയം താഴെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട് إِنْ شَاءَ اللهُ.

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ مِن دَآبَّةٍ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾

﴿49﴾ ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും ആയ ഏതൊരു ജീവിയും (എല്ലാം) അല്ലാഹുവിന് 'സുജൂദ്' [സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം] ചെയ്യുന്നു; മലക്കുകളും (തന്നെ സുജൂദ് ചെയ്യുന്നു); അവരാകട്ടെ, അഹംഭാവം കാണിക്കുന്നുമില്ല.

سجود ۩

يَخَافُونَ رَبَّهُم مِّن فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ۩ ﴿٥٠﴾

﴿50﴾ അവർ തങ്ങളുടെ മീതെ (അധികാര ശക്തിയുള്ള) തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ ഭയപ്പെടുന്നു; തങ്ങളോട് കൽപിക്കപ്പെടുന്നത് (ഒക്കെയും) അവർ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

﴿49﴾ وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് يَسْجُدُ സുജൂദ് (സാഷ്ടാംഗം) ചെയ്യുന്നു مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത് وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും مِنْ دَابَّةٍ ജീവിയായിട്ടും, ജന്തുവായി وَالْمَلَائِكَةُ മലക്കുകളും وَهُمْ അവരാകട്ടെ لَا يَسْتَكْبِرُونَ അഹംഭാവം നടിക്കുകയില്ല. ﴿50﴾ يَخَافُونَ അവർ ഭയപ്പെടുന്നു رَبَّهُمْ അവരുടെ റബ്ബിനെ مِنْ فَوْقِهِمْ അവരുടെ മീതെ وَيَفْعَلُونَ അവർ ചെയ്യുക(പ്രവർത്തിക്കുക)യും ചെയ്യുന്നു مَا يُؤْمَرُونَ അവരോടു കൽപിക്കപ്പെടുന്നത്.

ഓത്തിന്റെ സുജൂദ് ചെയ്യേണ്ടുന്ന സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് ഈ വചനവും. 48-ാം വചനത്തിലും ഈ രണ്ടു വചനങ്ങളിലുമായി പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ സാരം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം:- 'അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ നിഴലുണ്ടാകുന്ന എല്ലാ വസ്തുക്കളു

ടെയും നിഴലുകൾ വലത്തോട്ടും ഇടത്തോട്ടുമായി ചാഞ്ഞും ചരിഞ്ഞും നീണ്ടും ചുരുങ്ങിയും കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് മനുഷ്യൻ സാധാരണ കാണാറുണ്ടല്ലോ. ഇതിനെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചാൽ തന്നെയും പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അതിൽ നിന്ന് മനുഷ്യന് ലഭിക്കുവാനുണ്ട്. അഥവാ, എന്തുകൊണ്ട് അങ്ങിനെയുള്ള മാറ്റങ്ങൾക്ക് അവ വിധേയമാകുന്നു? അതിന് കാരണമെന്ത്? ആ കാരണങ്ങളെ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയ ശക്തി ഏതാണ്? എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അൽപബുദ്ധികൾക്കുപോലും ഏറെക്കുറെ വാസ്തവം ഗ്രഹിക്കുവാൻ അത് ഉപകരിക്കുന്നതാണ്. ആ നിഴലുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമവ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായും, അവൻ നിശ്ചയിച്ച പ്രകൃതി ചട്ടങ്ങൾക്കനുസരിച്ചുമാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. ആ നിയമവ്യവസ്ഥകളിൽ അണുവോളം മാറ്റം വരുത്തുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. എന്നുവേണ്ട, ആകാശഭൂമികളിൽ ജീവവസ്തുക്കളായി അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ച എല്ലാ വസ്തുക്കളും -ആത്മീയ ജീവികളായ മലക്കുകൾപോലും-അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമചട്ടങ്ങൾക്ക് തികച്ചും കീഴൊതുങ്ങിയും, അവന്റെ കൽപനാ നിർദേശങ്ങൾക്ക് വഴങ്ങിയുംകൊണ്ടാണ് കഴിയുന്നത്. ആരും ഇതിൽ നിന്ന് ഒഴിവില്ല. അപ്പോൾ, വിശേഷബുദ്ധിയും, അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മനുഷ്യൻ പ്രത്യേകിച്ചും അവന്റെ മുമ്പിൽ തലകുനിക്കുവാനും, അവന്റെ കൽപനാനിർദേശങ്ങളനുസരിച്ചു ജീവിക്കുവാനും അർഹരല്ലേ!?

سجود(സുജൂദി)ന്റെ അർഥങ്ങളെയും പ്രയോഗങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം മുമ്പ് വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച പ്രകൃതി നിയമങ്ങൾക്ക് കീഴൊതുങ്ങുക (**سجود بالتسخير**) എന്ന അർഥത്തിലും, ഇഷ്ടാനുസാരം അല്ലാഹുവിന് ഭക്തിയാരാധന അർപിക്കുക (**سجود بالاختيار**) എന്ന അർഥത്തിലും അത് ക്വുർആനിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, ഒന്നാമത്തെ അർഥത്തിലുള്ള സുജൂദിൽ മനുഷ്യരടക്കമുള്ള എല്ലാ വസ്തുക്കളും ഭാഗഭാക്കാണെന്നും, രണ്ടാമത്തെ അർഥത്തിലുള്ള സുജൂദ് കൂടി ചെയ്‌വാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടവരാണ് മനുഷ്യരെന്നുമൊക്കെ സന്ദർഭം പോലെ നാം മുമ്പ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുമുണ്ട്. ഒന്നാമത്തെ അർഥത്തിലുള്ള സുജൂദിനെക്കുറിച്ചാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. വിശദീകരണത്തിന് സൂഃ റഅ്ദ് 15; ഹജ്ജ് 18 മുതലായ വചനങ്ങളും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുന്നത് നന്ന്.

'അവർ അഹംഭാവം കാണിക്കുകയില്ല. അവർ റബ്ബിനെ ഭയപ്പെടും. അവരോട് കൽപിക്കപ്പെടുന്നത് അവർ ചെയ്യും.' എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞത് മലക്കുകളെപ്പറ്റിയാണ്-അഥവാ (അവർ) എന്ന സർവനാമം മലക്കുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്-എന്നത്രെ മനസ്സിലാകുന്നത്. അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളും അങ്ങിനെയാണ് പറഞ്ഞുകാണുന്നതും. മലക്കുകളടക്കം മുമ്പ് പറയപ്പെട്ട എല്ലാവരെയും-ആകാശഭൂമികളിലുള്ള എല്ലാ ജീവികളെയും- ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. ചില വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായം അതാകുന്നു. എന്നാൽ, അഹംഭാവം കാണിക്കാതിരിക്കുക, റബ്ബിനെ ഭയപ്പെടുക, കൽപിക്കപ്പെടുന്നത് ചെയ്യുക എന്നീ ഗുണങ്ങളെ- സുജൂദിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചത് പോലെ-എല്ലാതരം ജീവികൾക്കും അനുയോജ്യമായ വിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുവാൻ കഴിഞ്ഞേക്കുമെങ്കിലും അവയൊക്കെ മലക്കുകളുടെ ഗുണങ്ങളായിരിക്കുന്നതിനാണ് കൂടുതൽ സാധ്യത കാണുന്നത്. മറ്റു ചില ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങൾ ഇതിന് പിൻബലം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിഭാഗം - 7

۞ وَقَالَ ٱللَّهُ لَا تَتَّخِذُوٓا۟ إِلَـٰهَيْنِ ٱثْنَيْنِ ۖ إِنَّمَا هُوَ إِلَـٰهٌ وَٰحِدٌ ۖ فَإِيَّـٰىَ فَٱرْهَبُونِ ﴿٥١﴾

﴿51﴾ അല്ലാഹു (കൽപിച്ചു) അരുളിയിരിക്കുന്നു: 'നിങ്ങൾ രണ്ട് ആരാധ്യൻമാരെ ഏർപ്പെടുത്തരുത് [സ്വീകരിക്കരുത്]; അവൻ ഒരേ ഒരു ആരാധ്യൻ മാത്രമാണുള്ളത്; അതിനാൽ എന്നെത്തന്നെ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുവിൻ.'

وَلَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَلَهُ ٱلدِّينُ وَاصِبًا ۚ أَفَغَيْرَ ٱللَّهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾

﴿52﴾ അവന്റെതാണ് ആകാശങ്ങളിലും, ഭൂമിയിലുമുള്ളത്; അവന് (അവകാശപ്പെട്ടത്) തന്നെയാണ് സ്ഥിരമായുള്ള കീഴൊതുക്കവും. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയോ നിങ്ങൾ (ഭയന്നു) സൂക്ഷിക്കുന്നു?!

وَمَا بِكُم مِّن نِّعْمَةٍ فَمِنَ ٱللَّهِ ۖ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ ٱلضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْـَٔرُونَ ﴿٥٣﴾

﴿53﴾ നിങ്ങളിൽ അനുഗ്രഹമായിട്ട് എന്തുണ്ടോ അത് അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ളതാണ്; പിന്നെ, (അതിന് പുറമെ) നിങ്ങളെ ഉപദ്രവം (അഥവാ പീഡനം) സ്പർശിച്ചാൽ അവങ്കലേക്ക് തന്നെ നിങ്ങൾ നിലവിളിച്ചപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു!

﴿51﴾ وَقَالَ اللّٰهُ അല്ലാഹു അരുളി لَا تَتَّخِذُوا നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്ക (സ്വീകരിക്ക)രുത് إِلَٰهَيْنِ (രണ്ട്) ആരാധ്യൻമാരെ, ദൈവങ്ങളെ اثْنَيْنِ രണ്ട് إِنَّمَا هُوَ നിശ്ചയമായും അവൻ (മാത്രം) إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ഒരേ ആരാധ്യൻ (മാത്രം) ആകുന്നു فَإِيَّايَ അതിനാൽ എന്നെ (തന്നെ) فَارْهَبُونِ നിങ്ങൾ എന്നെ ഭയപ്പെടു (പേടിക്കു)വിൻ ﴿52﴾ وَلَهُ അവന്നാണ്, അവന്റെതാണ് مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത് وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും وَلَهُ അവന്ന് തന്നെയാണ് الدِّينُ കീഴൊതുക്കം, വഴിപ്പെടൽ, അനുസരണം وَاصِبًا നിരന്തരമായി, സ്ഥിരമായിട്ട് أَفَغَيْرَ اللّٰهِ അപ്പോൾ (എന്നിരിക്കെ) അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയോ تَتَّقُونَ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നു. ﴿53﴾ وَمَا بِكُمْ നിങ്ങളിലുള്ളത്, നിങ്ങളിൽ എന്തുണ്ടോ (അത്) مِنْ نِعْمَةٍ അനുഗ്രഹമായിട്ട് فَمِنَ اللّٰهِ (അത്) അല്ലാഹുവിൽ നിന്നാകുന്നു ثُمَّ പിന്നെ, എന്നിട്ടും إِذَا مَسَّكُمُ നിങ്ങളെ സ്പർശി (ബാധി)ച്ചാൽ الضُّرُّ ഉപദ്രവം, പീഡനം, ബുദ്ധിമുട്ട് فَإِلَيْهِ എന്നാൽ അവനിലേക്ക് (തന്നെ) تَجْأَرُونَ നിങ്ങൾ നിലവിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നു, മുറവിളി കൂട്ടുന്നു.

ثُمَّ إِذَا كَشَفَ ٱلضُّرَّ عَنكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنكُم بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

﴿54﴾ **പിന്നെ, നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉപദ്രവം (അഥവാ പീഡനം) അവൻ (നീക്കി) തുറവിയാക്കിയാൽ, അപ്പോൾ (അതാ) നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരു കൂട്ടർ റബ്ബിനോട് (മറ്റുചിലരെ) പങ്ക് ചേർക്കുന്നു!-**

لِيَكْفُرُوا۟ بِمَآ ءَاتَيْنَٰهُمْ ۚ

﴿55﴾ **(അതെ) നാം അവർക്ക് നൽകിയതിൽ അവർ നന്ദികേട് കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി. (അതാണതിന്റെ ഫലം).**

فَتَمَتَّعُوا۟ ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾

(ശരി) എന്നാൽ, നിങ്ങൾ സുഖമെടുത്തുകൊള്ളുവിൻ! എന്നാൽ, വഴിയെ നിങ്ങൾക്കറിയാം!

﴿54﴾ ثُمَّ إِذَا كَشَفَ പിന്നെ അവൻ തുറവിയാക്കി (നീക്കി)യാൽ الضُّرَّ ഉപദ്രവം, പീഡനം عَنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് إِذَا അപ്പോൾ (അതാ) فَرِيقٌ ഒരു കൂട്ടർ مِنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് بِرَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട്, റബ്ബിൽ يُشْرِكُونَ അവർ പങ്ക്ചേർക്കുന്നു ﴿55﴾ لِيَكْفُرُوا അവർ നന്ദികേട് കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി, മൂടിവെക്കുവാൻ بِمَا آتَيْنَاهُمْ അവർക്ക് നാം നൽകിയതിൽ, നൽകിയതിനെ فَتَمَتَّعُوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ സുഖമെടുക്കുവിൻ فَسَوْفَ എന്നാൽ (അപ്പോൾ) പിറകെ تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയും, നിങ്ങൾക്കറിയാം.

دِين(ദീൻ) എന്ന വാക്കിന് 'നടപടി, അനുസരണം, കീഴൊതുക്കം, പ്രതിഫലം, മതം' എന്നൊക്കെ പല അർഥങ്ങളുമുണ്ടെന്ന് ചിലപ്പോഴൊക്കെ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട് وله الدين واصبا (അവനാണ് സ്ഥിരമായ കീഴൊതുക്കമുള്ളത്) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ താൽപര്യം, ആകാശഭൂമികളിലുള്ളവയുടെയെല്ലാം ഉടമസ്ഥനും അധികാരസ്ഥനും അവനാണെന്നപോലെതന്നെ, കീഴ്‌വണക്കത്തിന്റെയും ആരാധനയുടെയും സ്ഥിരാവകാശവും അവന് തന്നെയാണ് എന്നാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'ആകാശഭൂമികളിലുള്ളവർ അനുസരണപൂർവമോ, നിർബന്ധപൂർവമോ അവന് കീഴൊതുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവനിലേക്ക് തന്നെ അവർ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിന്റെ മതത്തെയല്ലാതെ അവർ ആവശ്യപ്പെടുകയാണോ?' (3:83)

ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ ആശയങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഒരു വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല. ഇവിടെ, അല്ലാമാ ശൗക്കാനീ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഒരു പ്രസ്താവനയുടെ സാരം കുറിക്കുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കുമെന്ന് കരുതുന്നു.

ശൗകാനീ (റ) പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം: 'കഷ്ടതകൾ ബാധിക്കുമ്പോൾ ഉപകാരവും ഉപദ്രവവും ചെയ്‌വാൻ കഴിയാത്തവരോട്- അല്ലാഹുവല്ലാത്തവരോട്- സഹായത്തിനപേക്ഷിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള പ്രാർഥന വിട്ടുകളയുകയും ചെയ്യുന്ന ഇന്നത്തെ പാമര ജനങ്ങളുടെ പതിവ് വമ്പിച്ച വിഡ്ഢിത്തവും, ഒരു പുതിയ ദുർമാർഗ

വുമാണെന്ന് ഈ വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അത്രയുമല്ല, പഴയ കാലത്തെ ദുർമാർഗത്തെക്കാൾ കഠിനമത്രെ അത്. പ്രതിഫല ദിവസത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന സത്യ വിശ്വാസികൾ ഇരിക്കട്ടെ, തനി അവിശ്വാസികൾപോലും പറഞ്ഞുകേട്ട വാക്ക്, 'നിനക്ക് വല്ല ആപത്തും ബാധിച്ചാൽ, നീ അല്ലാഹുവിനോട് സഹായം തേടരുതേ! തേടരുതേ! കാരണം, അല്ലാഹു വേഗം ഉത്തരം നൽകുകയില്ല. നിന്റെ സ്ഥിതി അവന് ഒരു സാരമു ള്ളതായി തോന്നുകയുമില്ല. മരിച്ചുപോയ 'ഔലിയാ'ക്കളോട് സഹായം തേടിക്കൊള്ളൂ. അവർ വേഗം ഉത്തരം നൽകുന്നതും, നിന്റെ സ്ഥിതി ഗൗരവത്തിലെടുക്കുന്നതുമാകുന്നു.' ഇതാണാവാക്ക്. എന്റെ ചെവി ആ വാക്ക് പുറംതള്ളിക്കളഞ്ഞു, എന്റെ കണ്ണുനീർ നിൽക്കാതായി. എന്നെയും, മുസ്ലിംകളെയും ഈ മാതിരി വഴികേടിൽപെടാതെ രക്ഷി ക്കേണമേ! എന്ന് ഞാൻ അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർഥിച്ചു. ഇതുപോലെയുള്ള പല വാക്കു കളും ഇന്ന് പല ശൈഖ്പൂജകൻമാരിലും കാണാവുന്നതാണ്.

ആപത്തുകൾ വരുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ മറന്ന് അല്ലാഹുവിനെതന്നെ വിളിക്കുകയും ആപത്ത് നീങ്ങിയാൽ അല്ലാഹുവിനെ മറന്നുകളയുകയും ചെയ്യുന്നവ രോടാണ് അല്ലാഹു 'എന്നാൽ, നിങ്ങൾ സുഖമെടുത്തുകൊള്ളുവിൻ; നിങ്ങൾ വഴിയെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും.' (فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ) എന്ന് താക്കീത് ചെയ്തത്. അപ്പോൾ, ആപത്ത്വരുമ്പോൾ പോലും അല്ലാഹുവിനെ ഓർമിക്കുകയും വിളിച്ചു പ്രാർഥിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്നും, മറ്റു വല്ലവരെയും വിളിച്ചു പ്രാർഥിക്കേണ്ടതാണെന്നും ഉപദേശി ക്കുവാൻ ധൈര്യം കാണിക്കുന്ന ധിക്കാരികളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു എന്തായിരിക്കും പറയു കയെന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുക! **معاذ الله** അല്ലാഹു നമ്മെ കാക്കട്ടെ. ആമീൻ.

وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَٰهُمْ ۗ تَٱللَّهِ لَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَفْتَرُونَ ﴿٥٦﴾

﴾56﴿ നാം തങ്ങൾക്ക് നൽകിയി ട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് ഒരു പങ്ക് (യഥാർഥ സ്ഥിതി) തങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്ത വർക്ക് അവർ ആക്കിവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (ഹേ, കൂട്ടരേ,) അല്ലാഹു വിനെത്തന്നെയാണ (സത്യം)! നിങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ ചോദ്യം ചെയ്യ പ്പെടുന്നതാണ്.

﴾56﴿ وَيَجْعَلُونَ അവർ ആക്കുകയും ചെയ്യുന്നു لِمَا لَا يَعْلَمُونَ അവർ അറിയാത്ത വർക്ക്, അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവർക്ക് نَصِيبًا ഒരു പങ്ക്, ഓഹരി مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ അവർക്ക് നാം നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് تَاللَّهِ അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ (സത്യം) لَتُسْأَلُنَّ തീർച്ച യായും നിങ്ങൾ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടും عَمَّا كُنتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി تَفْتَرُونَ നിങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമക്കും, കള്ളം പറഞ്ഞുണ്ടാക്കും.

മുശ്രിക്കുകൾക്കിടയിൽ പതിവായിരുന്ന ഒരു തോന്നിയവാസമാണിത്. അല്ലാഹു നൽകിയ കൃഷി വിഭവങ്ങൾ, കന്നുകാലികൾ മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരു ഭാഗം തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹ ദൈവങ്ങൾക്ക് അവർ വഴിപാടും നേർച്ചയുമായി നീക്കിവെക്കും.

(സൂഃ അൻആം 136-ൽ ഇതു സംബന്ധിച്ച് കൂടുതൽ വിശദീകരണം മുമ്പ് കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്.) യാതൊരു ന്യായവും തെളിവുമില്ലാതെ അവർ സ്വയം കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ഇത്തരം നികൃഷ്ടകൃത്യങ്ങളെ അല്ലാഹു നിസ്സാരമാക്കി അവഗണിച്ചു കളയുമെന്ന് കരുതേണ്ട, അവയെപ്പറ്റി ശരിക്കും അവരെ ചോദ്യം ചെയ്യുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്ന് അല്ലാഹു അവരെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. ചില 'ശൈഖ' ൻമാർക്കും, 'ജാറ' ങ്ങൾക്കുമാക്കി കൃഷിയുടെ ചില ഭാഗങ്ങളെയും, ആടുമാടുകളെയും വഴിപാടാക്കി നീക്കിവെക്കുന്ന പതിവ് പാമരൻമാരും അന്ധവിശ്വാസികളുമായ ചില മുസ്‌ലിംകളിൽ ഇന്നും കാണാം. ഈ ആക്ഷേപവും താക്കീതും അവർക്കും ബാധകമാകുന്നു.

لِمَالَا يَعْلَمُونَ (തങ്ങൾ അറിയാത്തവർക്ക്) എന്ന വാക്ക് രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാറുണ്ട്: (1) ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത-അഥവാ ബുദ്ധിയും അറിവുമില്ലാത്ത-നിർജ്ജീവങ്ങളായ ആ വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് എന്നും, (2) തങ്ങൾക്ക് വല്ല ഉപകാരമോ ഉപദ്രവമോ ചെയ്‌വാൻ കഴിയുകയില്ലെന്ന യഥാർഥം അവർ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് എന്നും. ഒന്നാമത്തെ വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം, ജീവനും ബുദ്ധിശക്തിയുമില്ലാത്ത ആ വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക്‌വേണ്ടി ധനം നീക്കിവെക്കുന്നതിലടങ്ങിയ വിഡ്ഢിത്തത്തെയും, രണ്ടാമത്തെ വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം, വിഗ്രഹങ്ങളുടെ യഥാർഥ സ്ഥിതിഗതികൾ മനസ്സിലാക്കാതെ അന്ധമായി നടത്തപ്പെടുന്ന വിഡ്ഢിത്തത്തെയുമായിരിക്കും ആ വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. രണ്ടായാലും കലാശത്തിൽ ഒന്നുതന്നെ.

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ ٱلْبَنَٰتِ سُبْحَٰنَهُۥ وَلَهُم مَّا يَشْتَهُونَ ﴿٥٧﴾

﴾57﴿ അവർ അല്ലാഹുവിന് പെൺമക്കളെ ആക്കിവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അവൻ മഹാപരിശുദ്ധൻ! അവർക്കാകട്ടെ, അവർ ഇച്ഛിക്കുന്നതിനെയും [ആൺമക്കളെയും ആക്കുന്നു]!

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِٱلْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُۥ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٨﴾

﴾58﴿ അവരിൽ ഒരാൾക്ക് പെണ്ണിനെ [പെൺകുട്ടിയെ]പ്പറ്റി സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കപ്പെട്ടാലോ, അവൻ കോപം നിറഞ്ഞവനായിക്കൊണ്ട് അവന്റെ മുഖം (ഇരുണ്ട്) കറുത്തതായിത്തീരും!

يَتَوَٰرَىٰ مِنَ ٱلْقَوْمِ مِن سُوٓءِ مَا بُشِّرَ بِهِۦٓ ۚ

﴾59﴿ അവന് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ ചീത്തത്തം നിമിത്തം അവൻ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒളിഞ്ഞു (മാറി) പോകുന്നതാണ്!

أَيُمْسِكُهُۥ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُۥ

അതിനെ നിന്ദ്യതയോടെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയോ, അതല്ല, അതിനെ മണ്ണിൽ മൂടുകയോ? [ഏത്

فِي ٱلتُّرَابِۗ
വേണമെന്നായിരിക്കും ആലോചന]

أَلَا سَآءَ مَا يَحۡكُمُونَ ﴿٥٩﴾
അല്ലാ -(അറിയുക) അവർ വിധി കല്പിക്കുന്നത് വളരെ ചീത്ത!

﴾57﴿ وَيَجۡعَلُونَ അവർ ആക്കുകയും ചെയ്യുന്നു لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് ٱلۡبَنَٰتِ പെൺമക്കളെ سُبۡحَٰنَهُۥ അവൻ മഹാപരിശുദ്ധൻ (അവനെ വാഴ്ത്തുന്നു) وَلَهُم അവർക്കാകട്ടെ, അവർക്കോ مَا يَشۡتَهُونَ അവർ ഇച്ഛിക്കുന്നതിനെയും ﴾58﴿ وَإِذَا بُشِّرَ സന്തോഷമറിയിക്കപ്പെട്ടാൽ أَحَدُهُم അവരിൽ ഒരാൾക്ക് بِالأُنثَى പെണ്ണിനെപ്പറ്റി ظَلَّ ആയിത്തീരും وَجۡهُهُۥ അവന്റെ മുഖം مُسۡوَدًّا കറുത്തത് وَهُوَ അവനാകട്ടെ, അവൻ ആയിരിക്കെ كَظِيمٌ (കോപം) നിറഞ്ഞവൻ, കുപിതനായിരിക്കും ﴾59﴿ يَتَوَارَىٰ അവൻ ഒളിഞ്ഞുപോകും, മറഞ്ഞുപോകും مِنَ ٱلۡقَوۡمِ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് مِن سُوٓءِ ദോഷ (തിന്മ- ചീത്ത)ത്താൽ مَا യാതൊന്നിന്റെ بُشِّرَ അവന് സന്തോഷമറിയിക്കപ്പെട്ട بِهِۦٓ അതിനെപ്പറ്റി أَيُمۡسِكُهُۥ അതിനെ അവൻ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയോ عَلَىٰ هُونٍ നിന്ദ്യതയോടെ أَمۡ അതല്ല, അതോ يَدُسُّهُۥ അതിനെ തട്ടി (മൂടി)ക്കളയുകയോ, മൂടുകയോ فِي ٱلتُّرَابِ മണ്ണിൽ أَلَا അല്ലാ (അറിയുക) سَآءَ വളരെ മോശം, എത്രയോ ചീത്ത مَا يَحۡكُمُونَ അവർ വിധി (കൽപി) ക്കുന്നത്

മുശ്‌രിക്കുകളുടെ അതിനീചമായ വേറൊരു മൂഢവിശ്വാസമാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നത്. മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പെൺമക്കളാണെന്നാണ് അവരുടെ ജൽപനം. അങ്ങിനെ, അവരുടെ പേരിൽ വിഗ്രഹങ്ങൾ നിർമിച്ചു ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ചില ദേവീദേവൻമാരുടെ പ്രതിഷ്ഠയെന്ന് സങ്കൽപിച്ചുകൊണ്ട് അതുപോലെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വിഗ്രഹങ്ങൾ ഇന്നും ധാരാളം കാണാവുന്നതാണ്. അതേ സമയത്ത് തങ്ങൾക്ക് പെൺമക്കൾ ജനിക്കുന്നത് ആ മുശ്‌രിക്കുകൾക്ക് വമ്പിച്ച അപമാനവും, കടുത്ത കോപവുമായിരുന്നുതാനും. യുദ്ധപ്രിയരായ അവർക്ക് പെൺമക്കൾ പലനിലക്കും ഒരു ഭാരമായിത്തോന്നിയതിൽ നിന്നുണ്ടായിത്തീർന്ന ഈ വെറുപ്പ് അവരിൽ എത്രമാത്രം രൂക്ഷമായിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ വിവരണത്തിൽ നിന്ന്തന്നെ വ്യക്തമാകുന്നു.

അതായത്, ഒരാൾക്ക് ഒരു മകൾ പിറന്നിട്ടുണ്ടെന്ന വാർത്ത കേൾക്കേണ്ട താമസം അയാളുടെ മുഖം കറുത്തിരുണ്ടുപോകും. അപമാനവും, വ്യസനവും നിമിത്തം കോപം കടിച്ചിറക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ജനമധ്യേ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുവാൻ പോലും ലജ്ജ. അപമാനം ഭയന്നു ഒളിച്ചുനടക്കും. അപമാനവും, എളിമത്വവും സഹിച്ചുകൊണ്ട് ആ കുട്ടിയെ താൻ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണമോ? അതല്ല, പലരും ചെയ്യാറുള്ളത്പോലെ, അതിനെ മണ്ണിലിട്ടു മൂടി അതിന്റെ കഥ കഴിക്കേണമോ ഇതായിരിക്കും പിന്നത്തെ ചിന്ത. ബാക്കിയാക്കുന്നപക്ഷം, ജനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള പരിഹാസവും അപമാനവും സഹിക്കേണ്ടിവരും. കുട്ടിയോടുള്ള പെരുമാറ്റമാകട്ടെ കേവലം മൃഗതുല്യവുമായിരിക്കും. ആൺമക്കൾക്കുള്ള സ്ഥാനമോ, ലാളനയോ ഒന്നും അതിന് ലഭിക്കുകയില്ല. കുഴിച്ചുമൂടുന്നപക്ഷം കൊന്നു കുഴിച്ചിടുകയല്ല-ജീവനോടെ മണ്ണിട്ടുമൂടുകയായിരിക്കും ചെയ്യുക. ഇത്രത്തോളം അറപ്പും വെറുപ്പുമായി അവർ ഗണിച്ചുവരുന്ന പെൺമക്കളാണ് അല്ലാഹുവിന്നുണ്ടെന്ന് അവർ

പറഞ്ഞുവരുന്നത്. കള്ളം കെട്ടിപ്പറയുന്നതിനും വേണ്ടേ ഒരതിര്? പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ പ്രസവിക്കുന്നത് നിമിത്തം ഭർത്താക്കൾ ഭാര്യമാരോട് നിസ്സഹകരണം നടത്തിയിരുന്നതായി കാണാം. ഇങ്ങിനെ നിസ്സഹകരണത്തിന് വിധേയയായ ഒരു സ്ത്രീ പാടിയ ഒരു പദ്യം ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യുന്നു:- *(*)* 'എന്താണ് ഹംസയുടെ പിതാവ് നമ്മുടെ അടുക്കൽ വരുന്നില്ല? നമ്മുടെ അടുത്തവീട്ടിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണല്ലോ. നാം ആൺകുട്ടികളെ പ്രസവിക്കായ്ക നിമിത്തം കുപിതനാണദ്ദേഹം. നമ്മുടെ കാര്യം നാം ഉദ്ദേശിച്ച പോലെയാക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയില്ലല്ലോ'.

മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ഈ കള്ളവാദത്തിൽ മൂന്ന് കടുത്ത അപരാധങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

(1) മലക്കുകൾ സ്ത്രീകളാണെന്ന വാദം وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَٰنِ إِنَاثًا (റഹ്മാനായുള്ളവന്റെ അടിയാൻമാരായ മലക്കുകളെ അവർ പെണ്ണുങ്ങളാക്കി. (43:19) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് ഇതിനെപ്പറ്റിയാകുന്നു.

(2) മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മക്കളാണെന്ന വാദം قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا (അല്ലാഹു മക്കളെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. (18:4) എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞത് ഇതിനെക്കുറിച്ചാണ്.

(3) അല്ലാഹുവിനുണ്ടെന്ന് വാദിക്കുന്ന മക്കൾ ആൺമക്കളാണെന്ന്പോലും പറയുവാൻ തയ്യാറില്ലാതെ, തങ്ങൾ അങ്ങേഅറ്റം വെറുക്കുന്ന പെൺമക്കളാണെന്നവാദം. താഴെ 62-ാം വചനത്തിൽ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ (തങ്ങൾ വെറുക്കുന്നതിനെ അവർ അല്ലാഹുവിന്നാക്കുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞത് ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചുമാകുന്നു. ഇതെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടാണ് ഈ വാദത്തെപ്പറ്റി أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ (അല്ലാ! അവർ വിധി കൽപിക്കുന്നത് എത്രയോ ചീത്ത!) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْـَٔاخِرَةِ مَثَلُ ٱلسَّوْءِ ۖ وَلِلَّهِ ٱلْمَثَلُ ٱلْأَعْلَىٰ ۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٦٠﴾

﴾60﴿ (അതെ) പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കത്രെ ദുഷിച്ച ഉപമ (ഉള്ളത്). അല്ലാഹുവിന്നാകുന്നു, അത്യുന്നതമായ ഉപമ (ഉള്ളത്), അവനത്രെ, പ്രതാപശാലിയും അഗാധജ്ഞനുമായുള്ളവനും.

﴾60﴿ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കാണ് بِالْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ مَثَلُ ഉപമ, ഉദാഹരണം, മാതൃക السَّوْءِ മോശത്തിന്റെ, തിൻമയുടെ وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിനുണ്ട് الْمَثَلُ ഉപമ, ഉദാഹരണം الْأَعْلَىٰ അത്യുന്നതമായ وَهُوَ അവൻ, അവനത്രെ الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞൻ, യുക്തിമാൻ.

(*) مَا لِأَبِي حَمْزَةَ لَا يَأْتِينَا — يَظَلُّ فِي الْبَيْتِ الَّذِي يَلِينَا
غَضْبَانَ أَلَّا نَلِدَ الْبَنِينَا — لَيْسَ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا مَا شِينَا

പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ വിവരിക്കുമ്പോൾ, ദുഷിച്ചതും മോശകരവുമായ ഉപമകളും സാദൃശ്യങ്ങളുമായിരിക്കും വിവരിക്കുവാൻ ഉണ്ടായിരിക്കുക. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോഴാകട്ടെ അത്യുന്നതവും അത്യുൽകൃഷ്ടവുമായ ഉപമകളും സാദൃശ്യങ്ങളുമായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുക എന്ന് സാരം. ഉദാഹരണമായി; അവരെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ, യാതൊരു ഗുണമോ ദോഷമോ ചെയ്‌വാൻ കഴിയാത്ത വസ്തുക്കളെ ദൈവങ്ങളാക്കി വെച്ചവർ, മക്കളില്ലാത്തപക്ഷം വിഷമം അനുഭവപ്പെടുന്നവർ, പെൺമക്കളെ വെറുക്കുന്നവർ, സ്വന്തം മക്കളെ കുഴിച്ചുമൂടുന്നവർ എന്നിങ്ങനെയുള്ള വർണ്ണനകളായിരിക്കും പറയുവാനുണ്ടായിരിക്കുക. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോഴോ? സർവലോക സ്രഷ്ടാവ്, ലോകനിയന്താവ്, മക്കളുടെയോ മറ്റോ ആവശ്യവും ആശ്രയവുമില്ലാത്തവൻ, ഇണയും, തുണയുമില്ലാത്തവൻ, തുല്യനും സമനുമില്ലാത്തവൻ എന്നൊക്കെയായിരിക്കും വിശേഷിപ്പിക്കാനുണ്ടാവുക. അഥവാ അവന്റെ ഏതൊരു ഗുണത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചാലും അത് അത്യുന്നത നിലവാരത്തിലുള്ളതും, മറ്റാർക്കും അതിൽ പങ്കില്ലാത്തതുമായിരിക്കും.

വിഭാഗം - 8

وَلَوْ يُؤَاخِذُ ٱللَّهُ ٱلنَّاسَ بِظُلْمِهِم مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا مِن دَآبَّةٍ وَلَٰكِن يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَآءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَـْٔخِرُونَ سَاعَةً ۖ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾

﴿61﴾ മനുഷ്യരെ അവരുടെ അക്രമം നിമിത്തം അല്ലാഹു പിടികൂടുക [പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കുക]യായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അതിന്റെ [ഭൂമിയുടെ] മേൽ ഒരു ജീവിയെയും അവൻ (ബാക്കിയാക്കി) വിട്ടേക്കുമായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും, നിർണയിക്കപ്പെട്ട ഒരവധിവരെ അവരെ അവൻ (ഒഴിവാക്കി) പിന്തിച്ചുവെക്കുകയാണ്; എന്നാൽ, അവരുടെ (ആ) അവധി വന്നാൽ, (പിന്നെ) ഒരു നാഴിക (സമയം) അവർ പിന്തിപ്പോകുകയാകട്ടെ, മുന്തിപ്പോകുകയാകട്ടെ ചെയ്കയില്ല.

﴿61﴾ وَلَوْ يُؤَاخِذُ പിടികൂടുമായിരുന്നെങ്കിൽ (പിടിച്ചു ശിക്ഷിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ) اللَّهُ അല്ലാഹു النَّاسَ മനുഷ്യരെ بِظُلْمِهِمْ അവരുടെ അക്രമം നിമിത്തം, അനീതികൊണ്ട് مَا تَرَكَ അവൻ വിടുകയില്ലാ (ഒഴിവാക്കി വിടുകയില്ലാ)യിരുന്നു عَلَيْهَا അതിൻമേൽ, അതിൽ مِنْ دَابَّةٍ ഒരു ജീവിയെയും, ജന്തുവെയും وَلَٰكِنْ എങ്കിലും يُؤَخِّرُهُمْ അവനവരെ പിന്തിക്കുന്നു, പിന്നോട്ട് വെക്കുന്നു إِلَىٰ أَجَلٍ ഒരു അവധിവരെ مُسَمًّى നിർണയിക്കപ്പെട്ട فَإِذَا جَاءَ എന്നാൽ വന്നാൽ أَجَلُهُمْ അവരുടെ അവധി لَا يَسْتَأْخِرُونَ അവർ പിന്തുക (പിന്നോക്കം പോക)യില്ല سَاعَةً ഒരു നാഴിക, അൽപസമയം وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ അവർ മുന്തുക (മുന്നോക്കം പോക)യില്ല.

മനുഷ്യർ പ്രവർത്തിക്കുന്ന അക്രമങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു അപ്പപ്പോൾ തന്നെ ശിക്ഷാനടപടിയെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഈ ഭൂമുഖത്ത് ഒരു ജീവിയും ബാക്കിയാകുമായിരുന്നില്ല. അത്രയും ദുഷിച്ചതും ദൂരവ്യാപകവുമാണ് അവരുടെ ചെയ്തികൾ. പക്ഷേ, അവന്റെ ദയവും കാരുണ്യവും നിമിത്തം പെട്ടെന്ന് നടപടിയെടുക്കാതെ അവൻ അതിനൊരു നിശ്ചിത അവധി വെച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതിന്മുമ്പ് അവർക്ക് മടങ്ങുവാനും പശ്ചാത്തപിക്കുവാനും അവസരമുണ്ട്. ആ അവധിയിൽ അണുവോളം മാറ്റം വരുകയില്ല. തികച്ചും കൃത്യസമയത്തുതന്നെ അത് സംഭവിക്കും. മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിനോടും, തന്റെ സ്വന്തത്തോടും, സമൂഹത്തോടും, സഹജീവികളോടും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അക്രമങ്ങളെയും, അനീതികളെയും കുറിച്ച് ശരിക്കൊന്ന് ചിന്തിച്ചുനോക്കുന്ന ഏവർക്കും അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ പ്രസ്താവനയുടെ ഗൗരവം മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. വ്യക്തിയാകട്ടെ, സമൂഹമാകട്ടെ, സമുദായമാകട്ടെ അവരുടെ അക്രമത്തിന് ശിക്ഷ നൽകേണ്ടത് എപ്പോഴാണെന്നും എങ്ങിനെയാണെന്നും അല്ലാഹു നിർണയിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതാണ് നിർണയിക്കപ്പെട്ട അവധിവരെ അവർക്ക് ഒഴിവുകൊടുക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞത്. ഈ വചനത്തിലെ ആശയം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മറ്റു പല വചനങ്ങൾ വേറെയും ക്വുർആനിലുണ്ട്. 7:34; 15:4, 5; 35:45 മുതലായവയും വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക.

ബൈഹകിയും, ഇബ്നുജരീറും (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: 'അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ തനിക്ക് തന്നെയല്ലാതെ മററാർക്കും ഉപദ്രവം ചെയ്യുന്നില്ല' എന്ന് ഒരാൾ പറയുന്നതായി അബൂഹുറയ്റഃ (റ) കേട്ടു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും അക്രമിയുടെ അക്രമം നിമിത്തം കാടപ്പക്ഷി അതിന്റെ കൂട്ടിൽ വെച്ചു ചത്തുപോകുന്നു.' ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് ചിന്തിക്കുവാൻ പോന്ന ഒരു ഉദാഹരണമത്രെ അബൂഹുറയ്റഃ (റ) ഇത്മൂലം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഒരാൾ ചെയ്ത ചെറിയ ഒരു തെറ്റുനിമിത്തം ചിലപ്പോൾ ദൂരവ്യാപകമായ അനിഷ്ടസംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ടല്ലോ.

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ ٱلْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ ٱلْحُسْنَىٰ ۖ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ ٱلنَّارَ وَأَنَّهُم مُّفْرَطُونَ ﴿٦٢﴾

﴿62﴾ തങ്ങൾ വെറുക്കുന്നതിനെ അവർ അല്ലാഹുവിന്നാക്കുന്നു! ഏറ്റം നന്നായുള്ളത് തങ്ങൾക്കാണെന്ന് അവരുടെ നാവുകൾ വ്യാജവർണന നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു!

നിസ്സംശയമത്രെ, അവർക്ക് നരകമുണ്ടെന്നുള്ളതും, അവർ (അതിലേക്ക്) മുന്നിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നവരാണെന്നുള്ളതും!

﴿62﴾ وَيَجْعَلُونَ അവർ ആക്കുന്നു لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്ന് مَايَكْرَهُونَ അവർ വെറുക്കുന്നതിനെ وَتَصِفُ വിവരിക്കുക (വർണിക്കുക-വിശേഷിപ്പിക്കു)യും ചെയ്യുന്നു أَلْسِنَتُهُمُ അവരുടെ നാവുകൾ الْكَذِبَ വ്യാജം (വ്യാജ വർണന) أَنَّ لَهُمُ അവർക്കുണ്ടെന്ന് الْحُسْنَى ഏറ്റം നന്നായുള്ളത് لَاجَرَمَ നിസ്സംശയം (തെറ്റല്ല-സത്യമാണ്) أَنَّ لَهُمُ അവർക്കുണ്ട് (അവർക്കാണ്) എന്നുള്ളത് النَّارَ നരകം وَأَنَّهُمْ അവർ (ആകുന്നു) എന്നുള്ളതും مُفْرَطُونَ

മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നവർ

മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചപോലെ, ആ അവിശ്വാസികളുടെ അടുക്കൽ ഏറ്റവും വെറുക്കപ്പെട്ടവരാണ് പെൺമക്കൾ. എന്നിട്ടും, അല്ലാഹുവിന് മക്കളുണ്ടെന്ന് മാത്രമല്ല, അത് പെൺമക്കളാണെന്നുകൂടി അവർ വർണിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടും അവർ മതിയാക്കുന്നില്ല. ഏറ്റവും നന്നായുള്ളതൊക്കെ തങ്ങൾക്കായിരിക്കും ലഭിക്കുകയെന്നും, അതിന്നവകാശികൾ തങ്ങളാണെന്നും അവർ വായാടിത്തം പറയുന്നു. വാസ്തവമാകട്ടെ, നേരെ മറിച്ചുള്ളതും. അതെ, അവർക്ക് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്നത് ഏറ്റവും വഷളവും ഏറ്റവും കടുത്തതുമായ നരകമായിരിക്കും, ആദ്യമായി അതിൽ പ്രവേശിക്കപ്പെടുന്ന ഏറ്റവും വലിയ കേഡികളും അവർ തന്നെയായിരിക്കും.

ഇഹത്തിൽ ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന എല്ലാ നല്ല ഭാവിയും, ഉന്നതപദവിയും, തങ്ങൾക്കാണെന്നും, പരലോകം എന്നൊന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവിടെയും തങ്ങളായിരിക്കും മുമ്പൻമാർ എന്നുമാണവരുടെ വാദം. മതത്തെ ധിക്കരിക്കുകയും, പരലോകത്തെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ എല്ലാ കാലത്തുമുള്ള വീരവാദം-യഥാർഥത്തിൽ വ്യാജ ജൽപനം- തന്നെയാണിത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'അവന് വല്ല കഷ്ടതയും ബാധിച്ചശേഷം, നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നുള്ള വല്ല കാരുണ്യത്തെയും അവന്ന് നാം ആസ്വദിപ്പിച്ചുവെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അവൻ പറയും: ഇതെനിക്കുള്ളതാണ്; അന്ത്യസമയം നിലവിൽ വരുന്നതാണെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നുമില്ല; എന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് ഞാൻ മടക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിൽത്തന്നെ, നിശ്ചയമായും എനിക്ക് അവന്റെ അടുക്കൽ ഏറ്റവും നല്ലത്തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണ്.' (41:50) വിശ്വാസിയും, അവിശ്വാസിയുമായ രണ്ട് തോട്ടക്കാർ തമ്മിൽ നടന്ന ഒരു സംഭാഷണം വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യെ, അവിശ്വാസി പറഞ്ഞതായി അല്ലാഹു ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'ഒരു കാലത്തും ഇത് (ഈ തോട്ടം) നശിച്ചുപോകുമെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. അന്ത്യസമയം സംഭവിക്കുന്നതാണെന്നും ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ എന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് മടക്കപ്പെടുന്നതാണെങ്കിൽ തന്നെ, നിശ്ചയമായും ഇതിനെക്കാൾ ഉത്തമമായ ഒരു മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്ന സ്ഥാനം തീർച്ചയായും എനിക്ക് കിട്ടുന്നതാണ്.'(അൽകഹ്ഫ് 36)

تَٱللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَآ إِلَىٰٓ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ أَعْمَٰلَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ ٱلْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾

﴾63﴿ (നബിയേ) അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ (സത്യം)! നിനക്ക് മുമ്പ് പല സമുദായങ്ങളിലേക്കും നാം (റസൂലുകളെ) അയച്ചിട്ടുണ്ട്; എന്നാൽ പിശാച് അവർക്ക് തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെ അലങ്കാരമാക്കിക്കാണിച്ചു; അങ്ങനെ, ഇന്ന് (ഇഹത്തിൽ) അവൻ അവരുടെ മിത്രം (അഥവാ കൈകാര്യക്കാരൻ) ആകുന്നു. അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുമുണ്ട്.

وَمَآ أَنزَلْنَا عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ ٱلَّذِى ٱخْتَلَفُوا۟ فِيهِ ۙ وَهُدًى

﴾64﴿ നിനക്ക് നാം (ഈ) വേദഗ്രന്ഥം ഇറക്കിത്തന്നിട്ടില്ല; അവർ യാതൊന്നിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായി

وَرَحۡمَةٗ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ﴿٦٤﴾

രിക്കുന്നുവോ അതിനെ അവർക്ക് നീ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയല്ലാതെ; വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് മാർഗദർശനവും, കാരുണ്യവുമായിക്കൊണ്ടും (അല്ലാതെ)

وَٱللَّهُ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَأَحۡيَا بِهِ ٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَآۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لِّقَوۡمٖ يَسۡمَعُونَ ﴿٦٥﴾

﴾65﴿ അല്ലാഹു (തന്നെ) ആകാശത്തുനിന്ന് (മഴ) വെള്ളം ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; എന്നിട്ട്, ഭൂമിയെ അതിന്റെ നിർജീവതക്കുശേഷം അതുകൊണ്ട് അവൻ ജീവിപ്പിച്ചു. നിശ്ചയമായും, കേട്ടറിയുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് അതിൽ ഒരു (വമ്പിച്ച) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്.

﴾63﴿ تَاللَّهِ അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ (അല്ലാഹു തന്നെയാണ) لَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا തീർച്ചയായും നാം അയച്ചിട്ടുണ്ട് إِلَىٰٓ أُمَمٖ പല സമുദായങ്ങളിലേക്കും مِّن قَبۡلِكَ നിന്റെ മുമ്പ് فَزَيَّنَ എന്നാൽ (എന്നിട്ട്) അലങ്കാരമാക്കി (ഭംഗിയാക്കി) കാണിച്ചു لَهُمُ അവർക്ക് ٱلشَّيۡطَٰنُ പിശാച് أَعۡمَٰلَهُمۡ അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ فَهُوَ അങ്ങനെ (എന്നിട്ട്) അവൻ وَلِيُّهُمُ അവരുടെ മിത്രം (കൈകാര്യക്കാരൻ) ആകുന്നു ٱلۡيَوۡمَ ഇന്ന് وَلَهُمۡ അവർക്കുണ്ട്താനും عَذَابٌ ശിക്ഷ, أَلِيمٞ വേദനയേറിയ ﴾64﴿ وَمَآ أَنزَلۡنَا നാം ഇറക്കിയിട്ടില്ല عَلَيۡكَ നിന്റെ മേൽ, നിനക്ക് ٱلۡكِتَٰبَ (വേദ) ഗ്രന്ഥം إِلَّا لِتُبَيِّنَ നീ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയല്ലാതെ لَهُمُ അവർക്ക് ٱلَّذِي യാതൊന്നിനെ ٱخۡتَلَفُواْ അവർ ഭിന്നിച്ചു, അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമായി فِيهِ അതിൽ وَهُدٗى മാർഗദർശന (സൻമാർഗ)മായും وَرَحۡمَةٗ കാരുണ്യമായും لِّقَوۡمٖ ജനങ്ങൾക്ക് يُؤۡمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു ﴾65﴿ وَٱللَّهُ അല്ലാഹു (തന്നെ) أَنزَلَ ഇറക്കി مِنَ ٱلسَّمَآءِ ആകാശത്തു നിന്ന് مَآءٗ വെള്ളം فَأَحۡيَا എന്നിട്ടവൻ ജീവിപ്പിച്ചു بِهِ അതുകൊണ്ട് ٱلۡأَرۡضَ ഭൂമിയെ بَعۡدَ ശേഷം مَوۡتِهَآ അതിന്റെ മരണത്തിന് (നിർജ്ജീവതക്ക്) إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَأٓيَةٗ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം لِّقَوۡمٖ يَسۡمَعُونَ കേൾക്കുന്ന (കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുന്ന) ജനങ്ങൾക്ക്

മനുഷ്യർക്കായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ അവർക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് നബിﷺക്ക് ക്വുർആനാകുന്ന പ്രമാണം അവതരിപ്പിച്ചതെന്ന് 44-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. പ്രസ്തുത ലക്ഷ്യത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന വശമാണ് 64-ാം വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. മതപരമായ വിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ മനുഷ്യർക്കിടയിൽ കടന്നുകൂടിയിരുന്ന ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളിലുള്ള യഥാർഥവും സത്യവും വിവരിച്ചുകൊടുക്കുക എന്നുള്ളതാണത്. എന്നാൽ 63-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടത് പോലെ-സത്യമാർഗത്തിൽ നിന്ന് ഭിന്നിച്ചകന്നുപോയവരെല്ലാം റസൂലുകളുടെ ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു സത്യത്തിലേക്ക് മടങ്ങുന്നതല്ല. മിക്കവരും പിശാചിന്റെ ദുരുപദേശങ്ങൾക്കടിമപ്പെടുകയാണുണ്ടാവുക. കഴിഞ്ഞുപോയ എല്ലാ സമുദായങ്ങളുടെയും സ്ഥിതി ഇത്

തന്നെയായിരുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെയായിരിക്കും ഈ സമുദായത്തിന്റെയും സ്ഥിതി. അതുകൊണ്ട് അങ്ങിനെയുള്ളവർക്ക് ക്വുർആന്റെ മാർഗദർശനം ഉപകരിക്കുകയില്ലെന്നും, സത്യം മനസ്സിലാക്കി സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളവർക്കേ ക്വുർആന്റെ മാർഗദർശനവും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹവും ലഭിക്കുകയുള്ളൂവെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

ആകാശത്ത് നിന്ന് മഴവെള്ളം ഇറക്കി അതുവഴി ഉൽപാദന യോഗ്യമല്ലാതെ നിർജ്ജീവമായിക്കിടക്കുന്ന ഭൂമിയെ അല്ലാഹു ജീവിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ മനുഷ്യന്റെ ശാരീരികവും ഭൗതികവുമായ നിലനിൽപിനും അഭിവൃദ്ധിക്കും അനിവാര്യമായ അന്നപാനാദി കാര്യങ്ങൾ അവൻ മനുഷ്യന് ഒരുക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. അതുപോലെ അവന്റെ ആത്മീയവും പാരത്രികവുമായ ജീവിതത്തിന്റെ നന്മക്ക് അനിവാര്യമായിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണ് ക്വുർആൻ വഴി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും, നിർജ്ജീവമായ ഭൂമിയെ വീണ്ടും ജീവസ്സുള്ളതാക്കിത്തീർക്കുന്നത് പോലെ നിർജ്ജീവമായ ശേഷം മനുഷ്യനെയും അവൻ വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കുമെന്നും 65-ാം വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കാര്യങ്ങൾ വേണ്ടത് പോലെ കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുന്നവർക്ക് ഇതിലെല്ലാം അടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയുമെന്ന് അവസാനം ഉണർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

വിഭാഗം - 9

وَإِنَّ لَكُمْ فِى ٱلْأَنْعَٰمِ لَعِبْرَةً ۖ

نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِى بُطُونِهِۦ مِنۢ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَّبَنًا خَالِصًا سَآئِغًا لِّلشَّٰرِبِينَ ﴿٦٦﴾

﴿66﴾ നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾക്ക് (ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളാകുന്ന) കാലികളിലുമുണ്ട് ഒരു (വലിയ) ചിന്താവിഷയം.

അതിന്റെ [ആ വർഗത്തിന്റെ] വയറുകളിലുള്ളതിൽ നിന്ന് - (കുടലുകളിലെ) ചാണകച്ചണ്ടിയുടെയും, രക്തത്തിന്റെയും ഇടയിൽ നിന്ന് - നിങ്ങൾക്ക് നാം കുടിക്കുവാൻ നൽകുന്നു, കുടിക്കുന്നവർക്ക് (വേഗം) ഇറങ്ങിപ്പോകുന്ന സ്വച്ഛമായ പാൽ.

﴿66﴾ وَإِنَّ لَكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്കുണ്ട് فِي الأَنْعَامِ കാലികളിൽ (ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളിൽ) لَعِبْرَةً ഒരു ചിന്താവിഷയം (ചിന്താപാഠം) نُسْقِيكُمْ നിങ്ങൾക്ക് നാം കുടിക്കുവാൻ നൽകുന്നു مِمَّا فِي بُطُونِهِ അതിന്റെ വയറു (ഉള്ളം- ഉൾഭാഗം) കളിലുള്ളതിൽനിന്ന് مِنْ بَيْنِ ഇടയിൽനിന്ന് فَرْثٍ (കുടലിലെ) ചാണകത്തിന്റെ, ചവറിന്റെ, പിണ്ടിയുടെ, وَدَمٍ രക്തത്തിന്റെയും لَبَنًا പാലിനെ خَالِصًا തനിച്ച, സ്വച്ഛമായ (കലർപ്പില്ലാത്ത) سَائِغًا വേഗം (തൊണ്ടയിലൂടെ) ഇറങ്ങിപ്പോകുന്ന لِلشَّارِبِينَ കുടിക്കുന്നവർക്ക്

മനുഷ്യന് അല്ലാഹു നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചില അനുഗ്രഹങ്ങളെയും, അവയിലടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയുമാണ് ഈ വചനത്തിലും തുടർന്നുള്ള ചില വചനങ്ങളിലും ഓർമിപ്പിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ സദാ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലികളിൽതന്നെ നിങ്ങൾക്ക് വമ്പിച്ച ചിന്താപാഠങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ടെന്ന മുഖവുരയോടുകൂടി, അവയിൽനിന്ന് ലഭിക്കുന്ന പാലിന്റെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനത്തിൽ ഓർമിപ്പിക്കുന്നത്. ഹൃദ്യവും രുചികരവുമായ ഒരു പാനീയവും, പോഷക പ്രധാനമായ ഒരു ആഹാരവുമാണ് പാൽ. എന്നാൽ അതിന്റെ ഉത്ഭവസ്ഥാനമോ? കാലികൾ മേഞ്ഞു തിന്നുന്ന സസ്യഭക്ഷണങ്ങൾ അവയുടെ ദഹനേന്ദ്രിയങ്ങളിൽ ചെന്നു ദഹിക്കുന്നതോടെ, അവ സത്തും ചണ്ടിയുമായി വേർതിരിയുന്നു. സത്തിൽനിന്ന് രക്തവും പാലും ഉണ്ടാകുന്നു. ചണ്ടിയിൽനിന്ന് ചാണകവും മൂത്രവും ഉരുത്തിരിയുന്നു. രക്തത്തിന്റെയോ, ചാണക മൂത്രാദികളുടെയോ കലർപ്പൊന്നും കലരാതെ, തനി ശുദ്ധമായ പാൽ അവക്കിടയിൽനിന്ന് അവയുടെ അകിടുകളിലൂടെ പുറത്ത് വരുന്നു. അത്ഭുതകരമായ ഈ പ്രക്രിയയുടെ പിന്നിൽ അതിവിദഗ്ദ്ധമായ ഒരു ശക്തി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് സൽബുദ്ധിയുള്ള ഏവർക്കും മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

وَمِن ثَمَرَٰتِ ٱلنَّخِيلِ وَٱلْأَعْنَٰبِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾

﴾67﴿ ഈത്തപ്പനയുടെയും, മുന്തിരികളുടെയും ഫലങ്ങളിൽ നിന്നും (നിങ്ങൾക്ക് കുടിക്കുവാൻ നൽകുന്നു.) (അതെ) അതിൽനിന്നും ലഹരിയുള്ളതും [കള്ളും], നല്ലതായ ആഹാരവും നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും, ബുദ്ധി ഉപയോഗി (ച്ചു ചിന്തി) ക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് അതിൽ ഒരു (വലിയ) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്.

﴾67﴿ وَمِن ثَمَرَاتِ ഫലങ്ങളിൽ നിന്നും النَّخِيلِ ഈത്തപ്പനയുടെ وَالأَعْنَابِ മുന്തിരികളുടെയും تَتَّخِذُونَ നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു مِنْهُ അതിൽനിന്ന് سَكَرًا മത്തുള്ള (ലഹരിയുള്ള)ത് وَرِزْقًا ആഹാരവും حَسَنًا നല്ലതായ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَآيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ബുദ്ധി കൊടുക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക്

ചാണകപ്പിണ്ടിയുടെയും രക്തത്തിന്റെയും ഇടയിൽനിന്ന് കലർപ്പില്ലാത്ത പാലിന് ജന്മം നൽകിയപോലെ, ഒരേതരം ഫലങ്ങളിൽ നിന്ന്തന്നെ ലഹരിയുള്ള കള്ളും, പല തരം നല്ലതായ ആഹാരപാനീയങ്ങളും അല്ലാഹു നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ബുദ്ധി കൊടുത്തു ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് ഇതിലും അത്ഭുതകരമായ ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടെത്തുവാനുണ്ടെന്ന് ഉണർത്തുകയാണ്.

കള്ളിന്റെ നിരോധം ഇസ്‌ലാമിൽ നടപ്പാക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അവതരിച്ചതാണ് ഈ സൂറത്ത്. ആ നിലക്ക് അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ലഹരി പദാർത്ഥമായ കള്ളിനെയും ഉൾപ്പെടുത്തിയതിൽ അസാംഗത്യമില്ല. അതേസമയം, അതോട് ചേർത്തുകൊണ്ട് 'നല്ലതായ ആഹാരവും' (رِزْقًا حَسَنًا) എന്ന് കൂടി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽനിന്ന് കള്ള് 'നല്ല ആഹാ

രവസ്തു'വല്ലെന്ന് അതിൽ ഒരു സൂചനയും കാണാവുന്നതാണ്. നല്ല ആഹാരമല്ലാത്തത്കൊണ്ട് തന്നെയാണ് പിന്നീടത് നിരോധിക്കപ്പെട്ടതും. കള്ള് നിരോധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു വചനത്തിൽ (5:90) അതിനെ رِجْسٌ (മ്ലേച്ഛം) എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. കള്ള് നല്ല ആഹാരവസ്തുക്കളിൽപെട്ടതല്ല -മ്ലേച്ഛ വസ്തുക്കളിൽ പെട്ടതാണ്- എന്നിരുന്നാലും, ഒരേതരം ഫലങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ രുചിയും വ്യത്യസ്തമായ ഗുണവുമുള്ള പല വസ്തുക്കൾ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നത് ഒരു വലിയ ദൃഷ്ടാന്തം തന്നെയാണല്ലോ.

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى ٱلنَّحْلِ أَنِ ٱتَّخِذِى مِنَ ٱلْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ ٱلشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾

﴾68﴿ നിന്റെ റബ്ബ് തേനീച്ചക്ക് 'വഹ്‌യ്' [ബോധനം] നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; 'മലകളിൽ നിന്ന് (ചിലേടത്ത്) നീ വീടുകൾ (കൂടുകൾ) ഉണ്ടാക്കിക്കൊള്ളുക; വൃക്ഷങ്ങളിൽനിന്നും, അവർ [മനുഷ്യർ] കെട്ടി ഉയർത്തുന്നവയിൽ നിന്നും (ചിലതിലും ഉണ്ടാക്കിക്കൊള്ളുക) എന്ന്;-

ثُمَّ كُلِى مِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ فَٱسْلُكِى سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا ۚ

﴾69﴿ പിന്നെ എല്ലാ (വിധ) ഫലങ്ങളിൽനിന്നും നീ തിന്നുകൊള്ളുക; എന്നിട്ട് സുഗമമായ നിലയിൽ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ (വക) മാർഗങ്ങളിൽ നീ പ്രവേശിക്കുക' എന്നും).

يَخْرُجُ مِنۢ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَٰنُهُۥ فِيهِ شِفَآءٌ لِّلنَّاسِ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾

അവയുടെ വയറുകളിൽ നിന്ന് നിറങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു (തരം) പാനീയും പുറത്തുവരുന്നു; അതിൽ മനുഷ്യർക്ക് (രോഗ) ശമനമുണ്ട്. നിശ്ചയമായും, അതിൽ ചിന്തിച്ചുനോക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു (വമ്പിച്ച) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്.

﴾68﴿ وَأَوْحَىٰ വഹ്‌യ് (ബോധനം) നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ് إِلَى النَّحْلِ തേനീച്ചക്ക് أَنِ اتَّخِذِي നീ ഉണ്ടാക്കുക എന്ന് مِنَ الْجِبَالِ മലകളിൽ നിന്ന് بُيُوتًا വീടുകളെ وَمِنَ الشَّجَرِ വൃക്ഷത്തിൽ നിന്നും وَمِمَّا يَعْرِشُونَ അവർ ഉയർത്തിയുണ്ടാക്കുന്ന (കെട്ടി ഉയർത്തുന്ന) തിൽനിന്നും ﴾69﴿ ثُمَّ كُلِي പിന്നെ നീ തിന്നുക مِن كُلِّ എല്ലാറ്റിൽനിന്ന് الثَّمَرَاتِ ഫലങ്ങൾ فَاسْلُكِي എന്നിട്ട് നീ പ്രവേശിക്കുക, കടന്നുകൂടുക سُبُلَ വഴി (മാർഗ) ങ്ങളിൽ رَبِّكِ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ ذُلُلًا പാകപ്പെട്ട (സുഗമമായ) നിലയിൽ يَخْرُجُ പുറത്തുവരുന്നു مِن بُطُونِهَا അതിന്റെ (അവയുടെ) വയറുകളിൽനിന്ന്)

شَرَابٌ ഒരു പാനീയം مُخْتَلِفٌ വ്യത്യസ്തമായ أَلْوَانُهُ അതിന്റെ നിറങ്ങൾ فِيهِ അതിലുണ്ട് شِفَاءٌ ശമനം لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക് إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَآيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ചിന്തിക്കുന്ന ജനതക്ക്

ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളുടെ വയറുകളിൽനിന്ന് ചാണകത്തിന്റെയും രക്തത്തിന്റെയും ഇടയിലൂടെ ശുദ്ധമായ പാൽ ലഭിക്കുന്നതിലും, ഈത്തപ്പഴത്തിൽനിന്നും, മുന്തിരിപ്പഴത്തിൽനിന്നും ലഹരി പദാർത്ഥവും, നല്ല ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നതിലും അടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ ഓർമിപ്പിച്ചശേഷം, തേനീച്ചയിലും തേനിലും അടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുനോക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. തേനീച്ചയെയും തേനിനെയും കുറിച്ച് പല ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും പണ്ഡിതന്മാരും പല ഭാഷകളിലും പ്രത്യേകം ഗ്രന്ഥങ്ങളും ലേഖനങ്ങളും രചിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. തേനീച്ചയെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുവാനും, അതിന്റെ ജീവിതരീതി നിരീക്ഷിച്ചറിയുവാനും നടത്തപ്പെട്ട പല പഠന ശ്രമങ്ങളിൽ നിന്നുമായി തൽക്കർത്താക്കൾക്ക് ലഭിച്ച വിശദമായ അറിവുകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അവയുടെയെല്ലാം രത്നച്ചുരുക്കം ഈ രണ്ട് ക്വുർആൻ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. അത്രയുമല്ല, അവർക്ക് ഇതേവരെയും വേണ്ടത്ര എത്തും പിടിയും കിട്ടാത്ത ചില വശങ്ങളിലേക്കുള്ള ചില സൂചനകൾ കൂടി ഈ വചനങ്ങളിൽ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും. ഈ വചനങ്ങളിലെ വാക്യങ്ങളുടെ വ്യക്തമായ അർത്ഥവൃത്തത്തിൽ ഒതുങ്ങിയ സംഗതികൾ മാത്രം നമുക്കിവിടെ ഓർമിക്കാം إِنْ شَاءَ الله. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ (നിന്റെ റബ്ബ് തേനീച്ചക്ക് വഹ്‌യ് നൽകിയിരിക്കുന്നു.) നബിമാർക്ക് ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് സാധാരണ وَحى (വഹ്‌യ്) എന്ന് പറയപ്പെടാറുള്ളത്. ഭാഷയിൽ അതിന് 'സ്വകാര്യമായി അറിയിക്കുക, വേഗം അറിയിക്കുക, പതുക്കെ സംസാരിക്കുക, സൂചന നൽകുക, ബോധനം നൽകുക' എന്നും മറ്റും സന്ദർഭോചിതം അർഥം വരും. തേനീച്ചക്ക് വഹ്‌യ് നൽകി എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം അതിന് തോന്നിപ്പിച്ചു-അഥവാ ബോധമുണ്ടാക്കി-എന്നാകുന്നു. തോന്നിപ്പിച്ച കാര്യങ്ങളാണ് തുടർന്നുപറയുന്നത്. അതായത്, أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا (മലകളിൽനിന്ന് വീടുകൾ- അഥവാ കൂടുകൾ-നിർമിക്കുക എന്ന്.) മലകളിലുള്ള പൊത്തുകൾ, അളകൾ മുതലായ ചില പ്രത്യേക സ്ഥലങ്ങളിലായിരിക്കും തേനീച്ച കൂട് നിർമിക്കുന്നത്. 'മലകളിൽ' എന്നോ മറ്റോ പറയാതെ, 'മലകളിൽ നിന്ന്' എന്ന പ്രയോഗം മലകളിൽനിന്നും അതിന് പറ്റിയ പ്രത്യേക സ്ഥലങ്ങളാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നതും. തേൻകൂടുകൾ അധികവും മലമ്പ്രദേശങ്ങളിലായിരിക്കുമെങ്കിലും, മരപ്പൊത്തുകൾ, മരക്കൊമ്പുകൾ, മനുഷ്യനിർമിതങ്ങളായ വീടുകൾ, മതിലുകൾ, പന്തലുകൾ ആദിയായവയിലും സുലഭം തന്നെ. അതാണ് وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ(മരങ്ങളിൽനിന്നും, അവർ-മനുഷ്യർ-കെട്ടി ഉയർത്തുന്നവയിൽ നിന്നും) എന്ന് പറഞ്ഞത്. ഇങ്ങിനെ തക്കതായ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂട്കെട്ടുവാനുള്ള ബോധോദയം തേനീച്ചക്ക് നൽകിയത് അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല. അത് അതിന്റെ ജന്മവാസനയാണെന്ന് മാത്രം പറഞ്ഞു തൃപ്തിപ്പെടുന്നവർ ആ വാസന അതിന് എങ്ങിനെ സിദ്ധിച്ചുവെന്ന് ചിന്തിക്കാത്തവരായിരിക്കും.

കൂട്കെട്ടിയശേഷം തേൻ ശേഖരിക്കേണ്ടുന്ന വിധവും അല്ലാഹു അതിന് പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ(പിന്നെ, എല്ലാതരം ഫലവർഗങ്ങളിൽനിന്നും നീ തിന്നു

കൊള്ളുക.) الثَّمَرَات (ഫലങ്ങൾ) എന്ന് ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കായഫലങ്ങൾ എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലല്ല. പഴങ്ങളും പൂക്കളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഫലങ്ങൾ എന്ന അർത്ഥത്തിലാകുന്നു. സസ്യങ്ങളിൽനിന്നും വൃക്ഷങ്ങളിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന എല്ലാ ഭോജ്യവസ്തുക്കൾക്കും പറയപ്പെടാവുന്ന വാക്കാണ് അത്. (*) തേനീച്ചകളുടെ പ്രധാന മേച്ചൽ സ്ഥാനം പൂക്കളാകുന്നു. കായകളും പഴങ്ങളും ഉത്ഭവിക്കുന്നതും പൂക്കളിൽ നിന്ന്തന്നെ. തേനീച്ച തിന്നുന്നത് ഏതുതരം ഫലങ്ങളിൽ നിന്നായിരുന്നാലും അത് തേനിന്റെ ഉൽപാദനത്തിന് തടസ്സമാകുകയില്ല എന്ന ഒരു സൂചന مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ (എല്ലാ ഫലങ്ങളിൽനിന്നും) എന്ന പ്രയോഗത്തിൽ കണ്ടെത്താവുന്നതാകുന്നു. كُلِي (തിന്നുകൊള്ളുക) എന്ന വാക്കിൽ നിന്ന്- പലരും ധരിക്കാറുള്ളതുപോലെ-പൂക്കളിൽനിന്നും, പഴങ്ങളിൽ നിന്നും തേൻ വലിച്ചെടുത്തു കൂട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി ശേഖരിക്കുകയല്ല തേനീച്ച ചെയ്യുന്നതെന്നും, തേനീച്ച അവയെ സമീപിക്കുന്നത് അതിന്റെ ഭക്ഷണാവശ്യാർഥമാണെന്നും, താഴെ പറയുംപ്രകാരം പിന്നീട് അതിന്റെ ശരീരത്തിൽനിന്ന് തേൻ പുറത്തുവരികയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. എല്ലാതരം ഫലങ്ങളിൽനിന്നും ഇഷ്ടംപോലെ ഭക്ഷിക്കാമെന്ന് നിർദേശിച്ചശേഷം فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا (സുഗമമായ നിലയിൽ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ മാർഗങ്ങളിൽ-അഥവാ റബ്ബ് നിശ്ചയിച്ചു തന്ന മാർഗങ്ങളിലൂടെ-പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുക.) എന്നും നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ഈ വാക്യത്തിന്റെ അർഥവ്യാപ്തിയിൽ തേനീച്ചയുടെ എല്ലാ ജീവിതക്രമങ്ങളും, പ്രവർത്തന സ്വഭാവങ്ങളും മൊത്തത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. കൂട്ടിൽനിന്നും ഭക്ഷണം തേടിപ്പോകേണ്ടുന്ന മാർഗങ്ങൾ, ദൂരസ്ഥലങ്ങളിൽ പോയി ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞശേഷം ഉന്നം തെറ്റാതെ തിരിച്ചുവരേണ്ടുന്ന വിധങ്ങൾ, കൂട്ടിൽവെച്ച് സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്ന കൃത്യങ്ങൾ, ഓരോ കൃത്യവും പാലിക്കേണ്ട മുറകൾ തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ആ ചെറുവാക്യത്തിൽ അല്ലാഹു ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അവയൊന്നും തെറ്റാതെ നിർവഹിക്കുവാനുള്ള ബോധവും പ്രചോദനവും അല്ലാഹു ആ ചെറു ജീവിക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്നുവെന്നർഥം. തേനീച്ചക്ക് മാത്രമല്ല, എല്ലാ വസ്തുക്കൾക്കും അതതിന്റേതായ പ്രകൃതരൂപം നൽകുകയും, അനന്തരം ഓരോന്നിനും വേണ്ടുന്ന മാർഗനിർദേശം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തവനാണല്ലോ നമ്മുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹു. (رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى - طه)

ആയിരക്കണക്കിലും, പതിനായിരക്കണക്കിലുമുള്ള ജോലിക്കാരാൽ നടത്തപ്പെടുന്ന ഒരു തൊഴിൽ ശാലയത്രെ തേൻകൂട്ട്. ആ തൊഴിൽശാലയിൽ ഉൽപാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന വിഭവമാണ് തേൻ. അതെ, يَخْرُجُ مِن بُطُونِهَا شَرَابٌ (അവയുടെ വയറുകളിൽനിന്നും ഒരു പാനീയം പുറത്ത്വരുന്നു.) പാനീയംകൊണ്ട് വിവക്ഷ തേൻ തന്നെ. കുടിക്കുവാൻ പറ്റിയ ദ്രവവസ്തുവാകകൊണ്ട് പാനീയം(شَرَابٌ) എന്ന് പറഞ്ഞുവെങ്കിലും അതോടുകൂടി പാല് പോലെ തന്നെ ഉത്തമമായ ഒരു ഭക്ഷ്യപദാർഥം കൂടിയാണ് തേൻ. തേനീച്ചകളുടെ ജാതിവ്യത്യാസവും, അവയുടെ മേച്ചൽസ്ഥാനങ്ങളുടെയും കാലദേശങ്ങളുടെയും വ്യത്യാസവും അനുസരിച്ച് തേനിന്റെ വർണത്തിലും വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകുന്നു. അതാണ് مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ (അതിന്റെ നിറങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും) എന്ന് പറഞ്ഞത്. ചുവപ്പ്, മഞ്ഞ, കറുപ്പ്, വെള്ള എന്നീ നിറങ്ങൾക്കാണ് അതിൽ മുൻതൂക്കം കാണപ്പെടാറുള്ളത്. ചിലയിനം തേനിന് മറ്റു ചിലതിനെക്കാൾ ഗുണം കൂടുമെങ്കിലും എല്ലാറ്റിന്റെയും ഉപകാരം മൊത്തത്തിൽ ഒരുപോലെതന്നെ. പാനീയവും ഭക്ഷ്യപദാർഥവുമെന്നപോലെ, തേൻ ഒരു വലിയ ഔഷധവീര്യമുള്ള വസ്തു കൂടിയാണല്ലോ. ഒരുപക്ഷേ, ഔഷധവ

(*) كما فى المفردات

സ്തുവെന്ന നിലക്കാണ് സാധാരണക്കാർക്കിടയിൽ അതിന് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമുള്ളതും. എത്രയോ രോഗങ്ങൾക്ക് തനിച്ചായും, മിശ്രമായും തേൻ കൈകണ്ട ഔഷധമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ(അതിൽ മനുഷ്യർക്ക് രോഗശമനമുണ്ട്) എന്ന വാക്യം അതാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

അബൂസഈദിൽ ഖുദ്‌രി (റ) ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ഒരു പുരുഷൻ റസൂൽ തിരുമേനിﷺയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു എന്റെ സഹോദരന് വയറിളക്കം (അതിസാരം) ബാധിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞു. നബിﷺ പറഞ്ഞു: 'നീ പോയി അവന് തേൻ കുടിക്കുവാൻ കൊടുക്കുക'. അയാൾപോയി തേൻ കൊടുത്തു. പിന്നീട് വന്നു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: റസൂലേ, ഞാൻ അവനെ തേൻ കുടിപ്പിച്ചു. എന്നിട്ട് വയറിളക്കം അധികമാവുകയല്ലാതെ ഉണ്ടായില്ല. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: നീ പോയി അവന്ന് തേൻ കുടിക്കാൻ കൊടുക്കുക: അയാൾ പിന്നെയും തേൻ കുടിപ്പിച്ചു. പിന്നീടും അയാൾ വന്നു, 'അതവന്ന് വയറിളക്കം അധികരിപ്പിക്കുകയല്ലാതെ ചെയ്തില്ല' എന്ന് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ റസൂൽﷺപറഞ്ഞു: അല്ലാഹു സത്യം പറഞ്ഞു. നിന്റെ സഹോദരന്റെ വയർ കളവും പറഞ്ഞു. നീ പോയി അവന് തേൻ കുടിപ്പിക്കുക.' അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം (വീണ്ടും) പോയി അവന് തേൻ കൊടുത്തു. അപ്പോൾ അയാൾക്ക് സുഖപ്പെടുകയും ചെയ്തു. (ബു;മു) ആദ്യത്തെ പ്രാവശ്യങ്ങളിൽ അയാളുടെ വയറ്റിലെ ദുഷ്ടതകൾ നീങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ലെന്നും, തേൻ ഉഷ്ണവീര്യമുള്ളതാകകൊണ്ട് ആ ദുഷ്ടതകൾ അത് ഇളക്കിപ്പുറത്താക്കുകയാണ് ആദ്യം ഉണ്ടായതെന്നും, അവ നീങ്ങിക്കഴിഞ്ഞതോടെ അവസാനം വയറിന് പൂർണസുഖം കിട്ടിയെന്നുമാണ് ഈ ഹദീഥിന് ഭിഷഗ്വരന്മാരായ ചില പണ്ഡിതന്മാരുടെ വ്യാഖ്യാനമെന്ന് ഇബ്നു കഥീർ (റ) മുതലായവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. തേനിന്റെ ഗുണത്തെപ്പറ്റി വേറെയും ഹദീഥുകൾ കാണാവുന്നതാണ്.

തേനീച്ചകളെക്കുറിച്ച് ഗവേഷണ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയ പല ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെയും പ്രസ്താവനകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അൽപം ചില സംഗതികൾ കൂടി ഇവിടെ ഓർമിക്കുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും. മേൽ വിവരിച്ച ചില വശങ്ങളിലേക്ക് അതിൽനിന്ന് അൽപംകൂടി വെളിച്ചം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തേക്കും. അവർ പറയുന്നു: ഒരു തേനീച്ചക്കൂട്ടിൽ ആയിരക്കണക്കിന് ഈച്ചകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ, പതിനായിരം വരെയും ഉണ്ടാവാം. ഓരോ കൂട്ടിലും അതിലെ മുഴുവൻ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്ന ഒരു വലിയ ഈച്ചയുണ്ടായിരിക്കും. ഇത് 'റാണി' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഇതിന്റെ നിർദേശങ്ങൾക്കനുസരിച്ചായിരിക്കും മറ്റുള്ളവയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടക്കുന്നത്. കൂട്ടത്തിൽ ഏതാണ്ട് നൂറോ അഞ്ഞൂറോ എണ്ണം ആണീച്ചകളായിരിക്കും. ഇവക്ക് റാണിയുമായി ഇണചേരുകയല്ലാതെ വേറെ പ്രത്യേകം ജോലിയൊന്നുമില്ല. അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് 'മടിയൻമാർ' എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ബാക്കിയെല്ലാം 'അധ്വാനിക്കുന്നവരാ'യിരിക്കും. റാണി ഈച്ച ദിവസേന ധാരാളക്കണക്കിൽ മുട്ടയിടും. റാണിയെയും, ആണീച്ചകളെയും ശുശ്രൂഷിക്കുക, പുറത്തുപോയി പൂമ്പൊടി തുടങ്ങിയ ആഹാരങ്ങൾ തേടിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ടുവരുക, തേൻ സൂക്ഷിക്കുവാനുള്ള അറകൾ നിർമിക്കുക, അതിൽ തേൻ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുക, പുതുതായി ജനിക്കുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളെ വളർത്തുക, ഉറുമ്പ് മുതലായ ശത്രുക്കളെ ചെറുക്കുക, കൂടും പരിസരവും വൃത്തിയാക്കുക തുടങ്ങിയ എല്ലാ ജോലികളും ഈ മൂന്നാം വിഭാഗത്തിന്റെ ജോലിയാകുന്നു. പൂക്കളിൽനിന്നും മറ്റും ഈമ്പിയെടുത്തു ഭക്ഷിച്ച തേൻ, പിന്നീട് ഈച്ചയുടെ ശരീരത്തിൽനിന്ന് ഊറിവ

രുന്ന ഒരുതരം ഉമിനീരും കലർന്നുകൊണ്ട് വായിലൂടെ പുറത്തേക്ക് വരുന്നു. ഇത് അറകളിൽ നിക്ഷേപിച്ചു കലർപ്പുകളിൽനിന്ന് ശുദ്ധിയാക്കപ്പെടുന്നു. കൂടിന്റെ ഓരോ അറയും പ്രഗൽഭരായ എഞ്ചിനീയർമാർക്ക് പോലും സാധ്യമല്ലാത്തവിധം സമകൃത്യത്തിലുള്ള ആറ് കോണാകൃതിയിൽ തൊട്ടു തൊട്ടും, കലാപരമായും, ഭംഗിയായും നിർമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. വേറെ ആകൃതികളിൽ നിർമിക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം അറകൾക്കിടയിൽ മിക്കവാറും അൽപാൽപം വിടവുകൾ ഉണ്ടായേക്കുമെന്ന് കരുതിയായിരിക്കാം ഈ ആകൃതി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു. الله اعلم

ഇങ്ങനെയുള്ള വസ്തുതകൾ ഓർമിച്ചുകൊണ്ട് തേനീച്ചയെയും തേനിനെയും കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിവൈഭവം, പരിപാലനമുറകൾ, മനുഷ്യന്റെ ഗുണത്തിനുവേണ്ടി അവൻ ഭൂമിയിൽ സജ്ജമാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള സംവിധാനങ്ങൾ ആദിയായവക്ക് അതിൽനിന്ന് ധാരാളം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടെത്താവുന്നതാണ്. അതെ, إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (നിശ്ചയമായും അതിൽ ചിന്തിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്.)

وَٱللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّىٰكُمْ ۚ وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ إِلَىٰٓ أَرْذَلِ ٱلْعُمُرِ لِكَىْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْـًٔا ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾

《70》 അല്ലാഹുവത്രെ നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചത്; പിന്നീട് നിങ്ങളെ അവൻ മരണപ്പെടുത്തുന്നു. ആയുസ്സിന്റെ ഏറ്റം താഴേകിട [ദുർബ്ബലാവസ്ഥ]യിലേക്ക് ഒഴിവാക്കി വിടപ്പെടുന്നവരും നിങ്ങളിലുണ്ടായിരിക്കും; അറിവിന്ന് ശേഷം (പിന്നെയും) യാതൊന്നും അറിയാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു (എല്ലാം) അറിയുന്നവനും, കഴിവുള്ളവനുമാകുന്നു.

《70》 وَاللَّهُ അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവത്രെ خَلَقَكُمْ നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചു, സൃഷ്ടിച്ചത് ثُمَّ പിന്നീട് يَتَوَفَّاكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ പൂർണമായി പിടിച്ചെടുക്കുന്നു(മരിപ്പിക്കുന്നു) وَمِنكُمْ നിങ്ങളിലുണ്ടായിരിക്കും, നിങ്ങളിൽനിന്ന് (ചിലർ) مَن يُرَدُّ മടക്ക (ആക്ക-ഒഴിവാക്കി വിട) പ്പെടുന്നവർ إِلَىٰ أَرْذَلِ ഏറ്റം താണപടി (ദുർബ്ബലസ്ഥിതി) യിലേക്ക് الْعُمُرِ ആയുഷ്ക്കാലത്തിന്റെ, ആയുസ്സിന്റെ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ അവർ അറിയാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി بَعْدَ عِلْمٍ അറിവിനുശേഷം شَيْئًا യാതൊന്നും إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ് قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാണ്.

ചില ജീവികളിലും, പദാർത്ഥങ്ങളിലും അടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ശേഷം, മനുഷ്യരിൽ തന്നെയും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ ഓർമിപ്പിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചു ഈ നിലക്കെത്തിച്ച അല്ലാഹുതന്നെ അവന്റെ ആയുഷ്ക്കാലവും നിയന്ത്രിക്കുന്നു. ചിലർ ചെറുപ്പത്തിലേ മരണമടയുന്നു. ചിലർ ഏതാനും വയസ്സുവരെ ജീവിക്കുന്നു. ചിലരാകട്ടെ, സാധാരണയിൽ കവിഞ്ഞ ദീർഘായുസ്സ് നൽകപ്പെട്ടവരായിരിക്കും. അങ്ങനെ, മുമ്പ് അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന അറിവും തന്റേടവും നഷ്ട

പ്പെടുകയും, ഗ്രഹണേന്ദ്രിയങ്ങൾ ക്ഷയിച്ചു ശിശുക്കൾ കണക്കെ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരാൾ, ദൃഢഗാത്രനും ആരോഗ്യവാനുമായത് കൊണ്ടോ മറ്റോ ദീർഘകാലം ജീവിക്കുമെന്നോ, വേറൊരാൾ അവശഗാത്രനും ആരോഗ്യം കുറഞ്ഞവനുമാകകൊണ്ട് നേരത്തെ മരണമടയുമെന്നോ നിശ്ചയിക്കുക സാധ്യമല്ല. എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ നിശ്ചയം അനുസരിച്ച് നടക്കുന്നുവെന്ന് മാത്രം.

സൂഃ റൂം 54 ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'നിങ്ങളെ ബലഹീനതയിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിച്ച വൻ അല്ലാഹുവത്രെ. പിന്നീട്, ബലഹീനതക്ക് ശേഷം അവൻ ശക്തിയുണ്ടാക്കി. പിന്നെ, ശക്തിക്ക് ശേഷം ബലഹീനതയും, നരയും ഉണ്ടാക്കി. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു.' യാസീൻ: 68 ൽ പറയുന്നു: 'ആർക്ക് നാം ദീർഘായുസ്സ് നൽകുന്നുവോ അവർക്ക് സൃഷ്ടിയിൽ (പ്രകൃതിയിൽ) നാം വിപരീതാവസ്ഥ നൽകുന്നു: 'നബിﷺ ഇങ്ങനെ പ്രാർഥിച്ചിരുന്നതായി അനസ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: *(*)* 'പിശുക്ക്, ഉദാസീനത, വാർധക്യക്ഷീണം, അവശപ്രായം, ഖബ്റിലെ ശിക്ഷ, ദജ്ജാലിന്റെ കുഴപ്പം, ജീവിതത്തിലെയും മരണത്തിലെയും കുഴപ്പം എന്നിവയിൽ നിന്ന് (അല്ലാഹുവേ), ഞാൻ നിന്നോട് രക്ഷ തേടുന്നു.' (ബു)

വിഭാഗം - 10

وَٱللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِى ٱلرِّزْقِ ۚ فَمَا ٱلَّذِينَ فُضِّلُوا۟ بِرَآدِّى رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَآءٌ ۚ أَفَبِنِعْمَةِ ٱللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾

《71》 അല്ലാഹു (തന്നെ), നിങ്ങളിൽ ചിലരെ ചിലരെക്കാൾ ആഹാര (വിഷയ) ത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ശ്രേഷ്ഠമാക്കപ്പെട്ടവർ തങ്ങളുടെ ആഹാരത്തെ തങ്ങളുടെ വലംകൈ ഉടമയാക്കിയവർക്ക് [അടിമകൾക്ക്] വിട്ടുകൊടുക്കുന്നവരല്ല; എന്നിട്ട് അവർ (രണ്ടുകൂട്ടരും) അതിൽ സമമായിരിക്കുക (-അതുണ്ടാകുകയില്ല.) അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെയോ അവർ നിഷേധിക്കുന്നത്?!

《71》 وَاللَّهُ അല്ലാഹു (തന്നെ) فَضَّلَ ശ്രേഷ്ഠമാക്കി, മെച്ചമാക്കി بَعْضَكُمْ നിങ്ങളിൽ ചിലരെ عَلَىٰ بَعْضٍ ചിലരെക്കാൾ فِي الرِّزْقِ ആഹാരത്തിൽ, ഉപജീവനത്തിൽ. فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا എന്നാൽ ശ്രേഷ്ഠ (മെച്ച) മാക്കപ്പെട്ടവർ അല്ല بِرَادِّي മടക്കു (വിട്ടുകൊടുക്കു) ന്നവർ رِزْقِهِمْ അവരുടെ ആഹാരത്തെ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ ഉടമപ്പെടുത്തിയവർക്ക് أَيْمَانُهُمْ അവരുടെ വലംകൈകൾ فَهُمْ എന്നിട്ട് (അങ്ങനെ) അവർ فِيهِ അതിൽ سَوَاءٌ സമ

(*) أعوذ بك من البخل والكسل والهرم وأرذل العمر وعذاب القبر وفتنة الدجّال وفتنة المحيا والممات– البخاري

മാണ് (എന്നുള്ളത്) أَفَبِنِعْمَةِ അപ്പോൾ അനുഗ്രഹത്തെയാണോ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ يَجْحَدُونَ അവർ നിഷേധിക്കുന്നു, നിരാകരിക്കുന്നു.

ആഹാരവിഷയത്തിൽ-അഥവാ ഉപജീവനമാർഗങ്ങളിൽ- എല്ലാവരും ഒരേ നിലക്കായിരായിട്ടല്ല ഉള്ളത്. ചിലർക്ക് കൂടുതലും, ചിലർക്ക് കഷ്ടിച്ചുമായിക്കൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു അത് നൽകിയിരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യന്റെ സാമർഥ്യമോ, ബുദ്ധിയോ, പ്രാപ്തിയോ അല്ല അതിന്റെ മാനദണ്ഡം. ബാഹ്യമായി നോക്കുമ്പോൾ അവർക്കും അതിൽ സ്ഥാനങ്ങളുണ്ടെന്നത് ശരിതന്നെ. പക്ഷേ, യഥാർഥത്തിലുള്ള മാനദണ്ഡം അല്ലാഹുവിന്റെ നിശ്ചയമാകുന്നു. അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, പ്രാപ്തരും ബുദ്ധിമാൻമാരുമായ എല്ലാ വ്യക്തികളും ധനാഢ്യന്മാരാകേണ്ടതും, അല്ലാത്തവരെല്ലാം ദരിദ്രൻമാരാകേണ്ടതുമായിരുന്നു. ബുദ്ധിമതികളും അതിസമർഥരുമായ എത്രയോ ആളുകൾ ജീവിതക്ലേശം അനുഭവിച്ചുവരുന്നതും, വിവേകമോ പ്രാപ്തിയോ ഇല്ലാത്ത എത്രയോ ആളുകൾ ധനസമൃദ്ധിയും സുഖസൗകര്യങ്ങളുമുള്ളവരായി കഴിയുന്നതും നാം കണ്ടുവരുന്നതാണല്ലോ. ഈ യാഥാർഥ്യം മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു: أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُم مَّعِيشَتَهُمْ.... ''അവരാണോ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ കാരുണ്യം ഭാഗിച്ചുകൊടുക്കുന്നത്?! ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ അവരുടെ ജീവിതമാർഗം നാമത്രെ അവർക്കിടയിൽ ഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവരിൽ ചിലരെ ചിലർക്കുമീതെ പല പടികൾ നാം ഉയർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു...'' (സുഖ്റുഫ്: 32) ഇങ്ങനെ ജീവിതമാർഗം വ്യത്യസ്ത രീതിയിലാക്കി നിശ്ചയിക്കുവാനുള്ള ചില കാരണങ്ങളും അവിടെ അല്ലാഹു എടുത്തുകാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരത്തിന് അവിടെ നോക്കുക.

പ്രസ്തുത തത്വം വിവരിക്കലല്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമയായ മനുഷ്യൻ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാരാവകാശങ്ങളെ അവർക്ക് വകവെച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്ന ശിർക്കിന്റെ അർഥശൂന്യത ഒരു ഉദാഹരണത്തിലൂടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ് ഈ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം. എല്ലാവർക്കും ഒരേ തോതിലല്ല അല്ലാഹു ഉപജീവനമാർഗം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. യജമാനൻമാരെ ആശ്രയിച്ചുകഴിയുന്ന അടിമകൾ നിർധനരായിരിക്കും. എന്നാൽ യജമാനവർഗം തങ്ങളുടെ പക്കലുള്ള തങ്ങളുടെ അടിമകൾക്ക് വിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ട് അവരെയും പങ്കുകാരാക്കി ഇരുകൂട്ടരും അതിൽ സമാവകാശികളാകാറില്ല. അഥവാ അതിന്നവർ കൂട്ടാക്കുകയില്ല. അതേ സമയത്ത്, അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമയും ഉടമയിലുമായ ചില സൃഷ്ടികൾക്ക് അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാരാവകാശങ്ങൾ വകവെച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അഥവാ അവരെ ആരാധിക്കുകയും, അല്ലാഹു നൽകിയ സ്വത്തിൽ ഒരു പങ്ക് നേർച്ച വഴിപാടുകളും മറ്റും വഴി അവർക്ക് നീക്കിവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ, തങ്ങൾക്കവകാശപ്പെട്ടത് തങ്ങളുടെ അടിമകൾക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്ത അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ അവകാശങ്ങൾ അവന്റെ അടിമകൾക്ക് വിട്ടുകൊടുത്തു അവരെ അവനോട് സമമാക്കുന്നു. അല്ലാഹു അവർക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹത്തെ നിഷേധിക്കലും അവനോട് കാണിക്കുന്ന ഒരു ധിക്കാരവുമാണിത്. ഇതത്രെ ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ ആശയത്തിന്റെ ചുരുക്കം. വഴിയെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന സൂ: റൂമിലെ 28-ാം വചനത്തിൽ നിന്ന് ഈ ആശയം കുറേക്കൂടി വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം.

مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ (അവരുടെ വലങ്കൈകൾ ഉടമയാക്കിയവർ) എന്ന് പറഞ്ഞത് അടിമകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ഈ വാക്കിന്റെ അർഥത്തെയും പ്രയോഗത്തെയും സംബ

ന്ധിച്ചും, അതിന് വികൃതമായ ചില അർഥങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ട് ഇസ്‌ലാമിൽ അടിമത്തം എന്നൊന്ന് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന ചിലരുടെ വാദത്തെ സംബന്ധിച്ചും സൂ: മുഅ്മിനൂന്റെ ശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിലും, ഇസ്‌ലാമിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അടിമത്തത്തെപ്പറ്റി സൂ: അഹ്സാബിന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിലും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത വാദക്കാരായ ചിലർ മറ്റൊരു പുത്തൻ ചിന്താഗതിക്ക് ക്വുർആന്റെ സാധൂകരണമുണ്ടെന്ന് വരുത്തുവാൻ വേണ്ടി ഈ വചനത്തിന് ഒരു പുതിയ അർഥവ്യാഖ്യാനം നൽകിക്കാണുന്നു. കാലത്തിന്റെ ഒഴുക്കിനൊത്ത് ക്വുർആനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിലുള്ള താൽപര്യവും അത്തരം വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിലുള്ള അഭിമാനവുമാണ് അതിന്റെ പിന്നിലുള്ളതെന്ന് അൽപം ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് മനസ്സിലാകുന്നതാണ്.

ആഹാരവിഷയത്തിൽ മെച്ചം ലഭിച്ചവർ തങ്ങളുടെ ആവശ്യം കഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളത് തങ്ങളുടെ വേലക്കാർ, ജോലിക്കാർ മുതലായ സാധുക്കൾക്ക് നൽകേണ്ടതാണെന്നുള്ള തത്വത്തിൽ ആർക്കും തർക്കമില്ല. ചിലപ്പോഴൊക്കെ നിയമദൃഷ്ട്യാ തന്നെ അത് വളരെ കർശനമായ ഒരു നിർബന്ധം കൂടിയായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ, ആവശ്യം കഴിച്ചു മിച്ചമുള്ളതിലെല്ലാം അവർ സമാവകാശികളാണെന്നും, അത് നിർബന്ധമാണെന്നുമുള്ള സിദ്ധാന്തം ഇസ്‌ലാമികമോ ക്വുർആനികമോ അല്ല. ക്വുർആൻ ഒരു പഴഞ്ചനല്ലെന്നുള്ളതിനോട് നാം തികച്ചും യോജിക്കുന്നു. എന്നാലത് ഒരു നവീന ഗ്രന്ഥമാണോ? അതുമല്ല, പഴഞ്ചനും നവീനവുമല്ലാത്ത-അഥവാ പഴയകാലത്തേക്കും നവീന കാലത്തേക്കും ഒരുപോലെ യുക്തവും പ്രായോഗികവുമായ ഒരു ഗ്രന്ഥമാണത് എന്നുള്ളതാണ് വാസ്തവം. സന്ദർഭം മറ്റൊന്നായത് കൊണ്ട് ഈ വിഷയകമായി ഇവിടെ കൂടുതലൊന്നും വിവരിക്കുന്നില്ല. എന്നാലും ചില സംഗതികൾ ഇവിടെ ഓർക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു:-

(1) مَامَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ എന്ന വാക്കിന് 'അവരുടെ നിയന്ത്രണത്തിൻ കീഴിലുള്ളവർ' എന്ന് അർഥം കൽപിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ കീഴിലുള്ള ജോലിക്കാരും വേലക്കാരുമൊക്കെയാണ് അത് കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്തത് ശരിയല്ല. ഭാഷാ സാഹിത്യത്തിലോ ക്വുർആനിലോ അതിന് തെളിവുമില്ല.

(2) فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ എന്ന വാക്കിന് 'വാസ്തവത്തിൽ അവർ അതിൽ സമാവകാശികളാകുന്നു' വെന്ന് അർഥം കൽപിച്ചതും ആവശ്യം കഴിച്ചു മിച്ചമുള്ള ആഹാരം അത്തരക്കാർക്ക് നൽകണമെന്നാണ് ഇത് മൂലം ക്വുർആൻ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നതെന്ന് വ്യാഖ്യാനിച്ചതും ഇവർ കരുതിക്കൂട്ടി നടത്തിയ ഒരു കയ്യേറ്റമായേ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നുള്ളൂ. فَهُمْ(ഫഹും) എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് وهُمْ (വഹും) എന്നായിരുന്നു ഉള്ളതെങ്കിൽ ഈ അർഥവ്യാഖ്യാനം ഒരു വിധത്തിലെങ്കിലും വകവെച്ചുകൊടുക്കാമായിരുന്നു. അറബി ഭാഷയെയും, അറബി സാഹിത്യശാസ്ത്രങ്ങളെയും കുറിച്ച് സ്വൽപം പരിചയമുള്ളവർക്ക് ഈ സംഗതി വേഗത്തിൽ മനസ്സിലാകും. അല്ലാത്തവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കുറച്ചൊരു വിശദീകരണം ആവശ്യമായി വന്നേക്കും. അതിനിവിടെ സൗകര്യം പോരതാനും. ക്വുർആൻ അവതരിച്ചു പതിനാല് നൂറ്റാണ്ടുകൾ പിന്നിടുന്നതുവരെ ഒരു പണ്ഡിതന്നും ഒരു വ്യാഖ്യാതാവിന്നും കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഒരു പുതിയ അർഥകൽപനയാണ് ഇവർ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നുള്ളത് തന്നെ നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധിയുള്ളവർക്ക് വാസ്തവം ഗ്രഹിക്കുവാൻ മതിയായ ഒരു തെളിവാണല്ലോ.

(3) പുതുതായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്നതും ജനമദ്ധ്യെ പ്രചാരമുള്ളതുമായ നവീ

നാശയങ്ങൾക്ക് ഖുർആന്റെ അംഗീകാരമുണ്ടെന്നും, ഖുർആൻ മുമ്പുതന്നെ അത് പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും വരുത്തുന്നതിൽ ചില ആധുനിക പണ്ഡിതന്മാർ സത്യദീക്ഷയില്ലാത്തവിധം അമിതമായ താൽപര്യം കാണിക്കാറുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നാണ് കാറൽ മാർക്സിന്റെ സ്ഥിതിസമത്വവാദ (സോഷ്യലിസ) ത്തിന് ഒപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള ഈ ശ്രമവും. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഇത് ഖുർആന്റെ ഒരു മഹത്വമാണെന്ന് വരുത്താനുള്ള ശ്രമമാണെന്ന് തോന്നാമെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഖുർആനെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തു തരം താഴ്ത്തലും, അതിന്റെ യഥാർത്ഥ അധ്യാപനത്തെ വികൃതമാക്കലുമാകുന്നു. കാറൽ മാർക്സിന്റെ സാമ്പത്തിക സിദ്ധാന്തവും, ഖുർആന്റെ സാമ്പത്തിക സിദ്ധാന്തവും തമ്മിൽ ഏതെങ്കിലും ചില വിശദാംശങ്ങളിൽ യോജിപ്പുണ്ടായേക്കുമെന്നതൊഴിച്ചാൽ, അടിസ്ഥാനപരമായി രണ്ടും പരസ്പരം യോജിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതാണ് യഥാർത്ഥം.

(4) ഇവരുടെ വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം, ആവശ്യം കഴിച്ചു മിച്ചമുള്ള ആഹാരം വേലക്കാർ, ജോലിക്കാർ മുതലായവർക്ക് അവകാശപ്പെട്ടതാണെന്നാണല്ലോ ഖുർആൻ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നത്. 'അവരുടെ ആഹാരം' എന്നർഥമായ رِزْقِهِمْ എന്ന വാക്കിന് 'അവരുടെ കയ്യിലുള്ള ആഹാരം' എന്നാണ് ഇവർ അർഥം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. വ്യാഖ്യാനവേളയിലാകട്ടെ, 'അവരുടെ ആവശ്യം കഴിച്ചു മിച്ചമുള്ള ആഹാരം' എന്നാക്കി മാറ്റുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇത് ഖുർആനെ മാർക്സിസത്തോട് യോജിപ്പിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യാർഥമായിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ 'അവരുടെ ആഹാരം' എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിനെ 'ആവശ്യം കഴിച്ചു മിച്ചമുള്ളതാ'ക്കുവാൻ എന്താണ് ന്യായം?

(5) ഈ വചനത്തിന്റെ ആശയം നാം മുകളിൽ വിവരിച്ചപോലെയാണെന്നും, ഇവരുടെ ഈ അർഥവ്യാഖ്യാനം ശരിയല്ലെന്നും കുറേക്കൂടി വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഉതകുന്ന മറ്റൊരു വചനം നോക്കുക:

ضَرَبَ لَكُم مَّثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ هَل لَّكُم مِّن مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُم مِّن شُرَكَاءَ فِي مَا

رَزَقْنَاكُمْ فَأَنتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنفُسَكُمْ......الروم

ഈ വചനത്തിന് അതേ ആളുകൾ തന്നെ കൽപിച്ച അർഥം ഇപ്രകാരമാണ്. 'നിങ്ങളിൽ നിന്ന് തന്നെ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കിതാ ഒരു ഉപമ എടുത്തുകാണിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണത്തിൻ കീഴിൽ ജീവിക്കുന്നവരിൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്ക് നാം നൽകിയ ധനത്തിൽ വല്ല പങ്കാളികളും ഉണ്ടോ? എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ അതിൽ സമാവകാശികളായിരിക്കുകയും, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ആളുകളെ ഭയപ്പെടുംപോലെ അവരെ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? ബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കുന്ന ജനതക്കുവേണ്ടി ഇങ്ങനെയാണ് നാം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നത്.' (റൂം: 28) ഇതിൽ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ എന്ന വാക്കിന് 'നിയന്ത്രണത്തിൻ കീഴിൽ ജീവിക്കുന്നവർ' എന്ന് അർഥം കൽപിച്ചത് ഒഴിവാക്കിയാൽ, ഈ വചനത്തിന്റെ ആശയം ശരിയായ രൂപത്തിൽ തന്നെ ഇവരും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. فَأَنتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ എന്ന വാക്കിന് 'വാസ്തവത്തിൽ അവരതിൽ സമാവകാശികളാണ്' എന്ന് ഇവരും ഇവിടെ അർത്ഥമാക്കുന്നില്ലതാനും. അപ്പോൾ, സൂ: റൂമിൽ അതിന് ശരിക്ക് അർഥം കൽപിക്കുന്ന ഇവർ ഈ വചനത്തിൽ ആ വാക്കിന് ഇങ്ങനെ ഒരു പുതിയ അർഥം കൽപിച്ചുണ്ടാക്കിയതിന്റെ പിന്നിലുള്ള മനസ്സിലിരിപ്പ് എന്തായിരിക്കുമെന്ന്

ആലോചിച്ചുനോക്കൂ! അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാവരെയും സൽബുദ്ധിയും സത്യം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള സൻമനസ്സും നൽകപ്പെട്ട സജ്ജനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنۡ أَنفُسِكُمۡ أَزۡوَٰجًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنۡ أَزۡوَٰجِكُم بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِۚ

﴾72﴿ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളിൽ നിന്ന് തന്നെ ഇണകളെ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ ഇണകളിൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് മക്കളെയും, പേരമക്കളെയും അവൻ ഉണ്ടാക്കിത്തരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നല്ല (വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അവൻ ഉപജീവനം നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

أَفَبِٱلۡبَٰطِلِ يُؤۡمِنُونَ وَبِنِعۡمَتِ ٱللَّهِ هُمۡ يَكۡفُرُونَ ﴿٧٢﴾

എന്നിരിക്കെ, അയഥാർഥമായതിലാണോ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നത്?! അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിലാകട്ടെ, അവർ അവിശ്വസി (ച്ചു നിഷേധി) ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (വോ)?

وَيَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَمۡلِكُ لَهُمۡ رِزۡقًا مِّنَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ شَيۡـًٔا وَلَا يَسۡتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾

﴾73﴿ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ അവർ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, ആകാശങ്ങളിൽനിന്നും, ഭൂമിയിൽനിന്നും അവർക്ക് വല്ലതും ആഹാരം നൽകുവാൻ പ്രാപ്തമാവുകയാകട്ടെ, (വല്ല കാര്യത്തിന്നും) സാധ്യമാകുകയാകട്ടെ ചെയ്യാത്തവയെ.

فَلَا تَضۡرِبُواْ لِلَّهِ ٱلۡأَمۡثَالَۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ وَأَنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ﴿٧٤﴾

﴾74﴿ അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്ന് ഉപമകൾ ഉണ്ടാക്കരുത്. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, (യഥാർഥം) അറിയുന്നു; നിങ്ങളാകട്ടെ, അറിയുന്നില്ലതാനും.

﴾72﴿ وَاللَّهُ അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവത്രെ جَعَلَ ആക്കിയിരിക്കുന്നു, ഏർപ്പെടുത്തിയതും لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് مِنْ أَنفُسِكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളിൽനിന്ന്, നിങ്ങളിൽ (നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ) നിന്നുതന്നെ أَزْوَاجًا ഇണകളെ, ഭാര്യമാരെ وَجَعَلَ അവൻ ഉണ്ടാക്കുക (ഏർപ്പെടുത്തുക) യും ചെയ്തു لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് مِنْ أَزْوَاجِكُمْ നിങ്ങളുടെ

ഇണ (ഭാര്യ) കളിൽനിന്ന് بَنِينَ മക്കളെ وَحَفَدَةً പേരമക്കളെയും, പൗത്രരെയും وَرَزَقَكُم നിങ്ങൾക്കവൻ നൽകുകയും ചെയ്തു مِنَ الطَّيِّبَاتِ നല്ല (വിശിഷ്ട-പരിശുദ്ധ) വസ്തുക്കളിൽനിന്ന് أَفَبِالْبَاطِلِ എന്നിരിക്കെ (അപ്പോൾ) അയഥാർഥ (നിരർത്ഥ) മായതിലോ يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു وَبِنِعْمَةِ അനുഗ്രഹത്തിലാകട്ടെ, അനുഗ്രഹത്തെ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ هُمْ അവർ يَكْفُرُونَ അവിശ്വസിക്കുന്നു, നിഷേധിക്കുന്നു. ﴾73﴿ وَيَعْبُدُونَ അവർ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു مِن دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ, കൂടാതെ مَا لَا يَمْلِكُ അധീനമാക്കാത്ത (സാധിക്കാത്ത-പ്രാപ്തമാകാത്ത)തിനെ لَهُمْ അവർക്ക് رِزْقًا ഉപജീവനത്തിന്, ആഹാരം നൽകുവാൻ مِنَ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിൽ നിന്ന് وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിൽനിന്നും شَيْئًا യാതൊന്നും, ഒട്ടും, വല്ലതും, ഒരു വസ്തുവും وَلَا يَسْتَطِيعُونَ അവർക്ക് സാധ്യമാകുകയില്ല ﴾74﴿ فَلَا تَضْرِبُوا എന്നിരിക്കെ നിങ്ങൾ വിവരിക്കരുത് (ഉണ്ടാക്കരുത്) لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് الْأَمْثَالَ ഉപമ (ഉദാഹരണം)കളെ إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يَعْلَمُ അറിയുന്നു وَأَنتُمْ നിങ്ങളാകട്ടെ لَا تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയുന്നുമില്ല, നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം നൽകുന്നത് അല്ലാഹുവാകുന്നു. അവരുടെ ആരാധ്യ ദൈവങ്ങൾ അവയൊന്നും തന്നെ നൽകുന്നില്ല. അവർക്കതിന് സാധ്യവുമല്ല. എന്നിരിക്കെ, അനുഗ്രഹദാതാവായ അല്ലാഹുവിനെ വിട്ടേച്ചു ഒരു നന്മയും ചെയ്‌വാൻ കഴിയാത്തവയെ അല്ലാഹുവിന് തുല്യമാക്കി ആരാധിച്ചുവരുന്നതിന്റെ നിരർഥതയും, അപലപനീയതയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്. ആകാശത്ത് നിന്ന് മഴ വർഷിപ്പിച്ചും, ഭൂമിയിൽനിന്ന് ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ചും കൊണ്ട് അല്ലാഹു ഉപജീവന മാർഗം മനുഷ്യന് ഒരുക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. അവരുടെ ആരാധ്യ വസ്തുക്കൾക്ക് അതിനും കഴിവില്ല. എന്നിട്ടും അവയെയാണ് അവർ ആരാധിക്കുന്നത് എന്നത്രെ 73-ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാരാവകാശങ്ങളിലോ, പ്രവർത്തനങ്ങളിലോ ഏതെങ്കിലും വസ്തുവിന്ന് അവനോട് സമത്വവും, സാദൃശ്യവും സങ്കൽപിക്കുന്നതിൽ നിന്നാണല്ലോ ശിർക്ക് ഉത്ഭവിക്കുന്നത്. യഥാർഥം മുകളിൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരമായിരിക്കെ, അത്തരത്തിലുള്ള യാതൊരു ഉപമയും സാദൃശ്യവും അവന് ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കരുതെന്നും, അതിന്റെ ഗൗരവവും അതുമൂലം നേരിടുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളും അല്ലാഹുവിനാണ് അറിയുക- നിങ്ങൾക്കറിയുകയില്ല- അതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങിനെയൊക്കെ വിസ്തരിച്ചും ആവർത്തിച്ചും വിവരിക്കുന്നതെന്നുമാണ് 74-ാം വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം.

۞ ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَّمْلُوكًا لَّا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَىْءٍ وَمَن رَّزَقْنَٰهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنفِقُ مِنْهُ سِرًّا

﴾75﴿ അല്ലാഹു ഒരു ഉപമ വിവരിക്കുകയാണ്: ഒരു കാര്യത്തിനും കഴിയാത്ത ഉടമയാക്കപ്പെട്ട ഒരു അടിമയെ (യും), - യാതൊരുവനെയും: അവന് നമ്മുടെ വകയായി നാം നല്ലതായ ഉപജീവനം നൽകിയിരിക്കുന്നു: എന്നിട്ട് അവൻ അതിൽനിന്ന് രഹസ്യമായും, പരസ്യമായും ചിലവഴിച്ചു

وَجَهۡرًاۖ هَلۡ يَسۡتَوُۥنَۚ

വരുകയും ചെയ്യുന്നു. (ഇങ്ങിനെയുള്ളവനെയും). ഇവർ [ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ] സമമാകുമോ?! [ഇല്ലെന്ന് തീർച്ചയാണല്ലോ.]

ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِۚ بَلۡ أَكۡثَرُهُمۡ لَا
يَعۡلَمُونَ ﴿٧٥﴾

അല്ലാഹുവിന്നത്രെ സ്തുതി (മുഴുവനും)! പക്ഷേ, അവരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.

وَضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا رَّجُلَيۡنِ أَحَدُهُمَآ
أَبۡكَمُ لَا يَقۡدِرُ عَلَىٰ شَيۡءٖ وَهُوَ
كَلٌّ عَلَىٰ مَوۡلَىٰهُ أَيۡنَمَا يُوَجِّههُّ لَا
يَأۡتِ بِخَيۡرٍۖ هَلۡ يَسۡتَوِي هُوَ وَمَن
يَأۡمُرُ بِٱلۡعَدۡلِ وَهُوَ عَلَىٰ صِرَٰطٖ
مُّسۡتَقِيمٖ ﴿٧٦﴾

﴾76﴿ അല്ലാഹു (വേറെ) ഒരു ഉപമയും വിവരിക്കുന്നു- രണ്ട് പുരുഷന്മാരെ: ആ രണ്ടിലൊരുവൻ ഊമയാകുന്നു; അവന്ന് ഒരു കാര്യത്തിനും കഴിയുകയില്ല; അവനാകട്ടെ, തന്റെ രക്ഷാധികാരിക്ക് ഒരു ഭാരവുമാണ്:- അയാൾ അവനെ എങ്ങോട്ട് തിരിച്ചുവിട്ടാലും അവൻ ഒരു നന്മയും കൊണ്ടുവരുന്നതല്ല.(ഇങ്ങിനെയുള്ള) അവനും, (ജനങ്ങളോട്) നീതിയെക്കുറിച്ച് കൽപിക്കുന്നവനും-അവനാകട്ടെ നേരെ (ചൊവ്വാ) യുള്ള പാതയിലുമാണ്-സമമാകുമോ?!

﴾75﴿ ضَرَبَ ആക്കിയിരിക്കുന്നു (വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു) اللَّهُ അല്ലാഹു مَثَلًا ഒരു ഉപമ, ഉദാഹരണം عَبۡدًا ഒരടിമയെ مَمۡلُوكًا ഉടമയാക്കപ്പെട്ട لَا يَقۡدِرُ അവന് കഴിയുകയില്ല عَلَىٰ شَيۡءٍ ഒരു കാര്യത്തിനും, വസ്തുവിനും وَمَنۡ യാതൊരുവനും رَزَقۡنَاهُ അവന് നാം നൽകി مِنَّا നമ്മിൽനിന്ന്, (നമ്മുടെ വക) رِزۡقًا ഉപജീവനം, ആഹാരം, ഒരു നൽകൽ حَسَنًا നല്ലതായ فَهُوَ എന്നിട്ടവൻ يُنۡفِقُ ചിലവഴിക്കുന്നു مِنۡهُ അതിൽ നിന്ന് سِرًّا രഹസ്യമായി وَجَهۡرًا പരസ്യമായും هَلۡ يَسۡتَوُونَ അവർ സമമാകുമോ الۡحَمۡدُ സ്തുതി (സർവ്വവും - മുഴുവൻ) لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാകുന്നു بَلۡ പക്ഷേ, എന്നാൽ أَكۡثَرُهُمۡ അവരിൽ അധികമാളും لَا يَعۡلَمُونَ അറിയുകയില്ല, അറിയുന്നില്ല. ﴾76﴿ وَضَرَبَ ആക്കുക (വിവരിക്കുക)യും ചെയ്തു, വിവരിക്കുകയുമാണ് اللَّهُ അല്ലാഹു مَثَلًا ഒരു ഉപമ رَجُلَيۡنِ രണ്ട് പുരുഷന്മാരെ أَحَدُهُمَا രണ്ടിലൊരുവൻ أَبۡكَمُ ഊമയാകുന്നു لَا يَقۡدِرُ അവന് കഴിയുകയില്ല عَلَىٰ شَيۡءٍ ഒരു കാര്യത്തിനും وَهُوَ അവനാകട്ടെ كَلٌّ ഒരു ഭാര (വു)മാണ് عَلَىٰ مَوۡلَاهُ അവന്റെ രക്ഷാധികാരിക്ക്, യജമാനന് أَيۡنَمَا എവിടെത്തന്നെ, എങ്ങോട്ട് يُوَجِّهۡهُ അയാൾ അവനെ തിരിച്ചുവിട്ടാൽ لَا يَأۡتِ അവൻ വരികയില്ല بِخَيۡرٍ ഒരു നന്മയും കൊണ്ട് هَلۡ يَسۡتَوِي സമമാകുമോ هُوَ അവനും وَمَنۡ يَأۡمُرُ കൽപിക്കുന്നവനും بِالۡعَدۡلِ നീതിക്ക്, നീതിയെപ്പറ്റി وَهُوَ

അവനാകട്ടെ صِرَاطٍ عَلَىٰ പാതയിലുമാണ് مُّسْتَقِيمٍ നേരെയുള്ള, ചൊവ്വായ

വിഗ്രഹാരാധനയുടെ നിരർഥതയും, വിഗ്രഹാരാധകന്മാരുടെ ബുദ്ധിശൂന്യതയും വ്യക്തമാക്കുന്ന രണ്ട് ഉപമകളാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നത്:

(1) മറ്റൊരാളുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളവനും ഇഷ്ടംപോലെ ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള കഴിവോ സ്വാതന്ത്ര്യമോ ഇല്ലാത്തവനുമായ ഒരടിമ. മാന്യനും, ധനികനും, രഹസ്യപരസ്യ വ്യത്യാസമില്ലാതെ ഉദാരമായി ചിലവഴിക്കാറുള്ളവനുമായ ഒരു സ്വതന്ത്രൻ, ഈ രണ്ടുപേരും മനുഷ്യൻമാർ തന്നെ. പക്ഷേ, സ്ഥാനമാനങ്ങളിലും, പദവിയിലും, ഉപകാരത്തിലുമൊക്കെ രണ്ടുപേരും തമ്മിൽ യാതൊരു സാമ്യവുമില്ലല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, അന്നദാതാവും, അനുഗ്രഹദാതാവും, സർവ്വജ്ഞനും, സർവ്വശക്തനുമായ അല്ലാഹുവിനോട് യാതൊരു ഗുണദോഷവും ചെയ്‌വാനോ, സ്വന്തം കാര്യങ്ങളെങ്കിലും നിയന്ത്രിക്കുവാനോ കഴിയാത്ത ബിംബങ്ങളെ സമമാക്കുന്നതിൽപരം വിഡ്ഢിത്തം മറ്റെന്തുണ്ട്?!

(2) യാതൊന്നും സംസാരിക്കുവാൻ കഴിയാത്തവനും, ഒരു കാര്യത്തിനും ഏൽപിച്ചുവിടുവാൻ കൊള്ളാത്തവനും, അങ്ങനെ, രക്ഷകർത്താക്കൾക്ക് ഒരു ഭാരമായി മാത്രം കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നവനുമായ ഒരാൾ. ബുദ്ധിയും, തന്റേടവും ഉള്ളതോടുകൂടി സൻമാർഗനിരതനും, മറ്റുള്ളവർക്ക് സദുപദേശിയുമായി വർത്തിക്കുന്ന മറ്റൊരാൾ. മാനുഷിക ഗുണങ്ങളിൽ ഈ രണ്ടുപേരും സമൻമാരായി ബുദ്ധിയുള്ള ആരെങ്കിലും ധരിക്കുമോ?! എന്നിരിക്കെ, നിർജ്ജീവികളും, നിഷ്ചേഷ്ടങ്ങളുമായ ബിംബങ്ങളെ ലോകരക്ഷിതാവും നിയന്താവുമായ അല്ലാഹുവിനോട് സമപ്പെടുത്തി ആരാധിക്കുകയും പ്രാർഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽപരം വിഡ്ഢിത്തം വേറെ എന്താണുള്ളത്?!

വിഭാഗം - 11

وَلِلَّهِ غَيْبُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَمَآ أَمْرُ ٱلسَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ ٱلْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾

﴿77﴾ അല്ലാഹുവിന്നത്രെ, ആകാശങ്ങളിലെയും, ഭൂമിയിലെയും അദൃശ്യ (ജ്ഞാന) മുള്ളത്. അന്ത്യസമയത്തിന്റെ കാര്യം, കണ്ണിമവെട്ടുന്നത് പോലെ (വേഗത്തിൽ) അല്ലാതെ ഇല്ല; അഥവാ അത് അതിനെക്കാൾ അടുപ്പം [വേഗത] ഉള്ളതായിരിക്കും. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാണ്.

﴿77﴾ وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്നാണ് غَيْبُ അദൃശ്യം (അദൃശ്യജ്ഞാനം) السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലെ وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലെയും وَمَاأَمْرُ കാര്യമല്ല السَّاعَةِ അന്ത്യസമയത്തിന്റെ إِلا كَلَمْحِ ഇമവെട്ടുന്നത് പോലെയല്ലാതെ الْبَصَرِ കണ്ണിന്റെ أَوْهُوَ അല്ലെങ്കിൽ (അഥവാ) അത് أَقْرَبُ കൂടുതൽ (ഏറ്റം) അടുത്തതാകുന്നു إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാണ്.

അദൃശ്യവിവരങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളൂ. അവൻ അറിയിച്ചുകൊടുക്കാതെ ആർക്കും അതറിയാവതല്ല. അദൃശ്യങ്ങളിൽ വളരെയേറെ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന വിഷയമാണ് അന്ത്യസമയം. അതെപ്പോൾ സംഭവിക്കുമെന്ന് അവനല്ലാതെ ആർക്കും അറിയുകയില്ല. അത് സംഭവിക്കുന്നതാകട്ടെ, ഒരു കണ്ണിമവെട്ടുന്നത്ര വേഗത്തിലായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ, അതിനെക്കാൾ വേഗത്തിലാണെന്നും പറയാവുന്നതാണ് എന്ന് സാരം. ഇതും അല്ലാഹു മാത്രമേ ആരാധ്യനാകുവാൻ പാടുള്ളൂവെന്നതിന് മതിയായ കാരണമാണല്ലോ. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ വീണ്ടും ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

وَٱللَّهُ أَخْرَجَكُم مِّنۢ بُطُونِ أُمَّهَٰتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْـًٔا وَجَعَلَ لَكُمُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَٰرَ وَٱلْأَفْـِٔدَةَ ۙ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾

﴾78﴿ അല്ലാഹു, നിങ്ങളുടെ മാതാക്കളുടെ വയറുകളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് യാതൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത നിലയിൽ നിങ്ങളെ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്കവൻ കേൾവിയും, കാഴ്ചകളും, ഹൃദയങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിത്തരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിച്ചേക്കുവാൻ വേണ്ടി.

﴾78﴿ وَاللَّهُ അല്ലാഹു أَخْرَجَكُمْ നിങ്ങളെ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്തു مِنۢ بُطُونِ വയറുകളിൽ നിന്ന് أُمَّهَاتِكُمْ നിങ്ങളുടെ മാതാക്കളുടെ لَا تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്ത നിലയിൽ شَيْئًا യാതൊന്നും وَجَعَلَ അവൻ ആക്കുക (ഉണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്തു. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് السَّمْعَ കേൾവിയെ وَالْأَبْصَارَ കാഴ്ചകളും, ദൃഷ്ടികളും وَالْأَفْئِدَةَ ഹൃദയങ്ങളും لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളാകുവാൻ വേണ്ടി, നിങ്ങളായേക്കും تَشْكُرُونَ നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കും.

ഹൃദയംകൊണ്ട് ചിന്തിച്ചറിയുവാനോ, കണ്ടും കേട്ടും കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാനോ കഴിയാത്ത അവസ്ഥയിലാണ് മനുഷ്യർ ഈ ലോകത്ത് ജനിക്കുന്നത്. പിന്നീട് കാര്യങ്ങൾ കണ്ടറിയുവാനും കേട്ടുമനസ്സിലാക്കുവാനും ചിന്തിച്ചറിയുവാനുമുള്ള കഴിവ് അല്ലാഹു നൽകുന്നു. ഇതിന് സദാ നന്ദികാണിക്കുവാനും കടപ്പെട്ടവനാണ് മനുഷ്യൻ. എന്നിട്ടും ആ കടമ അവൻ നിർവഹിക്കുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അവനല്ലാത്ത വസ്തുക്കളോട് കൂറും ഭക്തിയും കാണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക വഴി അവനോട് നന്ദികേട് കാണിക്കുകയാണവൻ ചെയ്യുന്നത് എന്ന് സാരം. സൂറത്തുൽ ഇസ്റാഇൽ പറയുന്നു: إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا (നിശ്ചയമായും, കേൾവിയും, കാഴ്ചയും, ഹൃദയവുമെല്ലാം തന്നെ അതാതിനെപ്പറ്റി ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാകുന്നു. (ഇസ്റാഉ് 36)

أَلَمْ يَرَوْا۟ إِلَى ٱلطَّيْرِ مُسَخَّرَٰتٍ فِى جَوِّ ٱلسَّمَآءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا ٱللَّهُ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

《79》 ആകാശാന്തരീക്ഷത്തിൽ കീഴ്പെടുത്തപ്പെട്ടവയായിക്കൊണ്ട് (പറക്കുന്ന) പക്ഷികളിലേക്ക് അവർ നോക്കിക്കാണുന്നില്ലേ? അവയെ അല്ലാഹു അല്ലാതെ (ആരും) പിടിച്ചു നിറുത്തുന്നില്ല! നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് അതിൽ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ട്.

《79》 أَلَمْ يَرَوْا അവർ (നോക്കി) കാണുന്നില്ലേ, കണ്ടില്ലേ إِلَى الطَّيْرِ പക്ഷികളിലേക്ക് مُسَخَّرَاتٍ കീഴ്പ്പെടുത്ത (നിയന്ത്രിക്ക- വിധേയമാക്ക)പ്പെട്ടവയായിക്കൊണ്ട് فِي جَوِّ അന്തരീക്ഷത്തിൽ, വായുമണ്ഡലത്തിൽ السَّمَاءِ ആകാശത്തിന്റെ مَا يُمْسِكُهُنَّ അവയെ പിടിച്ചുനിറുത്തുന്നില്ല إِلَّا اللَّهُ അല്ലാഹു അല്ലാതെ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَآيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക്

കരണം മറിയുകയോ, വീണുപോകുകയോ ചെയ്യാതെ, മുകളിൽ നിന്ന് പിടിച്ചു നിറുത്തുവാനോ താഴെ നിന്ന് താങ്ങിനിറുത്തുവാനോ ആരുമില്ലാതെ, പക്ഷികൾ യഥേഷ്ടം അന്തരീക്ഷത്തിൽ പാറിക്കളിക്കുന്ന കാഴ്ച എല്ലാവരും കാണാറുള്ളതാണ്. സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളവർക്ക് ഇതിൽ നിന്നും പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ലഭിക്കുവാനുണ്ടെന്ന് അല്ലാഹു ഓർമിപ്പിക്കുന്നു. കീഴ്പോട്ട് വീഴാതെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ പറക്കുവാൻ പക്ഷികൾക്ക് കഴിയുമാറാകുന്നതിന് ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർക്ക് ചില കാരണങ്ങളൊക്കെ പറയുവാനുള്ളത് ശരിതന്നെ. പക്ഷേ, ആ കാരണങ്ങൾ ഒരുക്കിയതും, സൃഷ്ടിച്ചുവെച്ചതും അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ലല്ലോ. അതെല്ലാം പ്രകൃതിയുടെ സൃഷ്ടിയാണെന്ന് പറഞ്ഞു തൃപ്തി അടയുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിൽ 'പ്രകൃതിയുടെ വികൃതി' എന്നതിൽ കവിഞ്ഞ രഹസ്യമൊന്നും കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നുവരും. എന്നാൽ, സത്യാന്വേഷികൾക്ക് അതിൽ നിന്ന് വളരെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനുണ്ട് നിശ്ചയം. അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:-

وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنۢ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُم مِّن جُلُودِ ٱلْأَنْعَٰمِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ ۙ

《80》 അല്ലാഹു (തന്നെ), നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ നിന്നും താമസം [താമസ സൗകര്യം] ഏർപ്പെടുത്തിത്തരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; കാലികളുടെ തോലുകളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അവൻ വീടുകൾ ഏർപ്പെടുത്തിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ യാത്രാദിവസവും, നിങ്ങളുടെ താമസദിവസവും നിങ്ങൾ അവയെ ലഘുവായി ഉപയോഗിക്കുമാറ്.

وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَآ أَثَٰثًا وَمَتَٰعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٨٠﴾

അവയുടെ രോമങ്ങളിൽ നിന്നും, സൂചിമുടികളിൽ നിന്നും, മുടികളിൽ നിന്നും (പല) ഉപകരണങ്ങളും, ഒരു കാലംവരേക്കുള്ള ഉപയോഗവും (അവൻ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു).

﴾80﴿ وَاللَّهُ അല്ലാഹു (തന്നെ) جَعَلَ لَكُم നിങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടാക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി)തന്നു مِنْ بُيُوتِكُمْ നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ നിന്ന് سَكَنًا പാർപ്പിടം, താമസം, താമസസൗകര്യം وَجَعَلَ لَكُم നിങ്ങൾക്കവൻ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു مِنْ جُلُودِ തോലുകളിൽ നിന്ന് الأَنْعَامِ കാലികളുടെ بُيُوتًا വീടുകളെ تَسْتَخِفُّونَهَا നിങ്ങളവയെ ലഘുവായി ഉപയോഗിക്കുമാറ് يَوْمَ ദിവസം ظَعْنِكُمْ നിങ്ങളുടെ യാത്രയുടെ وَيَوْمَ ദിവസവും إِقَامَتِكُمْ നിങ്ങളുടെ താമസത്തി(പാർപ്പി)ന്റെ وَمِنْ أَصْوَافِهَا അവയുടെ രോമങ്ങളിൽ നിന്നും وَأَوْبَارِهَا അവയുടെ സൂചിമുടി (കട്ടിയുള്ളമുടി) കളിൽ നിന്നും وَأَشْعَارِهَا അവയുടെ മുടികളിൽ നിന്നും أَثَاثًا ഉപകരണങ്ങൾ وَمَتَاعًا ഉപയോഗവും إِلَى حِينٍ ഒരു കാലം (കുറച്ചുകാലം)വരെ.

മനുഷ്യർക്ക് പൊതുവെയും ഉഷ്ണപ്രദേശങ്ങൾ, ശൈത്യപ്രദേശങ്ങൾ, മരുഭൂമികൾ മുതലായവയിൽ വസിക്കുന്നവർക്ക് വിശേഷിച്ചും അല്ലാഹു ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ള ചില സൗകര്യങ്ങളെ എടുത്തുകാണിക്കുകയാണ്.

(1) ചൂട്, തണുപ്പ്, വെയിൽ, മഴ പോലെയുള്ള ശല്യങ്ങളിൽ നിന്ന് സ്വസ്ഥമായി ഇഷ്ടാനുസരണം താമസിക്കുവാനുള്ള വീടുകളുണ്ടാക്കുവാൻ മനുഷ്യന് ഏർപ്പാട് ചെയ്തുകൊടുത്തത്.

(2) യാത്രകളിൽ കൂടെകൊണ്ടുപോകുവാനും, താമസത്തിനുദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ നിഷ്പ്രയാസം കെട്ടിയുണ്ടാക്കുവാനും, ആവശ്യംവരുമ്പോൾ വേഗം നീക്കം ചെയ്യുവാനും സാധിക്കുമാറ് കാലികളുടെ തോലുകൊണ്ട് തമ്പും കൂടാരവുമുണ്ടാക്കുവാൻ സൗകര്യപ്പെടുത്തിയത്.

(3) ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളുടെ രോമങ്ങളും മുടികളും കൊണ്ട് വസ്ത്രം, പുതപ്പ്, തമ്പ് തുടങ്ങി സന്ദർഭങ്ങൾക്കൊത്ത പലതരം ഉപകരണങ്ങളുണ്ടാക്കി ഉപയോഗിക്കുവാൻ സാധിപ്പിച്ചത്. അതാതിന് വേണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളെ സൃഷ്ടിച്ചു തന്നതിന്ന് പുറമെ, ഓരോന്നും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനുള്ള മാർഗനിർദേശങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതും, ഓരോന്നിനും ഉപയുക്തമായ സാഹചര്യങ്ങൾ സിദ്ധിക്കുന്നതും അല്ലാഹുവിൽ നിന്നല്ലാതെ മറ്റാരിൽ നിന്നുമല്ലല്ലോ.

ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളാകുന്ന കാലികളാണ് أنعام(അൻആം). ഓരോന്നിന്റെയും രോമം നേർമയിലും ബലത്തിലും തടിയിലും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. കൂട്ടത്തിൽ നേരിയതും മിനുത്തതും നെയ്യാടിന്റെ രോമമാകുന്നു. ഇതിന് صوف (രോമം) എന്ന് പറയപ്പെടും. കൂടുതൽ തടിയും ബലവുമുള്ളത് ഒട്ടകത്തിന്റേതുമാകുന്നു. ഇതിന് وبر(സൂചിമുടി) എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. കോലാടിന്റെയും മറ്റും രോമങ്ങൾക്ക് പൊതുവെ شعر (മുടി)

اصواف، اوبار، എന്നും പറയപ്പെടും. (*) ഇവയുടെ ബഹുവചനങ്ങളാണ് ക്രമപ്രകാരം اشعارا എന്നിവ.

وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَٰلًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ ٱلْجِبَالِ أَكْنَٰنًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَٰبِيلَ تَقِيكُمُ ٱلْحَرَّ وَسَرَٰبِيلَ تَقِيكُم بَأْسَكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُۥ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾

﴿81﴾ അല്ലാഹു, അവൻ സൃഷ്ടിച്ചതിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് തണലുകൾ ഉണ്ടാക്കിത്തരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; മലകളിൽ നിന്നും അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ഒളിയിടങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്ക് ചൂട് തടുത്തുതരുന്ന ഉടുപ്പുകളെയും നിങ്ങൾക്കവൻ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ (യുദ്ധത്തിന്റെ) കാഠിന്യത്തെ നിങ്ങൾക്ക് തടുത്തുതരുന്ന ഉടുപ്പുകളെയും (ഉണ്ടാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു). അപ്രകാരം, അവന്റെ അനുഗ്രഹം അവൻ നിങ്ങൾക്ക് പൂർത്തിയാക്കിത്തരുന്നു, നിങ്ങൾ (അനുസരിച്ചു) കീഴൊതുങ്ങുവാൻ വേണ്ടി.

﴾81﴿ وَاللَّهُ അല്ലാഹു جَعَلَ لَكُمْ നിങ്ങൾക്കുണ്ടാക്കിത്തന്നു مِّمَّا خَلَقَ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചതിൽ നിന്ന് ظِلَالًا തണലുകളെ وَجَعَلَ لَكُمْ നിങ്ങൾക്കുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു مِنَ الْجِبَالِ മലകളിൽ നിന്ന് أَكْنَانًا ഒളിയിടം (മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പതി)കളെ وَجَعَلَ لَكُمْ നിങ്ങൾക്കുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു سَرَابِيلَ ഉടുപ്പുകൾ تَقِيكُمُ നിങ്ങളെ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്ന, നിങ്ങൾക്ക് തടുക്കുന്ന الْحَرَّ ചൂടിനെ (ചൂടിൽ നിന്ന്) وَسَرَابِيلَ ഉടുപ്പുകളും تَقِيكُم അവ നിങ്ങളെ കാക്കുന്നു بَأْسَكُمْ നിങ്ങളുടെ (പടയുടെ) ഊക്കിനെ, (യുദ്ധ) കാഠിന്യത്തെ كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം يُتِمُّ അവൻ പൂർത്തിയാക്കുന്നു نِعْمَتَهُ അവന്റെ അനുഗ്രഹം عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ, നിങ്ങൾക്ക് لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളാകുവാൻ വേണ്ടി, ആയേക്കാം تُسْلِمُونَ നിങ്ങൾ കീഴൊതുങ്ങും.

ഈ വചനത്തിൽ എടുത്തുകാണിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾ:

(1) ഉഷ്ണത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷ കിട്ടുമാറ് തണലേകുന്ന വൃക്ഷങ്ങൾ, കുന്നുകൾ, ഭിത്തികൾ തുടങ്ങിയ വസ്തുക്കളെ സജ്ജമാക്കിയത്. വെയിലിന്റെ ഉഷ്ണത്തിൽ തണൽ കിട്ടാതിരുന്നാലത്തെ സ്ഥിതി ആരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ.

(2) വേണ്ടിവരുമ്പോൾ അഭയം പ്രാപിക്കുവാനും ഒളിഞ്ഞിരിക്കുവാനും ഉതകുമാറ് തുരങ്കങ്ങൾ, ഗുഹകൾ, മാളങ്ങൾ, പൊത്തുകൾ മുതലായവ മലകളിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. വല്ല ആവശ്യങ്ങൾക്കുംവേണ്ടി മലകളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കേണ്ടി വരുന്ന

(*) الشعر : ما ينبت من مسام البدن ليس بصوف ولاوبر هـ المنجد

വർക്കും ചില അടിയന്തരഘട്ടങ്ങളിൽ ജീവരക്ഷക്ക് തന്നെയും, ഇത് അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരിക്കും.

(3) ഉഷ്ണത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷനൽകുന്ന പലതരം ഉടുപ്പും വസ്ത്രവും നൽകിയത്.

(4) യുദ്ധവേളയിൽ നേരിടുന്ന കഠിനപരിക്കുകളിൽ നിന്ന് രക്ഷകിട്ടുവാനുതകുന്ന പടയങ്കി, പടച്ചട്ട, പടത്തൊപ്പി മുതലായ ഉടുപ്പുകൾ ഉണ്ടാക്കുമാറാക്കിയത്. ഇതെല്ലാം ഓർമിപ്പിച്ചശേഷം, ഇങ്ങിനെയുള്ള അനേകമനേകം അനുഗ്രഹങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു ചെയ്തുതന്നിരിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ അവനെ അനുസരിച്ചും, അവന്ന് കീഴൊതുങ്ങിയും, ജീവിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണെന്നും ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. അതിന് തയ്യാറില്ലാത്തവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ ٱلْبَلَـٰغُ ٱلْمُبِينُ ﴿٨٢﴾

﴿82﴾ എനി, അവർ തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞെങ്കിൽ, എന്നാൽ, (നബിയേ) നിന്റെമേൽ സ്പഷ്ടമായ പ്രബോധനം മാത്രമാണുള്ളത്.

﴿82﴾ فَإِن تَوَلَّوْا എനി (എന്നാൽ) അവർ തിരിഞ്ഞു കളയുകയാണെങ്കിൽ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ എന്നാൽ നിന്റെ മേൽ الْبَلَاغُ എത്തിക്കൽ, പ്രബോധനം (മാത്രം) الْمُبِينُ സ്പഷ്ടമായ

സൻമാർഗം വിവരിച്ചുകൊടുക്കുകയല്ലാതെ അവരെ സൻമാർഗത്തിലാക്കേണ്ട ചുമതല നബിﷺക്കില്ല എന്നുദ്ദേശ്യം.

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ ٱللَّهِ ثُمَّ يُنكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ ٱلْكَـٰفِرُونَ ﴿٨٣﴾

﴿83﴾ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ അവർ (ശരിക്കും) അറിയുന്നു; (എന്നിട്ടും) പിന്നെ, അവരതിനെ നിഷേധിക്കുകയാണ്. അവരിൽ അധികമാളുകൾ (നന്ദികെട്ട) അവിശ്വാസികളുമത്രെ.

﴿83﴾ يَعْرِفُونَ അവർ അറിയുന്നു نِعْمَتَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ ثُمَّ പിന്നെ (എന്നിട്ടും) يُنكِرُونَهَا അവരതിനെ നിഷേധിക്കുന്നു وَأَكْثَرُهُمُ അവരതിൽ അധികം (ആളുകൾ) الْكَافِرُونَ അവിശ്വാസികളത്രെ, നന്ദികെട്ടവരാണ്.

ഇതാണ് സത്യനിഷേധികളുടെ സ്ഥിതി. സത്യാവസ്ഥ അറിയാതെ വഴിപിഴച്ചു പോകുകയല്ല അവർ ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അതിന്റെ ഫലം അവർ അനുഭവിക്കുക തന്നെ വേണ്ടിവരും.

വിഭാഗം - 12

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ

﴿84﴾ എല്ലാ സമുദായത്തിൽ നിന്നും ഓരോ സാക്ഷിയെ നാം

لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٤﴾

(നിയോഗിച്ച്) എഴുന്നേൽപിക്കുന്ന ദിവസം (ഓർമിക്കുക)! പിന്നെ, അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് (ഒഴികഴിവ്) പറയുവാൻ അനുവാദം നൽകപ്പെടുകയില്ല; അവരോട് (ഖേദിച്ചുമടങ്ങി) തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാനാവശ്യപ്പെടുകയുമില്ല.

وَإِذَا رَءَا ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ ٱلْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٥﴾

﴾85﴿ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ ശിക്ഷ (കണ്ണിൽ) കണ്ടാലാകട്ടെ, അപ്പോൾ (പിന്നെ), അതവർക്ക് ലഘൂകരിക്കപ്പെടുകയില്ല; അവർ (ക്ക് ഇടനൽകി) കാത്തുനിറുത്തപ്പെടുകയുമില്ല.

﴾84﴿ وَيَوْمَ ദിവസം نَبْعَثُ നാം എഴുന്നേൽപി (നിയോഗി)ക്കുന്ന مِن كُلِّ أُمَّةٍ എല്ലാ
സമുദായത്തിൽ നിന്നും شَهِيدًا ഒരു സാക്ഷിയെ ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ പിന്നെ അനുവാദം നൽകപ്പെ
ടുകയില്ല لِلَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് وَلَا هُمْ അവരല്ലതാനും يُسْتَعْتَبُونَ ഖേദിച്ചു
മടങ്ങുവാൻ (തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ) ആവശ്യപ്പെടും ﴾85﴿ وَإِذَا رَأَى കണ്ടാൽ
الَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ الْعَذَابَ ശിക്ഷയെ فَلَا يُخَفَّفُ അപ്പോൾ ലഘുവാക്ക
പ്പെടുന്നതല്ല. عَنْهُمْ അവർക്ക്, അവരിൽ നിന്ന് وَلَا هُمْ അവരല്ലതാനും يُنظَرُونَ അവർ
നോക്ക (കാത്തുനിറുത്ത-ഒഴിവ് നൽക)പ്പെടുക.

89-ാം വചനത്തിൽ കാണാവുന്നത്പോലെ, അതതു സമുദായങ്ങളിലേക്ക് നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന നബിമാർ ആ സമുദായങ്ങൾ തങ്ങളുടെ പ്രബോധനം സ്വീകരിച്ചതിനെയും, നിരസിച്ചതിനെയും കുറിച്ചു ക്വിയാമത്തുനാളിൽ സാക്ഷ്യം വഹിക്കും. അപ്പോൾ, വല്ല ഒഴികഴിവും പറഞ്ഞു ഒഴിവാകുവാനാകട്ടെ, ഖേദിച്ചു മടങ്ങി അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി സമ്പാദിക്കുവാനാകട്ടെ അവിശ്വാസികൾക്ക് അവസരം നൽകപ്പെടുകയില്ല. അവരുടെ നിഷേധത്തിന്റെ ഫലം അവർ അനുഭവിക്കുകയല്ലാതെ അവർക്ക് ഗത്യന്തരമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ശിക്ഷ കൺമുമ്പിൽ വന്നുകഴിഞ്ഞാലാകട്ടെ, പിന്നെ അതിൽ അവർക്ക് വല്ല ഇളവും നൽകുകയോ, പിന്നേക്ക് നീട്ടിവെക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന പ്രശ്നവുമില്ല. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ ചുരുക്കം. ക്വിയാമത്തുനാളിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് മറ്റൊരിടത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നു: هَٰذَا يَوْمُ لَا يَنطِقُونَ ۝ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ (അവർ- വ്യാജമാക്കുന്നവർ-മിണ്ടാത്ത ദിവസമാണ് ഇത്. അവർക്ക് അനുവാദം നൽകപ്പെടുകയുമില്ല. എന്നാലവർക്ക് ഒഴികഴിവ് പറയാമായിരുന്നു. (77 :35,36)

وَإِذَا رَءَا ٱلَّذِينَ أَشْرَكُوا۟ شُرَكَآءَهُمْ قَالُوا۟ رَبَّنَا هَٰٓؤُلَآءِ

﴾86﴿ (അല്ലാഹുവിനോട്) പങ്കുചേർത്തവർ തങ്ങളുടെ (തങ്ങൾ പങ്കു ചേർത്ത) പങ്കാളികളെ കണ്ടാൽ അവർ പറയും: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ,

شُرَكَآؤُنَا ٱلَّذِينَ كُنَّا نَدْعُواْ مِن دُونِكَ ۖ فَأَلْقَوْاْ إِلَيْهِمُ ٱلْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَـٰذِبُونَ ﴿٨٦﴾

(ഇതാ) ഇക്കൂട്ടരത്രെ നിനക്ക് പുറമെ ഞങ്ങൾ വിളിച്ചു (പ്രാർഥിച്ചു) കൊണ്ടിരുന്ന ഞങ്ങളുടെ [ഞങ്ങൾ പങ്കുചേർത്ത] പങ്കാളികൾ.' അപ്പോൾ, അവർ [ആ പങ്കാളികൾ] 'നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ വ്യാജം പറയുന്നവർ തന്നെയാണ്' എന്നുള്ള വാക്ക് അവരുടെ നേരെ (മറുപടി) ഇട്ടുകൊടുക്കും.

وَأَلْقَوْاْ إِلَى ٱللَّهِ يَوْمَئِذٍ ٱلسَّلَمَ ۖ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُواْ يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾

﴿87﴾ അന്ന് അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ നേരെ കീഴടക്കം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും; അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് (ഒക്കെയും) അവരെ വിട്ടു (തെറ്റി) മറയുകയും ചെയ്യും.

ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ زِدْنَـٰهُمْ عَذَابًا فَوْقَ ٱلْعَذَابِ بِمَا كَانُواْ يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾

﴿88﴾ അവിശ്വസിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് (ജനങ്ങളെ) തടയുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ, അവർക്ക് ശിക്ഷക്കുമീതെ നാം ശിക്ഷയെ വർധിപ്പിക്കുന്നതാണ്. അവർ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നത് നിമിത്തം.

﴿86﴾ وَإِذَا رَأَى കണ്ടാൽ, കാണുമ്പോൾ | الَّذِينَ أَشْرَكُوا ശിർക്ക് (പങ്കുചേർക്കൽ) ചെയ്തവർ شُرَكَاءَهُمْ അവരുടെ പങ്കാളികളെ | قَالُوا അവർ പറയും رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ هَٰؤُلَاءِ (ഇതാ) ഇക്കൂട്ടർ شُرَكَاؤُنَا തങ്ങളുടെ പങ്കാളികളാണ് الَّذِينَ كُنَّا ഞങ്ങൾ ആയിരുന്നവർ | نَدْعُوا ഞങ്ങൾ വിളിക്കു-പ്രാർഥിക്കു(മായിരുന്ന) مِن دُونِكَ നിനക്ക് പുറമെ, നിന്നെ കൂടാതെ | فَأَلْقَوْا അപ്പോൾ അവർ ഇട്ടുകൊടുക്കും إِلَيْهِمُ അവരിലേക്ക്, അവരുടെ നേരെ الْقَوْلَ വാക്ക് إِنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ لَكَاذِبُونَ വ്യാജം (കളവു) പറയുന്നവർ തന്നെ (എന്നുള്ള) ﴿87﴾ وَأَلْقَوْا | അവർ ഇടുക (കാട്ടുക- പ്രദർശിപ്പിക്കു)യും ചെയ്യും إِلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ നേരെ يَوْمَئِذٍ അന്ന്, ആ ദിവസം السَّلَمَ കീഴൊതുക്കം, സമാധാനം وَضَلَّ തെറ്റി (മറഞ്ഞു) പോകയും ചെയ്യും عَنْهُمْ അവർക്ക്, അവരെ വിട്ട് | مَا كَانُوا അവരായിരുന്നത് يَفْتَرُونَ അവർ കെട്ടിച്ചമക്കും. ﴿88﴾ الَّذِينَ كَفَرُوا | അവിശ്വസിച്ചവർ وَصَدُّوا | അവർ തടുക്കുകയും ചെയ്തു عَن سَبِيلِ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ زِدْنَا നാം വർധിപ്പിക്കും هُمْ അവർക്ക് عَذَابًا ശിക്ഷയെ فَوْقَ മീതെ الْعَذَابِ ശിക്ഷയുടെ بِمَا كَانُوا | അവരായിരുന്നത് നിമിത്തം يُفْسِدُونَ അവർ കുഴപ്പം പ്രവർത്തിക്കും.

അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാരാവകാശങ്ങളിൽപെട്ട വല്ലതിലും അവനോട് പങ്കുചേർത്തുകൊണ്ട് ആരാധിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും- അത് വിഗ്രഹങ്ങളോ, മനുഷ്യരോ, മലക്കുകളോ മറ്റോ ആവട്ടെ- ഉദ്ദേശിച്ചാണ് شركاء (പങ്കാളികൾ) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ആരും തന്നെ അവരുടെ ആരാധകൻമാരെ സഹായിക്കുകയോ രക്ഷിക്കുകയോ ഇല്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അവർ അവരിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയും, അവർക്കെതിരായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ഞങ്ങളെ ആരാധിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല, ഞങ്ങളതിന് തൃപ്തിപ്പെട്ടുമില്ല, നിങ്ങൾ കളവ് പറയുകയാണ് എന്നൊക്കെയായിരിക്കും അവർ പറയുക. സൂ: മർയമിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'തങ്ങൾക്ക് ഒരു (സഹായ) ശക്തിയായിത്തീരുവാൻവേണ്ടി അവർ അല്ലാഹുവിന്ന് പുറമെ ചില ആരാധ്യൻമാരെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെയല്ല, അവർ ഇവരുടെ ആരാധനയെ (തന്നെ) നിഷേധിക്കുകയും, ഇവർക്ക് അവർ എതിരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.' (മർയം: 81,82) അങ്ങനെ, തങ്ങളെ രക്ഷിക്കുമെന്ന് അവർ കരുതിയിരുന്ന ആ ദൈവങ്ങൾ അവർക്ക് ഉപകരിക്കാതാകുമ്പോൾ അവർ അല്ലാഹുവിന്ന് വിനയപൂർവ്വം കീഴൊതുക്കം കാണിക്കും. പക്ഷേ, ഇഹത്തിൽ ഗർവ്വിഷ്ടരായിക്കഴിഞ്ഞതിന്റെ ഫലം അതുകൊണ്ട് ഇല്ലാതായിത്തീരുകയില്ല.

വിഗ്രഹങ്ങൾ നിർജീവ വസ്തുക്കളായിരിക്കെ, അവ എങ്ങിനെ അവയുടെ ആരാധകർക്കെതിരെ വാദിക്കുമെന്ന് സംശയിക്കേണ്ടതില്ല. പരലോകത്ത്വെച്ച് അതും അതിലധികവും സംഭവിക്കുമെന്നും, ബുദ്ധിയും ജീവനുമില്ലാതിരുന്ന വസ്തുക്കൾപോലും അവിടെ അനുകൂലമായും പ്രതികൂലമായും സാക്ഷികളായി വരുന്നതുമൊക്കെ ക്വുർആൻകൊണ്ടും ഹദീഥ് കൊണ്ടും അറിയപ്പെട്ടതാണ്. അവിശ്വസിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് മറ്റുള്ളവരെ തടയുകയും ചെയ്തവർക്ക് അവർ സ്വയം വഴിപിഴച്ചതിന്റെയും, മറ്റുള്ളരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും, അതുവഴി ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെയും ശിക്ഷകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. അതാണ് അവർക്ക് ശിക്ഷക്കുമേൽ ശിക്ഷ വർധിപ്പിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞത്.

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِى كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِم مِّنْ أَنفُسِهِمْ ۖ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَٰٓؤُلَآءِ ۚ

(89) എല്ലാ സമുദായത്തിലും അവരിൽ നിന്ന് തന്നെ അവരുടെ മേൽ (സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന) ഒരു സാക്ഷിയെ നാം എഴുന്നേൽപിക്കുന്ന ദിവസം (ഓർമിക്കുക)! (നബിയേ) ഇക്കൂട്ടരുടെമേൽ സാക്ഷിയായി നിന്നെ നാം കൊണ്ടുവരുന്നതുമാണ്.

وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ تِبْيَٰنًا لِّكُلِّ شَىْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾

എല്ലാകാര്യത്തിനും വിവരണമായിക്കൊണ്ട് നിന്റെമേൽ നാം (വേദ) ഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; മാർഗദർശനവും, കാരുണ്യവും, 'മുസ്‌ലിം' കൾക്ക് സന്തോഷവാർത്തയുമായിക്കൊണ്ടും (അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു).

﴾89﴿ وَيَوْمَ ദിവസം نَبْعَثُ നാം എഴുന്നേൽപിക്കുന്നു (അയക്കുന്നു, നിയോഗിക്കുന്നു) فِي كُلِّ أُمَّةٍ എല്ലാ സമുദായത്തിലും شَهِيدًا ഒരു സാക്ഷിയെ عَلَيْهِم അവരുടെമേൽ مِنْ أَنفُسِهِمْ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളിൽ നിന്ന്, അവരിൽ നിന്ന്തന്നെ وَجِئْنَا നാം വരുകയും ചെയ്യും. بِكَ നിന്നെക്കൊണ്ട് شَهِيدًا സാക്ഷിയായി عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടരുടെമേൽ وَنَزَّلْنَا നാം ഇറക്കുക (അവതരിപ്പിക്കുക)യും ചെയ്തു عَلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്റെമേൽ الْكِتَابَ (വേദ) ഗ്രന്ഥം تِبْيَانًا വിവരണമായിട്ട് لِّكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും وَهُدًى മാർഗദർശനമായും وَرَحْمَةً കാരുണ്യമായും وَبُشْرَىٰ സന്തോഷവാർത്തയായും لِلْمُسْلِمِينَ മുസ്‌ലിംകൾക്ക്

ഓരോ സമുദായത്തിലെയും നബിമാർ, തങ്ങളുടെ പ്രബോധനത്തെ സംബന്ധിച്ച് തങ്ങളുടെ സമുദായം എന്ത് നിലപാട് സ്വീകരിച്ചുവെന്ന് ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതാണ്. കൂട്ടത്തിൽ, നബി തിരുമേനിﷺ ഈ സമുദായത്തിനും സാക്ഷിയായി വരും. ആ സാക്ഷ്യം തങ്ങൾക്ക് എതിരാകാതിരിക്കുവാൻ എല്ലാവരും സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു. ഈ വിഷയം സൂ: നിസാഉ്: 41 ലും അല്ലാഹു ഉണർത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിലെ വാചകം ഇതാണ് ....فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِن كُلِّ أُمَّةٍ(എല്ലാ സമുദായത്തിൽ നിന്നും നാം ഓരോ സാക്ഷിയെ കൊണ്ടുവരുകയും, ഇക്കൂട്ടരുടെമേൽ സാക്ഷിയായി നിന്നെ നാം കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ എങ്ങിനെയായിരിക്കും (ഇവരുടെ സ്ഥിതി)?! ആ വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ച സംഗതികൾ ഇവിടെയും ഓർക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. അന്നത്തെ ദിവസം രക്ഷ കിട്ടുവാനും, നബി തിരുമേനിﷺയുടെ സാക്ഷ്യം അനുകൂലമായിരിക്കുവാനുമുള്ള ഏകമാർഗം അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനാ നിർദേശങ്ങൾ അനുസരിക്കലാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് അടുത്ത വാക്യത്തിൽ ക്വുർആൻ അവതരിപ്പിച്ച കാര്യവും ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നത്.

ക്വുർആന്റെ സവിശേഷതകളായി ഇവിടെ എടുത്തുകാട്ടിയത് നാലു കാര്യങ്ങളാകുന്നു.

1. تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ (എല്ലാ കാര്യത്തിനും വിവരണമാണത്). അതായത്, നൻമകൾ സമ്പാദിക്കുവാനും, തിൻമകളിൽ നിന്ന് ഒഴിവായിരിക്കുവാനും വേണ്ടുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അതിൽ സവിസ്തരം വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് സാരം. വേറൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നു: مَّا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِن شَيْءٍ (ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നാം യാതൊരു വീഴ്ചയും വരുത്തിയിട്ടില്ല) (6:38)

2. وَهُدًى (മാർഗദർശനവുമാണത്). അതായത്, ദുർമാർഗത്തിൽ പതിക്കാതെ സൻമാർഗത്തിൽ ചരിക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന ഉപദേശ നിർദേശങ്ങളുടെ സമാഹാരമാണത്.

3. وَرَحْمَةً (കാരുണ്യവുമാണത്). അതെ, മനുഷ്യർ ദുർമാർഗത്തിലകപ്പെട്ടു ശിക്ഷാർഹരായിത്തീരാതിരിക്കുവാനും, അവർക്ക് മോക്ഷവും വിജയവും കൈവരുവാനും വേണ്ടി അവരുടെ നേരെയുള്ള കാരുണ്യം നിമിത്തം അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മഹാനുഗ്രഹമാണത്. وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ (ലോകർക്ക് കാരുണ്യമായിട്ടല്ലാതെ നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടില്ല. 21:107). പക്ഷേ, അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അതിന്റെ മാർഗദർശനം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് മാത്രമേ അനുഗ്രഹം ആസ്വദിക്കുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടാ

യിരിക്കുകയുള്ളൂ. അവരത്രെ മുസ്‌ലിംകൾ.

4. وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ (മുസ്‌ലിംകൾക്ക് സന്തോഷവാർത്തയുമാണ്.) അപ്പോൾ, യഥാർഥ മുസ്‌ലിംകളല്ലാത്തവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത് സന്തോഷവാർത്തയായിരിക്കുകയില്ല-താക്കീത് മാത്രമായിരിക്കും- എന്നുള്ളത് സ്വാഭാവികമാകുന്നു.

ക്വുർആൻ എല്ലാ കാര്യത്തിന്റെയും വിവരണമാണ് (تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ) എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് മനുഷ്യസമുദായത്തിൽ കാലാകാലം ഏർപെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചെറുതും വലുതുമായ സകല കാര്യങ്ങളുടെയും വിധി സവിസ്തരം ക്വുർആനിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നോ, ക്വുർആനിൽ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെടാത്ത എല്ലാ കാര്യവും മനുഷ്യന് അവന്റെ ഇഷ്ടാനുസരണം കൈകാര്യം ചെയ്യാമെന്നോ ധരിച്ചുകൂടാ. ക്വുർആൻ എല്ലാ കാര്യത്തിന്റെയും വിവരണമാണെ' ന്ന് ഇവിടെയും 'എല്ലാ കാര്യവും നാം ശരിക്ക് വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു' വെന്ന് സൂ: ഇസ്റാഉ് 12 ലും അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ അർഥം ആവശ്യമായ എല്ലാ കാര്യവും സവിശദം അതിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നത്രെ. ഇതുമൂലം അതിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളുടെ വിവരണം ലഭിക്കുന്നത് എങ്ങനെയാണെന്ന് കൂടി മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിപ്രകാരമാകുന്നു:-

(1) വളരെയധികം വിഷയങ്ങൾ വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ തന്നെ സവിശദം ക്വുർആൻ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. തൗഹീദ്, ശിർക്ക്, പരലോകജീവിതം എന്നിങ്ങനെ മൗലിക പ്രധാനങ്ങളായ വിഷയങ്ങൾ തുടങ്ങി വുദ്വൂ, തയമ്മും, അനന്തരാവകാശ നിയമങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ കർമാനുഷ്ഠാനപരമായ ഏതാനും കാര്യങ്ങൾവരെ പലതും അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

(2) ക്വുർആൻ വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങളെയും, അതിലെ ഉപദേശ നിർദേശങ്ങളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി വളരെയധികം കാര്യങ്ങൾ വാക്ക് മുഖേനയും, പ്രവൃത്തി മുഖേനയും നബിതിരുമേനിﷺയും വിവരിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. ഇതിനാണ് നബിﷺയുടെ സുന്നത്ത് (ചര്യ) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നത്. 'നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിൽ നല്ലതായ മാതൃകയുണ്ട്.' (33:21) എന്നും മറ്റുമുള്ള ക്വുർആൻ വചനങ്ങൾ ഇതാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. 'എനിക്ക് ക്വുർആനും, അതോടൊപ്പം അത്രയും നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.' (ദാ.) എന്ന് തിരുമേനി അരുളിച്ചെയ്തതും അതാണ് കുറിക്കുന്നത്. നബിﷺയുടെ സുന്നത്തിനെ പിൻപറ്റുന്നത് യഥാർഥത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തെ പിൻപറ്റൽ തന്നെയാണ്താനും. അല്ലാഹു പറയുന്നു: مَّن يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ (ആർ റസൂലിനെ അനുസരിച്ചുവോ അവൻ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. (4:80). ചെറുതും വലുതുമായി ലോകാവസാനംവരെയുണ്ടാകുന്ന സകല കാര്യങ്ങളും ക്വുർആനിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും, അത് പ്രായോഗികമല്ലെന്നും വ്യക്തമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് റസൂലിന്റെ മാതൃക പിൻപറ്റുവാനും റസൂലിന്റെ കൽപനകൾ അനുസരിക്കുവാനും അല്ലാഹു കൽപിച്ചിരിക്കുന്നതും.

(3) എനി, ക്വുർആനിലും, സുന്നത്തിലും വ്യക്തമായി വിധി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത വല്ല വിഷയവും നേരിടുമ്പോൾ, ആ രണ്ടിലും വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ട തത്വങ്ങൾ, നിർദേശങ്ങൾ, സൂചനകൾ ആദിയായവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അർഹതയും പ്രാപ്തിയുമുള്ള ആളുകൾ അവയിൽ നിന്ന് കണ്ടുപിടിച്ചു അവക്ക് പരിഹാരം കാണാവുന്നതാകുന്നു. ഇതാണ് 'ഇജ്തിഹാദ്' (الاجتهاد) എന്ന സാങ്കേതിക നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്.

ഇതുസംബന്ധിച്ചു കൂടുതൽ വിസ്തരിക്കുവാൻ ഇവിടെ സൗകര്യമില്ല. അതിന് അതിന്റേതായ പ്രത്യേക ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ആശ്രയിക്കേണ്ടതാണ്. ക്വുർആൻ എല്ലാ കാര്യത്തിന്റെയും വിവരണവും വിശദീകരണവുമാണ് എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ബാഹ്യാർത്ഥം മാത്രം പൊക്കിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ട് ക്വുർആൻ മാത്രമെ മുസ്‌ലിംകൾ പ്രമാണമായി അംഗീകരിക്കേണ്ടതുള്ളൂവെന്നും, നബിﷺയുടെ സുന്നത്തും മറ്റും ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രമാണമല്ലെന്നുമൊക്കെ ചില പിഴച്ച കക്ഷികൾ വാദിച്ചുവരാറുണ്ട്. അവരുടെ വാദപ്രകാരം ഇസ്‌ലാമിക നിയമങ്ങൾക്ക് രൂപം നൽകുന്നപക്ഷം, നമസ്കാരം സക്കാത്ത് തുടങ്ങിയ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്ക്പോലും ഒരു നിശ്ചിത രൂപമോ, നിയമവ്യവസ്ഥയോ ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെവരും. *(*)* നമസ്കാരം എന്ന് പേർ പറയപ്പെടാവുന്ന വല്ല കർമരൂപവും എപ്പോഴെങ്കിലും ആചരിച്ചാൽ നമസ്കാരത്തിന്റെ കടമതീർന്നുവെന്നും, സകാത്ത് എന്ന് പറയപ്പെടാവുന്നവിധം വല്ലതും ചിലവഴിച്ചാൽ ആ കടമയും തീർന്നുവെന്നുമായിരിക്കും ഫലത്തിൽ ആ വാദത്തിന്റെ അർത്ഥം. ചുരുക്കത്തിൽ മതപരമായ തനി അരാജകത്വത്തിലേക്കുള്ള ക്ഷണമാണ് അതെന്ന് അൽപം ബുദ്ധിയും, ശകലം സത്യവിശ്വാസവുമുള്ള ആർക്കും മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. മാത്രമല്ല, ആ വാദികൾപോലും പ്രമാണമായി അംഗീകരിക്കുന്ന വളരെയേറെ ക്വുർആൻ വചനങ്ങൾക്ക് യാതൊരു നിലയും വിലയുമില്ലാതാക്കുന്ന ഒരു വാദമാണത്. (معاذ الله)

വിഭാഗം - 13

۞ إِنَّ ٱللَّهَ يَأۡمُرُ بِٱلۡعَدۡلِ وَٱلۡإِحۡسَٰنِ وَإِيتَآيِٕ ذِي ٱلۡقُرۡبَىٰ وَيَنۡهَىٰ عَنِ ٱلۡفَحۡشَآءِ وَٱلۡمُنكَرِ وَٱلۡبَغۡيِۚ يَعِظُكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾

﴾90﴿ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, നീതി ചെയ്‌വാനും, നന്മ ചെയ്‌വാനും, കുടുംബ ബന്ധമുള്ളവർക്ക് കൊടുക്കുവാനും കൽപിക്കുന്നു; നീചവൃത്തിയെയും, ദുരാചാരത്തെയും, അതിക്രമത്തെയും കുറിച്ച് അവൻ വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾ ഓർമ വെക്കുവാൻ വേണ്ടി അവൻ നിങ്ങൾക്ക് സദുപദേശം നൽകുകയാണ്.

﴾90﴿ إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يَأۡمُرُ കൽപിക്കുന്നു بِٱلۡعَدۡلِ നീതിയെപ്പറ്റി (നീതി ചെയ്‌വാൻ) وَالإِحۡسَانِ നന്മ (പുണ്യം) ചെയ്‌വാനും وَإِيتَاءِ കൊടുക്കുവാനും ذِي الْقُرۡبَى അടുത്ത (കുടുംബ) ബന്ധമുള്ളവർക്ക് وَيَنۡهَى അവൻ വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു عَنِ الْفَحۡشَاءِ നീചവൃത്തിയെക്കുറിച്ച് وَالْمُنكَرِ വെറുക്കപ്പെട്ടതിനെയും, ദുരാചാരത്തെയും وَالْبَغۡيِ അതിക്രമത്തെ (ക്രമം തെറ്റുന്നതിനെ-ധിക്കാരത്തെ)യും يَعِظُكُمۡ അവൻ

(*) മർഹൂം ഡോക്ടർ മുസ്തഫാ സബാഇൗയുടെ **ومكانتها فى التشريع الاسلامى السنة** *എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഈ വിഷയം വേണ്ടത് പോലെ വിവരിച്ചുകാണാം. 'നബിചര്യയും ഇസ്‌ലാം ശരീഅത്തിൽ അതിന്റെ സ്ഥാനവും' എന്ന പേരിൽ ഈയുള്ളവൻ അതിനെ മലയാളത്തിലേക്ക് ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്.* الحمد لله

നിങ്ങൾക്ക് സദുപദേശം നൽകുന്നു, ഉപദേശം നൽകുകയാണ് لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളാകുവാൻ, ആയേക്കും تَذَكَّرُونَ നിങ്ങൾ ഉറ്റാലോചിക്കും, ഓർമവെക്കും.

എല്ലാ നന്മകളുടെയും, തിന്മകളുടെയും നിദാനം അടങ്ങിയതും, സൻമാർഗ വ്യവസ്ഥയുടെ അടിത്തറയിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നതുമായ ഒരു വചനമത്രെ ഇത്.

ഇബ്നു ജരീർ, ത്വബ്റാനീ, ഹാകിം (റ) മുതലായവരും, ബുഖാരീ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'അദബി'ലും, ബൈഹക്വീ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ശുഅബി'ലും ഇബ്നു മസ്ഊദ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ കിതാബിലെ ഏറ്റവും മഹത്തായ ആയത്ത് اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ (അല്ലാഹു-അവനല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ല- ജീവത്തായുള്ളവനാണ്, സർവനിയന്താവായുള്ളവനാണ്) എന്ന ആയത്താകുന്നു. നന്മയും, തിന്മയും ഏറ്റവുമധികം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ആയത്ത് സൂറത്തുന്നഹ്ലിലെ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ(നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, നീതി ചെയ്വാനും നന്മ ചെയ്വാനും കൽപിക്കുന്നു) എന്ന (ഈ) ആയത്താകുന്നു. കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപിക്കുവാൻ ഏറ്റവും പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ആയത്ത് وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَل لَّهُ مَخْرَجًا... (ആർ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുന്നുവോ അവന് അവൻ പോംവഴി-രക്ഷാമാർഗം-ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും, അവൻ വിചാരിക്കാത്ത വിധത്തിലൂടെ അവന് ഉപജീവനം നൽകുകയും ചെയ്യും. (ത്വലാക്വ്:2) എന്നുള്ള ആയത്താകുന്നു. സുപ്രതീക്ഷ നൽകുന്നതിൽ ഏറ്റവും ശക്തിമത്തായത് قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ.... (പറയുക: തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോട് അതിരുകവിഞ്ഞ അടിമകളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ച് ആശ മുറിയരുത്. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, പാപങ്ങൾ മുഴുവനും പൊറുക്കുന്നതാണ്. (സുമർ: 53) എന്ന ആയത്താകുന്നു.'

ഹാഫിള് അബൂയഅ്ലാ (الحَافظ اَبُويَعْلى - رح)യും മറ്റും ഉദ്ധരിച്ച ഒരു സംഭവത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: അറേബ്യയിലെ ഒരു തത്വജ്ഞാനിയായിരുന്ന അക്ഥമുബ്നു സ്വൈഫിയ്യു (اَكْثم بن صَيفى) നബിﷺയുടെ വെളിപാടിനെപ്പറ്റി കേട്ടപ്പോൾ, നേരിൽ ചെന്നു വിവരമറിയുവാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹം ആളയച്ചിരുന്നു. അവരിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം ഈ (إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ) ആയത്തിനെപ്പറ്റി അറിയുവാനിടയായി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'അദ്ദേഹം- നബിﷺ ഉൽകൃഷ്ട സ്വഭാവങ്ങളെപ്പറ്റി കൽപിക്കുന്നതായും, നികൃഷ്ട സ്വഭാവങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിരോധിക്കുന്നതായും കാണുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ തലകളായിരിക്കണം-വാലുകളായി തീരരുത്. (മുമ്പൻമാരാവണം. പിമ്പന്മാരാവരുത്.)'

മൂന്ന് കാര്യങ്ങളാണ് ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നത്.

1-ാമ ത്തെത്: العدل(നീതി). അമിതമാക്കുകയോ, വീഴ്ച വരുത്തുകയോ ചെയ്യാതെ, ഓരോ കാര്യത്തിലും അതതിന്റെ മദ്ധ്യമവും മിതവുമായ നില കൈക്കൊള്ളുക എന്നത്രെ നീതികൊണ്ട് വിവക്ഷ. അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിക്കുന്നതോ, സൃഷ്ടികളെ സംബന്ധിക്കുന്നതോ ആയ ഏത് കാര്യത്തിലും-സ്വന്തം കാര്യത്തിൽപോലും- ഇത് നിർബന്ധമാകുന്നു നീതി പാലിക്കപ്പെടാത്ത കാര്യങ്ങളെല്ലാം അനീതിയും അക്രമവും തന്നെ. അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അംറിബ്നിൽ ആസ്വ് (റ) ന്റെ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു സംഭവത്തിൽ നബിﷺ അദ്ദേഹത്തോട് ഇങ്ങിനെ പറയുകയുണ്ടായി: 'നിശ്ചയമായും, തന്റെ ശരീരത്തോട് തനിക്ക് കടമയുണ്ട്; തന്റെ കണ്ണുകളോടും തനിക്ക് കടമയുണ്ട്; തന്റെ ഭാര്യയോടും തനിക്ക് കട

മയുണ്ട്; തന്നെ സന്ദർശിക്കുന്നവരോടും തനിക്ക് കടമയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് എല്ലാ മാസത്തിലും താൻ മൂന്ന് (സുന്നത്ത്) നോമ്പ് നോറ്റാൽ മതി. കാരണം, തനിക്ക് ഓരോ നന്മക്കും പത്തിരട്ടി (പ്രതിഫലം) ഉണ്ടായിരിക്കും. അപ്പോൾ അത്, കാലം മുഴുവനും നോമ്പുപിടിക്കലായി' (ബു.മു.)

നീതിപാലനത്തിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനം അർഹിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാരാവകാശങ്ങളും, മഹത്വങ്ങളും അവന് മാത്രം വകവെച്ചു കൊടുക്കുകയെന്ന തൗഹീദും, അനീതികളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും ഗൗരവമേറിയത് അതിന്റെ വിപരീതമായ ശിർക്കുമാകുന്നുവെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അതെ, إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ (നിശ്ചയമായും, ശിർക്ക് വമ്പിച്ച അനീതിയാകുന്നു. (31:13) മുഹമ്മദുബ്നുൽ ക്വുറളീ (റ) (محمد بن القرظى)യിൽ നിന്ന് ഇബ്നു അബീ ഹാതിം (റ) ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: എന്നെ (ഖലീഫഃ) ഉമറുബ്നു അബ്ദിൽ അസീസ് (റ) വിളിച്ചു 'എനിക്ക് നീതിയെക്കുറിച്ച് വിവരിച്ചു തരണം' എന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. ഞാൻ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: 'അഹോ! വലിയൊരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചാണ് നിങ്ങൾ ചോദിച്ചത്. ചെറിയ മനുഷ്യർക്ക് നിങ്ങൾ പിതാവും, വലിയവർക്ക് മകനും, സമൻമാർക്ക് സഹോദരനും, അതേപ്രകാരം തന്നെ സ്ത്രീകളോടും ആയിക്കൊള്ളുക. ജനങ്ങളോട് അവരുടെ കുറ്റങ്ങൾക്കനുസരിച്ചും, അവരുടെ ശരീരങ്ങൾക്കനുസരിച്ചും ശിക്ഷാനടപടി സ്വീകരിക്കുക. നിങ്ങളുടെ ദേഷ്യം നിമിത്തം ഒരാളെയും ഒരൊറ്റ ചമ്മട്ടിയടിയും അടിക്കരുത്. എന്നാൽ നിങ്ങൾ അക്രമിയായിത്തീരും.' നീതിയുടെ വ്യാപ്തി മേലുദ്ധരിച്ചതിൽ നിന്നെല്ലാം വ്യക്തമാണല്ലോ.

2-ാമത്തേത്: **الاحسان**(നന്മ ചെയ്യൽ- അഥവാ പുണ്യം ചെയ്യൽ). നിർബന്ധ കടമകൾ എന്നപോലെ ഐച്ഛികമായ ദാനധർമങ്ങൾ, ആരാധനാ കർമങ്ങൾ, ജനോപകാരപ്രദമായ കാര്യങ്ങൾ മുതലായ എല്ലാ പുണ്യകർമങ്ങളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇങ്ങോട്ട് തിന്മ ചെയ്തവരോട് അങ്ങോട്ട് തിന്മ ചെയ്യാതെ നന്മ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നത് ഏറ്റവും മേലേകിടയിലുള്ള നന്മയത്രെ. ഇബ്നു ഉമർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരിയും, മുസ്ലിമും (റ) ഉദ്ധരിച്ച പ്രസിദ്ധമായ ഒരു ഹദീഥിൽ **إحسان** എന്ന വാക്കിന് നബിﷺ നൽകിയ വ്യാഖ്യാനം ഇങ്ങിനെയാണ്: **ان تعبد الله كأنك تراه فان لم تكن تراه فانه يراك** (നീ അല്ലാഹുവിനെ കാണുന്നുവെന്നപോലെ അവനെ നീ ആരാധിക്കുകയാണ്. നീ അവനെ കാണുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും അവൻ നിന്നെ കാണുന്നുണ്ട്).

3-ാമത്തേത് **ايتاء ذى القربى** (കുടുംബ ബന്ധമുള്ളവർക്ക് കൊടുക്കൽ). ഇത് വാസ്തവത്തിൽ ആദ്യത്തെ രണ്ട് കൽപനകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണെങ്കിലും ഇതിന്റെ പ്രാധാന്യം നിമിത്തം പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. സന്ദർഭവും, ആവശ്യവുമനുസരിച്ച് അടുത്ത ബന്ധുക്കൾക്ക് ധനംകൊണ്ടും, വാക്ക് കൊണ്ടും, പ്രവൃത്തികൊണ്ടും ചെയ്തുകൊടുക്കുന്ന എല്ലാ നന്മകളുമാണ് വിവക്ഷ. കുടുംബബന്ധം പാലിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും അത് മുറിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എത്രയോ ക്വുർആൻ വചനങ്ങളും, നബിവചനങ്ങളും നിലവിലുള്ളത് പ്രസ്താവ്യമത്രെ.

മൂന്ന് കാര്യങ്ങൾ കൽപിച്ചതുപോലെ, മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

1-ാമത്തേത്: **الفحشاء** (നീചവൃത്തി). സ്വേച്ഛകൾക്കും, വികാരങ്ങൾക്കും വഴങ്ങിക്കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന വ്യഭിചാരം, മോഷണം, മദ്യപാനം പോലെയുള്ള ദുർവൃത്തികളെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

2-ാമത്തെത്: المنكر (ദുരാചാരം-അഥവാ വെറുക്കപ്പെട്ട കാര്യം). മതദൃഷ്ട്യാ നിഷിദ്ധമായതും, ജനമദ്ധ്യെ ആക്ഷേപകരമായതും, നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിയും തന്റേടവുമുള്ള ആളുകൾ വെറുക്കുന്നതുമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഇതിൽപെടുന്നു.

3-ാമത്തെത് البغى (അതിക്രമം). അക്രമമമായോ, അഹംഭാവംകൊണ്ടോ, അസൂയ നിമിത്തമോ, സ്വാർഥ താൽപര്യങ്ങളെ മുൻനിറുത്തിയോ ഉണ്ടാകുന്ന കയ്യേറ്റം, വാക്കേറ്റം മുതലായ എല്ലാ അതിരുകവിച്ചലുകളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

ഇങ്ങിനെ ചില കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളോട് അല്ലാഹു കൽപിക്കുകയും, ചില കാര്യങ്ങളെ നിങ്ങളോട് വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് നിങ്ങളുടെ ഐഹികവും, പാരത്രികവുമായ ഗുണത്തിന് വേണ്ടിയാണ്-അല്ലാഹുവിന് അതുമൂലം യാതൊന്നും നേടുവാനില്ല. നിങ്ങൾ മനസ്സിരുത്തി ആലോചിച്ചുനോക്കിയാൽ നിങ്ങൾക്ക് തന്നെ അത് മനസ്സിലാക്കാം. അതുകൊണ്ട് ഈ ഉപദേശങ്ങൾ നിങ്ങൾ മുറുകെ പിടിക്കണം എന്നൊക്കെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഈ വചനം അല്ലാഹു അവസാനിപ്പിക്കുന്നു: يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ (നിങ്ങൾ ഓർമ വെക്കുവാനായി അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് സദുപദേശം നൽകുകയാണ്.) ഈ വചനത്തിൽ മൊത്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളുടെ ചില ഉദാഹരണങ്ങളാണ് തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്.

وَأَوْفُوا۟ بِعَهْدِ ٱللَّهِ إِذَا عَـٰهَدتُّمْ وَلَا تَنقُضُوا۟ ٱلْأَيْمَـٰنَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ ٱللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾

﴿91﴾ നിങ്ങൾ കരാർ (അഥവാ ഉടമ്പടി) ചെയ്യുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ (വക) കരാറിനെ നിങ്ങൾ നിറവേറ്റുകയും ചെയ്യുവിൻ; സത്യ (വാചക) ങ്ങളെ ഉറപ്പിച്ചതിന് ശേഷം, നിങ്ങൾ അവയെ ലംഘിക്കുകയും അരുത്; നിങ്ങളുടെ മേൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ജാമ്യക്കാരനാക്കി (അഥവാ സാക്ഷിയാക്കി) ക്കഴിഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക്. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നതാണ്.

﴿91﴾ وَأَوْفُوا നിങ്ങൾ നിറവേറ്റുക (പൂർണമാക്കുക)യും ചെയ്യുവിൻ بِعَهْدِ കരാറിനെ, ഉടമ്പടിയെ, പ്രതിജ്ഞയെ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ إِذَا عَاهَدْتُمْ നിങ്ങൾ കരാർ (ഉടമ്പടി) ചെയ്താൽ وَلَا تَنْقُضُوا നിങ്ങൾ ഉടക്കുക (ലംഘിക്കുക) യും ചെയ്യരുത് الأَيْمَانَ സത്യ (ശപഥ)ങ്ങളെ بَعْدَ ശേഷം, പിന്നീട് تَوْكِيدِهَا അവയെ ബലപ്പെടുത്തിയ (ഉറപ്പിച്ച) തിന്റെ وَقَدْ جَعَلْتُمُ നിങ്ങൾ ആക്കിയിരിക്കെ اللهَ അല്ലാഹുവിനെ عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ كَفِيلًا ജാമ്യക്കാരൻ, ഏറ്റെടുത്തവൻ, ഉത്തരവാദി إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يَعْلَمُ അവൻ അറിയും, അറിയുന്നു مَا تَفْعَلُونَ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനെ

عهد الله (അല്ലാഹുവിന്റെ വക കരാർ) കൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതെന്താണെന്നുള്ളതിൽ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ ഒന്നിലധികം അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം.

കൂടുതൽ യോജിപ്പുള്ളതായി തോന്നുന്നതും ഇമാം ഇബ്നു ജരീർ, ഇമാം റാസീ (റ) മുതലായവർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതുമായ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് ഒന്നാമത്തെ വാക്യത്തിൽ മനുഷ്യർ സ്വയം ഏറ്റെടുക്കുന്ന എല്ലാതരം കരാറ് ബാധ്യതകളും നിറവേറ്റേണ്ടതാണ് എന്നുള്ള ഒരു പൊതുകൽപനയും, രണ്ടാമത്തെ വാക്യത്തിൽ, അല്ലാഹുവിനെ മുൻനിർത്തി ചെയ്യുന്ന ശപഥങ്ങളൊന്നും ലംഘിച്ചുകൂടാത്തതാണെന്നുള്ള ഒരു പ്രത്യേക കൽപനയും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എല്ലാ ശപഥങ്ങളും നിറവേറ്റുവാൻ കടപ്പെട്ടവയാണെങ്കിലും അല്ലാഹുവിനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അതിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ആ കടമ കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുന്നുവെന്നും, അതാണ് بَعْدَتَوْ كِيدِهَا (അവയെ ഉറപ്പിച്ചശേഷം) എന്ന വാക്ക് സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്നും ഈ അഭിപ്രായക്കാർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

മനഃപൂർവമല്ലാതെ വന്നുപെടുന്ന സത്യങ്ങൾ പാലിക്കൽ നിർബന്ധമില്ലെന്ന് 2:225 ലും, 5:92 ലും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഒരു കാര്യത്തിൽ സത്യം ചെയ്തശേഷം, അതിനെക്കാൾ ഉത്തമമായത് മറ്റൊന്നായിരുന്നുവെന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ, ആദ്യത്തെ സത്യം ലംഘിക്കുകയും, അതിന് പ്രായശ്ചിത്തം (كفارة) ചെയ്തുകൊണ്ട് കൂടുതൽ ഉത്തമമായത് സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണെന്ന് നബിﷺയും (*) അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (ബു.മു.) അപ്പോൾ, ഈ രണ്ട്രൂപവും ഒഴിച്ചുള്ള സത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചായിരിക്കും ഇവിടെ بَعْدَتَوْ كِيدِهَا(അവയെ ഉറപ്പിച്ചശേഷം) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. والله اعلم നിങ്ങൾ സത്യങ്ങളും കരാറുകളും ചെയ്യുന്നതും, അവ ലംഘിക്കുന്നതുമൊക്കെ അല്ലാഹു അറിയുന്നതാണ്; അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അതൊക്കെ വളരെ സൂക്ഷ്മമായി ചെയ്യേണ്ടതാണ്; ഇല്ലാത്തപക്ഷം, നിങ്ങൾ അവന്റെ മുമ്പാകെ ഉത്തരം പറയേണ്ടിവരും എന്നൊക്കെയാണ് അവസാനത്തെ വാക്യം മുഖേന അല്ലാഹു ഓർമിപ്പിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:-

وَلَا تَكُونُوا۟ كَٱلَّتِى نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنۢ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنكَـٰثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَـٰنَكُمْ دَخَلًۢا بَيْنَكُمْ أَن تَكُونَ أُمَّةٌ هِىَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ ۚ

﴾92﴿ (പിരിമുറുക്കി) ഉറപ്പുണ്ടായ ശേഷം തന്റെ നൂൽ (പിരി) ഉടഞ്ഞ തുണ്ടങ്ങളായി ഉടച്ചുകളയുന്ന ഒരുവളെപ്പോലെ നിങ്ങൾ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യരുത്; നിങ്ങളുടെ (കരാറുകളിലെ) സത്യങ്ങളെ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ (കടന്നുകൂടുന്ന) ഒരു ചതിമാർഗമാക്കിക്കൊണ്ട്; ഒരു സമൂഹം ഒരു സമൂഹത്തെക്കാൾ വളർന്നത് [പെരുപ്പമുള്ളത്] ആയിരിക്കുന്നതിനാൽ.

إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ ٱللَّهُ بِهِۦ ۚ وَلَيُبَيِّنَنَّ

അത് മുഖേന അല്ലാഹു നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യു

(*) ഹദീഥിന്റെ പൂർണരൂപം അൽബക്വറഃയിലെ ആയത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

لَكُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ مَا كُنتُمۡ فِيهِ تَخۡتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾	**ന്നത്. യാതൊരു കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായി ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അത് ഖിയാ മത്ത് നാളിൽ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമാക്കിത്തരുക തന്നെ ചെയ്യുന്ന താണ്.**

﴾92﴿ وَلَاتَكُونُوا നിങ്ങളായിരിക്കയും ചെയ്യരുത് كَالَّتِي യാതൊരുവളെപ്പോലെ نَقَضَتْ അവൾ ഉടച്ചു غَزْلَهَا അവളുടെ നൂൽ مِنۢ بَعْدِ ശേഷം قُوَّةٍ ശക്തിയുടെ, ഉറപ്പിന്റെ أَنكَاثًا ഉടഞ്ഞവയായി (ഉടഞ്ഞ തുണ്ടങ്ങളായി, ഇഴകളായി) تَتَّخِذُونَ നിങ്ങൾ ആക്കിക്കൊണ്ട് أَيْمَانَكُمْ നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളെ دَخَلًا കടന്നുകൂടുന്നത് (ചതിമാർഗം) بَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ أَن تَكُونَ ആയിരിക്കുന്നതിനാൽ أُمَّةٌ ഒരു സമൂഹം هِيَ അത് أَرْبَىٰ അധികം വളർന്നത്, പൊന്തിനിൽക്കുന്നത് (പെരുപ്പമുള്ളത്) مِنْ أُمَّةٍ ഒരു സമൂഹത്തെക്കാൾ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുക മാത്രം ചെയ്യുന്നു اللَّهُ അല്ലാഹു بِهِ അതുകൊണ്ട് (മൂലം) وَلَيُبَيِّنَنَّ അവൻ വ്യക്തമാക്കി (വിവരിച്ചു) തരുക തന്നെ ചെയ്യും لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്ത് നാളിൽ مَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതിനെ فِيهِ അതിൽ تَخْتَلِفُونَ നിങ്ങൾ ഭിന്നിക്കും, (ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായിരിക്കും.)

ഒരുകൂട്ടർ മറ്റേ കൂട്ടരെക്കാൾ ഉയർച്ചയും വളർച്ചയും ഉള്ളവരാണെന്ന കാരണത്താൽ, നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ചതിയും കുഴപ്പവും കടന്നുകൂടുവാൻ ഇടവരുത്തുമാറ് തമ്മിൽതമ്മിൽ നടന്നിട്ടുള്ള സത്യങ്ങളും ശപഥങ്ങളും നിങ്ങൾ ലംഘിക്കരുത്. നൂൽനൂൽക്കാറുള്ള ഒരു സ്ത്രീ വളരെ പണിപ്പെട്ടു നല്ലപോലെ പിരിമുറുക്കി നൂലുണ്ടാക്കിയശേഷം, വീണ്ടും ആ നൂൽ ഉടച്ചു പഴയപടി ഉടഞ്ഞ ധൂളങ്ങളാക്കിമാറ്റുന്നത് പോലെ ബുദ്ധിഹീനമായ ഒരു ഏർപ്പാടാണ് ഒരിക്കൽ ഉറപ്പിച്ച സത്യം പിന്നീട് ലംഘിക്കുന്നത്. ഒരുകൂട്ടർ എണ്ണത്തിലും, വണ്ണത്തിലും കൂടുതലും മറ്റവർ കുറവുമായിരിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു പരീക്ഷണമാകുന്നു. ആകയാൽ ശക്തമായ വിഭാഗം അശക്തമായ വിഭാഗത്തോട് കൂടുതൽ സത്യവും മര്യാദയും പാലിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. പിന്നെ, അഭിപ്രായാദർശ ങ്ങളിൽ വിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഭിന്നിപ്പിന്റെ കാര്യമാണുള്ളത്. അതിനെപ്പറ്റി ഖിയാമ ത്ത് നാളിൽ അല്ലാഹു വേണ്ടപ്രകാരം ചെയ്തുകൊള്ളും. ഒരു കൂട്ടരുമായി സഖ്യ ഉട മ്പടി നടന്നശേഷം, കൂടുതൽ ശക്തരായ മറ്റൊരു കൂട്ടരുമായി സഖ്യത്തിന് അവസരം കാണുമ്പോൾ, ആദ്യത്തെ സഖ്യം ലംഘിക്കുക അറബികളിൽ പതിവുണ്ടായിരുന്ന തിനെ നിരോധിക്കുകയാണ് ഈ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യമെന്നും, അതല്ല, മുസ്‌ലിംക ളുമായി ഉടമ്പടി നടന്നശേഷം ഖുറൈശികളുടെ ശക്തിപ്രതാപം കണ്ടു ആ ഉടമ്പടി ലംഘിച്ചിരിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ചുള്ള ആക്ഷേപമാണ് ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഏതായാലും, ആയത്തിലെ ആശയം വ്യക്തവും എല്ലാ കരാറ് ലംഘന ങ്ങളെയും പൊതുവെ ബാധിക്കുന്നതും തന്നെ.

മുആവിയഃ (റ) യുടെ ഖിലാഫത്ത് കാലത്ത് നടന്ന ഒരു സംഭവം ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിക്ക പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: അദ്ദേഹവും, റോമായിലെ രാജാവുമായി ഒരു സമാധാനസന്ധി നടന്നു. കാലാവധി അവസാനിക്കാറായപ്പോൾ, അദ്ദേഹം സൈന്യവുമായി പുറപ്പെട്ടു റോമാ

യുടെ അതിർത്തിക്കടുത്ത ഒരു സ്ഥലത്ത് ചെന്നിറങ്ങി. അവധി അവസാനിക്കുന്നതോടെ ഓർക്കാപ്പുറത്ത് ആക്രമണം നടത്തുവാനായിരുന്നു അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. ഈ അവസരത്തിൽ അംറുബ്നു അബസഃ (റ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹു അക്ബർ! മുആവിയാ, കരാർ നിറവേറ്റുക! വഞ്ചിക്കുകയല്ല ചെയ്യേണ്ടത്. റസൂൽ ﷺ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു: 'ആർക്കെങ്കിലും അവന്റെയും, ഒരു ജനതയുടെയും ഇടക്ക് വല്ല അവധി നിശ്ചയവും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ, ആ അവധി തീരുന്നത് വരെ അതിലെ ഒരു കെട്ടും അവൻ അഴിക്കരുത്. (ഒരു നിശ്ചയവും ലംഘിക്കരുത്)' അങ്ങനെ മുആവിയഃ(റ) സൈന്യവുമായി മടങ്ങിപ്പോന്നു. (ഇബ്നു കഥീർ)

وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَلَٰكِن يُضِلُّ مَن يَشَآءُ وَيَهْدِى مَن يَشَآءُ ۚ وَلَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

《93》 അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങളെ അവൻ ഒരേ സമുദായമാക്കുമായിരുന്നു. എങ്കിലും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുകയും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ നേർവഴിയിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് തീർച്ചയായും, നിങ്ങൾ ചോദിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും.

《93》 وَلَوْ شَاءَ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ اللَّهُ അല്ലാഹു لَجَعَلَكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ ആക്കുമായിരുന്നു, ആക്കുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു أُمَّةً وَاحِدَةً ഒരേ സമുദായം, സമൂഹം وَلَٰكِنْ എങ്കിലും يُضِلُّ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നു مَنْ يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ وَيَهْدِي അവൻ നേർമാർഗത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു مَنْ يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ وَلَتُسْأَلُنَّ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ ചോദിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും عَمَّا كُنْتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതിനെപ്പറ്റി تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും.

ഒരുകൂട്ടർ മറ്റൊരു കൂട്ടരെക്കാൾ അധികമുള്ളവരും ശക്തരുമായിരിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു പരീക്ഷണമാണെന്നും, എല്ലാവരും ഒരേ ആശയാദർശക്കാരായിരിക്കയില്ലെന്നും കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അതിന്റെ തുടർച്ചയായിട്ടാണ് ഈ വചനം നിലകൊള്ളുന്നത്. മനുഷ്യസമുദായം സന്മാർഗികൾ മാത്രമോ, ദുർമാർഗികൾ മാത്രമോ ആയ ഒരേതരക്കാരായിരിക്കുവാനല്ല അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. സന്മാർഗികളും ദുർമാർഗികളും മിശ്രമായ ഒരു സമുദായമായിരിക്കുവാനാണ് അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. പിന്നീട് ഓരോ കൂട്ടരെപ്പറ്റി അവൻ ചോദ്യം ചെയ്തു വേണ്ട നടപടി എടുത്തുകൊള്ളും എന്ന് സാരം.

ഒരേ സമുദായമാക്കിത്തീർക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യവും, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുകയും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ നേർമാർഗത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യവും മുമ്പ് പല സന്ദർഭങ്ങളിലും നാം വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. അടുത്ത വചനം മുതൽ സത്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച സംസാരം തുടരുന്നു:-

وَلَا تَتَّخِذُوٓاْ أَيْمَٰنَكُمْ دَخَلَۢا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌۢ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُواْ ٱلسُّوٓءَ بِمَا صَدَدتُّمْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ ۖ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾

《94》 നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളെ നിങ്ങൾ, നിങ്ങൾക്കിടയിൽ (കടന്നുകൂടുന്ന) ഒരു ചതിമാർഗമാക്കിത്തീർക്കരുത്; അപ്പോൾ, (അത് നിമിത്തം) വല്ല പാദവും- അത് ഉറച്ചതിന്റെ ശേഷം-ഇടറിപ്പോയേക്കും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ തട്ടിത്തിരിഞ്ഞ(അഥവാ തട്ടിത്തിരിച്ച)ത് മൂലം നിങ്ങൾ തിന്മ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തേക്കും; നിങ്ങൾക്ക് വമ്പിച്ച ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും.

وَلَا تَشْتَرُواْ بِعَهْدِ ٱللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ إِنَّمَا عِندَ ٱللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾

《95》 അല്ലാഹുവിന്റെ (വക) കരാറിന് നിങ്ങൾ അൽപമായ വില വാങ്ങുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ളത് തന്നെയാണ്; നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമം -നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്നതാണെങ്കിൽ.

مَا عِندَكُمْ يَنفَدُ ۖ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ بَاقٍ ۗ وَلَنَجْزِيَنَّ ٱلَّذِينَ صَبَرُوٓاْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

《96》 നിങ്ങളുടെ അടുക്കലുള്ളത് തീർന്നുപോകുന്നതാണ്; അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ളതാകട്ടെ, ശേഷിക്കുന്നതുമാകുന്നു. ക്ഷമിച്ചവർക്ക് അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിൽ (വെച്ച്) നല്ലതനുസരിച്ച് അവരുടെ പ്രതിഫലം തീർച്ചയായും നാം നൽകുകയും തന്നെ ചെയ്യും.

《94》 وَلَاتَتَّخِذُوا നിങ്ങൾ ആക്കരുത് أَيْمَانَكُمْ നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളെ دَخَلًا കടന്നുകൂടുന്നത് (ചതി, വഞ്ചന) بَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ فَتَزِلَّ എന്നാൽ ഇടറി (വഴുതി) പ്പോകും قَدَمٌ വല്ല പാദവും (കാലും) بَعْدَ ثُبُوتِهَا അത് ഉറച്ച (സ്ഥിരപ്പെട്ട) ശേഷം وَتَذُوقُوا നിങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുക (അനുഭവിക്കുക)യും ചെയ്യും السُّوءَ തിന്മയെ, മോശമായത് (കഷ്ടത) بِمَاصَدَدْتُمْ നിങ്ങൾ തട്ടിത്തിരിഞ്ഞത് കൊണ്ട്, തിരിച്ചുവിട്ടത് നിമിത്തം عَنْسَبِيلِ മാർഗത്തിൽനിന്ന്, മാർഗം വിട്ട് اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ وَلَكُمْ നിങ്ങൾക്കുണ്ട്താനും عَذَابٌ ശിക്ഷ عَظِيمٌ വമ്പിച്ചതായ 《95》 وَلَاتَشْتَرُوا നിങ്ങൾ വാങ്ങുകയും ചെയ്യരുത് بِعَهْدِاللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ (വക) കരാറിന്, ഉടമ്പടിക്ക് (പകരം) ثَمَنًا വില, ക്രയം قَلِيلًا കുറഞ്ഞ,

അൽപമായ إِنَّمَا നിശ്ചയമായും യാതൊന്ന് عِندَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ള هُوَ خَيْرٌ അത് തന്നെ ഉത്തമം لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്ന (താണെങ്കിൽ), നിങ്ങൾ അറിയുന്നു(വെങ്കിൽ) ﴾96﴿ مَا عِندَكُمْ നിങ്ങളുടെ പക്കൽ (അടുക്കൽ)ഉള്ളത് يَنفَدُ തീർന്നു (കഴിഞ്ഞു) പോകും وَمَا عِندَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഉള്ള താകട്ടെ بَاقٍ ശേഷിക്കുന്നതാണ് وَلَنَجْزِيَنَّ തീർച്ചയായും നാം പ്രതിഫലം നൽകുക തന്നെ ചെയ്യും ٱلَّذِينَ صَبَرُوٓا۟ ക്ഷമിച്ചവർക്ക് أَجْرَهُم അവരുടെ കൂലി, പ്രതിഫലം بِأَحْسَنِ നല്ലത് (അധികം നല്ലത്) അനുസരിച്ച് مَا كَانُوا۟ അവരായിരുന്നതിൽ يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കും.

സത്യപ്രതിജ്ഞകളും കരാറുകളും ലംഘിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി മുമ്പും പലതും പ്രസ്താവിച്ചു. അതിനെപ്പറ്റി ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ വീണ്ടും ചില കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു ഓർമിപ്പിക്കുകയാണ്. വിഷയത്തിന്റെ ഗൗരവമാണിത് കുറിക്കുന്നത്. മുമ്പ് പറഞ്ഞത് പോലെ, നിരോധത്തിലും ആക്ഷേപത്തിലും എല്ലാതരം ശപഥങ്ങളും ലംഘനവും ഉൾപ്പെടുമെങ്കിലും, നബിﷺയുമായി നടത്തപ്പെട്ട പ്രതിജ്ഞകളെ ലംഘിക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രധാനമായും പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്നത്രെ പല ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെയും അഭിപ്രായം. ഈ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്ന ചില താക്കീതുകളുടെ സ്വരം നോക്കുമ്പോഴും അതാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. ശപഥങ്ങളും കരാറുകളും ലംഘിക്കുന്നത് ചതിയും കുഴപ്പവും സൃഷ്ടിക്കലുമാണെന്നുള്ളതിന് പുറമെ, (1) അത് ഇസ്‌ലാമിന്റെ നേരായ മാർഗത്തിൽ കാലുറച്ചുനിന്നശേഷം അതിൽനിന്നുള്ള വ്യതിയാനമാണെന്നും, (2) അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽനിന്ന് തെറ്റിത്തിരിഞ്ഞു പോകുവാനും മറ്റുള്ളവരെ തെറ്റിത്തിരിക്കുവാനും അത് കാരണമാകുന്നതിനാൽ അതിന്റെ കടുത്ത ഫലം നിങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും കൂടി ഈ വചനങ്ങളിൽ താക്കീത് ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിനെ മുൻനിർത്തി ചെയ്യുന്ന ഉടമ്പടികളെ ലംഘിക്കുന്നതിന്റെ അർഥം, ഐഹികമായ കാര്യലാഭങ്ങൾക്ക് അതിനെക്കാൾ പ്രാധാന്യം കൽപിക്കുക എന്നാണല്ലോ. ലംഘനം നിമിത്തം ഇഹത്തിൽ എന്ത് തന്നെ നേട്ടം ലഭിച്ചാലും അത് കേവലം തുച്ഛവും നിസ്സാരവുമായിരിക്കും. നേരെ മറിച്ചു പാലനം നിമിത്തം അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങളാകട്ടെ, വമ്പിച്ചതും നിലനിൽക്കുന്നതുമാകുന്നു. സത്യപ്രതിജ്ഞകൾ ശരിക്ക് പാലിക്കുവാൻ കുറെയൊക്കെ ക്ഷമയും, സഹനവും ആവശ്യമായി വന്നേക്കാം. എന്നാലതിന് അല്ലാഹു ഏറ്റം നല്ല പ്രതിഫലം നൽകാതിരിക്കുകയില്ല. എന്നൊക്കെയാണ് പിന്നീട് പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ സാരം.

مَنْ عَمِلَ صَٰلِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةً طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ

﴾97﴿ ആണാവട്ടെ, പെണ്ണാവട്ടെ ആരെങ്കിലും താൻ സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് സൽക്കർമം പ്രവർത്തിച്ചാൽ, അവനെ, തീർച്ചയായും, നാം നല്ല (വിശിഷ്ടമായ) ഒരു ജീവിതം ജീവിപ്പിക്കുന്നതാണ്; അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന

مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴿٩٧﴾

തിൽ (വെച്ച്) നല്ലതനുസരിച്ച് അവരുടെ പ്രതിഫലം അവർക്ക് തീർച്ചയായും നാം നൽകുകയും ചെയ്യും.

﴾97﴿ مَنۡ عَمِلَ ആർ പ്രവർത്തിച്ചുവോ, ആരെങ്കിലും പ്രവർത്തിച്ചാൽ صَٰلِحًا നല്ലതിനെ, സൽക്കർമം مِّن ذَكَرٍ ആണിൽനിന്ന്, ആണാവട്ടെ أَوۡ أُنثَىٰ അല്ലെങ്കിൽ പെണ്ണിൽനിന്ന്, പെണ്ണാവട്ടെ وَهُوَ അവൻ (താൻ, അയാൾ) ആകട്ടെ مُؤۡمِنٌ സത്യവിശ്വാസിയാണ് فَلَنُحۡيِيَنَّهُۥ എന്നാൽ തീർച്ചയായും നാമവനെ ജീവിപ്പിക്കും حَيَوٰةً (ഒരു) ജീവിതം طَيِّبَةً നല്ലതായ, വിശിഷ്ടമായ, പരിശുദ്ധമായ وَلَنَجۡزِيَنَّهُمۡ തീർച്ചയായും അവർക്ക് നാം പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യും أَجۡرَهُم അവരുടെ പ്രതിഫലം بِأَحۡسَنِ مَا യാതൊന്നിൽ വെച്ച് നല്ലതനുസരിച്ച് كَانُواْ يَعۡمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന

സൽക്കർമങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതിൽ പുരുഷനും സ്ത്രീയുമെന്ന വ്യത്യാസമില്ല. പക്ഷേ, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ചെയ്യുന്ന സൽക്കർമങ്ങളേ അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമായിരിക്കുകയുള്ളൂ. സത്യവിശ്വാസികളല്ലാത്തവരുടെ സൽകർമങ്ങൾക്കുള്ള പ്രതിഫലം ഇഹത്തിൽ വെച്ച് തന്നെ അല്ലാഹു കൊടുത്തു തീർക്കുന്നു. ഈ യാഥാർഥ്യം ക്വുർആനിൽ വേറെ സ്ഥലത്തും വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാകുന്നു. സത്യവിശ്വാസത്തോടുകൂടി ചെയ്തിരുന്ന ഏറ്റവും നല്ല കർമങ്ങൾക്കനുസരിച്ചുള്ള പ്രതിഫലം കൂടി നൽകപ്പെടുമെന്നും അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. അനുവദനീയവും ഉത്തമവുമായ ഉപജീവനമാർഗം ലഭിക്കുക, ഉള്ളതിൽ സംതൃപ്തിയുണ്ടാകുക, അന്യരെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിവരാതിരിക്കുക, അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകൾക്കനുസരിച്ച് ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കുക, മോക്ഷം സിദ്ധിക്കുക, സൽക്കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽ താൽപര്യമുണ്ടായിരിക്കുക എന്നിങ്ങിനെ حَيَوٰةً طَيِّبَةً (നല്ല ജീവിതം) എന്ന വാക്കിന് പലരും പല പ്രകാരത്തിൽ വിവക്ഷ നൽകിക്കാണാം. ഇങ്ങിനെയുള്ള ചില രിവായത്തുകൾ ഉദ്ധരിച്ചശേഷം ഇബ്നു കഥീർ (റ) പറയുകയാണ്: 'ഇതെല്ലാം തന്നെ ഉൾപ്പെടുന്ന വാക്കായ حَيَوٰةً طَيِّبَةً എന്നുള്ളതാണ് ശരിയായിട്ടുള്ളത്.' അനന്തരം ഇതിന് തെളിവായി താഴെ കാണുന്ന ഹദീഥുകളും അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.

അഹ്മദ്, മുസ്‌ലിം, തിർമദി, നസാഈ (റ) എന്നിവർ പല മാർഗങ്ങളിൽകൂടി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീഥിൽ നബിﷺ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'മുസ്‌ലിമായിത്തീരുകയും, അത്യാവശ്യത്തിനുള്ള ഉപജീവന മാർഗം നൽകപ്പെടുകയും അല്ലാഹു അവനെ താൻ നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ സംതൃപ്തനാക്കുകയും ചെയ്തവൻ തീർച്ചയായും വിജയം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു.' അഹ്മദും, മുസ്‌ലിമും (റ) ഉദ്ധരിച്ച വേറൊരു നബി വചനത്തിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'ഒരു നന്മയിലും സത്യവിശ്വാസിയോട് അല്ലാഹു അനീതി ചെയ്കയില്ല (അവന് കുറവ് വരുത്തുകയില്ല). ഇഹത്തിൽ അതിന് പകരം അവന് കൊടുക്കപ്പെടും. അതിന്റെ പേരിൽ അവന് പരലോകത്ത് വെച്ചും പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതാണ്. എന്നാൽ അവിശ്വാസിയാകട്ടെ, അവന്റെ നന്മകൾക്ക് (പ്രതിഫലമായി) അവന് ഇഹത്തിൽവെച്ച് ആഹാരം നൽകപ്പെടും. അങ്ങനെ, അവൻ പരലോകത്ത് എത്തിച്ചേർന്നാൽ അവന് പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്ന ഒരു നന്മയും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല.'

പലരും ധരിക്കാറുള്ളതുപോലെ, കുറേ സമ്പത്തും ഭൗതികനേട്ടങ്ങളും കൈവരുകയെന്നല്ല 'നല്ല ജീവിതം' കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. സമ്പത്തും സുഖാഡംബര മാർഗങ്ങളും എത്രതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നാലും ശരി, മനസ്സമാധാനവും, സംതൃപ്തിയും ഇല്ലാത്തപക്ഷം ആ ജീവിതം ദുഷ്കരവും കുടുസ്സായതും തന്നെ. ഒരു ഹദീഥിൽ ഈ യാഥാർഥ്യമാണ് നബിﷺ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. 'ധനം എന്നത് വിഭവങ്ങളുടെ ആധിക്യം കൊണ്ടല്ല ഉണ്ടാകുന്നത്. മനസ്സിന്റെ ധന്യതയാണ് ധനം.' (ബു.മു) 'പരിഷ്കൃത'ങ്ങളെന്നും 'സമ്പന്ന' ങ്ങളെന്നും ഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന ചില രാജ്യങ്ങളിലെ 'ലക്ഷപ്രഭു'ക്കളും 'കോടീശ്വര'ൻമാരും, അവരുടെ മക്കളും തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ സമാധാനമില്ലാതെ, ആത്മഹത്യപോലുള്ള കടുംകൈകൾക്ക് മുതിരുന്നത് ഇക്കാലത്ത് ഒരു നിത്യസംഭവമായിരിക്കയാണല്ലോ. ഒരു യഥാർഥ സത്യവിശ്വാസിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം-അവന്റെ ജീവിതനിലവാരം ഉയർന്നതാവട്ടെ, താണതാവട്ടെ- അവൻ സന്തുഷ്ടനും അല്ലാഹു തനിക്ക് നൽകിയതിൽ സംതൃപ്തനുമായിരിക്കും. അഹങ്കാരമോ, അതിമോഹമോ, അസമാധാനമോ, നൈരാശ്യമോ അവനെ തീണ്ടുകയില്ല. അധികമുള്ളതിൽ അവൻ നന്ദിയുള്ളവനും, കുറവുള്ളതിൽ അവൻ ക്ഷമാലുവുമായിരിക്കും. സൽക്കർമങ്ങൾ ചെയ്തു സമ്പാദിച്ചുവെക്കണമെങ്കിൽ പിശാചിന്റെ ദുർബോധനങ്ങളിൽ നിന്ന് മനുഷ്യൻ രക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കണമല്ലോ. അതിനുള്ള മാർഗം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

فَإِذَا قَرَأْتَ ٱلْقُرْءَانَ فَٱسْتَعِذْ بِٱللَّهِ مِنَ ٱلشَّيْطَٰنِ ٱلرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾

﴾98﴿ എന്നാൽ, (നബിയേ) നീ ക്വുർആൻ ഓതുന്നതായാൽ, ആട്ടപ്പെട്ട [ശപിക്കപ്പെട്ട] പിശാചിൽനിന്ന് അല്ലാഹുവിനോട് നീ ശരണം തേടിക്കൊള്ളുക.

إِنَّهُۥ لَيْسَ لَهُۥ سُلْطَٰنٌ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾

﴾99﴿ നിശ്ചയമായും അവൻ [പിശാച്] - വിശ്വസിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ മേൽ (തന്നെ കാര്യങ്ങൾ) ഭരമേൽപിച്ചു വരുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെമേൽ അവന് ഒരധികാരവും ഇല്ല.

إِنَّمَا سُلْطَٰنُهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُۥ وَٱلَّذِينَ هُم بِهِۦ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾

﴾100﴿ അവന്റെ അധികാരം, അവനെ ബന്ധുവാക്കുന്ന (അഥവാ കാര്യകർത്താവാക്കുന്ന)വരുടെയും, അവനോട് [അല്ലാഹുവിനോട്] പങ്കുചേർക്കുന്നവരായുള്ളവരുടെയും മേൽ മാത്രമാകുന്നു (ഉള്ളത്).

﴾98﴿ فَإِذَا قَرَأْتَ എന്നാൽ നീ വായിച്ചാൽ, ഓതുന്നതായാൽ الْقُرْآنَ ക്വുർആനെ فَاسْتَعِذْ നീ ശരണം (കാവൽ-രക്ഷ) തേടുക بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിനോട്, അല്ലാഹുവിനെ ക്കൊണ്ട് مِنَ الشَّيْطَانِ പിശാചിൽ നിന്ന്, ചെകുത്താനെപ്പറ്റി الرَّجِيمِ ആട്ടപ്പെട്ട (ശപിക്ക

പ്പെട്ട) ﴾99﴿ إِنَّهُۥ നിശ്ചയമായും അവൻ لَيْسَ لَهُۥ അവന്ന് ഇല്ല سُلْطَٰنٌ ഒരധികാരവും (ശക്തിയും) عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ വിശ്വസിച്ചവരുടെമേൽ وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെമേൽ يَتَوَكَّلُونَ അവർ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, ഭരമേൽപിച്ചും വരുന്നു ﴾100﴿ إِنَّمَا നിശ്ചയമായും (മാത്രം-തന്നെ) سُلْطَٰنُهُۥ അവന്റെ അധികാരം, ശക്തി عَلَى ٱلَّذِينَ യാതൊരുവരുടെ മേൽ (മാത്രം) ആകുന്നു يَتَوَلَّوْنَهُۥ അവനെ ബന്ധുവാക്കുന്ന, കാര്യകർത്തൃത്വം ഏൽപിക്കുന്ന, അധികാരിയാക്കുന്ന وَٱلَّذِينَ യാതൊരുവരുടെയും هُم അവർ بِهِۦ അവനോട് (അല്ലാഹുവോട്) مُشْرِكُونَ ശിർക്ക് ചെയ്യുന്ന (പങ്കു ചേർക്കുന്ന) വരാണ്.

ക്വുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുമ്പോൾ പിശാചിനെക്കുറിച്ച് രക്ഷ തേടിക്കൊള്ളണമെന്ന് നബിﷺയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെങ്കിലും സത്യവിശ്വാസികളോട് പൊതുവെയുള്ള കൽപനയാണത്. നബിﷺ പോലും പിശാചിൽനിന്ന് രക്ഷ തേടുവാൻ കൽപിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, മറ്റുള്ളവരിൽ അതിന്റെ ആവശ്യം കൂടുതൽ ശക്തമായിരിക്കുമല്ലോ. ഈ കൽപന ഒരു നിർബന്ധ കൽപനയല്ലെന്നും, പ്രധാനമായ ഒരു ഉപദേശം എന്ന നിലക്കുള്ള കൽപനയാണെന്നുമാണ് മിക്കവാറും എല്ലാ പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം. ക്വുർആൻ ഓതുമ്പോൾ, അതിന്റെ പ്രസ്താവനകളിലേക്ക് ശ്രദ്ധ പതിയാതിരിക്കുക, ആശയങ്ങൾ തെറ്റി മനസ്സിലാക്കുക, വക്രമായ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ മനസ്സിൽ സ്ഥാനം പിടിക്കുക മുതലായ പലതിനും പിശാച് ദുഷ്പ്രേരണകൾ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

പിശാചിന്റെ ഉപദ്രവത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷ കിട്ടുവാൻ അല്ലാഹുവിനോട് തേടുകയല്ലാതെ നിവൃത്തിയില്ലതാനും. അതുകൊണ്ടാണ് ക്വുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുമ്പോൾ പിശാചിൽനിന്ന് അല്ലാഹുവിനോട് രക്ഷതേടുവാൻ കൽപിക്കുന്നത്.

പാരായണം തുടങ്ങുമ്പോഴാണ് സ്വാഭാവികമായും ഈ രക്ഷതേടലിന്റെ ആവശ്യമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഹദീഥുകളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നതും, ഭൂരിഭാഗം പണ്ഡിതൻമാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതും അത്തന്നെ. രക്ഷതേടൽ ഇന്നിന്നവാക്കുകളിൽ തന്നെ ആയിരിക്കണമെന്നില്ലെങ്കിലും, നബിﷺയുടെ സുന്നത്തിൽനിന്ന് കൂടുതൽ സുചരിചിതമായി അറിയപ്പെടുന്ന വാചകം **أعوذ بالله من الشيطان الرجيم** (ആട്ടപ്പെട്ട പിശാചിൽ നിന്ന് ഞാൻ അല്ലാഹുവിനോട് ശരണം തേടുന്നു) എന്നാകുന്നു. ഈ കൽപനയിൽ അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാചകത്തോട് ഏറ്റവും യോജിക്കുന്നതും അതാണല്ലോ. ഈ ശരണം തേടുന്നതിനാണ് സാധാരണ 'അഊദുഓതൽ' (**التعوذ او الاستعاذة**) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നത്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് വിശദമായ ഒരു വിവരണം സൂറത്തുൽ ഫാതിഹഃയുടെ ആരംഭത്തിൽ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്.

'ഈമാനും തവക്കുലും' (സത്യവിശ്വാസവും, അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപിക്കലും) ഉള്ളവരെ പിശാചിന് വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നും, അവിശ്വാസികളും അവനെ ബന്ധുവും മിത്രവും കൈകാര്യകർത്താവുമായി സ്വീകരിക്കുന്ന ആളുകളും മാത്രമായിരിക്കും അവന്റെ ഇംഗിതങ്ങൾക്ക് വശംവദരാകുന്നതെന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ സംഗതി ഒന്നിലധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ വേറെയും അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

വിഭാഗം - 14

وَإِذَا بَدَّلْنَآ ءَايَةً مَّكَانَ ءَايَةٍ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوٓا۟ إِنَّمَآ أَنتَ مُفْتَرٍۭ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

﴿101﴾ ഒരു 'ആയത്തി'ന്റെ [സൂക്തത്തിന്റെ] സ്ഥാനത്ത് വേറെ ഒരു 'ആയത്ത്' [സൂക്തം] നാം പകരമാക്കിയാൽ - അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവൻ ഇറക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനുമാണ് - അവർ പറയും; 'നിശ്ചയമായും' നീ ഒരു കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവൻ തന്നെയാണ്' എന്ന്. പക്ഷേ, (അതല്ല) അവരിൽ അധികമാളുകൾക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ.

قُلْ نَزَّلَهُۥ رُوحُ ٱلْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِٱلْحَقِّ لِيُثَبِّتَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

﴿102﴾ പറയുക: അത് [ക്വുർആൻ] നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് പരിശുദ്ധാത്മാവ് യഥാർഥപ്രകാരം ഇറക്കിയിരിക്കുകയാണ്; വിശ്വസിച്ചവർക്ക് (വിശ്വാസത്തിൽ) അത് സ്ഥൈര്യം നൽകുവാൻ വേണ്ടി; മാർഗദർശനവും, മുസ്‌ലിംകൾക്ക് സന്തോഷവാർത്തയുമായിക്കൊണ്ടും.'

﴿101﴾ وَإِذَا بَدَّلْنَا നാം പകരമാക്കിയാൽ, മാറ്റം ചെയ്താൽ آيَةً ഒരു ആയത്തിനെ, സൂക്തം مَكَانَ സ്ഥാനത്ത് آيَةٍ ഒരു ആയത്തിന്റെ وَاللَّهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ أَعْلَمُ ഏറ്റം (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ് بِمَا يُنَزِّلُ അവൻ ഇറക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി | قَالُوا അവർ പറയും, പറയുകയായി إِنَّمَا നിശ്ചയമായും തന്നെ (മാത്രം) أَنْتَ നീ مُفْتَرٍ ഒരു കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവൻ (തന്നെ -മാത്രം) بَلْ പക്ഷേ, എന്നാൽ أَكْثَرُهُمْ അവരിലധികവും لَا يَعْلَمُونَ അറിയുന്നില്ല ﴿102﴾ قُلْ നീ പറയുക نَزَّلَهُ അതിനെ ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു رُوحُ الْقُدُسِ പരിശുദ്ധാത്മാവ് مِنْ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് بِالْحَقِّ യഥാർഥപ്രകാരം, മുറപ്രകാരം لِيُثَبِّتَ അത് ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തുവാൻ വേണ്ടി | الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെ وَهُدًى മാർഗദർശനമായും وَبُشْرَى സന്തോഷവാർത്തയായും لِلْمُسْلِمِينَ മുസ്‌ലിംകൾക്ക്.

ഒരു ക്വുർആൻ വചനത്തിലടങ്ങിയ വിധി മറ്റൊരു വചനം മുഖേന നീക്കം ചെയ്യുക ('നസ്ഖ്' ചെയ്യുക)- അഥവാ ഒരു വചനമനുസരിച്ച് നിലവിലുള്ള താൽക്കാലികമായ ഒരു മതവിധിയെ മാറ്റി അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് കൂടുതൽ സ്ഥിരവും പ്രായോഗികവുമായ വേറൊരു വിധി നിർദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വചനം അവതരിക്കുക- എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഇങ്ങിനെ പുതിയ വല്ല ആയത്തുകളും അവതരിക്കുമ്പോൾ, ക്വുർആന്റെ വൈരികൾ ആരോപിക്കാറുള്ള ഒരാരോപണം എടുത്തുകാട്ടിക്കൊണ്ട് അതിന് മറുപടി നൽകുകയാണ് ഈ വചനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. 'ഒരിക്കൽ ഒന്ന് കൽപിക്കുകയും, പിന്നീടത് മാറ്റി

വേറൊന്ന് കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏർപ്പാട് അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുണ്ടാകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അത്കൊണ്ട് ഈ ക്വുർആൻ മുഹമ്മദ് കെട്ടിയുണ്ടാക്കി അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാണെന്ന് വാദിക്കുക മാത്രമാണ്. അല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞത് പിന്നെ മാറ്റിപ്പറയേണ്ടി വരുമായിരുന്നില്ല.' എന്നിങ്ങനെയാണ് അവരുടെ ആരോപണം. അവതരിപ്പിക്കുന്നത് എന്തൊക്കെയാണ്, അവതരിപ്പിക്കേണ്ടത് എന്തൊക്കെയാണ്, സന്ദർഭത്തിനും പരിസ്ഥിതികൾക്കും അനുയോജ്യമായത് എന്തൊക്കെയാണ് എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനാണ് കൂടുതൽ അറിയുക. അതനുസരിച്ചാണ് എല്ലാം അവൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നതും. പക്ഷേ, മിക്ക ആളുകളും ഈ വക യാഥാർഥ്യങ്ങളൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവരാണ്. എന്നിങ്ങനെ അതിലെ ചില യുക്തിവശങ്ങളെ ആദ്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു അവർക്ക് മറുപടി നൽകുന്നു. അതായത്:-

ഈ ക്വുർആൻ ആരും കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയതല്ല. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് അവന്റെ വിശ്വസ്തദൂതനായ പരിശുദ്ധാത്മാവ്- ജിബ്‌രീൽ (അ) ഇറക്കിയതാണത്. ന്യായയുക്തവും കാര്യസമ്പൂർണവും മാത്രമാണത്. സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന് അതുമൂലം സ്ഥൈര്യവും ദൃഢതയും ലഭിക്കുന്നു. സൻമാർഗവും ദുർമാർഗവും വേർതിരിച്ചുകാട്ടുന്ന മാർഗദർശനവും, അതനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്ന മുസ്‌ലിംകൾക്ക് സന്തോഷവാർത്തയുമാണത് എന്നത്രെ മറുപടിയുടെ ചുരുക്കം. സത്യനിഷേധികൾ ക്വുർആനെ കണ്ണടച്ചു നിഷേധിക്കുന്നവരാകകൊണ്ട് ഇതൊന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കുകയോ അംഗീകരിക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ലെന്നും, സത്യവിശ്വാസവും സൻമാർഗവും സ്വീകരിച്ചവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഓരോ ആയത്തും ഓരോ സൂറത്തും അവർക്ക് മാർഗദർശനവും വിശ്വാസദാർഢ്യവും വർധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും വ്യക്തമാണല്ലോ. അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'വല്ല സൂറത്തും അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ അവരിൽ ചിലർ പറയും: നിങ്ങളിൽ ആർക്കാണ് ഇത് വിശ്വാസം വർധിപ്പിച്ചത് എന്ന്. എന്നാൽ, വിശ്വസിച്ചവർക്ക് അത് വിശ്വാസം വർധിപ്പിക്കുന്നതാണ്. അവർ സന്തോഷം കൊള്ളുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ, ഹൃദയങ്ങളിൽ രോഗമുള്ളവരാകട്ടെ, അവർക്കത് മ്ലേഛതയിലൂടെ മ്ലേഛത വർധിപ്പിക്കുകയും, അവർ അവിശ്വാസികളായും കൊണ്ട് മരണമടയുകയും ചെയ്യും.' (തൗബഃ : 124, 125)

'നസ്ഖ്' (نسخ)ന്റെ നിർവചനം, ക്വുർആനിൽ അതുണ്ടാകുവാനുള്ള സാധ്യത, കാരണം, അതിന്റെ യുക്തിവശം, നസ്ഖിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരുടെ ന്യായം, അതിനുള്ള മറുപടി ആദിയായവയെക്കുറിച്ച് സൂറ: അൽബക്വറഃ 106-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മുഖവുരയിലും ആവശ്യമായ വിവരണം കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളത് കൊണ്ട് ഇവിടെ കൂടുതൽ വിവരിക്കുന്നില്ല. ക്വുർആൻ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനമായിരിക്കെ അതിൽ 'നസ്ഖ്' ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ സാധ്യതയേ ഇല്ലെന്ന് കരുതുന്നവർ ഈ രണ്ട് വചനങ്ങൾ ശരിക്കൊന്ന് മനസ്സിരുത്തുകയും തുറന്ന മനസ്സോടെ അൽപമൊന്ന് ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, ആ വിചാരം തീരെ കഴമ്പില്ലാത്തതാണെന്നും, ഈ ന്യായവാദത്തിന്റെ തുടക്കം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത് മുശ്‌രിക്കുകളിൽ നിന്നാണെന്നും അവർക്ക് ബോധ്യപ്പെടുന്നതാണ് والله الموفق

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُۥ بَشَرٌ ۗ لِّسَانُ ٱلَّذِى

﴾103﴿ അവർ പറയുന്നുവെന്ന് തീർച്ചയായും നാം അറിയുന്നുണ്ട്: 'അവന്ന് [നബിക്ക്]' ഒരു മനുഷ്യൻ പഠിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുക തന്നെയാണ് ചെയ്യുന്നത്' എന്ന്. യാതൊരുവനി

يُلۡحِدُونَ إِلَيۡهِ أَعۡجَمِيٌّ وَهَٰذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٠٣﴾

ലേക്ക് അവര്‍ ദുസ്സൂചന നല്‍കുന്നുവോ അവന്റെ ഭാഷ അനറബിയാകുന്നു; ഇതാകട്ടെ, [ക്വുര്‍ആനാകട്ടെ] സ്പഷ്ടമായ അറബിഭാഷയുമാകുന്നു.

《103》 وَلَقَدۡ نَعۡلَمُ തീര്‍ച്ചയായും നാം അറിയുന്നുണ്ട് أَنَّهُمۡ يَقُولُونَ അവര്‍ പറയുന്നുവെന്ന് إِنَّمَا يُعَلِّمُهُۥ അവന് പഠിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകതന്നെ (മാത്രം) ചെയ്യുന്നു بَشَرٌ ഒരു മനുഷ്യന്‍ لِسَانُ الَّذِي യാതൊരുവന്റെ ഭാഷ يُلۡحِدُونَ അവര്‍ തെറ്റി (മറിഞ്ഞു) പോകുന്ന (ദുസ്സൂചന നല്‍കുന്ന) إِلَيۡهِ അവനിലേക്ക് أَعۡجَمِيٌّ അനറബി (അറബിയല്ലാത്തത്) ആകുന്നു وَهَٰذَا ഇതാകട്ടെ لِسَانٌ ഭാഷയാണ് عَرَبِيٌّ അറബിയായ مُّبِينٌ സ്പഷ്ടമായ (തനി)

മുശ്‌രിക്കുകളുടെ മറ്റൊരു ആരോപണവും, അതിന്റെ മറുപടിയുമാണിത്. മക്കയിലെ ഒരു കച്ചവടക്കാരനോ മറ്റോ ആയിരുന്ന ഒരു അനറബിയുടെ അടുക്കല്‍ നബി ﷺ ചില അവസരങ്ങളില്‍ പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. വല്ലതും ചോദിച്ചാല്‍, കഷ്ടിച്ച് ഉത്തരം പറയത്തക്കവണ്ണം ചില അറബി വാക്കുകള്‍ അയാള്‍ക്ക് അറിയാമായിരുന്നുവത്രെ. ഈ പഴുതുപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അയാള്‍ പഠിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ് മുഹമ്മദിന്റെ ഈ ക്വുര്‍ആന്‍ എന്ന് മുശ്‌രിക്കുകള്‍ പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നു. ഈ ആരോപണത്തിന് അടിസ്ഥാനമായി അവര്‍ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ആ മനുഷ്യന്‍ കേവലം ഒരു അറബിയല്ല. അറബി ഭാഷ അയാള്‍ക്ക് വേണ്ടത്ര്പോലെ അറിയുകയുമില്ല. ക്വുര്‍ആനാണെങ്കില്‍, തനി അറബിയിലുള്ളതും, അറബി സാഹിത്യത്തിന്റെ അപ്രാപ്യ നിലവാരത്തിലുള്ളതും-എന്നിരിക്കെ, ഈ ആരോപണം നിരര്‍ഥമാണെന്ന് മാത്രമല്ല, ബുദ്ധിശൂന്യതയും കൂടിയാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. പ്രസ്തുത അനറബി ആരായിരുന്നുവെന്ന് നിര്‍ണയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ചില രിവായത്തുകള്‍ കാണാമെന്നല്ലാതെ, ഒന്നും തീര്‍ത്തു പറയത്തക്ക ബലവത്തല്ല അവ. പേരറിയുന്നതില്‍ പ്രത്യേകം പ്രയോജനമൊന്നും ഇല്ലതാനും.

إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ لَا يَهۡدِيهِمُ ٱللَّهُ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾

《104》 നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളില്‍ വിശ്വസിക്കാത്തവര്‍, അവരെ അല്ലാഹു നേര്‍മാര്‍ഗത്തിലാക്കുകയില്ല; അവര്‍ക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയും ഉണ്ട്.

إِنَّمَا يَفۡتَرِي ٱلۡكَذِبَ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ ۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡكَٰذِبُونَ ﴿١٠٥﴾

《105》 അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളില്‍ വിശ്വസിക്കാത്തവര്‍ മാത്രമേ വ്യാജം കെട്ടിപ്പറയൂ. അവര്‍ തന്നെയാണ് വ്യാജവാദികളും.

﴾104﴿ إِنَّ നിശ്ചയമായും ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്തവർ بِآيَاتِ ദൃഷ്ടാന്ത
(ലക്ഷ്യ)ങ്ങളിൽ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ لَا يَهْدِيهِمُ അവരെ നേർവഴിയിലാക്കുകയില്ല ٱللَّهُ
അല്ലാഹു وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ട് (ഉണ്ടായിരിക്കും) താനും عَذَابٌ ശിക്ഷ أَلِيمٌ വേദനയേറിയ
﴾105﴿ إِنَّمَا يَفْتَرِي കെട്ടിച്ചമക്കുകതന്നെ (മാത്രം) ചെയ്യുന്നു ٱلْكَذِبَ വ്യാജം, കളവ്
ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്തവർ بِآيَاتِ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ
وَأُولَٰئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർതന്നെ ٱلْكَاذِبُونَ കളവ് പറയുന്നവർ

മേൽ കണ്ടത്പോലെയുള്ള കള്ളവാദങ്ങൾ മുശ്‌രിക്കുകൾ വാദിക്കുവാൻ കാരണം അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരായതാണ്. മുഹമ്മദ് നബിﷺ അവയിൽ ശരിക്കും വിശ്വസിക്കുന്ന ആളായിരിക്കെ, അവരെപ്പോലെ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും കള്ളവും വ്യാജവും കെട്ടിപ്പറയുകയില്ല തന്നെ എന്നു താൽപര്യം.

مَن كَفَرَ بِٱللَّهِ مِنۢ بَعْدِ إِيمَٰنِهِۦٓ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُۥ مُطْمَئِنٌّۢ بِٱلْإِيمَٰنِ

﴾106﴿ ആരെങ്കിലും തന്റെ വിശ്വാസത്തിന് ശേഷം, അല്ലാഹുവിൽ അവിശ്വസിച്ചാൽ, സത്യവിശ്വാസം കൊണ്ട് തന്റെ ഹൃദയം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നവനായിക്കൊണ്ടിരിക്കെ നിർബന്ധത്തിന് വിധേയനായവൻ ഒഴികെ- [അവൻ ഇതിൽ നിന്ന് ഒഴിവാണ്.]

وَلَٰكِن مَّن شَرَحَ بِٱلْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ ٱللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾

പക്ഷേ, ആർ അവിശ്വാസം കൊണ്ട് നെഞ്ച് [ഹൃദയം] വികാസപ്പെട്ടുവോ, എന്നാൽ അവരുടെമേൽ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നും കോപമുണ്ടായിരിക്കും; അവർക്ക് വമ്പിച്ച ശിക്ഷയും ഉണ്ടായിരിക്കും.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ ٱسْتَحَبُّوا۟ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا عَلَى ٱلْـَٔاخِرَةِ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿١٠٧﴾

﴾107﴿ അത്, പരലോകത്തെക്കാൾ ഐഹികജീവിതത്തോട് അവർ സ്നേഹം കാണിച്ചത്കൊണ്ടാകുന്നു; അവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളെ അല്ലാഹു നേർവഴിയിലാക്കുകയില്ലെന്നുള്ളത് കൊണ്ടും (ആകുന്നു).

أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ طَبَعَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَأَبْصَٰرِهِمْ

﴾108﴿ അക്കൂട്ടരത്രെ, തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കും, കേൾവിക്കും, കാഴ്ചകൾക്കും അല്ലാഹു മുദ്രകുത്തി

وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْغَٰفِلُونَ ﴿١٠٨﴾

യിട്ടുള്ളവർ. അക്കൂട്ടർതന്നെയാണ് അശ്രദ്ധൻമാരും.

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِى ٱلْءَاخِرَةِ هُمُ ٱلْخَٰسِرُونَ ﴿١٠٩﴾

﴾109﴿ നിസ്സംശയമത്രെ, പരലോകത്തിൽ അവർ തന്നെയാണ് നഷ്ടക്കാർ എന്നുള്ളത്.

﴾106﴿ مَنْ كَفَرَ ആർ അവിശ്വസിച്ചുവോ, ആരെങ്കിലും അവിശ്വസിച്ചാൽ بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ مِنْ بَعْدِ ശേഷമായി إِيمَانِهِ അവന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെ إِلَّا ഒഴികെ مَنْ أُكْرِهَ നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ടവൻ (നിർബന്ധത്തിനുവിധേയൻ) وَقَلْبُهُ അവന്റെ ഹൃദയമാകട്ടെ مُطْمَئِنٌّ സമാധാനമടഞ്ഞതാണ് بِالْإِيمَانِ വിശ്വാസംകൊണ്ട് وَلَكِنْ എങ്കിലും مَنْ شَرَحَ വിശാലപ്പെട്ടവൻ بِالْكُفْرِ അവിശ്വാസംകൊണ്ട് صَدْرًا നെഞ്ചു (ഹൃദയം), ഹൃദയത്താൽ فَعَلَيْهِمْ എന്നാൽ അവരുടെമേൽ ഉണ്ടായിരിക്കും غَضَبٌ കോപം مِنَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ട്താനും عَذَابٌ ശിക്ഷ عَظِيمٌ വമ്പിച്ച ﴾107﴿ ذَلِكَ അത് بِأَنَّهُمُ അവർ എന്നുള്ളത് കൊണ്ടാണ് اسْتَحَبُّوا അവർ സ്നേഹം കാണിച്ചു الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതത്തോട് عَلَى الْآخِرَةِ പരലോകത്തെക്കാൾ وَأَنَّ اللَّهَ അല്ലാഹു എന്നുള്ളതും لَا يَهْدِي അവൻ നേർമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല (എന്നുള്ളതും) الْقَوْمَ ജനങ്ങളെ, ജനതയെ الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളായ ﴾108﴿ أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ الَّذِينَ യാതൊരുവരാകുന്നു طَبَعَ اللَّهُ അല്ലാഹു മുദ്രകുത്തി عَلَى قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക്, ഹൃദയങ്ങളിൽ وَسَمْعِهِمْ അവരുടെ കേൾവിക്കും, കേൾവിയിലും وَأَبْصَارِهِمْ അവരുടെ കാഴ്ചകൾക്കും, കണ്ണുകളിലും وَأُولَئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർതന്നെ الْغَافِلُونَ അശ്രദ്ധർ, സുബോധംകെട്ടവർ ﴾109﴿ لَا جَرَمَ നിസ്സംശയം (തെറ്റല്ല) أَنَّهُمْ അവർ എന്നുള്ളത് فِي الْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ هُمُ അവർ തന്നെ (എന്നുള്ളത്) الْخَاسِرُونَ നഷ്ടക്കാർ.

സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചശേഷം, പിന്നീട് അവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുന്നതിന്റെ ഭവിഷ്യത്തുകളെക്കുറിച്ചാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. മനസ്സിൽ ഉറച്ച വിശ്വാസവും, അതിൽ സന്തുഷ്ടിയും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതോട് കൂടി, ഒഴിഞ്ഞുമാറുവാൻ കഴിയാത്ത വല്ല നിർബന്ധത്തിനും വിധേയമായ കാരണത്താൽ അവിശ്വാസം പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടിവരുന്നവർ അതിൽ നിന്ന് ഒഴിവാണെന്നും മനഃപൂർവം അവിശ്വാസത്തിന് വഴങ്ങുന്നവരെക്കുറിച്ചാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നതെന്നും അല്ലാഹു സ്പഷ്ടമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവരുടെമേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ കോപമുണ്ടായിരിക്കും. അവർക്ക് വമ്പിച്ച ശിക്ഷയുമുണ്ട്. അവരെ നേർമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല; അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കും കേൾവിക്കും കാഴ്ചക്കുമെല്ലാം അല്ലാഹു മുദ്രവെക്കും; അഥവാ സത്യവും ന്യായവും ആലോചിച്ചറിയുവാനോ, കണ്ടും കേട്ടും മനസ്സിലാക്കുവാനോ അവർക്ക് സാധ്യമല്ലാതാകും; തന്റേടവും, സുബോധവുമില്ലാതെ ചിന്താശൂന്യരായിരിക്കും അവർ; പരലോകത്താകട്ടെ, സകല ഗുണങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ടവരുമായിരിക്കും എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു അവർക്ക് താക്കീത് നൽകുന്നു. ആ മഹാപാതകത്തിന് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്ന ഗൗരവം എത്ര മഹത്തരമാണെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്ത

മാണ്. അവിശ്വാസിയായ ഒരാൾ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഭയങ്കരമാണ്, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച ഒരാൾ പിന്നീട് അവിശ്വാസത്തിലേക്ക് മാറുന്നതെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

അമ്മാറുബ്നു യാസിർ (റ)ന്റെ വിഷയത്തിലാണ് إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ الخ (ഹൃദയം വിശ്വാസംകൊണ്ട് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നവനായി നിർബന്ധത്തിന് വിധേയമായവനൊഴികെ) എന്ന വാക്യം അവതരിച്ചതെന്ന് കാണിക്കുന്ന പല രിവായത്തുകളും പല മഹാൻമാരും ഉദ്ധരിച്ചുകാണാം. ശത്രുക്കളുടെ തുടരെത്തുടരെയുള്ള അക്രമമർദ്ദനങ്ങൾ അസഹനീയമായപ്പോൾ, അവരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം അദ്ദേഹം നബിﷺ യെക്കുറിച്ച് ചില പഴിവാക്കുകൾ പറയുകയും അവരുടെ, ദൈവങ്ങളെക്കുറിച്ച് നല്ല വാക്കുകൾ പറയുകയും ചെയ്തു രക്ഷപ്പെട്ടു. വളരെ വ്യസനത്തോടുകൂടി ആ വിവരം അദ്ദേഹം നബിﷺയെ അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ, തന്റെ മനഃസ്ഥിതി എന്തായിരുന്നുവെന്ന് നബിﷺ അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചു. തന്റെ മനസ്സ് ഈമാൻ (സത്യവിശ്വാസം) കൊണ്ട് സമാധാനമടഞ്ഞതായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തോട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: إن عادوا فعد (അവർ ആവർത്തിച്ചാൽ നീയും ആവർത്തിച്ചുകൊള്ളുക) ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വാക്യം അവതരിച്ചത് എന്നത്രെ പ്രസ്തുത രിവായത്തുകളുടെ ചുരുക്കം. അവതരണ സന്ദർഭം ഏതായിരുന്നാലും ആയത്തിന്റെ വിധി പൊതുവായിട്ടുള്ളതുതന്നെ. സംശയമില്ല.

സത്യവിശ്വാസം ത്യജിക്കുവാൻ വേണ്ടി ശത്രുക്കളുടെ ഭാഗത്ത് നിന്ന് അസഹ്യമായ മർദ്ദനങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ, തൽക്കാലം രക്ഷപ്രാപിക്കുവാനായി പുറമെ 'കുഫ്ർ' (അവിശ്വാസം) അഭിനയിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്ന് ഈ വചനത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. അമ്മാർ (റ)ന്റെ സംഭവത്തിൽ നബിﷺ പറഞ്ഞതും അതാണ് കാണിക്കുന്നത്. ഈ വിഷയത്തിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ പൊതുവെ ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ലതാനും. നിർബന്ധത്തിന് വഴങ്ങിക്കൊടുക്കാതെ മർദ്ദനങ്ങൾ സഹിക്കുവാൻ തന്നെ വല്ലവരും തയ്യാറാകുകയാണെങ്കിൽ അതാണ് കൂടുതൽ ഉത്തമമെന്നും പല മഹാൻമാരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

നബി തിരുമേനിﷺയിൽ വിശ്വസിച്ചതിന്റെ പേരിൽ മുശ്രിക്കുകളുടെ ഏറ്റവും കടുത്ത മർദ്ദനമുറകൾക്ക് വിധേയരായിത്തീർന്ന ബിലാൽ, ഖബ്ബാബ്, അമ്മാറിന്റെ മാതാപിതാക്കൾ رضي الله عنهم മുതലായ സ്വഹാബികളുടെ ചരിത്രം സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ബിലാൽ (റ)ന്റെ കഴുത്തിൽ കയറിട്ടു അദ്ദേഹത്തെ കുട്ടികൾക്ക് കളിക്കുവാൻ വിട്ടുകൊടുക്കുക, പതച്ചമണലിൽകിടത്തി വലിയ പാറക്കല്ലുകൾ നെഞ്ചിൽ കയറ്റിവെക്കുക മുതലായ കടുംകൈകൾ ചെയ്യപ്പെട്ടപ്പോഴൊക്കെ അദ്ദേഹം احد احد (ഒരുവൻ! ഒരുവൻ!) എന്ന് ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് തൗഹീദിന്റെ പ്രഖ്യാപനം നടത്തുകയായിരുന്നു ചെയ്തത്. നിങ്ങൾക്ക് ഇതിനെക്കാൾ കോപം വമിക്കുന്ന മറ്റൊരു വാക്ക് എനിക്കറിയാമായിരുന്നെങ്കിൽ അതായിരുന്നു ഞാൻ പറയുക എന്ന്പോലും ആ ധീരമനസ്കനായ സ്വഹാബി (റ) പറഞ്ഞിരുന്നുവത്രെ! അമ്മാർ (റ)ന്റെ മാതാപിതാക്കളായ യാസിറും, സുമയ്യയും (റ) ശത്രുമർദ്ദനങ്ങളുടെ കാഠിന്യത്താൽ കൊല്ലപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. മാതാവിനെ രണ്ടു ഒട്ടകങ്ങൾക്കിടയിൽ കെട്ടിവിടുക മുതലായ കടുംകൈകളൊന്നും ഫലിക്കുന്നില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ ആ കഠിന ഹൃദയൻമാർ അവസാനം അവരുടെ ഗുഹ്യസ്ഥാനത്ത് കുന്തം തറച്ചു അവരെ കൊലപ്പെടുത്തിക്കളഞ്ഞു. ഇവർ രണ്ടുപേരുമായിരുന്നു ഇസ്‌ലാമിന്റെ പേരിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ രണ്ട് രക്തസാക്ഷികൾ. ഖബ്ബാബ് (റ)ന്റെ യജമാനത്തി അദ്ദേഹത്തെ

ഇരുമ്പ് കോൽ ചുട്ടുപഴുപ്പിച്ചു ശരീരത്തിൽ ചൂടുകുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നിട്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈമാൻ വർധിച്ചതേയുള്ളൂ. ഇത് പോലെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ സ്വഹാബികളുടെ- വിശേഷിച്ചും പൂർവസ്വഹാബികളുടെ -ചരിത്രത്തിൽ സുലഭമാകുന്നു رضى الله عنهم وارضاهم അല്ലാഹു തുടരുന്നു:

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُواْ مِنۢ بَعۡدِ مَا فُتِنُواْ ثُمَّ جَٰهَدُواْ وَصَبَرُوٓاْ إِنَّ رَبَّكَ مِنۢ بَعۡدِهَا لَغَفُورٞ رَّحِيمٞ ﴿١١٠﴾

﴾110﴿ പിന്നീട്, നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബ്, കുഴപ്പത്തിൽ [മർദ്ദനത്തിൽ] അകപ്പെട്ടതിന് ശേഷം 'ഹിജ്റഃ' [നാടുവിട്ട്] പോകുകയും, പിന്നീട് സമരം ചെയ്കയും ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക്, (അതെ) നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ്- അതിന്ശേഷം വളരെ പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയും തന്നെ.

﴾110﴿ ثُمَّ പിന്നീട് إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് لِلَّذِينَ യാതൊരുവർക്ക് هَاجَرُوا അവർ ഹിജ്റഃ പോയി مِنۢ بَعۡدِ ശേഷം مَا فُتِنُوا അവർ കുഴപ്പത്തിലാക്കപ്പെട്ടതിന്റെ ثُمَّ جَٰهَدُوا പിന്നെ അവർ സമരം നടത്തുകയും ചെയ്തു وَصَبَرُوا അവർ ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്തു إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് مِنۢ بَعۡدِهَا അതിനുശേഷം لَغَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻതന്നെ رَحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

നബിﷺ ഹിജ്റഃ പോകുമ്പോൾ, ദുർബ്ബലരായിരുന്ന പല സത്യവിശ്വാസികളും മക്കയിൽ ശേഷിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ കഴിവുകേട് നിമിത്തം അവർക്ക് മക്കവിട്ടു പോകുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. കുറച്ചിട ക്വുറൈശികൾക്കിടയിൽ നിന്ദ്യരായും, അവരുടെ ഇംഗിതങ്ങൾക്ക് വഴങ്ങിക്കൊണ്ടും, കുഫ്റിന്റെ വേഷം അനുവർത്തിച്ചു കൊണ്ടും അവർ കഴിയേണ്ടി വന്നു. ക്രമേണ ഓരോ സന്ദർഭത്തിലായി അവരും മദീനയിൽ ചെന്നു അഭയം പ്രാപിക്കുകയും മുസ്‌ലിംകളൊന്നിച്ചു സമരങ്ങളിലും മറ്റും പങ്ക് വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരെക്കുറിച്ചാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നാണ് പല വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെയും അഭിപ്രായം. ഇതനുസരിച്ച് ഈ വചനം മദീനയിൽ അവതരിച്ചതായിരിക്കും. ഈ സൂറത്തിന്റെ അവസാനത്തിലെ ചില വചനങ്ങൾ മദീനയിൽ അവതരിച്ചതാണെന്ന് പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. അപ്പോൾ, ആ ഇടക്കാലത്ത് അവർ സ്വീകരിക്കേണ്ടി വന്ന നയങ്ങളെ അല്ലാഹു അവർക്ക് മാപ്പാക്കി വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നായിരിക്കും ഈ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം. അബൂജൻദൽ, സലമത്തുബ്നുഹിശാം, അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുസലമഃ അബൂജഹലിന്റെ സഹോദരൻ അയ്യാശ് (റ) മുതലായവർ ഇക്കൂട്ടത്തിൽപെട്ടവരായിരുന്നു.

വിഭാഗം - 15

۞ يَوۡمَ تَأۡتِي كُلُّ نَفۡسٖ تُجَٰدِلُ عَن

﴾111﴿ **എല്ലാ (ഓരോ) വ്യക്തിയും [ആളും] അതിന്റെ സ്വന്തം**

نَّفْسِهَا وَتُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾

(കാര്യ)ത്തിന്നായി തർക്കം നടത്തിക്കൊണ്ട് വരുന്ന (ആ) ദിവസം (ഓർക്കുക)! എല്ലാ (ഓരോ) വ്യക്തി (ആൾ)ക്കും അത് പ്രവർത്തിച്ചത് [പ്രവർത്തനഫലം] നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും;- അവരാകട്ടെ, (അവരോട്) അനീതി ചെയ്യപ്പെടുന്നതുമല്ല. [അങ്ങിനെയുള്ള ആ ദിവസം!]

﴾111﴿ يَوْمَ تَأْتِي വരുന്ന ദിവസം كُلُّ نَفْسٍ എല്ലാ ദേഹവും, ആത്മാവും, വ്യക്തിയും تُجَادِلُ തർക്കം നടത്തിക്കൊണ്ട് عَنْ نَفْسِهَا അതിന്റെ സ്വന്തത്തിന് വേണ്ടി وَتُوَفَّىٰ നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും كُلُّ نَفْسٍ എല്ലാ വ്യക്തിക്കും, ആൾക്കും مَا عَمِلَتْ അത് പ്രവർത്തിച്ചത് وَهُمْ അവരാകട്ടെ لَا يُظْلَمُونَ അക്രമിക്ക (അനീതി ചെയ്യ)പ്പെടുകയില്ല

കിയാമത്തുനാളിനെയാണ് ആ ദിവസംകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തം. പ്രവാചകൻമാർപോലും ഭയവിഹ്വലരായിക്കൊണ്ട് 'എന്റെ കാര്യം! എന്റെ കാര്യം! (نَفْسِى نَفْسِى) എന്ന് പറയുന്ന ആ ദിവസത്തിൽ മാതാപിതാക്കൾ, മക്കൾ, സഹോദരങ്ങൾ തുടങ്ങിയ പരസ്പര ബന്ധങ്ങളൊന്നും ഉപകരിക്കുകയില്ല. സ്വന്തം കാര്യമല്ലാതെ മറ്റൊരു കാര്യം ഊഹിക്കുവാൻപോലും ആർക്കും സാധ്യമല്ലാത്തവിധം ഗൗരവമേറിയതായിരിക്കും അന്നത്തെ രംഗം. അതെ, ഓരോരുത്തന്നും മതിയാവോളം അവന്റെ കാര്യം തന്നെ തികച്ചും ഉണ്ടായിരിക്കും. لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ (അവനവന് ഗുണകരമായ ന്യായങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുക, തെറ്റുകുറ്റങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിവ് കിട്ടുവാനുള്ള ഒഴികഴിവുകൾ സമർപ്പിക്കുക മുതലായവയാണ് 'സ്വന്തം കാര്യത്തിനായി തർക്കം നടത്തുക' എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം.

وَضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّن كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ ٱللَّهِ فَأَذَٰقَهَا ٱللَّهُ لِبَاسَ ٱلْجُوعِ وَٱلْخَوْفِ بِمَا كَانُوا۟ يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾

﴾112﴿ അല്ലാഹു ഒരു ഉപമ വിവരിക്കുകയാണ്- ഒരു രാജ്യത്തെ: അത് നിർഭയമായതും ശാന്തമായതുമായിരുന്നു; എല്ലാ സ്ഥലത്തുനിന്നും അതിന്റെ (ആവശ്യത്തിനുള്ള) ആഹാരം അതിന് സുഭിക്ഷമായി വന്നെത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും;- എന്നിട്ടത് [അതിലെ ആളുകൾ] അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ അവിശ്വസിച്ചു [നന്ദികേട് കാണിച്ചു]. അപ്പോൾ [അതിലെ ആളുകൾ]

പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് നിമിത്തം അതിന് [അവർക്ക്] അല്ലാഹു വിശപ്പും, ഭയവുമാകുന്ന വസ്ത്രം ആസ്വദിപ്പിച്ചു;

وَلَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ ٱلْعَذَابُ وَهُمْ ظَـٰلِمُونَ ﴿١١٣﴾

﴾113﴿ അവർക്ക് അവരിൽ നിന്നുള്ള റസൂൽ ചെല്ലുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി; അപ്പോൾ, അവർ അക്രമികളായിരിക്കെ ശിക്ഷ അവരെ പിടികൂടി.

﴾112﴿ وَضَرَبَ ആക്കിയിരിക്കുന്നു (വിവരിക്കുകയാണ്) ٱللَّهُ അല്ലാഹു مَثَلًا ഒരു ഉപമ قَرْيَةً ഒരു രാജ്യത്തെ كَانَتْ അതായിരുന്നു ءَامِنَةً നിർഭയമായത് مُّطْمَئِنَّةً ശാന്തമായത് يَأْتِيهَا അതിന് വന്നുകൊണ്ടിരിക്കും رِزْقُهَا അതിന്റെ ആഹാരം رَغَدًا സുഭിക്ഷമായി مِّن كُلِّ مَكَانٍ എല്ലാ സ്ഥലത്ത് നിന്നും فَكَفَرَتْ എന്നിട്ടത് അവിശ്വസിച്ചു (നിഷേധിച്ചു, നന്ദികേട് കാട്ടി) بِأَنْعُمِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ فَأَذَاقَهَا ٱللَّهُ അപ്പോൾ അതിന് അല്ലാഹു ആസ്വദി (അനുഭവി)പ്പിച്ചു لِبَاسَ വസ്ത്രത്തെ ٱلْجُوعِ വിശപ്പിന്റെ وَٱلْخَوْفِ ഭയത്തിന്റെയും بِمَا كَانُوا۟ അവരായിരുന്നത് നിമിത്തം يَصْنَعُونَ അവർ തൊഴിലാക്കുക (പ്രവർത്തിക്കുക) ﴾113﴿ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ അവർക്ക് വരുക (ചെല്ലുക)യുണ്ടായിട്ടുണ്ട് رَسُولٌ ഒരു റസൂൽ مِّنْهُمْ അവരിൽ നിന്നുള്ള فَكَذَّبُوهُ എന്നാലവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി فَأَخَذَهُمُ അപ്പോൾ അവർക്ക് പിടിപെട്ടു, അവരെ പിടികൂടി ٱلْعَذَابُ ശിക്ഷ وَهُمْ അവരാകട്ടെ, അവർ ആയിരിക്കെ ظَـٰلِمُونَ അക്രമികളുമാണ്, അക്രമികൾ.

ഇവിടെ രാജ്യം (قَرْيَة) എന്ന് പറഞ്ഞത് മക്കയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും, ഒരു പ്രത്യേക രാജ്യത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ല അല്ലാഹു വിവരിച്ച രൂപത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും രാജ്യത്തെ പൊതുവെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്-എന്നും രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഇതിലെ വിവരണം മക്കാനിവാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ അനുയോജ്യമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ലതാനും. യുദ്ധങ്ങളും അക്രമങ്ങളും ഭയപ്പെടുവാനില്ലാതെ നിർഭയമായും, ശാന്തമായും ഇരിക്കുന്ന രാജ്യമാണത്. ആ രാജ്യക്കാർക്കാവശ്യമായ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ നാനാദിക്കുകളിൽ നിന്നും ഇറക്കുമതി ചെയ്യപ്പെടുന്നു. എന്നിട്ടും അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെ ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ട് അവിശ്വാസത്തിലും തോന്നിയവാസത്തിലും മുഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവരിൽ നിന്ന് അവരെ ഉപദേശിക്കുവാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹു ഒരു റസൂലിനെയും-നബി തിരുമേനിﷺയെ- അയച്ചുകൊടുത്തു. റസൂലിനെ വ്യാജമാക്കി നിഷേധിക്കുകയും അക്രമം അഴിച്ചുവിടുകയുമാണവർ ചെയ്തത്. എന്നിപ്രകാരം ഇബ്നുകഥീർ (റ) രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നു. ധിക്കാരം മുഴുത്തപ്പോൾ അല്ലാഹു അവർക്ക് ഭക്ഷണക്ഷാമം അനുഭവപ്പെടുത്തി, ഏഴുകൊല്ലം നീണ്ടുനിന്ന ആ കഠിനക്ഷാമത്തിൽ, ഒട്ടകത്തിന്റെ രക്തവും രോമവും കൂട്ടിച്ചേർത്തു അപ്പമുണ്ടാക്കി ഭക്ഷിക്കുവാൻപോലും അവർ

നിർബന്ധിതരായി. റസൂൽ തിരുമേനിﷺയുടെ മദീനാ ഹിജ്റഃയെത്തുടർന്ന് അധികം താമസിയാതെതന്നെ– അവരിൽ യുദ്ധഭീതിയും ആക്രമണഭയവും സർവത്ര കടന്നുകൂടി. സ്വൈരജീവിതം അവർക്കില്ലാതായി. ബദ്ർ യുദ്ധത്തോടെ അവരുടെ നട്ടെല്ലും ഒടിഞ്ഞു പോയി. ഒടുക്കം പല ഏറ്റുമുട്ടലുകൾക്കും ശേഷം നിരുപാധികം അവർ കീഴടങ്ങുകയും ചെയ്യേണ്ടി വന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, ഈ വചനങ്ങളിൽ വിവരിച്ച കാര്യങ്ങളത്രയും മക്കക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം യഥാർഥത്തിൽ സംഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞതാകുന്നു.

ഈ ഉപമ മക്കക്കാരെയും, അതിലെ നിവാസികളെയും സംബന്ധിച്ചായാലും മേൽവിവരിച്ച പ്രകാരമുള്ള രാജ്യങ്ങളെ പൊതുവിൽ ഉദ്ദേശിച്ചായാലും ശരി, അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു നടപടിച്ചട്ടത്തെയാണ് ഈ ഉപമ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഉപമയിൽ നിന്ന് പഠിക്കേണ്ടുന്ന പാഠം അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണ്:-

فَكُلُوا۟ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ حَلَـٰلًا طَيِّبًا وَٱشْكُرُوا۟ نِعْمَتَ ٱللَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾

﴾114﴿ അതിനാൽ, നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് അനുവദനീയവും നല്ല (വിശിഷ്ടമായ)തുമായത് നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ; അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിന് നന്ദി കാണിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; നിങ്ങൾ അവനെയാണ് ആരാധിക്കുന്നതെങ്കിൽ!

﴾114﴿ فَكُلُوا ആകയാൽ നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയതിൽ നിന്ന് حَلَالًا അനുവദനീയമായത് طَيِّبًا നല്ല, വിശിഷ്ടമായ وَاشْكُرُوا നന്ദി കാണിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ نِعْمَةَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിന് إِنْ كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ إِيَّاهُ അവനെ (തന്നെ) تَعْبُدُونَ നിങ്ങളാരാധിക്കുന്നു (വെങ്കിൽ)

മറ്റുള്ളവരെ ആരാധിക്കലും, അല്ലാഹുവിനോട് കൂറുകാണിക്കലും– രണ്ടുംകൂടി–ഒരിക്കലും യോജിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് ആരാധനയും നന്ദിയും അവന് തന്നെ ആയിരിക്കണം. ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കൾ അനുവദനീയവും നല്ലതുമായിരിക്കണമെന്ന് പറയുമ്പോൾ; ഉപയോഗിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കൾ കുറേ അധികമുണ്ടോ എന്ന് തോന്നിയേക്കാം. അത് അധികമൊന്നുമില്ലെന്നും അല്ലാഹു തുടർന്നറിയിക്കുന്നു:-

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ ٱلْمَيْتَةَ وَٱلدَّمَ وَلَحْمَ ٱلْخِنزِيرِ وَمَآ أُهِلَّ لِغَيْرِ ٱللَّهِ بِهِۦ ۖ فَمَنِ ٱضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ

﴾115﴿ ശവവും, രക്തവും, പന്നിമാംസവും, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്ക് വേണ്ടി ശബ്ദം ഉയർത്തപ്പെട്ട [അറുക്കപ്പെട്ട]തും മാത്രമേ അവൻ നിങ്ങളുടെമേൽ നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളൂ. എനി ആരെങ്കിലും (നിയമലംഘനം) കാംക്ഷിക്കുന്നവനല്ലാതെയും, അതിരുവിട്ടവനല്ലാതെയും (ഭക്ഷിക്കു

فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٥﴾

വാൻ) നിർബന്ധിതനാകുന്നപക്ഷം, -അപ്പോൾ, നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാ നിധിയുമാകുന്നു.

﴾115﴿ إِنَّمَا حَرَّمَ അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളൂ عَلَيْكُمُ നിങ്ങളുടെമേൽ الْمَيْتَةَ
ശവത്തെ وَالدَّمَ രക്തത്തെയും وَلَحْمَ മാംസവും الْخِنزِيرِ പന്നിയുടെ وَمَا യാതൊന്നും
أُهِلَّ ശബ്ദം ഉയർത്ത (അറുക്ക)പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു لِغَيْرِ اللَّهِ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്ക് വേണ്ടി
بِهِ അതുകൊണ്ട്, അതുവഴി فَمَنِ എനി ആർ, വല്ലവനും اضْطُرَّ നിർബന്ധിതനായി غَيْرَ بَاغٍ
തേടുന്ന (കാംക്ഷിക്കുന്ന-ധിക്കരിക്കുന്ന)വനല്ലാതെ وَلَا عَادٍ അതിരുകടന്നവനുമല്ലാതെ
فَإِنَّ اللَّهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ് رَحِيمٌ കരു
ണാനിധിയാണ്

ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ സംഗതികളും, ആശയങ്ങളും അൽബക്വറഃ 173 ലും, അൻആം 145 ലും മുമ്പ് വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മാഇദഃയിലും, അൻആമിലും വേണ്ടത്ര വിശദീകരണങ്ങളും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ പ്രത്യേകിച്ചൊന്നും വിവരിക്കുന്നില്ല. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ അവിടങ്ങളിൽ നോക്കുക. ഇത്രയും കുറഞ്ഞ വസ്തുക്കളേ അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളുവെങ്കിലും മുശ്‌രിക്കുകൾ അവരുടെ സ്വന്തം വകയായി വേറെയും പലതും നിഷിദ്ധമാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനെക്കുറിച്ചാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ പറയുന്നത്:-

وَلَا تَقُولُوا۟ لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ ٱلْكَذِبَ هَـٰذَا حَلَـٰلٌ وَهَـٰذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ ۚ

﴾116﴿ നിങ്ങളുടെ നാവുകൾ വ്യാജവിവരണം നൽകി വരുന്നതിനാൽ (മാത്രം) നിങ്ങൾ പറയുകയും അരുത്: 'ഇത് അനുവദനീയമാണ്: ഇത് നിഷിദ്ധവുമാണ്' (എന്നിങ്ങിനെ); നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുവാൻ വേണ്ടി. [അതാണതിന്റെ കലാശമാകുക.]

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾

നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർ വിജയിക്കുകയില്ല.

مَتَـٰعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾

﴾117﴿ അൽപ (മാത്ര) മായ ഒരു സുഖാനുഭവം! അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും.

﴾116﴿ وَلَا تَقُولُوا۟ നിങ്ങൾ പറയുകയും ചെയ്യരുത് لِمَا تَصِفُ വിവരിക്കുന്നതിനാൽ أَلْسِنَتُكُمُ നിങ്ങളുടെ നാവുകൾ ٱلْكَذِبَ വ്യാജം هَٰذَا ഇത് حَلَٰلٌ അനുവദനീയ മാണ് وَهَٰذَا ഇത് حَرَامٌ നിഷിദ്ധമാണ് لِّتَفْتَرُوا۟ നിങ്ങൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുവാൻ വേണ്ടി عَلَى ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ (പേരിൽ) ٱلْكَذِبَ വ്യാജം إِنَّ നിശ്ചയമായും ٱلَّذِينَ يَفْتَرُونَ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർ عَلَى ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ٱلْكَذِبَ വ്യാജം لَا يُفْلِحُونَ അവർ വിജയിക്കുകയില്ല ﴾117﴿ مَتَٰعٌ ഒരു സുഖാനുഭവം, സുഖം, ഉപയോഗം قَلِيلٌ അൽപ മായ, കുറഞ്ഞ وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ട്താനും عَذَابٌ ശിക്ഷ أَلِيمٌ വേദനയേറിയ

എന്തെങ്കിലും തെളിവോ വല്ല പ്രമാണമോ കൂടാതെ, സ്വന്തം നാവിനാൽ ഉരുവിടുന്ന ചില ന്യായങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അല്ലാഹു ഹലാലാക്കി (അനുവദനീയമാക്കി)യ ചില വസ്തുക്കളെ ഹറാമും (നിഷിദ്ധവും), ഹറാമാക്കിയ ചില വസ്തുക്കളെ ഹലാലുമാക്കിക്കൊണ്ട് മുശ്‌രിക്കുകൾ മതവിധികൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയിരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ആക്ഷേപിക്കുകയാണ്. മതത്തിൽ ഹലാലെന്നും ഹറാമെന്നും വിധി കൽപിക്കുവാനുള്ള അധികാരവും, അവകാശവും അല്ലാഹുവിനായിരിക്കെ, ഇത് അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കലാണല്ലോ. അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർ ഒരിക്കലും വിജയിക്കുകയില്ല. ഇഹത്തിൽ വെച്ച് തുച്ഛമായ വല്ല കാര്യലാഭവും ലഭിച്ചേക്കാമെങ്കിലും പരലോകത്ത് അവർക്ക് കഠിനശിക്ഷയായിരിക്കും ഫലം എന്ന് സാരം.

മുശ്‌രിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ശവം, പന്നിമാംസം മുതലായവയെ അവർ അനുവദനീയമായി ഗണിച്ചിരുന്നു. ‘ബഹീറത്ത്’ ‘സാഇബത്ത്’ എന്നും മറ്റുമുള്ള പേരുകളിൽ പല കാലികളെയും വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് വഴിപാടാക്കി വിടലും പതിവായിരുന്നു. ചിലതിനെ പുരുഷന്മാർക്ക് മാത്രം അനുവദനീയവും, സ്ത്രീകൾക്ക് നിഷിദ്ധവുമാക്കി വെക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. (5:106: 6:139 മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ നോക്കുക) ഇത്തരം സംഗതികളെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാകുന്നു ഇത് അനുവദനീയമെന്നും, ഇത് നിഷിദ്ധമെന്നും പറയരുതെന്ന് വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇബ്നുകഥീർ (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത് പോലെ-ഈ സംഗതികൾ മാത്രമല്ല ഈ വിരോധത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. അംഗീകൃതമായ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലാതെ നിർമിക്കപ്പെടുന്ന അനാചാരങ്ങളും, ക്വുർആനിന്നും സുന്നത്തിന്നും എതിരായി പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഫത്‌വകളും നിയമങ്ങളുമെല്ലാം തന്നെ, അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അബൂനദ്വ്റഃ (റ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു അബീഹാതിം (റ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: ‘സൂറത്തുന്നഹ്‌ലിലെ وَلَا تَقُولُوا۟ الخ എന്നുള്ള (ഈ) വചനം ഞാൻ വായിച്ചു. അതിനാൽ, അന്നു മുതൽ ഇന്നുവരെ ഞാൻ ഫത്‌വാ (മതകാര്യങ്ങളിൽ വിധി) നൽകുവാൻ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

وَعَلَى ٱلَّذِينَ هَادُوا۟ حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِن قَبْلُ ۖ وَمَا ظَلَمْنَٰهُمْ وَلَٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

﴾118﴿ യഹൂദികളായവരുടെ മേലും (തന്നെ) മുമ്പ് നാം നിനക്ക് വിവരിച്ചുതന്നവയെ നാം നിഷിദ്ധമാക്കി. അവരോട് നാം അനീതി ചെയ്തിട്ടില്ല; എങ്കിലും അവർ അവരോട് തന്നെയായിരുന്നു അനീതി ചെയ്തിരുന്നത്.

﴾118﴿ وَعَلَى الَّذِينَ യാതൊരുവരുടെ മേൽ هَادُوا യഹൂദരായ حَرَّمْنَا നാം നിഷിദ്ധമാക്കി مَا قَصَصْنَا നാം കഥനം ചെയ്തത്, (വിവരിച്ചത്) عَلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്റെമേൽ مِن قَبْلُ മുമ്പ് وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ നാം അവരോട് അനീതി, (അക്രമം) ചെയ്തിട്ടുമില്ല وَلَٰكِن كَانُوا എങ്കിലും അവരായിരുന്നു أَنفُسَهُمْ തങ്ങളോട് തന്നെ, അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളെ يَظْلِمُونَ അക്രമിക്കും (അനീതി ചെയ്യും)

അൽപം ചില ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളെ മാത്രമേ അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കി നിയമിച്ചിട്ടുള്ളൂവെന്ന് 115-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. എന്നാൽ, യഹൂദികളുടെമേൽ മുമ്പ് നിങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചുതന്നിട്ടുള്ള ചില വസ്തുക്കളെ നിഷിദ്ധമാക്കിയിരുന്നത് ശരിയാണെന്നും, അത് അവരോട് അല്ലാഹു ചെയ്ത ഒരു അനീതിയായിരുന്നില്ല-അവർ സ്വയം ചെയ്ത അക്രമങ്ങളുടെ ഫലമായിരുന്നു-എന്നുമാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ സാരം. 'മുമ്പ് വിവരിച്ചുതന്നത്' എന്ന് പറഞ്ഞത് സൂറഃഅൻആം 146-ാം വചനത്തിലാകുന്നു. നഖമുള്ള വസ്തുക്കളെയും, ആടുമാടുകളുടെ കൊഴുപ്പുകളും അവർക്ക് നിഷിദ്ധമാക്കിയിരുന്നുവെന്നും, അതവരുടെ ധിക്കാരം മൂലമായിരുന്നുവെന്നുമാണ് അവിടെ പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം. കൂടുതൽ വിവരം അവിടെ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ, അവരുടെ അക്രമം നിമിത്തം വിശിഷ്ടമായ ചില വസ്തുക്കളെ അവരുടെ മേൽ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് സൂ: നിസാഉ് 160 ലും കാണാം.

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوٓءَ بِجَهَٰلَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوٓا إِنَّ رَبَّكَ مِنۢ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٩﴾

﴾119﴿ പിന്നീട്, നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബ്, വിഡ്ഢിത്തം (അഥവാ വിവരക്കേട്) നിമിത്തം തിന്മ പ്രവർത്തിക്കുകയും, പിന്നീട് അതിന് ശേഷം പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, നന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്തവർക്ക്, (അതെ) നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് അതിന് ശേഷം വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയും തന്നെയാകുന്നു.

﴾119﴿ ثُمَّ പിന്നീട്, പിന്നെ إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് لِلَّذِينَ عَمِلُوا പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് السُّوٓءَ തിന്മയെ, മോശം بِجَهَٰلَةٍ വിഡ്ഢിത്തംകൊണ്ട്, വിവരക്കേട് നിമിത്തം ثُمَّ تَابُوا പിന്നെ അവർ പശ്ചാത്തപിച്ചു مِنۢ بَعْدِ ശേഷം ذَٰلِكَ അതിന്റെ وَأَصْلَحُوا അവർ നന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്തു, (കർമങ്ങളെ) നന്നാക്കുകയും ചെയ്തു إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് مِنۢ بَعْدِهَا അതിന് ശേഷം لَغَفُورٌ പൊറുക്കുന്നവൻ തന്നെയാണ് رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ നിയമങ്ങൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുക പോലെയുള്ള ഗുരുതരമായ പാപങ്ങൾ വല്ലതും വിവരക്കേട് കൊണ്ട് ചെയ്തുപോയാൽ തന്നെയും പിന്നീട് ഖേദിച്ചുമടങ്ങി സ്വന്തം നില നന്നാക്കിത്തീർത്താൽ അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും

കരുണ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതാണെന്ന് സത്യവിശ്വാസികളെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയാണ്.

വിഭാഗം - 16

إِنَّ إِبْرَٰهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِّلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٠﴾

﴾120﴿ നിശ്ചയമായും ഇബ്റാഹീം, അല്ലാഹുവിനോട് ഭക്ത്യാനുസരണമുള്ള ഋജുമാനസനായ ഒരു (പ്രത്യേക) സമുദായം (അഥവാ മാതൃകാനേതാവ്) ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം മുശ്‌രിക്കുകളിൽപെട്ടവനായിരുന്നിട്ടുമില്ല.

شَاكِرًا لِّأَنْعُمِهِ ۚ ٱجْتَبَىٰهُ وَهَدَىٰهُ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٢١﴾

﴾121﴿ അവന്റെ [അല്ലാഹുവിന്റെ] അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് നന്ദി കാണിക്കുന്നവൻ (ആയിരുന്നു). അദ്ദേഹത്തെ അവൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും, നേരെ (ചൊവ്വെ) യുള്ള ഒരു പാതയിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തെ അവൻ നയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَءَاتَيْنَٰهُ فِى ٱلدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَإِنَّهُۥ فِى ٱلْءَاخِرَةِ لَمِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿١٢٢﴾

﴾122﴿ ഇഹത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് നാം നന്മ നൽകുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം പരലോകത്തിലാകട്ടെ, സദ്‌വൃത്തന്മാരിൽപെട്ടവൻ തന്നെ.

ثُمَّ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ أَنِ ٱتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَٰهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾

﴾123﴿ പിന്നീട് (ഇപ്പോൾ), നിനക്ക് നാം 'വഹ്‌യ്; [സന്ദേശം] നൽകിയിരിക്കുന്നു: ഋജുമാനസനായ നിലയിൽ (ആയിരുന്ന) ഇബ്റാഹീമിന്റെ മാർഗത്തെ പിൻപറ്റണമെന്ന്; അദ്ദേഹം മുശ്‌രിക്കുകളിൽപെട്ടവനായിരുന്നതുമില്ല.

﴾120﴿ إِنَّ إِبْرَٰهِيمَ നിശ്ചയമായും ഇബ്റാഹീം كَانَ ആകുന്നു, ആയിരുന്നു أُمَّةً ഒരു സമുദായം (മാതൃകാ നേതാവ്) قَانِتًا ഭക്തിയുള്ള, ഒതുക്കമുള്ള, അനുസരണമുള്ള (വൻ) لِّلَّهِ അല്ലാഹുവിന്, അല്ലാഹുവോട് حَنِيفًا ഋജുമാനസനായ (നിഷ്കളങ്കഹൃദയനായ) وَلَمْ يَكُ അദ്ദേഹം ആയിരുന്നില്ല, ആയിട്ടില്ല مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ മുശ്‌രിക്കുകളിൽ (പങ്കുചേർക്കുന്നവരിൽ-ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽ) പെട്ട (വൻ) ﴾121﴿ شَاكِرًا നന്ദി കാണിക്കുന്നവൻ, നന്ദി കാണിച്ചുകൊണ്ട് لِّأَنْعُمِهِ അവന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് ٱجْتَبَىٰهُ അദ്ദേഹത്തെ അവൻ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു وَهَدَىٰهُ അദ്ദേഹത്തെ നയിക്കുക (വഴിചേർക്കുകയും)

ചെയ്തിരിക്കുന്നു إِلَىٰ صِرَاطٍ ഒരു പാത (വഴി) യിലേക്ക് مُّسْتَقِيمٍ ചൊവ്വായ, നേരെയുള്ള
﴾122﴿ وَآتَيْنَاهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം നൽകുകയും ചെയ്തു فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തിൽ حَسَنَةً
നന്മ, നല്ലത് وَإِنَّهُ അദ്ദേഹമാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം فِي الْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ
لَمِنَ الصَّالِحِينَ സദ്‌വൃത്തരിൽപെട്ട (വൻ) തന്നെ ﴾123﴿ ثُمَّ أَوْحَيْنَا പിന്നെ നാം വഹ്‌യ്
നൽകി إِلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്നിലേക്ക് أَنِ اتَّبِعْ നീ പിൻപറ്റുക എന്ന് مِلَّةَ മാർഗത്തെ إِبْرَاهِيمَ
ഇബ്‌റാഹീമിന്റെ حَنِيفًا ഋജുമാനസ (നിഷ്കളങ്ക ഹൃദയ) നായ നിലയിലുള്ള وَمَا كَانَ
അദ്ദേഹം ആയിരുന്നുമില്ല مِنَ الْمُشْرِكِينَ മുശ്‌രിക്കു (ബഹുദൈവ വിശ്വാസി) കളിൽപ്പെട്ട
(വൻ)

മുശ്‌രിക്കുകൾ മതാചാരങ്ങളായി ആചരിച്ചുവന്നിരുന്ന ശിർക്ക് പരമായ പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചു. ഇബ്‌റാഹീം നബി(അ) യുടെ പിൻഗാമികളും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതൃകയും, നടപടിക്രമവും സ്വീകരിച്ചുവരുന്നുവെന്ന നിലക്കാണ് അതെല്ലാം അവർ ആചരിച്ചുവന്നിരുന്നതും. വാസ്തവത്തിൽ അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചുവന്നിരുന്ന മാർഗമാകട്ടെ, അതിനെല്ലാം കടകവിരുദ്ധവുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർഥ സ്ഥിതി ഇന്നിന്ന പ്രകാരമായിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിരുന്ന അതേമാർഗം സ്വീകരിക്കുവാനും, അത് പ്രബോധനം ചെയ്യുവാനും തന്നെയാണ് നബി തിരുമേനിﷺയോട് കൽപിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയാണ്.

'സമുദായം, സമൂഹം' എന്നീ അർഥങ്ങളിലാണ് أمة (ഉമ്മത്ത്) എന്ന വാക്ക് സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളതെന്നും, ചിലപ്പോൾ വേറെ അർഥങ്ങളിലും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ടെന്നും, അവയിൽ ഒന്ന് മാതൃകാനേതാവ്' എന്നാണെന്നും സൂ: ഹൂദിലെ 8-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ നാം വിവരിച്ചുവല്ലോ. ഒരു വമ്പിച്ച സമുദായത്തിന് മാതൃകയും, നേതൃത്വവും നൽകിയ മഹാനായത് കൊണ്ട് ഇബ്‌റാഹീം (അ) ഒരു പ്രത്യേക സമുദായം തന്നെയാണെന്ന് പറയത്തക്കവിധം ശ്രേഷ്ഠനും ഉത്തമനും തന്നെയാണ് താനും. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഇവിടെ പ്രശംസിച്ചുപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക:

(1) അല്ലാഹുവിനോട് ഭക്തിയും അനുസരണവും ഉള്ളവനായിരുന്നു.

(2) വക്രമാർഗങ്ങളിലേക്കൊന്നും തുനിയാതെ നേർമാർഗത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്ന ഋജുമാനസനായിരുന്നു.

(3) ശിർക്കിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൊന്നും അകപ്പെടാതെ തൗഹീദിൽ അടിയുറച്ചവനായിരുന്നു.

(4) അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് നന്ദിയുള്ളവനായിരുന്നു.

(5) അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. അതെ, അദ്ദേഹത്തെ അവൻ നേർമാർഗത്തിന്റെ മാതൃകയും, സൻമാർഗികളുടെ നേതാവും, ശിർക്കിന്റെ കണ്ഠകോടാലിയും, തൗഹീദിന്റെ പതാകവാഹകനുമാക്കി ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു.

(6) ചൊവ്വായ മാർഗത്തിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു നയിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു നേർമാർഗത്തിലേക്ക് നയിച്ചുകൊടുത്തവർ പിന്നെ വഴിതെറ്റുന്ന പ്രശ്നമില്ലല്ലോ.

(7) ഇഹത്തിൽ അവൻ അദ്ദേഹത്തിന് നന്മ നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഇഹത്തിൽ വെച്ച് അദ്ദേഹത്തിന് സിദ്ധിച്ച നിസ്തുലമായ നന്മകൾ കുറച്ചൊന്നുമല്ല. വേദക്കാരും, അവരുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവരുമായ എല്ലാ സമുദായങ്ങൾക്കിടയിലും കാലാവസാനം വരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൽപേരും സൽകീർത്തിയും നിലനിൽക്കുന്നുവെന്നുള്ളത് അവയിൽ ഒന്നത്രെ.

(8) പരലോകത്ത് സദ്‌വൃത്തൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കും അദ്ദേഹം. പരലോകത്ത് മനുഷ്യന് ലഭിക്കുവാനുള്ള സർവ്വനേട്ടങ്ങളുടെയും മാനദണ്ഡം അവൻ സദ്‌വൃത്തനും സൽക്കർമിയും ആയിരിക്കുകയെന്നതാണല്ലോ.

ഇബ്‌റാഹീം നബി(അ)യുടെ ഉൽകൃഷ്ടഗുണങ്ങളും സ്ഥാനമാനങ്ങളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയശേഷം, അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചുവന്ന അതേ മാർഗവും നടപടിക്രമവും, പിൻപറ്റുവാനാണ് നബിﷺയോട് കൽപിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു. ഇതോടുകൂടി, മുകളിൽ പറഞ്ഞ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ട് ഗുണങ്ങളെ വീണ്ടും ആവർത്തിച്ച് ഓർമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം വക്രമാർഗങ്ങളെല്ലാം വിട്ട് നേർമാർഗത്തിൽ മാത്രം ഉറച്ചുനിന്ന നിഷ്ക്കളങ്കഹൃദയനായിരുന്നു (حَنِيفًا) എന്നും, ശിർക്കിന്റെ മാർഗങ്ങളിലൊന്നും അദ്ദേഹം പ്രവേശിക്കാറുണ്ടായിരുന്നില്ല (وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ) എന്നുമാണത്. എല്ലാ സൽഗുണങ്ങളുടെയും ഉറവിടം ഈ രണ്ട് ഗുണങ്ങളാണല്ലോ. നബി തിരുമേനിﷺയുടെ പ്രബോധനമാർഗത്തിന്റെ അടിത്തറയും അവ തന്നെ.

إِنَّمَا جُعِلَ ٱلسَّبْتُ عَلَى ٱلَّذِينَ ٱخْتَلَفُوا۟ فِيهِ ۚ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ فِيمَا كَانُوا۟ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾

﴿124﴾ 'ശബ്ബത്ത്' (ആചരണം) ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്, അതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായവരുടെ മേൽ മാത്രമാകുന്നു. നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ്, യാതൊന്നിൽ അവർ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ, അവർക്കിടയിൽ ഖിയാമത്ത് നാളിൽ വെച്ച്, വിധി കൽപിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

﴿124﴾ إِنَّمَا جُعِلَ ആക്കപ്പെടുക (ഏർപ്പെടുത്തപ്പെടുക) മാത്രം ചെയ്തിരിക്കുന്നു السَّبْتُ ശബ്ബത്ത് (ആചരണം) عَلَى الَّذِينَ യാതൊരുവരുടെ മേൽ (മാത്രം) اخْتَلَفُوا അവർ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായി فِيهِ അതിൽ وَإِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് لَيَحْكُمُ അവൻ വിധിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്ത് നാളിൽ فِيمَا യാതൊന്നിൽ كَانُوا അവരായിരുന്നു فِيهِ അതിൽ يَخْتَلِفُونَ അവർ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലാകും.

ഇബ്‌റാഹീം നബി(അ)യുടെ മാർഗം പിൻപറ്റുവാൻ നബിﷺയോട് കൽപിച്ചിരിക്കുകയാണല്ലോ. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻതുടർച്ചക്കാരായ വേദക്കാർ ശനിയാഴ്ച ദിവസം ആഴ്ചതോറും ആചരിച്ചുവരുന്ന ശബ്ബത്താചരണം എന്ത് കൊണ്ട്

നബിﷺ നടത്തുന്നില്ല? അതേ സമയം വെള്ളിയാഴ്ച പ്രധാന ദിവസമായി ആചരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു? എന്ന് ചോദിക്കപ്പെടുന്നതിനുള്ള മറുപടിയാണിത്. ശബ്ബത്തിന്റെ ആചരണം ഇബ്റാഹീംനബി (അ)യുടെ കാലശേഷമാണ് നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അത് ആരുടെ മേൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അവർ തന്നെയാണ് അതിൽ ഭിന്നിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ആ വിഷയത്തിൽ അവരോട് യോജിക്കാത്തതിന്റെ പേരിൽ നബിﷺ ഇബ്റാഹീംനബി(അ)യുടെ മാർഗത്തിന് വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്ന് പറയുവാനില്ല. അവരുടെ ഭിന്നതയെക്കുറിച്ചുള്ള തീരുമാനം അല്ലാഹു കിയാമത്ത് നാളിൽ നടത്തിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യും എന്നത്രെ മറുപടിയുടെ സാരം.

ഇമാം ശാഫിഈ, ബുഖാരീ, മുസ്ലിം (റ) എന്നിവർ അബൂഹുറയ്റഃ (റ) യിൽ നിന്നുദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീഥിൽ നബിﷺ പറയുന്നു: 'നാം അവസാനം വന്നവരാകുന്നു, കിയാമത്തു നാളിൽ നാം മുമ്പൻമാരുമായിരിക്കും. പക്ഷേ, അവർക്ക് (വേദക്കാർക്ക്) നമ്മുടെ മുമ്പ് വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെടുകയും, നമുക്ക് അവരുടെ ശേഷം നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പിന്നെ, ഈ ദിവസ (വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസ) മാണ് അവരുടെ മേൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. എന്നിട്ട് അവരതിൽ ഭിന്നിച്ചു. എന്നാൽ അല്ലാഹു നമ്മെ അതിലേക്ക് വഴിചേർത്തു തന്നിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ മനുഷ്യർ അതിൽ നമ്മുടെ പിന്നിലാണുള്ളതും. യഹൂദികൾ നാളെയും, ക്രിസ്ത്യാനികൾ മറ്റന്നാളും'. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പറഞ്ഞതായി ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'മൂസാ നബി(അ) യഹൂദികളോട് ജുമുഅഃദിനം (വെള്ളിയാഴ്ച) ആചരിക്കുവാൻ കൽപിച്ചു. ആഴ്ചയിൽ ഒരു ദിവസം നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്നായി (ആരാധനാകർമങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി) ഒഴിഞ്ഞിരിക്കണം. അന്ന് നിങ്ങൾ ജോലികളൊന്നും ചെയ്യരുത് എന്ന് പറഞ്ഞു. അത് വെള്ളിയാഴ്ചയായിരുന്നു. അവർ അതിന് വിസമ്മതിച്ചു. അല്ലാഹു സൃഷ്ടിയിൽ നിന്ന് ഒഴിവായ ദിവസമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഞങ്ങൾക്കാവശ്യമില്ല എന്നവർ പറഞ്ഞു. ഇത് ശനിയാഴ്ചയാണ്. അങ്ങനെ ആ ദിവസം അദ്ദേഹം അവരിൽ നിശ്ചയിക്കുകയും, അവരുടെമേൽ (കർമങ്ങൾ) കർശനമാക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് ഈസാ നബി(അ)യും വെള്ളിയാഴ്ച കൊണ്ടുവന്നു. അപ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പറഞ്ഞു: അവരുടെ പെരുന്നാൾ ദിവസം നമ്മുടെ പെരുന്നാളിന് ശേഷമായിരിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. അങ്ങനെ, അവർ ഞായറാഴ്ച സ്വീകരിച്ചു.

ശബ്ബത്തിൽ അവർ ഭിന്നിച്ചു (اخْتَلَفُوا فِيهِ) എന്നതിന്റെ താൽപര്യം, വേദക്കാർ അവരുടെ നബിമാരുടെ നിർദ്ദേശം സ്വീകരിക്കാതിരുന്നുവെന്നാണെന്ന് മേലുദ്ധരിച്ചതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ശബ്ബത്ത് നാളിനെ യഥാവിധി ആചരിക്കാതെ യഹൂദികളിൽ ചിലർ അന്ന് മൽസ്യം പിടിച്ചതും അതിനെത്തുടർന്ന് അവരെ ശിക്ഷിച്ചതും അല്ലാഹു (7:163-166) വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നു. ഇതിന് ഇവിടെ പ്രസക്തി കാണുന്നില്ല. യഹൂദികൾക്കിടയിലുള്ള ഭിന്നിപ്പാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും ചിലർ പറയുന്നു. യഹൂദികൾക്കിടയിൽ ശബ്ബത്ത് നാളിന്റെ ആചരണ സ്വഭാവത്തിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെയും ദിവസനിർണയത്തിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. യഹൂദികൾക്കും, അവരിൽനിന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികളായിത്തീർന്നവർക്കും ഇടയിൽ മാത്രമേ അതിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടായിട്ടുള്ളൂ. ഇത് പോലെത്തന്നെ, ഇബ്റാഹീം നബി(അ) വെള്ളിയാഴ്ച ആചരിച്ചുവന്നിരുന്നുവെന്നും ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. ഇതിനും തെളിവുകളില്ല. ഈസാനബി(അ)യുടെ കാലത്ത് ശനിയാഴ്ച ദിവസം തന്നെയായിരുന്നു ശബ്ബത്താചരണം നടന്നിരുന്നതെന്നും പിന്നീട് ക്രിസ്തീയ സഭകളാണ്

അതിനു പകരം ഞായറാഴ്ചയുടെ ആചരണം നടപ്പിൽ വരുത്തിയതെന്നും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ രേഖകളിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്. *(*)*

ഇബ്റാഹീംനബി(അ)യുടെ മാർഗത്തെയാണ് പിൻപറ്റേണ്ടതെന്ന് കൽപിച്ചശേഷം, അദ്ദേഹം ആ മാർഗത്തിലേക്ക് ജനങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചിരുന്ന പ്രകാരം അതിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുവാനും നബിﷺയോട് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു:-

ٱدْعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ بِٱلْحِكْمَةِ وَٱلْمَوْعِظَةِ ٱلْحَسَنَةِ ۖ وَجَـٰدِلْهُم بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِۦ ۖ وَهُوَ أَعْلَمُ بِٱلْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾

[125] **(നബിയേ) നിന്റെ റബ്ബിന്റെ മാർഗത്തിലേക്ക് യുക്തിതത്വവും, നല്ല സദുപദേശവും മുഖേന നീ (ജനങ്ങളെ) ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുക. കൂടുതൽ നല്ലതേതോ അതനുസരിച്ച് അവരോട് വിവാദം നടത്തുകയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് തന്നെയാണ് അവന്റെ മാർഗം വിട്ട് പിഴച്ചുപോകുന്നവരെപ്പറ്റി ഏറ്റം അറിയുന്നവൻ; അവൻ (തന്നെ), നേർമാർഗം പ്രാപിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി ഏറ്റം അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.**

﴾125﴿ ادْعُ നീ ക്ഷണിക്കുക, വിളിക്കുക إِلَىٰ سَبِيلِ മാർഗത്തിലേക്ക് رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ بِالْحِكْمَةِ യുക്തി (തത്വം-വിജ്ഞാനം) കൊണ്ട് (മുഖേന) وَالْمَوْعِظَةِ സദുപദേശവും الْحَسَنَةِ നല്ലതായ وَجَادِلْهُمْ അവരോട് തർക്കം (വിവാദം-വാഗ്വാദം- വാദപ്രതിവാദം)

(*) 'ശബ്ബത്ത്' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽ പറയുന്നു: 'ഇക്കാലത്ത് ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം ദിവസമായ ഞായറാഴ്ച പൊതുവെ 'ശബ്ബത്ത്' എന്നും, 'കർത്താവിന്റെ ദിവസം' എന്നും പറഞ്ഞുവരുന്നു. എന്നാൽ, യഹൂദൻമാർ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഏഴാം ദിവസത്തെ 'ശബ്ബത്ത്' എന്നും, ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം ദിവസത്തെ 'കർത്താവിന്റെ ദിവസ'മെന്നും പറഞ്ഞുവെന്ന് ധരിക്കണം...... ആദ്യ ക്രൈസ്തവ സഭയിൽ, യഹൂദ മതത്തിൽനിന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികളായവർ ഏഴാം ദിവസം ശബ്ബത്തായി ആചരിച്ചുവെങ്കിലും ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം ദിവസം കർത്താവിന്റെ ദിവസമായി ആചരിക്കുക കൂടുതൽ പ്രചാരമായിത്തീരുകയാൽ, ക്രൈസ്തവ സഭയിൽ യഹൂദപ്രമാണം ക്ഷയിച്ചപ്പോൾ കർത്താവിന്റെ ദിവസം ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളാൽ ആചരിക്കപ്പെട്ടു. എബ്രായർ ശബ്ബത്തിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഭാരമേറിയ കൽപനകളാൽ ജനങ്ങളെ പീഡിപ്പിക്കുന്നത് കണ്ടിട്ട് വി. പൗലോസ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ ദിവസങ്ങളെ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ലെന്ന് ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു.... ക്രമേണ സഭ വളർന്നുവന്നതോടുകൂടി ദിവസംതോറും ഓരോരുത്തരും ആരാധനക്ക് വരുന്നത് അസാദ്ധ്യമാണെന്ന് കണ്ട് ഒരു നിശ്ചിത ദിവസം ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതായി വന്നു..... ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം ദിവസം ആരാധനാദിവസമായിത്തീർന്നു.... അതിന്ന് ശബ്ബത്ത് എന്നും പേരിട്ടു.'

നടത്തുകയും ചെയ്യുക بِالَّتِي യാതൊന്നുമായി, യാതൊന്നനുസരിച്ച് هِيَ അത് أَحْسَنُ കൂടുതൽ നല്ലതാണ് إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് هُوَ അവൻ (തന്നെ) أَعْلَمُ നല്ല വണ്ണം (ഏറ്റം കൂടുതൽ) അറിയുന്നവനാണ് بِمَن ضَلَّ പിഴച്ച (തെറ്റിയ) വരെപ്പറ്റി عَن سَبِيلِهِ അവന്റെ മാർഗംവിട്ട്, മാർഗത്തിൽ നിന്ന് وَهُوَ أَعْلَمُ അവൻ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനു മാണ് بِالْمُهْتَدِينَ നേർമാർഗം പ്രാപിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി.

സത്യമാർഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നത് നിർബന്ധം ചെലുത്തിയോ, ശക്തിയും സ്വാധീനവും ഉപയോഗിച്ചോ ആവരുത്. അതിന് മൂന്ന് രീതികളാണുള്ളതെന്ന് ഇവിടെ അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. (1) യുക്തിതത്വങ്ങൾ (حِكْمَة). (2) നല്ല രൂപത്തിലുള്ള സദുപദേശം (الْمَوْعِظَة الْحَسَنَة). (3) കൂടുതൽ നല്ല രീതിയിലുള്ള വിവാദം (المجادلة بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ) ഉപദേശിക്കുന്ന വിഷയത്തിന്റെ യഥാർഥം ഗ്രഹിക്കുമാറ് അതിന്റെ യുക്തി, തെളിവ്, ലക്ഷ്യം ആദിയായവ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുക എന്ന് ഒന്നാമത്തെതിനും, അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടത് അനുഷ്ഠിക്കുവാനും, ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടത് ഉപേക്ഷിക്കുവാനും ആവശ്യമായ പ്രോത്സാഹനങ്ങളും പ്രേരണകളും ന്യായങ്ങളും നൽകുകയെന്ന് രണ്ടാമത്തെതിനും സാമാന്യമായി വിവക്ഷ നൽകാം. ആപേക്ഷികമായി നോക്കുമ്പോൾ, ബുദ്ധിയും വിവേകവും ഉള്ളവരിൽ ഒന്നാമത്തെ രീതിയും, സാധാരണക്കാരിൽ രണ്ടാമത്തെ രീതിയും കൂടുതൽ ഫലവത്തായിരിക്കും.

എല്ലാവരും സാത്വികന്മാരും, സത്യാന്വേഷണ തൽപരരുമായിരിക്കയില്ലല്ലോ. അങ്ങിനെയുള്ളവരോട് തർക്കവും വാദവും നടത്തേണ്ടതായി വരും. എന്നാലത്, വായടപ്പിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ളതോ ഉത്തരം മുട്ടിക്കുവാൻ വേണ്ടിയോ ആയിരിക്കരുത്. സന്ദർഭത്തിനും ആൾക്കും, പരിതഃസ്ഥിതിക്കും അനുസരിച്ച് കൂടുതൽ നയത്തോടും മയത്തോടും കൂടിയും, സത്യസന്ധമായും ആയിരിക്കേണ്ടതാണ്. സംഭാഷണം പ്രതിയോഗിയുടെ പരാജയത്തെ മാത്രം ഉന്നംവെച്ചുകൊണ്ടാവരുത്. സത്യം ഗ്രഹിപ്പിക്കുകയാവണം ലക്ഷ്യം. സംസാരശൈലിയും ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കുകളും വെറുപ്പിക്കുന്ന രൂപത്തിലാവരുത്. അല്ലാത്തപക്ഷം, പ്രതിയോഗി ഉത്തരംമുട്ടി പരാജയപ്പെട്ടാൽപോലും സത്യത്തോട് ഇണങ്ങാതിരിക്കുകയായിരിക്കും ഉണ്ടാകുക. ന്യായവും തെളിവും സമർപ്പിക്കുന്നത് ഇരുവിഭാഗക്കാരും അംഗീകരിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനം തെറ്റാതെ ആയിരിക്കുകയും വേണം. ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ ഓരോ കക്ഷിയും മനസ്സിരുത്തായ്ക കൊണ്ടാണ് രണ്ട് വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായഗതിക്കാർ തമ്മിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന ഇന്നത്തെ വാദപ്രതിവാദങ്ങളിൽ ബഹുഭൂരിഭാഗവും ഫലശൂന്യമായിത്തീരുന്നതും, പരസ്പരം വിദ്വേഷം വളർത്തുവാൻ കാരണമായിത്തീരുന്നതും.

ക്ഷണിക്കുന്ന മാർഗവും, രീതിയും എത്രതന്നെ നല്ലതായിരുന്നാലും ക്ഷണിക്കപ്പെടുന്നവരെല്ലാം സത്യം സ്വീകരിക്കുക വിരളമായിരിക്കും. അത് ക്ഷണകർത്താവിന്റെ ചുമതലയുമല്ല. നബിﷺയോട് അല്ലാഹു പറയുന്നു .... لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ(അവരെ നേർമാർഗത്തിലാക്കൽ നിന്റെമേൽ ബാധ്യതയില്ല. എങ്കിലും അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നേർമാർഗത്തിലാക്കുന്നു (2:272) ... إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ(നിശ്ചയമായും നീ ഇഷ്ടപ്പെട്ടവരെ നീ നേർമാർഗത്തിലാക്കുന്നതല്ല. (28:56). നേർമാർഗത്തിലാക്കൽ (ഹിദായത്ത്) അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണെന്നും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെയായിരിക്കും അവൻ

നേർമാർഗത്തിലാക്കുന്നതെന്നുമുള്ള വസ്തുത അല്ലാഹു ക്വുർആനിൽ ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാകുന്നു. എന്നാൽ, യുക്തമായ മാനദണ്ഡമൊന്നുമില്ലാതെ കുറേ ആളുകളെ നേർമാർഗത്തിലും, കുറേ ആളുകളെ ദുർമാർഗത്തിലുമായി നിശ്ചയിക്കുമെന്നല്ല ഇതിന്റെ അർഥം. ആരൊക്കെയാണ് നേർമാർഗം സ്വീകരിക്കാതെ പിഴച്ചു പോകുന്നവർ, ആരൊക്കെയാണ് നേർമാർഗം പ്രാപിക്കുന്നവർ എന്നൊക്കെ അവന് നല്ലത്പോലെ അറിയാം. അഥവാ അവനാണ് അത് അറിയുക. ഈ അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കും അത് എന്നത്രെ അവസാനവാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا۟ بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُم بِهِۦ ۖ وَلَئِن صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِّلصَّٰبِرِينَ ﴿١٢٦﴾

《126》 നിങ്ങൾ പ്രതികാരനടപടി എടുക്കുന്നപക്ഷം, നിങ്ങളോട് എടുക്കപ്പെട്ടത്പോലെയുള്ള നടപടി കൊണ്ട് (അങ്ങോട്ടും) പ്രതികാര നടപടി എടുത്തുകൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചുവെങ്കിലാകട്ടെ, അത് (ആ) ക്ഷമിക്കുന്നവർക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തമം തന്നെയാണ്താനും.

وَٱصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِٱللَّهِ ۚ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِى ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٧﴾

《127》 (നബിയേ) നീ ക്ഷമിച്ചു കൊള്ളുക: നിന്റെ ക്ഷമ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടല്ലാതെ [അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം കൊണ്ടല്ലാതെ ഉണ്ടാകുക] ഇല്ലതാനും. അവരുടെ പേരിൽ നീ വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. അവർ (കു) തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് നീ ഞെരുക്കത്തിൽ (മനഃസ്താപത്തിൽ) ആയിരിക്കുകയും അരുത്.

إِنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوا۟ وَّٱلَّذِينَ هُم مُّحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

《128》 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവരുടെകൂടെയാകുന്നു; യാതൊരു കൂട്ടർ (നിഷ്കളങ്കം) സുകൃതം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണോ അവരുടെ (കൂടെയാകുന്നു).

《126》 وَإِنْ عَاقَبْتُمْ നിങ്ങൾ പ്രതികാര (ശിക്ഷാ) നടപടി എടുക്കുന്നപക്ഷം فَعَاقِبُوا നിങ്ങൾ പ്രതികാര നടപടി എടുത്തുകൊള്ളുവിൻ بِمِثْلِ مَا യാതൊന്നുപോലെയുള്ളത് (തുല്യമായത്) കൊണ്ട് عُوقِبْتُم بِهِ അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളോട് പ്രതികാര നടപടി എടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു وَلَئِن صَبَرْتُمْ നിങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചുവെങ്കിലോ لَهُوَ അത് തന്നെ خَيْرٌ നല്ലതാണ്, കൂടുതൽ ഉത്തമമാണ് لِلصَّابِرِينَ ക്ഷമിക്കുന്നവർക്ക് 《127》 وَاصْبِرْ നീ ക്ഷമിക്കുകയും

وَلَاتَحْزَنْ ചെയ്യുക وَمَاصَبْرُكَ നിന്റെ ക്ഷമ അല്ല إِلَّا بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടല്ലാതെ
وَلَاتَكُ നീ വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്യരുത് عَلَيْهِمْ അവരെപ്പറ്റി, അവരുടെ പേരിൽ وَلَاتَكُ നീ
ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യരുത് فِي ضَيْقٍ ഇടുക്ക (ഞെരുക്ക)ത്തിൽ مِمَّا يَمْكُرُونَ അവർ
തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് ﴾128﴿ إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു مَعَ
കൂടെയാകുന്നു الَّذِينَ اتَّقَوْا സൂക്ഷ്മതപാലിച്ചവർ وَالَّذِينَ യാതൊരുവരുടെയും هُمْ അവർ
مُحْسِنُونَ നൻമ പ്രവർത്തിക്കുന്ന (സുകൃതം ചെയ്യുന്ന) വരാണ്, നിഷ്കളങ്കമായി ചെയ്യുന്നവരാണ്

സത്യമാർഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ അത് സ്വീകരിക്കാതെ, അതിനെതിരിൽ അക്രമവും, ശത്രുതയും, കുതന്ത്രവും, പ്രയോഗിക്കുന്നവരോട് അനുവർത്തിക്കേണ്ടുന്ന നയമെന്താണെന്ന് പഠിപ്പിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങോട്ട് ചെയ്തത് പോലെയുള്ള അക്രമം അതേ അളവിൽ അങ്ങോട്ടും പ്രയോഗിക്കാം. പക്ഷേ, പ്രതികാര നടപടി എടുക്കാതെ ക്ഷമയും വിട്ടുവീഴ്ചയും സ്വീകരിക്കുന്നതാണ് കൂടുതൽ നല്ലതും കരണീയവുമായിട്ടുള്ളതുമെന്ന് ഉപദേശിക്കുന്നു. ഈ തത്വം പലപ്പോഴും ക്വുർആൻ ആവർത്തിച്ചു പറയാറുള്ളതാണ്. ക്ഷമകൈക്കൊള്ളുകയാണ് കൂടുതൽ ഉത്തമമെന്ന് പൊതുവിൽ ഉപദേശിച്ചശേഷം, നബിﷺയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അത് പിന്നെയും ഒന്നുകൂടി ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ക്ഷമിക്കുന്നപക്ഷം അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം ലഭിക്കുന്നതാണെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ക്ഷണം സ്വീകരിക്കാതെ അവിശ്വാസത്തിൽ തന്നെ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നവരുടെ കാര്യത്തിൽ വ്യസനപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നും, അവർ അതിനെതിരെ അഴിച്ചുവിടുന്ന കുതന്ത്രങ്ങളെ കരുതി മനഃസ്താപപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നും നബിﷺയെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അവസാനമായി, അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകൾ സൂക്ഷിച്ചുപോരുന്ന ഭയഭക്തൻമാർക്കും, സുകൃതങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന നിഷ്കളങ്കൻമാർക്കും ഒന്നും ഭയപ്പെടാനില്ല-അല്ലാഹു അവരുടെ ഭാഗത്താണുള്ളത്. അവന്റെ സഹായം അവർക്ക് ലഭിക്കാതിരിക്കുകയില്ല എന്ന് ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായവും പ്രീതിയും ലഭിക്കുന്ന സൽഭാഗ്യവാൻമാരിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ ആമീൻ.

اللهم لك الحمد والشكر ولك الفضل والمنة

﴿انتهى تسويد تفسير هذه السورة المباركة ليلة الاثنين الرابعة عشر من رمضان المبارك سنة ١٣٩٧ هـ الموافق ١٩٧٧/٨/٢٨ م ومن تبييضها ضحوة يوم الاثنين الثالث من جمادى الاخرى سنة ١٣٩٩ هـ الموافق ١٩٧٩/٤/٣٠ م هـ م نى﴾